

9.XII.1974 BUCSANI

Frate G.,

A trecut foarte foarte mult timp, de cand nu v-am mai scris si de cand nu mai stiu nimic de dumneavoastra. M-am hotarat de catva timp a va scrie si acum in sfarsit am reusit de a sparge gheata, cum se zice.

Tare mult doresc de a primi si eu inca scrisori de la dumneavoastra.Ce mai faceti? Cum o mai duceti?

Despre noi eu va spun; taticu a trecut in vesnicie din 21.11.1974 de leucemie. In rest nimic deosebit, din ceea ce cunoasteti, in totul cum stiti.

Eu inca nu am ajuns la o viata de continua legatura, partasie cu El . Sunt cu intermitente; iar acum sunt iar intr-o eclipsa, cam de vreo trei saptamani. Nu pot sti cat voi mai merge asa schiopatand.

Sunt inca multe lipsurile mele, si cand DOMNUL ISUS mi le completeaza de cele mai multe ori uit si le pun pe seama mea si apoi iar mi le ia, ca sa vad ca nu sunt ale mele.

Mi se pare tare, tare grea viata asta de legatura, de partasie, de intimitate cu El. Intr-un fel imi dau seama ca este asa de simpla si ca simplitatea aceasta nu o pot intelege. Cunostinta in mintea asta am ca de multe ori zic ca am prea multa, dar ce sa fac cu aceasta cunostinta, nu o implinesc.

Intervine cate un lucru de care nici nu-mi dau seama pe moment si numaidecat pierd legatura cu El, si greu, foarte greu ma remediez.

De multe ori m-am descurajat si parca-mi vine sa dau inapoi, dar am zis ca unde sa ma duc? Insa stiti ce mi se intampla? In lume nu pot sa ma duc, desi ar fi foarte usor; eu sunt gata sa cad intr-o forma moarta a religiei si sa fac totul ca de obicei si ca asa m-am pomenit. Imi dau seama perfect de lucrul acesta si nu am ce sa fac.Vad ca din ce in ce ma ingrop mai mult in forme religioase si cu toate ca aud predici frumoase si lucruri extraordinare, raman doar la simplul fapt de a da dreptate si a doua de a face mai departe tot ce stiu. Mi-am adus aminte acum, de faptul ca eu foarte mult am osandit persoanele care faceau la fel ca mine si probabil DOMNUL vrea sa-mi arate ca nici eu nu sunt mai buna si ca sunt din aceeasi plamadeala.

In sfarsit, eu v-am spus destule acum si voi incheia in asteptarea raspunsului dumneavoastra, si daca mai plecati in circuit nu ne ocoliti si anuntati-ma si pe mine.

Cu toata dragostea, Irene

RASPUNS

Oradea 14.Dec.1974

Draga sora Irene

Cred ca si tie ti-am spus ca nu ma angajez in schimburi de scrisori conventionale, dar sunt gata sa raspund ori de cate ori cere cineva un sfat, un ajutor duhovnicesc. Sunt gata sa ascult orice problema, nelamurire. M-a facut Stapanul nostru comun gata sa pun umarul la greutatea altuia si m-a obligat sa dau painea vietii celor flamanzi si Apa Vietii celor setosi.

Dupa aceasta introducere sa-ti marturisesc ca si mie mi-a lipsit partasia cea sfanta cu tine ceea ce Dumnezeu ne-a daruit si nu stiam care este motivul, ca deodata asa brusc nu am mai avut vesti de la tine. Eu de doua ori am fost la Ploiesti, si nu m-am intalnit cu tine.

Vestea mortii tatalui tau – nu stiu din ce cauza, mi-a cauzat un simt de usurare. Nu stiu cum, dar am impresia, ca toata familia a scapat de o apasare duhovniceasca . In tot cazul doua lucruri se vad clar. In moartea lui este o judecata a lui Dumnezeu (doar nu era chiar asa batran), iar in judecata este dovada, ca el totusi a fost in harul lui Dumnezeu, cu toata slabiciunea lui.

Si acum trebuie sa-ti marturisesc ca nu mi s-a putut opri rasul, citind vaicareala ta. Dintre cele mai rusinoase lucruri, este la locul intai, cand un copil al lui Dumnezeu plange de lipsuri inchipuite. Mai fata, tu nu vrei sa intelegi odata, ca toate ce mi-ai insirat sunt niste nascociri ale Satanei?

I.-"Eu nu am ajuns la o viata de continua legatura, partasie cu Domnul Isus..." De ce lasi tu Irene, ca diavolul sa-ti explice Biblia? Dumnezeu a spus: "...in care zi vei manca din Pomul Stiintei, vei muri negresit." Si dupa ce au mancat din pomul interzis a doua zi putea sa-i spuna: "vezi ca n-ati murit?", si de atunci mereu, vrea sa dovedeasca, ca omul traieste , dar omul este mort. Chiar daca este religios, asa cum suna Cuvantul lui Dumnezeu: "...ai nume, ca traiesti, dar esti mort."(Ap. 3.1). Pavel prin Duhul lui Dumnezeu spune: "Pe noi cei ce eram

morti in pacatele noastre, ne-a facut vii..."(Ef. 2.5). Daca Domnul Isus zice: "Cine crede in mine, are viata vesnica, si nu mai merge la judecata, ci a trecut din moarte la viata."- atunci vine Satan din nou si explica Scriptura:"Ce a spus Dumnezeu, ca ai trecut de la moarte la viata, si nu mai mori? Ba, veti muri negresit. Inainte de pocainta spune: "Vezi-ti de treaba. Nu esti tu asa rea ca altele, si nici Dumnezeu nu este asa rau cum spun altii. Dupa ce te-ai pocait spune asa:"Tu esti sfanta? Vezi de treaba. Nu vezi cat esti de pacatoasa?. Si Dumnezeu este de sapte ori sfant si nu iarta greselile, si tot ce cere este prea inalt pentru tine nu vei reusi niciodata sa fii asa cum vrea El."

Si tu ce faci? Tu care ai primit viata de la Dumnezeu(I Ioan 5.24), zici ca "nu ai ajuns la o viata de continua partasie, legatura cu Domnul?" Iarta-ma de expresie, dar asta este o minciuna diabolica. Odata intr-un grup de crestini am marturisit ca de cand m-am intors nu am mai trait fara Dumnezeu nici o clipa. - a fost o mare indignare. Si unul dintre ei m-a intrebat cu ironie: "zici ca de cand esti pocait, ai reusit sa nu parasesti pe Domnul nici o clipa?" - Am raspuns asa: "Eu nu am spus asta."-ei mi-au spus: "Cum? Acum ai spus si deja tagaduiesti?" Am raspuns : "Eu nu odata L-am parasit pe Domnul, de cand sunt crestin, dar El nu m-a parasit nici-o clipa. Cine are urechi de auzit sa auda. Dar dumneavoastra nu aveti urechi de auzit."-am raspuns.

Intelegeti? Ia sa vedem, cum putem fi siguri, ca avem o viata in continuare in Domnul Isus: "...Cel care a murit pentru noi(ca noi), fie ca veghem, fie ca dormim, sa fim cu El impreuna."(I Tes.5.10). "Ca de traime pentru Domnul traime, si daca murim, pentru Domnul murim. Deci fie ca traime, fie ca murim suntem ai Domnului caci pentru aceasta a murit si a inviat Hristos..."(Rom. 14.8-9).

Este admis oare sa presupunem ca Hristos Isus n-a reusit sa ajunga scopul lui Dumnezeu? Doar Domnul Isus a facut raport lui Dumnezeu, Tatalui Ceresc si a zis:"Eu Te-am proslavit pe Tine pe pamant. Lucrul pe care mi l-ai dat sa-l fac l-am savarsit."(Ioan 17.4). Nu vezi ca nu-ti foloseste Cuvantul Evangheliei daca nu este insotit de credinta? Nu trebuie sa ma straduiesc eu dupa o viata cu Hristos, in continuare, caci chiar daca as reusi s-o am, aceasta viata ar avea un miros de sudoare de om. Iar noi "suntem pentru Dumnezeu mireasma lui Hristos...", dar pentru asta cine este destoinicia? O astfel de incredere avem, dar prin Hristos catre Dumnezeu; nu ca noi prin noi insine suntem destoinici sa socotim ceva ca venind de la noi insine, ci destoinicia noastra este de la Dumnezeu."(1Cor.2.15-16, 3.4-5). Ai o credinta cu care sa spui cele spuse? Eu asa te-am cunoscut, ca o ai. Atunci? De ce te lasi taraganata de pe terenul binecuvantat al credintei? Ce te tot uiti la tine? Crezi ca tu esti chiar asa de neputincioasa? Esti mult mai neputincioasa decat ai putut vedea pana acum. Nu esti buna de nimic. Asta este cea mai mare binecuvantare in lucrarea Duhului Sfant. Singura metoda a Domnului este sa te puna la punct. "O voi ademeni in pustie..."(Osea 2.15-17). Nu mai ravni sa fi buna, cumsecade. Cand vei pierde odata puterea ta prin care vrei sa ajungi undeva, la ceva? Intelege odata, ca nu poti ajunge mai sus decat ai ajuns. Prin mila lui Dumnezeu si prin credinta in Domnul Isus, ai ajuns "copilul lui Dumnezeu", in primul moment de pocainta. De la moarte la viata. Din starea de copilul diavolului ai ajuns copilul lui Dumnezeu. Nemultumirea ta nu este un lucru stimabil. este o uraciune. Izvoraste din necredinta. Cand astfel nu esti multumita cu tine, atunci, de fapt nu esti multumita cu Dumnezeu. Nu vrei sa acaparezi ceva, ceva la care ai ajuns tu. Nu intelegi, ca daca vrei sa fii mai mare decat ceea ce te-a facut Dumnezeu, prin jertfa Domnului Isus Hristos, atunci tu cauti calea lui Lucifer, care era un inger pazitor, si a vrut sa ajunga ca Dumnezeu. Si Dumnezeu te-a facut Fiul Sau. Viata ta este ascunsa cu Hristos in Dumnezeu, si cand viata ta, Isus Hristos, se va arata atunci si voi veti fi impreuna cu El in slava.(Col.3.3-4). Care este motivul sa nu te bucuri, cu o bucurie slavita si negraita? Nu-ti este de ajuns ce ti-a facut Dumnezeu? Sau nu crezi? Nu te mai lasa dezamagita de Satan."Voi sunteti o faptura noua. Nu din faptele voastre, ca sa nu se laude nimeni, pentru ca a Lui faptura suntem, ziditi in Hristos Isus."(Ef. 2.8-10). Ce ma mai intereseaza eclipsele mele. Rad de ele. Ce mai am eu cu mine? Am ce am cu Domnul meu. 2.-"Sunt inca multe lipsuri..." Asa vorbea Solomon, dar nu vorbim asa noi.(Eclesiastul 1.15). Noi vorbim asa: "Un lucru iti mai lipseste ..." (Marcu 10.21). "Sa ne ferim de aceea, fiindca avem promisiunea intrarii in odihna, careva dintre noi sa nu fie gasit in lipsa."(Traducere din maghiara). O singura lipsa ai: sa insotesti cu credinta cele vestite si auzite. Daca te desfatezi in Domnul, atunci deodata crezi ca ai totul.(Ps.37.4). Asta este calea credintei. Domnul Dumnezeu a dat totul din belsug in Fiul Sau, dar eu vreau sa vad in mine, si daca nu observ, atunci nu cred.. Bucurie pentru plinatate de la Domnul, imi aduce plinatate. Noi suntem

nebunii aceia, care intai ne bucuram si pe urma avem izbanzi. Nu izbanzile ne aduc bucurie, ci bucuria pentru tot ce ne-a facut Domnul ne aduce bucurii negraite si slavite.

3.-"Mi se pare tare, tare grea legatura de partasie, de intimitate cu El". Nu este tare greu, este imposibil. Bine, dar si Domnului Isus ii este tare, tare greu, este ceva imposibil si Lui? Ceea ce este imposibil pentru om este posibil pentru El?(Marcu 10.27). Cum am mai spus, pentru om este imposibil o legatura intima cu Domnul Isus, dar legatura noastra nu trebuie sa o faci tu. Domnul nostru asa vorbeste : "Tata-ma si copiii pe care mi I-a dat Dumnezeu.(Evrei 2.13). "Pentru ca Cel ce sfint este si cei ce sunt sfintiti, sunt toti dintr-Unul; de aceea nu se rusineaza ca sa-i numeasca frati"(ver.2). Iata deci, daca El are legatura de partasie si de intimidate cu tine, de ce nu spui cu bucurie "negraita si slavita",

"pot totul in Hristos care ma intareste ." Doar atat ne-a spus:"Fara Mine nu puteti face nimic." Asa poti sa vezi, ca pe calea credintei totul merge in "Sabat", in odihna, fara am este cul puterilor omenesti: staruinta, ravna fireasca, fagaduinte, infranari trupesti, etc.

4.-"...pierd legatura cu El si greu, foarte greu ma remediez." De ce te lasi amagita de mintea ta, de firea ta, de simturile tale? Nu vezi ca in felul acesta ai parasit pozitia cea buna data de Dumnezeu si cazii prada Diavolului, care te sugereaza, te hipnotizeaza si nu mai ai vederi duhovnicesti, ci vederi sufletesti, bazate pe simturi. Baza mea este "STANCA", care este Hristosul. Cu simturi sau fara. Pe mine un singur lucru ma intereseaza:"Ce a spus Domnul? Restul sunt minciuni. Nu ma mai las amagit de mintea mea, care atat timp m-a inselat, nici de inima mea vicleana, care este nespus de rea.(Ier.17.9). Cu ce indrazneala defaimezi tu lucrarea lui Dumnezeu chiar daca aceasta marturie a ta ar parea umilinta? Iata: "Din El, tot trupul bine alcatuit si bine inchegat(incheiat), prin toate legaturile, care ii dau tarie, isi savarseste cresterea, potrivit lucrarii masurate fiecaruia din madulare, si se zid este in dragoste."(Ef.4.16).

Si acum sa auzim reprosul Domnului nostru Isus: "In loc sa tina cu putere la capul de la care tot trupul prin incheieturi"(Col. 2.19). Ce cauta incheieturile tale pe langa Stanca asta?

5.-"...de multe ori m-am descurajat". Pavel asa spune: "...peste puteri am fost ingroziti, incat nu mai nadajduiam sa mai scapam cu viata". De ce vrei sa fi mai mare ca Saul-Pavel? Nici Petru nu a vrut sa uite ca el este numai Petru si este si Simon. Comoara nemaipomenita o purtam in niste vase de lut. Suntem desavarsiti in Hristos, dar nu desavarsiti in umblarea noastra.(Evrei 10.4; Fil. 3.12). Noua ni se cere un singur lucru:"Nu lepadati dar increderea voastra, care are mare rasplatire."(Evrei 10.35)

6.-"...dar foarte, foarte usor sunt gata intr-o forma usoara a religiei..." Nu mi-ai spus ceva nou, asta este ceva normal. Cum ma imbogatesc, si ma imbogatesc de atatea ori, cat ma lupt sa am o viata de continua legatura cu Domnul, vad inca multe lipsuri, in loc de unul singur – vreau sa reusesc sa am o legatura intima cu Domnul – si asa mai departe- imediat cad in forme moarte(reci), in loc de legatura calda cu Domnul. Cand ma imbogatesc sunt la Osea 2.15, si Dumnezeu intrebuinteaza metoda Lui. (v 16-17). Fiindca trebuie sa fii sarac, cersetor (Isaia 40.3-5). "Sa se bucure pustia...va vedea slava Domnului..."(Isaia 35.1-2). Un lucru sa stii! Nu predici extraordinare iti dau puteri, ci Cuvantul care iese din gura lui Dumnezeu ca suntem "din aceeasi plamadeala, cate ori devenim bogati."

Inchei randurile mele cu intrebarea din partea Domnului: "Desteapta-te, scoala-te, imbraca-te. Cu puterea ta Sioane, invesmanteaza-te in odajdii de slava, Ierusalime. Cetate sfanta....scoala-te din pulbere, scoala-te Ierusalime robita, dezleaga funiile de pe grumazul tau, robita fiica a Ierusalimului(Sionului).(Isaia 52.1-2).

Amin.

Va saruta cu sarut sfant al vostru frate.

Dati sarutul meu fratesc si fratelui Tonoiu. Se prea poate, ca in ianuarie...sa va vizitez, daca asa voi este Stapanul nostru Scump.

15.Ian.1975 Bucsani
FRATE G.

Am primit scrisoarea dumneavoastra de mult la care va raspund cu intarziere, lucru pentru care va rog sa ma iertati. Intr-un fel am fost si ocupata, insa pe langa ocupatie a intervenit si un pic de neglijența.

Acum am recitat scrisoarea de la dumneavoastra, care intr-un fel m-a inviorat iar in altul sunt pusa iar la niste incercari. Voi incerca sa va pun niste intrebari, ca raspuns la scrisoarea pe care mi-ati trimis-o, si va rog sa nu mi-o luati in nume de rau, si sa credeti ca vreau sa port discutii contradictorii. Nu, ci ca spun probleme care ma framanta pe mine, si care ma duc la momente de ingrijorare si de teama(framantare).

Am inteles si sunt convinsa de faptul, ca nu sunt in stare sa fac nimic, ca nu pot nimic – si ca tot ce este bun este de la El si pentru El. Nu-i nimic care sa-mi apartina – de asta sunt convinsa.

Am inteles ca imi puneti problema de credinta in Cuvantul lui Dumnezeu, si sa nu ma mai intereseze ce sunt si cum sunt. Dar va voi intreba acum.

1. In ce consta diferenta intre fecioarele intelepte si cele neintelepte(chibzuite)? Si v-as ruga sa-mi dati cauzele practice.

2. La Ap. 3.1: "Stiu faptele tale ca iti merge numele ca traiesti, dar esti mort...". Lucrul acesta este adresat unei Biserici care avea credinta. La Iacob 2 este vorba despre o credinta in urma careia trebuia sa se vada faptele, ca de nu este o credinta moarta? Deci nu pot fi si eu inselata sa zic, da cred, cred si totusi sa ma trezesc la o usa inchisa.

3. Apoi o a treia problema. In Matei. 7.16: "Ii veti cunoaste dupa roadele lor". Iar mai jos versetul 22,23 vedem ca nici cei care au avut fapte nu sunt primiti. Cum vine aici?

Inca odata va rog sa nu va separati ca pun problemele in felul acesta. Acum vreau sa va mai spun o veste destul de trista. Mi-ati spus ca aveti impresia ca prin plecarea lui taticu toata familia s-a usurat duhovniceste .Va pot spune ca nu a fost numai taticu de vina, caci nu stiu daca:

S-au schimbat lucrurile. Dansul a fost pus de Domnul in mijlocul nostru, asa cum era, si tot ceea ce facea si cerea (cu foarte mici exceptii era voia lui Domnul. Era ceea ce voia Domnul de la noi. Raul nu era in dansul ci in noi). (Acum nu mai stiu in ce masura cunoasteti si ce cunoasteti din situatia noastra familiala ca sa va puteti da seama de realitate).

Mi-ati spus ca veniti in Ianuarie sau Februarie '75, insa sunteti rugat sa nu veniti cu graba, ca sa stati cateva zile 5, 6, 7. Poate prindeti in program si Targovistea si v-as ruga sa ma anuntati si pe mine cand sositii in Ploiesti printr-o carte postala macar.

Acum voi cauta sa inchei in asteptarea raspunsului dumneavoastra. Cat mai urgent daca se poate.

Irene

.e) abat" Nu t..." ♦1. Matei 25.1-13

Ap.3.1-5 + Iacob 2.17-26

Matei 7.16-29

Oradea 25 Ian. 1975

"Iar Cuvantul meu si propovaduirea mea nu stateau in dovezile mestesugite ale intelepciunii omenesti, ci in dovedirea Duhului si a puterii; Asa incat credinta voastra sa nu-si aiba temeiul in intelepciunea oamenilor, ci in puterea lui Dumnezeu." (1 Cor. 2.4,5)

Sora scumpa, am primit si am citit si am recitat scrisoarea si am cugetat sa nu pripesc sa te servesc intr-un mod firesc. La prima si la a doua citire eram gata sa-ti satisfac curiozitatea izvorata din necredinta – in ce priveste textele din diferite locuri, dar dupa o noapte Domnul nostru a aratat, ca lipsa de: "viata din belsug", la tine nu izvoraste din cauza neintelegerii anumitor texte, ci te constrange un duh de indoiala, care este de la Diavolul. Si ca nu este nevoie sa-ti explic versetele citate, ci trebuie sa sapam mai adanc, caci daca ti-as explica cele trei locuri, ai mai gasi alte 30 de locuri, care vor fi pentru tine prilej de poticnire.

De aceea incepem cu cele scrise la sfarsitul scrisorii tale: Raposatul tau tata ; nu sunt de acord, caci nici Domnul nu este de acord, ca despre mort, ori bine sa vorbesti, ori nimic. Asta este intelepciune omeneasca. Aceasta aparare a vietii lui de la tine, de la voi nu are nici o valoare. Trebuia sa spuneti atunci cand traia si era intre voi. Dar eu mi-aduc aminte de scrisorile voastre cand erai pe calea disperarii, din cauza atitudinii raposatului, cum s-a purtat fata de mama voastra. Dar nu ma rezum nici pe asta. Era destul ceea ce am constatat impreuna cu fratele Tonoiu, cand am stat de vorba cu dansul, si nu am uitat nici atitudinea lui fata de Cuvantul lui Dumnezeu nu o singura data cand eram la voi, in casa voastra . Desigur ca nici voi nu erati la inaltime totdeauna in ce priveste purtarea voastra fata de el, dar asta

este treaba voastra, sa va caiti si sa va pocaiti de ele, dar unul este sigur. El n-a fost la locul lui. Acest lucru putea sa observe oricare credincios, daca avea un pic de lumina de la Duhul Sfânt. Evident ca el a avut un duh de indoiala, un duh de necredinta, care il silea sa contrazica orice marturie, care te chema la incredere fata de toate promisiunile lui Dumnezeu. Ar fi o nebulie sa-mi creez parere despre cineva din cele vazute, din cele auzite de mine (Isaia 11.2-4).

Si daca tu acum marturisesti, ca nu v-a parasit acest duh de apasare, atunci aceasta chiar ca este o veste trista, caci insemneaza, ca tatal vostru a plecat, dar duhul necredintei a ramas. De fapt caracteristicul credintei lui era, ca totdeauna era plin de speculatiuni. Cu mintea voia sa priceapa Cuvantul, si avea niste nascociri, care n-avea nimic comun cu credinta.

Si pe tine te paste acelasi pericol. De pilda: zici in scrisoarea ta: "Am inteles si sunt convinsa de faptul ca nu sunt in stare sa fac nimic, ca nu pot nimic, si ca tot ce este bun este de la El si pentru El..."

Asculta-ma! Poate, ca ai inteles cu mintea, dar nu cu inima. Eu nu sunt convins, ca tu esti convinsa. Poti sa inveti tu Evrei 11.1 pe de rost in asa fel ca daca te scoala din vis noaptea – si atunci sa spui virgule si punct, dar asta nu te ajuta la nimic. Credinta nu se invata, credinta se capata.

Si daca nu ai terminat cu credinta ta proprie atunci, hai. Sileste -te. Odata tot ai sa ajungi prin mila lui Domnul sa nu mai ai nimic – si atunci poti sa primești credinta lui Isus (Ap. 14.12). Mi-e mila de acesti crestini d este pti, care mereu se silesc sa ajunga in odihna, si cu cat mai mult se silesc, cu atat mai mult se indeparteaza de la odihna. Nu este adevarat ca ai inteles ce ti-am scris. De un timp scriu cu copia si am avut exemplarul si am citit si mi-am dat seama ca, daca puteai sa ma intelegi, nu-mi mai puneai astfel de intrebari.

Tuvrei sa crezi in credinta ta. Tu te cercetezi pe tine ca sa poti adeveri ca Domnul a spus adevarul?

Spune-mi, daca tu ai ajuns la starea binecuvantata de "pustie", ai aflat, ca nimic bun nu este in tine (Rom 7.18) – ai aflat, ca esti nenorocit, ca ai un trup de moarte. -daca ai ajuns aici, atunci ce te tot framanti? Prin mila lui Domnul sti ce inseamna asta? Spune sincera. Sti? Nu sti. Daca ai sti, n-ai mai spune: dar daca... Atunci ai intelege, ca nu esti buna de nimic. N-ai ce astepta, numai mila. Un om care nu mai stie sa faca nimic?. Ce poate sa fie cu ea? Mila. Mila. Daca este mila si este mila. Dar tu ai nevoie de mila? Dar tu nu ai nevoie de mila, caci tu mai ai putere proprie si astepti de la comportarea ta ceva, care sa fie exprimat de Domnul. Ia termina odata cu fortarile tale.

Si totusi cand vorbesc asa, parca bat in vant. Ca orice indemn, orice avertisment te paraseste in puterea ta proprie si da nastere la alte sfortari. Cine n-a ajuns la odihna este plina de intrebari, probleme nerezolvate in privinta vietii vesnice si din randurile tale este clar ca te lupti cu aceste probleme. De aceea nici nu ai putut progresa in mersul vietii tale de credincioasa.

Am inteles, cum imi puneti problema de credinta in Cuvantul lui Dumnezeu, si ca sa nu ma mai intereseze ce sunt, si cum sunt eu?

Nu ai inteles nimic. Dovada este scrisoarea asta cu toate intrebarile. Cum sa nu ma intereseze cine sunt? Ma intereseaza si cine sunt, si cine am fost. Dar numai de pe terenul credintei, numai dupa declaratia lui Dumnezeu, si cum sunt eu? Sau trebuie sa stiu cum sunt eu. Ia sa vedem dupa cum urmeaza: Sunt o faptura noua in Domnul Isus Hristos. Fara Domnul ISUS am fost pierdut. Asta este destul de clar. Nu? – Dar de unde stiu atat de sigur? Ce imi da siguranta? Cuvantul lui Dumnezeu imi da aceasta siguranta. El a spus si asta imi este de-ajuns. Il cred in Cuvant. Domnul ISUS spune la Luca 19.10: "Caci de aceea a venit Fiul Omului, ca sa caute pe cel pierdut." (traducere din Maghiara). Dar tot Cuvantul lui Dumnezeu m-a invatat cine sunt: "...nu stii ca tu esti cel ticalos, si vrednic de plans, si sarac, si orb, si gol." (Ap. 3.17). Iata. Daca primesc, ca sunt ce-a spus Domnul despre mine, atunci sunt si acolo, unde vorbeste despre mantuirea mea. Atunci Haleluia. Doar El spune ca a venit pentru acest soi de oameni . Nu imi mai sta nimic in cale – sa ma bucur, cu bucurie "slavita si negraita" (1 Petru 1.8), caci nu sunt numai "gasita", dar si pastrata pana la sfarsit. Asa ca tu nu mai trebuie sa intelegi cum pun problema credintei in Cuvantul lui Dumnezeu. Ci trebuie sa crezi in Isus Hristos. Ai primit o credinta in dar. (2 Petru 1.1, Iuda 1.3). Cu aceasta credinta primita in dar nu mai poti sa nu mai crezi. O ai credinta asta? Sau te-a silit cineva de mic copil sa crezi, si de atunci tot te sfortezi sa crezi si ti se rup nervii de silire, si totusi credinta ta nu creste . Pai cum sa creasca ceea ce n-ai? Ucenicii au spus: "Doamne creste -ne credinta – si

Domul Isus le-a spus: "Daca ati avea credinta cat un bob de mustar...." Numai dupa Rusalii, Cand DUHUL SFANT a coborat asupra lor au primit adevarata credinta. Ai avut deja Rusalia si noua zamislire? Iti trimit un exemplar din meditatiei fratelui nostru dr.Kiss Francisc, plecat deja in vesnicie. Citeste si vezi daca ai ajuns la credinta, -si daca da, atunci nu te mai vaicari si nu-l mai defaima pe Dumnezeu ca si cum nu ar fi facut nimic.

"In ce consta diferenta intre fecioarele intelepte ti nebune(traducere Din Maghiara)? Si v-asa ruga sa-mi dati exemple practice."

Oricine se sil este din propria sa putere ceea ce nu este , ori cine invata cu capul Biblia sa devina "copilul lui Dumnezeu", lucreaza nebun este . Astia sunt cei ce au in candela lor(mintea), dar nu au untdelemn in vase.(inima). Caci El a zis: "Din intuneric lumina sa lumineze. El a aprins lumina an inimile noastre, si aceasta comoara nemaipomenita o avem in niste vase de lut (2 Cor. 4.4-6,7).

Cei care au devenit copii lui Dumnezeu prin credinta lui ISUS HRISTOS stiu, ca nu prin fapte, ca sa nu se laude nimeni.(Ef.2.9). Aceste persoane nu vor zice niciodata: "D-ne. Nu am facut noi...n-am invatat noi....Ei spun asa: "Doamne nu ne-ai facut Tu? Nu suntem faptura Ta?(Ef.2.10).

Tu esti Acela care astepti, ca "pomul rau" sa aduca roada buna. De aceea nu ai liniste, nici progres in calea credintei. In loc sa ai bucurie slavita si negrita, ca asa este si in loc sa-I dai dreptate lui Dumnezeu, tu te silesti sa dovedesti, ca totusi, prin ravna, prin straduinta s-ar putea schimba lucrurile. Termina odata omule. Sau sileste -te pana te distrugi de tot si atunci cand ai pierdut orice nadejde, atunci primeste ca cersetoare, credinta lui Avram pe gratia - prin care "impotriva nadejdii a crezut...de aceea credinta lui i s-a socotit ca dreptate.(Rom.4.18-24).

Irene, debaraseaza-te de duhul acela de indoiala, si daca ai primit Duhul lui Dumnezeu nu-L intrista mai mult cu semnele de intrebare.

Pana in prezent asa a ramas, ca la 1 Martie 1975, incep calatoria in circuit. Desigur ca te voi instiinta, daca si dupa aceasta scrisoare mai vrei sa ma intalnesti, dar iti spun de la bun inceput ca nu pot sa stau mai mult de trei zile.

Te rog sa citesti scrisoarea aceasta mai de multe ori si in mai multe zile.

Harul si pacea lui Dumnezeusa fie si mai departe peste viata ta; al tau frate G.

11.04.1975. Bucsani

NENE G.,

Am tot amanat zi dupa zi a va raspunde la scrisoare, iar acum am lasat totul la pamant si m-am apucat sa va scriu.

Am citit si am recitit ultimele doua scrisori de la dumneavoastra si le-am citit si pe celelalte de demult (caci le-am pastrat pe toate), si mi-am dat seama de adevarul pe care mi-l spuneti in ultima scrisoare ca si in prima, ca starea mea nu este in felul acesta decat din starea necredintei. Nu-L cunosc pe Dumnezeu, dragostea si mila Lui pe care a avut-o prin Domnul Isus fata de mine. Am vrut ca eu sa-L induplec pe Dumnezeu, sa aiba mila de mine, fara sa-mi dau seama de ticaloasa de mine, ca El este Cel ce ma indupleca pe mine sa primesc indurarile Lui. Sunt un fiu tare rau, tare greu de prelucrat. Ma lupt ca Iacob cu Dumnezeu si nu vreau sa cedez de loc dintr-ale mele. Cand imi dau seama il rog pe Domnul Isus sa ma loveasca El in coapsa si pe mine, sa nu mai pot face nimic, ca sa astept mereu, mereu binecuvantarile Lui(binecuvantata Lui mila). Acum imi dau seama de pustia din inima mea, prin mila Lui in adancul meu sunt constienta de nevoia de mila din partea Domnului Isus - si de cum se indura El de mine ca am si primit mila Lui, dar sunt asa de netrebica, ca dupa un timp mai lung sau mai scurt, uit ca tot ce am si tot ce sunt este mila Lui si am impresia ca-mi apartine, si iar astept de la mine binecuvantari mari.

Asta sunt eu, nu am ce-mi face si asa incapatanata, netrebica, raman tot inaintea Lui pana voi primi lovitura de gratie, a nu mai avea aceasta netrebica indrazneala.

Acum in momentul de fata sincera va spun ca stiu(nu cred ca in intregime, dar partial asa incat nu as mai avea ce intrebati sa va pun), ce inseamna mila. Daca El nu ma tine in bratul Lui, eu am cazut iar. Intr-adevar am cautat sa vad daca Dumnezeu implineste in mine ceea ce a zis. Nu am cautat sa-L cunosc pe El, nu stiu ce este in inima Lui plina de dragoste pentru mine. Cum am fost si crescuta in mediul acesta al credintei, Cuvantul lui Dumnezeu mi-a ramas intr-adevar in minte, nu s-a coborat in duhul meu, ca acolo sa-si faca lucrarea. Dar,

stiu ca El, avut mila de mine si acum cand privesc in urma cu cata rabdare si dragoste m-a purtat El pe mine pana am ajuns aici, ca AH. Cum am fost si mai sunt inca – stiu lucrul acesta, chiar daca nu se vede – tare , tare incapatanata slava Lui, ca tot El va avea mila de mine pana la sfarsit. Un lucru vreau sa va mai spun cu privire la taticu – sa stiti ca nu m-ati inteles in ceea ce am vrut sa spun.

Eu nu m-am referit la starea dumnealui inaintea lui Dumnezeu – in care nu va contrazic, ci m-am referit la usurarea duhovniceasca a familiei care ni s-a facut sa vedem ca raul este in noi, nu in afara dupa cum altfel se credea. In ceea ce priveste faptul ca v-am scris intr-adevar la disperare, de situatia grea, da, ca inca nu intelesesem voia lui Dumnezeu; si raspunsul pe care l-am primit la scrisoarea mea, in care eram disperata mi-a fost de mare folos, sa vad ca raul nu era numai in dansul si am putut de atunci sa-mi schimb atitudinea.

Acum inchei in asteptarea raspunsului dumneavoastra.

Irene

Raspuns.

Oradea 22.apr.1975

“Si cine va putea indura ziua venirii Lui, si cine va putea tine bine, cand El se va arata? Caci El este asemenea focului celui ce lamureste metalele ca si lesia nalbitorului .”

Maleahi 3.2(traducere Ortodoxa)

Scumpa sora Irene,

Randurile tale dovedesc, ca ai ajuns in “sabat (Odihna). Iata ti s-a facut lumina si Cuvantul pe care ai vrut sa intelegi cu mintea ti s-a descoperit. Ai revelatie. “Pentru ca cine a intrat in odihna lui Dumnezeu s-a odihnit si El de lucrarile Lui, precum si Dumnezeu de ale Sale.”(Evrei 4.10). S-a terminat cu straduinta omeneasca, cu ravna fireasca, cu silinta, care miroase a sudoare de om. Si, gandeste -te ca toate aceste bogatii le-ai avut si pana acum, dar nu ti-au folosit, “intrucat nu s-a infratit cu credinta.”(Evrei 4.2). Este infricosator, dar la “pustiire” trebuie sa-ti pierzi credinta omeneasca, prin care “nu le primesti, ce fusese fagaduit.”(Evrei 2.39). Caci prin credinta lui Isus(in Isus), suntem fii lui Dumnezeu “Mai inainte de venirea credintei, noi eram paziti sub lege si inchisi pana la credinta care era sa se descopere...iar daca a venit credinta, nu mai suntem sub invatator.”(Gal.3.23-26).

Credinta ta cu care te-ai nascut -poate sa te duca pana la Golgota. Crucea de la Golgota cu Hristos Isus rastignit face nimicirea, pustiirea. Daca nu face, atunci nu este bine aratat, si nu este bine privit.

Foarte bine te-ai caracterizat. Omul cu cerbice tare. Asta este “omul vechi.” Tot ce spui de acum incolo sunt cuvintele credintei.

Am inteles si cu privire la raposatul si gasesc o marturie foarte buna . Sigur, ca raul era inlauntru si tare mi-e teama, ca inca domneste in toata casa, cu toata ravna ce se arata. O fata din Constanta(baptista), cu ravna mare pentru Casa de Adunare, pentru programe (si ea lua parte cu pregatiri serioase, cu poezii, cu cantari); cand statea de vorba cu mine in casa lor – dupa ce m-a ascultat, mi-a spus : “Pai asta este cu neputinta.” Este ingrozitor, este absurd. Sa pierzi toate, chiar toate? Sa devii cersetor, nu? Sa te arunci in intunericul “necunoscut”? Nu. Nu.”. Si am raspuns: “Iata o viata de credinta. Credinta in Dumnezeu necunoscut.”(Ioan 4.22)

Asa spui:“Asta sunt eu si nu am ce-mi face, si asa incapatanata, netrebica raman tot inaintea Lui, pana voi primi lovitura de gratie si nu voi mai avea aceasta netrebica indrazneala – si iata raspunsul lui Dumnezeu: Nu mai astepta nici o lovitura de gratie, caci ai primit deja. Numai prin aceasta lovitura ti-ai dat seama, ca, esti un Iacob=fatarnica? Si ai devenit Israel=Invingator cu Dumnezeu. De mult a asteptat Dumnezeu sa stai in fata Lui asa: Asta sunt eu . N-am ce face. Un suflet care nu mai cere mila, ci a primit si primeste in veci. Caci Dumnezeu a hotarat inaintea intemeierii lumii, prin sangele scump a lui Isus, Mielul injunghiat, va crea 20 dupa chipul Lui si asemanarea Lui”(1 Petru 1.18-20)

Cum citesc si recitesc si eu scrisoarea ta ma umplu de bucurie slabita si negraita, vazand lumina lui Dumnezeu in randurile tale, cum n-ai avut niciodata. De aici, inapoi nu mai este drum. De ai vrea sa te-ntorci nu mai este posibil. De acum incolo, ori mergi, alergi pe calea credintei plina de dragostea lui Dumnezeu, ori te lasi tarata cu frau si cu zabala(Ps.32.10).

Dar nu-i drum inapoi, nu-i drum inapoi. Cred ca te bucura asta.

Cine a fost frant odata ca tine, niciodata cat va mai trai nu va mai avea incredere in sine. Un

astfel de faliment numai o singura data are omul. Dupa o infrangere ca asta, este destul cea mai mica stingere a lui Dumnezeu, se dovedeste ca este lovit in coapsa. De acum incolo nimic nu te mai poate opri de la fuga pentru premiu. Te poate impiedica, dar nu te poate opri. (Evrei 12.1-2).

Domnul nostru m-a binecuvantat din nou, cu incercarea focului . Cum am sosit acasa, din nou am fost anchetat, perchezitionat . Mi s-au luat toate cartile, toate lucrurile batute la masina. Din nou s-a dovedit 1Tim.1.19...pastrand taina credintei si un cuget curat. In zilele noastre un crestin "nu poarta alta infatisare decat "mielul." Noi nu avem lupta cu "carne si sange" ci cu duhurile rautatii raspandite in vazduhuri(Ef. 6.12). Nici eu nu am nici un indemn sa lupt impotriva ateismului, materialismului. Nici nu ma voi lupta pentru libertate religioasa, de care si Dumnezeu s-a plictisit.(Isaia 1.10-15; Amos 5.21-24).

Cand procurorul m-a auzit vorbind, s-a mirat, caci crestinii nostrii ascund pe cel rau din adunarile noastre si au astfel de invatatori, ca trebuie acoperit raul din adunarile noastre , caci oricum acolo se vorbeste de Numele lui Dumnezeu. Dar, Cuvantul nu ne spune sa ne departam de tagaduatorii lui Dumnezeu, ci ne invata sa ne departam de oamenii care au forma de evlavie, dar tagaduindu-I puterea. Si ne spune sa ne departam de fratii care traiesc in pacate(1 Cor 5.9-13 si 2 Tim.3. 1-5).

Amin.

Brasov 06.09.1978

Scumpului meu frate in Domnul Isus,

Bunatatea, dragostea si puterea Duhului Sfânt, sa ne calauzeasca si sa ne stapaneasca pe deplin si cu desavarsire fiintele noastre.Dupa cum v-am spus am ajuns acasa mai devreme decat planuisem, pentru ca de la Oradea, adica de la Baile Felix, eu m-am simtit foarte rau, m-am obosit foarte mult si acum deja ma simt foarte rau. Dupa ce veti trece dumneavoastra pe la noi, cred ca am sa fac o internare in spital, dar nu asta este cel mai important. De la Oradea m-am dus direct la Arad, pe la fratele Aron Mladin si pe la fratele Relu(Aurel), unde m-am simtit relative bine. De ce? Am sa va spun. Apoi am fost la Timisoara la niste frati pe care nu-l cunoasteti, dupa care am fost pe la fratele Teodor ; acolo iarasi m-am bucurat foarte mult si am trait clipe minunate, de partasie in Domnul.

Ne-am mai oprit si pe la un frate de la Petrosani si pe urma la Ploiesti, dupa care direct acasa la Brasov, de unde va scriu aceste ganduri.

Oh, frate Pocsy, atat de nepatrunse, de uimitoare si nepriceput sunt caile Lui Dumnezeu cu noi (mai bine zis cu mine), incat de multe ori repet acest lucru: Daca mai este har si mila, Te rog Domnul meu, indura-te si de mine. Asa de mult as vrea sa pot explica in cuvinte toate aceste stari, insa nici pentru mine nu-mi sunt inca clare, abia dupa ce trec prin ele, abia dupa aceea inteleg "de ce" asa.

Am ramas uimit, ingozit si foarte patruns de locul din Ioan(1 Ioan) 2.18-19. Asta pentru ca eu de multe ori in clipe grele sau poate chiar pentru partasie stateam de vorba sau intrebam pe cate unii frati, de unele lucruri din Scriptura, dar raspunsul lor nu numai ca era diferit, insa nu ma satisfaceau de loc; cu aceasta stare foarte greu de inteles, in care nu mai sti pe care sa crezi, nu mai poti fi sigur pe nimeni, asta nu pentru ca mi-am pus increderea in oameni, insa cand auzi de un frate ca Ton, ca Wurbrand, Spurgeon, Olah si cati altii, iti vine sa zici ca, ce mai? – astia da. Dar cand confrunti Cartea Sfanta, vezi ca nu se potriveste. Din aceasta cauza pun deseori intrebarea unor frati si aceasta intrebare mi-am pus-o eu primul pentru mine si anume:

–De unde sa stii ca sursa descoperirilor mele este de la Dumnezeuul Cel Adevarat si ca nu este de la dublarea Sa? Adica de la Diavolul? Care-mi este controlul? Si cum pot fi sigur pentru mine sau neaparat sa conving pe altii ca drumul meu, in fine este adevar si in Adevar?

Iata un lucru pe care doresc sa-l discutam cand veti veni pe la noi.

Pana atunci harul Domnului nostru Isus, dragostea Dumnezeului lui Isaac, Avraam si Iacob sa ne tina partasia si c. la amandoi.

Va asteptam: Edy si Mioara.

Raspuns.
11 Sept.1978
Draga Edi,

Am primit "gandurile tale" si prima data trebuie sa-l dezleg intelesul vorbelor, nu pentru ca nu sunt bine facute gramatical, caci scri mult mai bine ca mine, dar ai un scris cu particularitati prea individuale ; de pilda in loc de p. scrii j.D, mare scrii cu initiale, ca trebuie sa fie o persoana foarte experimentata in citirea diferitelor tipuri de litere ca sa descifreze imediat; la sfarsitul cuvintelor lipseste o mare parte din e sau i etc.

Asa, intai am descifrat, mi-am aranjat pentru citit, apoi am citit, am recitit. Seara, din nou am citit, si o suparare sfanta mi-a cuprins inima. Blestemata Mioara!ctist!♦este orice incercare, care cu Biblia, cu cuvintele Bibliei forteaza, ademeneste , roaga, ameninta pe o persoana, fie mic fie mare, fie femeie fie barbat, ca sa devina crestin, copilul lu Dumnezeu. Mai repede se pocaieste cineva de la masa carciunii, decat din aceasta stare blestemata de religios.

Dispozitia Stapanului meu este : "Cand intalnesc astfel de persoane:"...sa smulgi si sa tai, sa darami si sa nimicesti, sa zidesti si sa sadesti."(Ier.1.10). N-am incotro. Trebuie sa risc, ca voi deveni in fata ta un om nesuferit. Primul lucru care trebuie sa-ti spun: "Nu esti crestin. Nu esti copilul lui Dumnezeu. Ai vocabularul canaanic, ai un ambalaj duhovnicesc la aparenta, dar continutul mizerabil, fals. Il faci pe Dumnezeu "Mincinos."Si daca Domnul vrea sa lucreze prin mine, trebuie sa fac intai prima parte din Ieremia 1.10; caci asa incepe lucrarea Domnului Dumnezeu:"Un glas striga:"In pustie pregatiti calea Domnului..."(Isaia 40.3). Inca esti plin de energia blestemata de la Adam cel vechi ; te silesti, te caznesti, te staduiesti, dar niciodata n-ai ajuns sa spui:"O, nenorocitul de mine. Cine ma va izbavi de acest trup de moarte?"(Rom.7.24). Nu sa inveti aceste expresii, ci chinuit pana la moarte sa strigi catre cer, ca unul care a pierdut orice nadejde.

Iata, sa revenim la scrisoarea ta. Dupa ce imi scrii un prolog frumos, cu canaanic:"Bunatatea, dragostea si puterea Duhului Sfant sa ne calauzeasca si sa ne stapaneasca pe deplin si cu desavarsire fiintele noastre."

Te rog frumos explica-mi, cum indraznesti sa vorbești asa, un om fara credinta? Sa nu imi spui, ca eu vorbesc un neadevar, citez tot din scrisoarea ta:"De multe ori repet acest lucru 😊 aca mai este har si mila, te rog Domnul meu indura-te si de mine." Dovada, ca esti surd si orb, dar nu vrei sa recunosti. Nu ai credinta cea noua(gal.3.23-25). La Faptele Apostolilor 3.16, asa scrie Cornilescu la prima traducere, care era mai corecta, mai aproape de adevar(original):"...cel care este din credinta lui Isus". Sau ce este si din traducerea actuala:"...aici este rabdarea sfintilor, care pazesc poruncile lui Dumnezeu si credinta lui Isus."(Ap.14.12).

Scriptura vorbeste de o credinta "alesilor lui Dumnezeu ... o credinta de acelasi pret cu a noastra...credinta care a fost data odata pentru totdeauna"(Tit 1.2 ; 2 Petru 1.1 ; Iuda 3). Iata ca nu este vorba de credinta noastra nenorocita, cu care te silesti sa crezi. La noua nastere, intai vine Isus in viata mea, dar nu ca omul care umbla pe pamant, ci Hristos cel Atotputernic. Si atunci cu credinta, care este de la El, intru in posesia lucrurilor, promisiunilor lui Dumnezeu. Adica un adevarat crestin nu mai cere ceea ce i-a promis, ci a primit prin credinta lui Isus si multumeste penrtu tot ce i s-a dat in Isus Hristos. Necredinciosul striga:"Dam.Dam.Dam.Dam. si Dumnezeu spune: "Iei.Iei." Iei, dar daca n-ai cu ce sa iei? Si ai scris:"Am ramas uimit, ingrozit si foarte patruns de locul din 1 Ioan 2.18-19. Asta pentru ca eu de multe ori in clipe grele sau poate chiar pentru partasie stateam de vorba sau intrebam pe cate unii frati de unele lucruri din Scriptura, dar raspunsurile lor nu numai ca erau diferite, inasa nu ma satisfaceau de loc. Cu aceasta stare foarte greu de inteles, in care nu mai sti pe care sa mai crezi, nu mai poti fi sigur de nimeni; asta nu pentru ca mi-am pus increderea in oameni; inasa cand auzi de un frate ca Ton, ca Wurbrand, Spurgeon, Olah si cati altii, iti vine sa zici: Ce mai? Astia da. Dar cand confrunti Cartea Sfanta, vezi ca nu se potriveste ". "Nu mai sti pe care sa mai crezi", fiindca nu-L cunosti pe Dumnezeu, nu sti sa faci diferenta de adevarul lui Dumnezeu si un idol. Si cauza pentru care nu-L cunosti pe Dumnezeu adevarat este, ca vrei sa-L cunosti cu mintea ta, de aceea cauti mereu oameni celebri, dar nici prin acesti oameni nu ajungi la siguranta, pace. Asta este ceva normal. Pe Dumnezeu nu-L poti vedea , numai daca ai murit impreuna cu Hristos si ai inviat impreuna cu Hristos(Col.3.1,3).

Cand am murit impreuna cu Hristos? Atunci ,cand Hristos a murit. El a fost "ultimul Adam" (Adam cel de pe urma, cel din urma, cel din urma(trad. Cornilescu 1931, 1 Cor15.45). Pavel marturiseste cu indrazneala credintei : "Caci, dragostea lui Hristos ne strange, fiindca socotim ca, daca Unul singur a murit pentru toti, toti deci au murit..."(2 Cor.5.14). Asta este "nebulnia crucii"(1 Cor. 1.17-18). Tu nu vrei sa crezi pe Dumnezeu ci te straduiesti sa intelegi pe Dumnezeu cu mintea ta stricata, cu gandirea ta omeneasca, blestemata.

Mai bine de 8-10 ani ne-am intalnit; prima data la voi in casa parinteasca si-mi aduc aminte de atitudinea ta si de intrebarile tale. Nu ai progresat de loc de starea in care erai. Progresul tau este: viclenia inimii tale a crescut fata de Dumnezeu; ai devenit mai rafinat, poate a crescut si necredinta ta fata de Cuvantul lui Dumnezeu. Cu aceasta nu vreau sa te jignesc, ci fac diagnosticul starii tale, pot sa-ti dau medicamentul dat de Dumnezeu:"Daca primim marturisirea oamenilor ,marturisirea lui Dumnezeu este mai mare; si marturisirea lui Dumnezeu este marturisirea pe care a facut-o despre Fiul Sau. Cine crede in Fiul Lui Dumnezeu, are marturisirea aceasta in El; cine nu crede pe Dumnezeu Il face mincinos, fiindca nu crede in marturisirea, pe care a facut-o Dumnezeu despre Fiul Sau. Si marturisirea este aceasta:"Dumnezeu ne-a dat viata vesnica si aceasta viata este in Fiul Sau. Cine are pe Fiul, are viata; cine n-are pe Fiul n-are viata."(1 Ioan 5.9-12).

Om nenorocit ce esti, nu-ti dai seama ce prostii spui, cand vorbești:"Nu mai sti pe care sa mai crezi.", sau scri asa:"Nu mai poti fi sigur pe nimeni." Nu-ti dai seama, ca pe Dumnezeu Il faci mincinos? Habar n-ai ce este "noua nastere", fiindca n-ai. N-ai primit nimic de la Dumnezeu, de aceea n-ai siguranta. "Dar tuturor ce L-au primit le-a dat dreptul (putere,traducere Ortodoxa), sa se faca ingeri, nici din voia firii lor, nici din voia vreunui om(Ton,Olah sau Pocsy), ci din Dumnezeu." Aceste versete sunt foarte clare pentru cei care au primit viata cea noua ,dar se pare o nebulnie pentru cei ce sunt, cum a fost Nicodim in noaptea aceea (Ioan 3.4).

Auzi ce spune Cuvantul in Ap:"...si voi da o piatra alba; si pe piatra aceasta este scris un Nume, pe care nu-L stie nimeni, decat acela, care o primeste ." (2.17). Este exclus orice nesiguranta, cand ai primit darul lui Dumnezeu. Iata:"Si voi n-ati primit un duh de robie(rob), ca sa mai aveti frica, ci ati primit un duh de infiere, care ne face sa strigam: "Ava, adica Tata. Insi Duhul adevereste impreuna cu duhul nostru ca suntem copii lui Dumnezeu. (Rom 8.15-16). Dovezi puternice, ca nu exista nesiguranta decat pentru cei religiosi, care cu mintea au cuprins mantuirea si pentru ei Biblia este "litere." "Nu ca prin noi insine suntem in stare sa gandim ceva ca venind de la noi insine. Destoinicia noastra, dimpotriva vine de la Dumnezeu, care ne-a si facut in stare sa fim slujitori ai unui legamant nou, nu al slovei (litere), ci al Duhului; caci slova omoara ,dar Duhul da viata"(II Cor.3.5-6). Asa se lumineaza puternic Evrei II.I:"Credinta este o incredere neclintita in lucrurile nadajduite, o incredintare puternica despre lucrurile care nu se vad." Dumnezeu ne arata realitati invizibile, iar Satan ne arata irealitati vizibile. Iata realitati invizibile dumnezeesti: Noua nastere. Primirea Duhului. Am murit impreuna cu Hristos. Am inviat impreuna cu Hristos. Nu mai are nici-o osandire cine este in Hristos Isus. Viata noastra este ascunsa cu Hristos in Dumnezeu. Cine este in Hristos, este o faptura noua, cele vechi s-au dus, totul s-a facut nou. Si cate si mai cate. Sunt invizibile dar realitate. Dar, Satan aplica metoda cea veche: Oare? Oare este adevarat ce spune Dumnezeu? Nu este adevarat. Nu veti muri. Vetii fi ca El. Nu este adevarat ca cine crede in Hristos a trecut din moarte la viata. Ba veti muri. Niciodata nu veti fi ca Dumnezeu. Si asa mai departe.

Citind scrisoarea ta mi-am dat seama cine este profesorul tau teolog, care, pe Dumnezeu vrea sa-L faca mincinos. Si tu in prezent esti martorul lui. Un martor mincinos. Uite bine:"De unde sa stiu ca sursa descoperirilor mele si sursa vietii mele este de la Dumnezeu Cel adevarat? Si ca nu este de la dublura Sa ,de la Diavolul?"

Cat esti de inconsecvent. Si cata fatarnicie ai adoptat. Doar nu eu am scris randurile acestea: "... am trecut pe la Deva, la fratele Teodor, acolo iarasi m-am bucurat foarte mult si am trait clipe minunate in Domnul." Ce clipe minunate? Fatarnicile. De unde ai stiut ca erau partasie in Domnul? Din moment ce sustii ca nu se poate stii. Ca nu este nimic sigur. Hei. Si te rog sa-mi spui, de unde ai scos idiotenia aceasta:"Satan dublura lui Dumnezeu?" Cu atata putere poti sustine, ca intunericul este dublura luminii, ca minciuna este dublura adevarului. Daca pentru tine asa de greu sa faci diferenta intre Dumnezeu si Satan, atunci este bine sa termini odata pentru totdeauna cu citirea Bibliei si sa nu mai faci pe crestinul. Cum poti sa traiesti clipe minunate in Domnul, cand nici nu-L cunosti pe Domnul? Auzi. "De unde sa stiu, ca izvorul

vietii mele este de la Dumnezeu cel Adevarat sau de la Diavolul?" Daca sustii asa(daca spui asa), tatalui tau raposat, nu stiu daca nu te pocnea pe obraz. De unde sa stii daca sunt Herman? De unde sa stii daca esti Herman? Pai sunt nascut in familia Herman. De unde sti ca esti copilul lui Dumnezeu? Am o factura noua, facuta dupa chipul lui Dumnezeu si asemanarea lui Dumnezeu, de o sfintire si neprihanire pe care o da Adevarul.(Ef.4.24). Sigur purtam chipul lui Dumnezeu. Avem in noi o viata care este zamislita de la Dumnezeu si nascut din El. O, viata, care este chiar daca nu se afirma.(Gal.4.1).

Ca incheiere iti spun din nou:"In starea ta prezenta nu ai Duhul lui Dumnezeu, nu ai credinta cea promise, esti in starea ta blestemata, nu ai ajuns inca la Rom.7.14-24. Inca ai resurse locale. N-ai decat sa te straduiesti, pana cand nu vei mai avea putere si vei striga disperat:"Vai de mine sunt pierdut..."(Isaia 6.5).

Draga familie, nu stiu cand voi pleca in circuit, caci astept o familie de crestini. In tot caz, daca mai doriti dupa scrisoarea asta sa va mai vizitez, imi veti spune, caci sunt hotarat sa va vizitez.

Pana la revedere, doresc sa gasiti pe Dumnezeu, care are mila.(Rom.9.16).

A voastra sluga in Hristos Isus, Nene G.

Bacau 5 Ian.1974

DRAGA FR.G.,

Afla despre noi ca, pana in prezent, Slava Domnului, suntem bine cu toti din familia mea si ne bucuram de harul Domnului, in care ne-a pus si pe noi, si zi de zi ne putem da seama ce bine este sa ai un asemenea Mantuitor minunat, care nu are alta dorinta, decat sa-si cheltuiasca din Visteria Sa, fel de fel de binecuvantari pentru noi, conform promisiunilor Sale.

Pot sa-ti aduc la cunostinta pe aceasta cale ca in zilele de 25-27 decembrie a.c. am fost intr-o excursie la Cernauti, unde cu toata strictetea am putut sa-mi vizitez o familie(o parte din familie), pe care nu am vazut-o de 30 ani, la fel si meleagurile pe care m-am nascut si am copilarit.

E foarte interesant sentimentul pe care-l ai in asemenea stari; parca este ceva cu totul diferit, de locurile unde traiesti, desi distanta nu este mare. Eu gandesc ca aceleasi sentimente, ar trebui sa le aiba si credinciosii, cu toate ca ei nu traiesc pe baza sentimentelor ci prin credinta – cand vorbesc de tara de sus, si cred ca asa este , dar numai daca, tot prin credinta primeste descoperirea de la Domnul despre acele locuri ,unde s-a dus El in Persoana sa ne pregateasca un loc. Ma gandesc ca sf.Ap. Pavel despre cunostinta aceasta vorbeste Tesalonicenilor, cand spune:"Nu vreau fratilor sa fiti in necunostinta", sau in celelalte epistole cand spune "si sa cunoasteti cu toti sfintii, care este ..."

Si daca se fac asemenea aberatii de la Adevarul lui Dumnezeu, de catre unii frati – de cate odata nici nu poti sa asculti, aberatii care seamana cu niste note discordate atunci cand ne este dat sa auzim – cred ca tot din lipsa de cunostinta se fac, in loc sa fie un mesaj divin, a eliberarii omului de sub robia pacatului, care sa-si aiba izvorul in Cuvant, si sa se intoarca la El. Sunt niste sfaturi omenesti lipsite de sens si de putere.

In ziua de 31-12-a.c., a fost la mine fr. Rusu cu sotia si am mai rasfoit din scrisorile tale si tare mult ne-a facut, si asta nu pentru ca le-ai scris tu, ci pentru ca scrisul tau, draga frate are o baza, care este Cuvantul lui Dumnezeu, care te judeca, dar si te iarta, te intareste, iti da aripi.

Sti la noi am stabilit ca in seara de Silvester sa fie adunare de la ora 21 pana la 1 adica perioada cand tineretul ar putea lua parte si la alte lucruri lumesti; si ma gandesc ca la infatisare pare un lucru bun, dar pentru firea omului n-are nici un rezultat pozitiv; acolo numai Cuvantul lui Dumnezeu poate face lucrarea de slobozenie asa ca masura aceasta de oameni venita, in loc sa fie ceva bun este chiar rau, pentru ca omul este ca copilul, tocmai ceea ce-I spui sa nu faca, face; ori numai cunostinta deplina a Cuvantului(Adevarului), in viata aceasta aplicata ne poate elibera de aceste lucruri.

La fel si faptul ca la noi s-a declarat saptamana mondiala de rugaciune, si la sfarsit de an facerea unui bilant de felul cum am trait si in ce lumina am umblat, si atunci m-am intrebat: "Oare nu cumva acestea se aseamana chipului acestui veac"; in adevar ca si crestinii trebuie sa aiba saptamana mondiala de rugaciune, ei nu trebuie sa fie niste oameni ai rugaciunii; nu spune Cuvantul destul de clar: "rugati-va neincetat.", iar pentru o cercetare amanuntita trebuie sa faca un an?

Sa astept un an de zile, ca la sfarsitul lui sa vin in adunare si sa spun in fata fratilor, ca pe unii i-am separat, fata de altii nu m-am purtat cum trebuie, si ca cu sotia am avut mai multe neintelegeri; astea toate trebuie sa astept sa treaca un an, cand Cuvantul spune : "sa n-apuna soarele p este mania voastra." deci zilnic si ori de cate ori.

Si asa cum citeam raspunsul tau catre fratele Leancu si altii, este adevarat, de mult nu mai suntem crestini dupa evanghelie. Fata de mine cel putin, cand este in adunare se face ca nu ma vede, si sa te parafrazez pe tine frate – nu cred ca as fi un prooroc mincinos, daca as spune ca in atitudinea fratelui Margirescu si a sotiei lui se observa destul de pregnant indicatiile date de familia Farcas din Oradea. Dar draga frate G., cu ceea ce vreau sa remarc nu vreau sa ma laud, mai repede ma pot lauda, daca se poate numai o lauda, cu necazurile, slabiciunile si luptele mele, totusi doresc sa-ti impartasesc cu aceasta pozitie glaciara pe care, cateodata o abordeaza, cand imi face semn sa ma scol, Domnul lucreaza asa ca le deschide si lor inima pentru a lauda pe Domnul nostru minunat. Nu ma pun prea des sa vorbesc, dar cand le vorbesc vad ca odata(o perioada), de timp folosesc cuvintele spuse de mine, parca ar fi un moto pentru ei. M-au intrebat unii de ce nu particip la adunarile fratesti, sigur ca s-ar provoca discutii, pentru ca ei vin ca si ceilalti cu problemele rezolvate, iar in adunare, doar le mai cizeleaza si cer consimtamentul celorlalti sa fie aprobate, ori eu nu sunt de acord nici cu sistemul lor nici cu rezolvarile lor, dupa cum nici ei nu sunt de acord cu mine, si asa m-au lasat in pace deocamdata.

Fratele Rusu m-a rugat ca in cazul cand vei veni la Bacau sa nu carecumva sa nu treci si pe la el; el spune ca singura imbarbatare o are atunci cand se intalneste cu tine; si cred ca ar fi bine sa te gandesti si la noi.

Eu termin de scris si doresc ca harul Domnului sa raman peste tine si casa ta, si sa transmitsi salutari copiilor lui Dumnezeu cu care ai legaturi fratesti in Domnul.

Te salut personal cu o sarutare sfanta al tau farte in Domnul Isus.

Raspuns

Oradea 17 Martie 1973

DRAGA VASILE,

Primul meu lucru sa-ti spun, ca din partea autoritatilor componente(competente), nimeni nu opreste scrisorile mele. Dovada, ca si Aranca(cumnata), in S.U.A. primeste regulat scrisorile mele. Nu scriu niciodata asa ceva, ca sa-mi fie frica, daca citeste oricine. Nu ma las induplecat, ca sa faca conspiratie, daca nu sunt multumit de starea adunarilor preaiubitilor. Daca insa, se afla ca unul din factorii postali indraznesc sa opreasca, ca sa citeasca, sau chiar nu transmite destinatarului, atunci este pedepsit aspru de legile Statului nostru si pierderea serviciului. Daca cumva Zaharia ar fi amestecat de aceasta, atunci pe langa pedeapsa venita de la Dumnezeu poate sa aiba de a face si cu autoritati. De acum incolo vei supraveghea daca sosesc scrisorile la timp si intacte la tine. Si fac scrisorile cu duplicat.

Draga frate, eu nu-ti pot da indrumare directa in cazul tau, dar, se dovedeste ca acelasi duh bantuie la toate adunarile : lupta pentru intaietate. A mai mare parte sunt "pastori de suflete, false", care nu se tin dupa 1 Petru 5.2-3, ci au atitudinea unui ofiter la armata mai repede, decat atitudinea unui medic bun si milostiv; si cum indrazneste cineva sa spuna adevarul, sa arate adevarata cale – este oprit, este exclus, este defaimat.

Vezi si tu. In tot cazul nu poti sta fara partasie. Fara comuniune. Dar ai acolo? Odata ti-am scris, ca cat timp ai posibilitatea sa vestesti "Adevarul" (trait de tine), nu ai voie sa te retragi, de la "marturie". Dar, daca refuza cei care sustin ca sunt "ingerul Bisericii din Bacau", – daca sugruma "Lumina", daca spun la dulce, ca este amar si invers, daca nu mai vrea sa condamne pacatul, ei fac partida, atunci Domnul Isus de acolo este iesit si iesi tu.

Desigur, ca acum iese la iveala orice neglijenta a purtarii tale de credincios crestin. Acuma se dovedeste, daca ai avut o dorinta fierbinte sa ai partasie a rugaciunii, a Cuvantului, a Cinei cu cei "doi-trei?" Daca esti cantarit si te-ai gasit usor, atunci incepe de azi incolo. Nu cu dibacie omeneasca, nu cu dibacie, nu cu cuvinte induplecatoare.

Incepe cu rugaciune, cu cainta, cu dorinta sincera. Si? Vei avea. Asta este ceva normal. Ba numai asta este normal; Filadelfia. Nu scrie nimanui din cele 7 Biserici, cuvintele acestea: "Ai putina putere si ai pazit Cuvantul meu, si n-ai tagaduit Numele Meu."ca sa ajunga o adunare "Laodiceea", trebuie intai sa plece Domnul Isus din adunare si daca Domnul Isus paraseste este o adunare ca atare, atunci si credinciosii lui parasesc un asemenea "balci". Cei care parasesc

aceste legaturi omenesti, firesti, formeaza "Adunarea Filadelfia". Fara organizare, fara oranduire omeneasca, fara reguli, fara obiceiul batranilor, fara fast, fara sarbatori spectaculoase. In Numele Domnului Isus, la picioarele Lui, sub ochii Lui, sub calauzirea Duhului Sfânt. Nu lucrare propagandista, nu dorinta sa misti masele, nu dorinta sa faci minuni, ci asa cum poti citi la Ps.131. Ci sa trai este un suflet pentru Domnul Isus, prin trairea Adevarului, conform Ioan 12.23-24 si Isaia 53.10.

In ce priveste zvonuri despre mine – ai putut observa, ca sunt contradictorii. Unii spun, ca dupa invatatura mea se pierde sufletele (sfintenia.) Altii spun, ca vestesc prea multa sfintenie. (2 Cor.6.8).

Draga Vasile, "Toti trebuie sa ne infatisam inaintea Scaunului de judecata al lui Dumnezeu, pentru ca fiecare sa-si primeasca rasplata pentru binele sau raul pe care-l va fi facut pe cand traia in trup." (2 Cor.5.10). Asa ca nu trebuie sa am frica rea, ca cineva ma barfeste in fata Domnului si eu nu pot sa deveresc. Nu. El are ochi, ca para de foc. In fata Lui totul este limpede si descoperit, orice viclenie se destainuie. Pentru tine asta este un prilej de bucurie? Sau n-ai dori sa fie chiar asa? Nu cred. Asa am si eu pace si liniste – si astept venirea Domnului impreuna cu toti sfintii. Si pana atunci s-ar putea sa ma lipsesc de "casa de adunare", de organizatia masiva a unei religii, de slava desarta a oamenilor, de reputatia predicatorului – dar aceste lipsuri nu-mi fura "bucuria negrita slavita si", pe care o am vazand pe Domnul meu si Domnul tuturor in Cuvantul Domnului. In ce priveste marturisirea, cu multa bucurie marturisesc la un singur suflet, sau la 100 de suflete.

Tocmai am primit o carte postala in care ma instiinteaza fratele Geza, ca a primit scisoarea mea mare, ca volum si ca continut. Caci despre cele intamplate am instiintat si pe Feri. De fapt el nu pricepe complet, sau nu-i vine sa creada, ca din cauza ca am devenit Culte, am ajuns lumesti, dar totusi ce este partea mea eu le spun. Ei nu se amesteca si nici nu doresc asa ceva, dar as dori sa inteleaga situatia mea in prezent si in trecut.

Am primit mai multe chemari, din partea unor frati de credinciosi, dar, deocamdata nu am indemn sa calatoresc. Intre altele fr. Bariat din Pascani ma roaga sa merg pe la ei si printe altele imi scrie ce i s-a-ntamplat. Iata ca iti trimit scrisoarea lui si din ea vei afla. Este exclus din adunare, caci a avut indrazneala sa spuna ce-l doare. Si asa este peste tot. Cea mai mare parte a membrilor din adunare nu sunt constienti ce se intampla. Cred ca asta este bine si merge omeneste si doarme iar cei care nu sunt multumiti, si indraznesc sa vorbeasca sunt dati afara. Acum scriu si lui. Eu nu-l cunosc cum trebuie, cum merge, dar din cele scrise, din cele marturisite il cunosc ca pe un crestin bun.

In tot cazul, nu te mai tocmi cu ei. Daca stai acolo mut; daca ai aflat ceva bun, fa-l.

Daca ai primi scrisoarea mea, citeste bine si de multe ori daca este cazul si vezi ce faci; doar ai "Ungerea."

Nu-mi aduc aminte daca ti-am scris, ca este vorba sa ne despartim de Katy Si eu vad de bine despartirea asta, cu toate ca-mi vine cam greu. Daca reusim cu ajutorul Domnului, atunci imediat iti scriu noua adresa.

Pana la revedere te saluta al tau frate G.

Draga frate G.,

De la inceput trebuie sa-ti marturisesc ca imi pare foarte rau ca nu am avut posibilitatea sa-ti raspund la scrisoarea, pe care mi-ai trimis-o, pana in prezent, pentru care fapt te rog sa ma ierti. Pana la 1 Ian.1975 sunt foarte ocupat, trebuie sa lucrez aproape in toate duminicile si asta-i motivul pentru care nu pot sa-ti raspund mai repede, dar asta inseamna ca sa-ti scriu de mana si mata sti cum scriu eu, ca cateodata nici eu nu prea inteleg ce scriu.

Pentru scrisoare iti multumesc si doresc ca Domnul nostru sa te binecuvanteze cu multa intelepciune si Har ca sa poti mangaia pe altii cu mangaierele cu care esti mangaiat de Domnul, chiar daca treci si prin valurile acestei lumi. M-ai intrebat daca am ceva de comentat asupra celor scrise fratelui Ton. In ce priveste pe mine personal, gasesc ca gandurile sau lumina ce ai avut-o referitoare la marea problema a starii de fapt si de drept, in lumina lui Dumnezeu, a unui credincios crestin, sunt cu totul de acord cu aceasta lumina, cu aceasta linie, mai bine zis.

Scrisoarea matale imi arata destul de pregnant si starea mea; si anume ca eu am stat pe aceasta pozitie, in fata neadevarului si a lucrurilor firesti asa cum stai matale, chiar daca Domnul mi-a descoperit ca eu fac devieri mari de la adevar si acum imi dau bine seama ca

povara care ma apasa, pana la suferinta nu era din cauza ca am pierdut in fata unor frati slabi si nestatornici prestigiul, respectiv simpatia pe care mi-o aratau, dar care pana la urma s-a dovedit ca era fireasca, ci faptul ca nu am stat in picioare pe stanca, sunand alarma, chiar daca ma credeau ca sunt nebun; da, asa trebuia sa fac si altceva nimic, nu cum am vrut sa o fac pe reformatorul.

Mata insa, ai facut altfel dupa lumina pe care ai avut-o si ai pierdut o simpatie omeneasca, dar ai pastrat pacea, si asta iti da putere si indrazneala, chiar si pe reformatori sa-i infrunti. Cat despre subiectul in sine al scrisorii este asa cum mi-ai relatat; in adevar adunarile de azi au ramas cu ambalajul frumos, ornate. In adevar multe adunari de astazi...dar fara continutul consistent, fara sens si de aici nici putere nu au ; totul se rezuma la un strigat in pustie, parca nimeni n-aude.

Cat despre mine vei putea afla, adica despre situatia mea in adunare ca, de cateva luni nu mai vorbesc in adunare, din cauza ca, ei spun ca daca nu iau parte la adunarile fratesti si nu raman in urma dupa ce se termina adunarea, atunci nici nu pot sa vorbesc. Hotararea asta au luat-o fara mine, in lipsa mea si nu mi-au adus la cunostinta multi dintre ei. Eu cand am vazut cata fatarnicie au, m-am retras singur singur ca sa-i scutesc ca sa nu-mi spuna in mod official . Apoi au mai venit unii si mi-au spus ca fratele Margirescu a povestit un caz cand a fost la Oradea, si cand cica matale l-ai fi intrebat cu privire la Dima, probabil despre aceasta a vorbit el in adunare si te invinua ca, in primul rand nu trebuie sa i-o spui in fata, apoi nici vederea dumitale nu este corecta in aceasta privinta. Probabil ca a mai spus si altele, ca intre cuvinte a mai strecurat si faptul ca "Semeniuc este adeptul lui P.sa avem grija".

Apoi, el mai are si multe polite de schimbat, pentru mine una este aceea ca imediat dupa ce am venit eu de la Bacau, el intr-o seara a vorbit despre tarina cu comoara, si dadea explicatii ca comoara este Domnul Hristos si ca noi trebuie sa-L cumparam pe El, dupa ce am vandut totul, si probabil ca si eu indemnat de Domnul, la sfarsit am spus ca nu trebuie sa dam alte explicatii atunci cand Biblia singura explica si in consecinta de ce trebuie sa spunem ca, noi trebuie sa-L cumparam pe Domnul Isus? Cand Cuvantul spune ca el ne-a rascumparat nu cu aur, nici cu argint, si ca tarina este lumea si ca noi eram in ea.

Asta l-a facut sa se burzuleasca tare de tot, cu toate ca starea lui de mironosita a mers pana acolo ca a intrebat pe fratele Giurea, care la fel i-a raspuns ca si mine. De atunci l-a interesat foarte mult persoana mea; de ce vara nu-mi pun haina ci umblu in bluza cu manecile scurte si nu numia atat, dar si faptul ca vorbesc; faptul ca spunea ca nu de la el pornesc toate ci de la unele surse; era doar un pretext . Apoi cu ce-mi fac parul cret si altele.

Acuma, dupa ce a dat acest verdict, ca daca nu i-au parte la sedintele fratesti si ca nu raman in urma pana pleca toata adunarea – din aceasta cauza, nu am dreptul sa iau cuvantul in adunare si el a vazut ca eu nu ma scol; a folosit alt sretlic si anume:"fr. Semeniuc sa fie lasat in pace, sa faca, ce vrea, nimeni sa nu-l indemne sa vorbeasca ", insa pe altii nu numai ca-i indeamna, dar ii prinde de mana si ii trage aproape cu forta si de atunci vin la adunare si ascult; mai vin frati din alte parti si vestesc vestea cea buna, dar de la ei, in majoritatea lor, nu prea ai ce sa primesti; in linii generale cam asta-i situatia.

Sigur ca, fata de acesata stare nu pot sa spun ca ma simt bine si multumit; imi pare rau de aceasta stare fireasca-lumeasca, care a patruns si chiar a inundat adunarea, dar ce pot sa fac? Deocamdata vestesc la unele suflete straine de adunare a planului lui Dumnezeu, de salvare a oamnenilor. Ii mai vizitez si pe ei, dar se intampla exact cu mine si cu ei, ce se intampla cu mata si cu fratele Jambor din Salonta, cand sunt numai cu ei se simt bine si se bucura, ba unul dintre ei a cazut in genunchi si a rugat pe Domnul sa-l ierte pentru ca nu m-a inteles si nu numai atat, dar m-a si vorbit de rau; a fost pentru mine ceva, ce nu pot spune prin cuvinte, dar cand s-a intalnit cu ei a schimbat placa cu 180 grade, ba chiar cu o aversiune si mai mare ca la (de cat), la inceput.

Draga frate, in scrisoarea matale mi-ai spus ca poate vei veni pe la noi; noi te asteptam sa ne-ntalnim cat de curand; pana atunci harul Domnului nostru Isus sa fie cu mata si cu toti cei pe care ti i-a dat Domnul in sangele Lui.

Al tau frate in Domnul Isus.

Raspuns.

Oradea 29 oct.1974

Draga frate Vasile,

In ce priveste raspunsul la scrisorile mele, linisteste – te, caci eu nu am fost nici poticnit, nici nerabdator, fiindca de la bun inceput ma tin de principiul primit in lumina lui Dumnezeu – ca nici eu insumi nu scriu asa, ca sa astept raspuns. Singurul lucru ce ma ispiteste: daca ai primit sau nu scrisoarea mea? Dar si acest lucru se rezolva asa: Sa fie voia Domnului. Cam de 10 zile a sosit fratele meu din B.p. Nu mi-a adus nici o bucurie, in ce priveste atitudinea lui fata de mine. Parca era o banda de magnetofon. Imi varsa in fata tot ce a auzit de la altii. Si fiindca era plin cu tot ce a auzit despre mine, n-a vrut (n-a mai avut loc), sa mai primeasca 2 Cor.6.8-11. Asa ca eu, trebuia sa-i spun: "In inima noastra nu sunteti in stramtorare ; dar starmtorarea este pentru noi in inima voastra." (v.12 traducere Ortodoxa) . Deocamdata ramane in vigoare restrictia de a sluji in adunarile lor, daca il vizitez. De fapt mi-a dat de inteles, ca ar fi mai bine daca nu m-as duce . Totusi am nevoie sa merg, daca primesc pasaportul, caci am nevoie de niste ochelari buni si pentru fiul meu Zoli trebuie sa aranjez ceva. Ce-mi va da DOMNUL, voi primi din mana Lui. L-am rugat, ca daca nu ma poate primi ca frate in Hristos sa ma primeasca ca frate de corp.

In ce priveste viata de adunare la crestinii dupa Ev. aici la Oradea, deja incepe sa dea rodul, pentru Inti si batranul frate Mogyros. Din anumite motive au fost opriti de la cina, de responsabil si acum am aflat, deja simt pe pielea lor "biciul" stapanirii omenesti in adunarea lor. Dar ei sunt lipsiti de organizare; ziduri, obiceiurile batranilor etc. si am indrazneala sa pun accentul ca : Credinciosie fata de Cultul – este infidelitate fata de Hristos. Conducatorii Cultelor spun:Pace. –oricat costa. Daca se poate pastra "Adevarul" si sa ramana pace este bine – dar pace cu orice pret." Iar intelepciunea cea de sus:"intai curata, apoi pasnica, blanda, asculatoare, plina de mila si de roade de bine, neinduplecata si nefatarnica."(Iacob 3.17).

La cartea lui C.H.Mackintosh la Numeri cap.V, cam la pagina 43, asa explica:"Sfintenie in adunarea lui Dumnezeu.", de aceea nimeni sa n-o paraseasca; Eclezia lui Dumnezeu, oricat rau este in El. Dar daca careva adunare refuza serioasa responsabilitate , de a judeca invatatura sa, sau in morala membrilor, pacatul, atunci nu mai sta pe temelia Bisericii lui Dumnezeu, oricat de slaba si mica este, altminteri, daca parasesti este necredinciosie fata de Hristos; dar daca o adunare paraseste acest fundament – si face; daca refuza posibilitatea judecarii raului – atunci a ramane in ea este necredinciosie." Treaba este sa cercetezi , cum stau cei care pretind, ca sunt "conducatorii duhovniceti", in aceasta privinta – si daca dai seama, ca in adunarea, chiar, daca invatatura lasa de dorit, dar la pacat spune "pacat", daca nu tine parte la persoana nimanui, cand este vorba de sfintenia Domnului – atunci nu conteaza ce parere au despre mine, sau despre tine, dar daca pentru interes de cult, sau de conducator, musamalizeaza adevarata stare de fapt si de cult si intr-un mod vadit spune la lumina, ca este intuneric – atunci n-am ce cauta mai mult acolo. Si totusi acest pas nu-l poti face, rezemandu-te pe spusele celui mai bun frate. Numai daca esti indemnnt de Domnul si intarit de Duhul lui Dumnezeu. Eu sunt acuzat ca-mi fac de cap. Chiar si fratele Ioanovici mi-a reprosat, ca nu il intreb, cand hotarasc ceva, ci doar il anunt, ca am facut. Fratele meu Feri la fel spune ca eu nu ma consult cu ei. Dar iata cum stau lucrurile : "Cand esti in slujba duhovniceasca a lui Dumnezeu, nu faci ceva de capul tau, si nu faci ceva de la consfatuire omeneasca(frataasca). De cate ori am primit indemnntul de la Domnul sa spun ceva, sau sa fac ceva si am spus fratelui Ioanovici , el nu era de aceeasi parere si daca il convingeam, ca este de la Domnul, el ma impiedica sa fac. Spunea sa mai astept, sa vedem daca este de la Domnul. Asa am fost nesupus Domnului in nenumarate randuri ; iar el cand s-a trezit in fata unui fapt implinit, nu m-a ajutat cu incredere, ci ma judeca chiar daca nu-mi spunea; si asa s-a pierdut de multe ori puterea celor "doi-trei". Si acum pastrez scrisoarea pe care eram indemnnt sa o trimit la Nusalau batranului fr.Kabai, acnd acum 20 de ani, a venit in deplasare chemat de fratele Farcas, pentru punerea mainilor p este capul copiilor; dintre care unul era al lui, de 12 ani si deja injura si fura. Am scris scrisoarea si am dus-o la fratele Ioanovici sa ne consultam. Rezultatul? O scrisoare pierduta. Motivul? este prea taios. Tot asa si fratele meu Feri: Daca ii scriam o problema si i-am cerut un sfat fratesc, am asteptat un an, doi, fara sa primesc raspuns. Acesta este letopisetul slujirii mele. Desigur ca in slujirea mea fata de Stapanul meu, as putea spune cu rusine si cu durere, ca nu am reusit niciodata sa-L slujesc, curat de mine. Firea mea, catusi de putin, totdeauna sa am este cat in slujba sfanta. Si cateodata observ, ca se pierde sanatoasa scarba fata de mine. Si asa dau castig dusmanului, sa ma descalifice si sa ma arate cu degetul si sa degardeze lucrarea lui Dumnezeu, aratand nedesavarsirea uneltei.

Nu stiu, daca ti-am scris, ca pe ziua de 23 Noem. ne despartim de Elisaveta Kadar; daca ne ajuta Domnul nostru. – aceasta legatura administrativa. Pe ea n-o mai poti recunoaste. O mare bucurie pe ea. De atunci nu m-a mai vizitat. A venit la partasie frateasca. Unde se duce ma vorbeste de bine. Cei care au primit plangerile ei atunci, acum nu stiu ce sa faca. Care este adevarul. Saracii oameni. Ei nu stiu ca: "Si se va odihni peste el Duhul lui Dumnezeu, duhul intelepciunii si al intelegerii, duhul sfatului si al tariei, duhul cunostintei si al buneii credinte."

Si-l va umple pe el duhul temerii de Dumezeu; si va judeca nu dupa infatisarea cea din afara si nici nu va da hotararea sa dupa cele ce se vorbesc(snovesc), ci va judeca pe cei saraci dupa dreptate..." (Isaia 2.2-4 traducere Ortodoxa). In ce priveste calatoria mea pe la voi, mai trebuie sa stagnez, cam dupa anul nou. Poate in feb. daca Domnul meu ma tine pe pamant. Noi suntem relativ bine. Peti a plecat la armata. Numai pe Pali il mai am acasa. Zoli si Feri vin fideli la Cuvant si la rugaciune.

Bacau 05.Nov. 1974

Draga fratte P.,

Am primit scrisoarea dv. Pentru care iti multumesc si chiar ma grabesc sa-ti raspund, plus de asta vreau sa-ti impartasesc niste lucruri de la fr. Margirescu Gh. Ca sa-ti dai seama unde a ajuns adunarea de aici si totodata sa ma ajuti sa-i raspund , pentru ca vreau un fel de raspuns; dar mai intai sa relatez pe scurt cum s-au intamplat lucrurile:

In una din zile, mai precis saptamana trecuta, am avut indemn sa ma duc la el si sa caut liber consimtit, fara sa ma impun, sau sa conving, decat sa stam pe langa Cuvant si sa ne indentificam cu El si fiecare din noi sa-si ia partea ce i se cuvine. Am aratat (descriu) si matale, motivele inventate de ei, motive izvorate din fire; fara sens, fara temelie, si greseala pe care am comis-o impiedicandu-ma sa vestesc Cuvantul din aceasta cauza. Intre altele am spus ca faptul ca nu frecventez sedintele de cult(sfat fratesc am aratat si motivul pentru ce), ca nu iau parte, respectiv ca nu vizitez familiile de credinciosi, asa cum fac ei, ca nu raman in adunare pana ies toti si ca nu vin primul si alte lucruri de felul acesta – sunt niste practice izvorate din capul lor, fara fond biblic, dar faptul ca m-au oprit sa vorbesc in adunare, este ceva pentru care vor fi trasi la raspundere, pentru ca chemarea aceasta nu am primit-o de la oameni, nici de la ei, ci am primit-o de la Domnul, care m-a rascumparat, asa ca tocmai pentru asta am venit.

Apoi am arata adevaratele motive pentru care m-au oprit: faptul ca indemn de Duhul Sfant am cautat sa dau un inteles mai aproape de Adevar, atunci cand se spunea in plina adunare, ca un numar asa de mare de oameni va pleca cu un inteles eronat si asta numai de dragul unei paci firesti, de dragul de a nu supara fratele care a vorbit.

Faptul ca am avut indrazneala, in sedintele de sfat fratesc sa combat pe fratele Magirescu, care voia ca el sa-nceapa adunarea si tot el sa termine, iar dupa fiecare frate mai calauzit de Duhul Sfant, el trebuia sa intervina cu completari ,si acelea neavenite, neconforme cu subiectul care s-a tratat. Si dupa cate stiu eu, mai am de platit niste polite restante, in urma plecarii lui Scantee, cel care a organizat corul, pentru ca si acum mai intretine legaturi cu el. Deci aceste a si altele sunt adevaratele motive, pentru care ei m-au oprit sa vorbesc. Aceste motive, fr.Magirescu, i-am spus, nu mi le poti nici ierta, nici uita, dupa cum nu poti uita nici interventia fratelui P. in problema cu Dima. Cam asta i-am spus, la care a recunoscut ca interventia matale n-a fost buna si ca acolo nici cei de fata nu au fost de acord cu matale.

Apoi te-au mai invinuit ca, de cand ai plecat mata, adunarea din Oradea se dezvolta; am spus ca dupa cate stiu eu, adunarea a luat fiinta dupa ce ai venit mata in Oradea. Domnul pe mata te-a folosit pentru infiitarea acestei adunari, dar ca mai tarziu au intervenit niste elemente nepocaite, care au cautat sa aduca adunarea unde au adus-o. Am mai spus ca fr.P, ce face el, va raspunde, dar pentru mine personal fratele P. este fratele meu in Isus Hristos; am mai zis ca nu invatatura fratelui P. este straina, ci strainii sunt cei nepocaiti, pentru ca lucrurile duhovnicesti se inteleg duhovniceste si in final am spus fr.P. este in Oradea, iar noi suntem aici; sa rezolvam mai intai lucrurile dintre noi. Mi-a spus ca va mai cugeta si se va mai sfatui cu fratii si sa vin la adunarea de sfat fratesc, de sambata seara si sa discutam problema in sfat. Joia am fost la adunare, dar nu mi-au spus nimic ca sa vin, iar duminica cand am venit la adunare, fr.Margirescu m-a intrebat de ce nu am venit sambata seara la adunare(la sfat); Am raspuns:

- Am asteptat sa-mi spuneti; ei nu fac nimic a spus, noi te-am asteptat, dar daca nu ai venit,

eu am intocmit niste intrebari, pe care ti le dau sa le studiezi si sambata seara sa vii si sa discutam pe marginea acestor intrebari(raspunsuri). Cum eu sunt in saptamana aceasta in schimbul de dupa masa, schimbul II si nu voi putea venii la sedinta de sambata seara, am fost indemnat sa-ti trimit aceste raspunsuri; intai sa vezi unde au ajuns, apoi sa ma ajuti sa le dau raspuns, cat mai concludent si complet, daca mai este cazul. Iata intrebarile:
Cei care vorbesc invatatura, sa fie exemplu, nu teorie.
Vorbirea sa fie scurta, si viata lunga: 30, 20, 15 minute pentru fiecare.
Tineretul mic si mare la un loc cu batranii.
Combaterea de cuvinte, nu se permite in public, ci intre frati la sfat.
Se poate cadea din har?
In fata publicului cu haina pe corp, camasa incheiata.
Grupul de frati, care vorbesc sa fie uniti si toti de aceeaasi parere in invatatura.
Toti sa se primeasca ca unul care este mai mic sip este celalalt mai presus de el.
Sa nu dispretuiesc cuvantarea unui fr. ci din orice cuvant sa-mi iau partea mea.
Daca adunarea este nemultumita cu vorbirea mea, inseamna ca ce dau nu este din partea Domnului ci din partea mea si nu sunt pus de Dumnezeu si mai bine stau pe banca.
Cei care vorbesc vin mai inainte, pleaca la urma, imbratisand sufletele si pune umarul la toate nevoile lucrarilor materiale si spirituale.
Am copiat cele mai de sus exact, asa cum sunt scrise de fratele Margirescu si tare m-as bucura, daca ai putea sa-mi raspunzi cat mai repede.
Cu asta termin de scris si doresc ca Domnul "sa-ti fie de toata desfatara ", in orice vreme si El sa ne binecuvanteze in toate, asa cum si dor este .
Al dumneavostra frate.

Raspuns

Oradea 8 nov. 1974

Motto: "Umblu eu, sa castig pe oameni, ori pe Dumnezeu? Sau caut sa fiu oamenilor pe plac? Daca as mai fi pe plac oamenilor, n-as fi robul lui Hristos." (Gal.1.10 Traducere Ortodoxa)
Draga Vasile,

Azi am primit cele scrise, si ma gasesc in patul suferintelor; dureri la cap extraordinare ma chinuie in asa fel, m-a napadit nadusala rece, pe tot corpul. M-am catarat in fata Domnului si am multumit, pentru scumpa posibilitate, ca pot intra in cabinetul medicului meu Cel mare, fara sa stau la coada si El sa ma vindece prin judecata focului sacru al dragostei Lui. Asa este normal – intai El – si pe urma dupa ce am stat in fata Lui, descoperit, pe urma poate sa vina si medicamentele pamantesti.

Si acum sa revenim la cele petrecute cu tine. Am citit scrisoare ta de doua-trei ori. Intrebarile am citit si de patru ori, dar nu vad clar, ce motive te-au impins la Margirescu?(iarta-ma fratele Margirescu). La ce te asteptai? Daca mergeai si spuneai: Draga frate imi pare rau pentru trecut, Domnul nostru: Dumnezeu m-a muștrat pentru tot ce am facut si de azi incolo, vreau sa merg cu dumneavostra cot la cot si ma conformez cu totul, cum vede majoritatea. – atunci da. Puteai sa ai castig de cauza.

Dar te-ai dus sa-i arati vina lui si nu dreptatea ta. Cel putin dumnealui asa a considerat si asa este normal. Sa stii ca in adunarile deviate nu merge cu compromisuri. Ei fac compromisuri cu lumea, dar cu tine nu. Daca esti sluga lui Hristos, nu sunt sigur ca indemnul acela, ca sa mergi la fr. Margirescu, era de la Duhul Sfânt; dovada graitoare cele 2 puncte. Si din cele 2 puncte, 2 sunt principale. Restul nu sunt, decat secundare.

1.Se poate pierde Har.

2.Daca adunarea este nemultumita cu vorbirea mea, inseamna ca, ce dau nu este din partea Domnului, ci din partea mea, si nu sunt pus din partea lui Dumnezeu si mai bine stau pe banca.

Mie in cei 25 de ani de slujba a Cuvantului in Romania, nu odata mi-a pus in fata: "Se poate cadea din har?" Nu odata am intregat: "Cine a auzit vreodata din gura mea vestind aceasta: Nu se poate cadea din har. Au stat la ganduri cei intregati, s-au uitat unii la altii si au raspuns: "Pai nu ai spus, dar din ce spui, reiese." Ce sa faci cu oamenii, care suspecteaza si pe Hristos? Dumnezeu spunea: Mergeti si ocupati tara, pe care v-am fagaduit-o Eu. este o tara binecuvantata, cu lapte si miere. Si iata majoritatea martorilor lui Dumnezeu au marturisit asa: "Am fost in pamantul in care ne-ai trimis Tu – pamant unde curge lapte si

miere, si iata rodurile lui. Dar, poporul care locui este acolo este indraznet si orasele sunt intarite si foarte mari, ba si pe fiii lui Anac i-am vazut acolo" IV Moise 13.28-34).

"Ei insa au dispretuit tara sfanta, si n-au crezut in Cuvantul Lui."(Ps.106.24). Da, ei spunea: "Acolo am vazut noi si uriasii,...din neamul uriasilor; si noua ni se pare ca suntem fata de ei, ca niste lacuste, si tot asa le paream si noi lor." Iata. Dumnezeu spune: "E al vostru. Voua vi l-am dat. Si "necredinta", spune: Da. Dar nu se poate primi. Vin cei doi credinciosi si zic: "Nu va ridicati impotriva Domnului. Nu va temeti. Atunci toata obstea a zis: ei n-au aparare iar cu noi este Dumnezeu. Nu va temeti. Atunci toata obstea a zis: "Sa-I ucidem cu pietrele."(Cap.14.9,traducereOrtodoxa).

Da. EMANUEL="DOMNUL cu noi." Dar de unde reiese? Din predicile false? Cuvantul lui Dumnezeu nu vorb este de "grup de frati" ,care vorbesc, ci spune asa: "Si El le-a dat pe cativa"(TraducereOrtodoxa(din original), ca s afie apostolic pe cativa proroci, pe cativa binevestitori, pe cativa pastori, si invatatori." (Ef.4.2). Nu grup de frati, ci trimisii Domnului si daca nu este asa, nu-i recunosc. Iata: 'Dupa darul pe care l-am primit fiecare, slujiti-va de el fiecare slujiti-va de el spre folosul tuturor, ca niste buni iconomi ai darului celui de multe feluri a lui Dumnezeu; daca sluj este cineva, slujba lui sa fie ca din puterea lui Dumnezeu, pe care o da,..."(1 Petru 4.10,11). Daca asa se face, atunci nu trebuie sa ne invoim: "Lasa-ma sit este las si eu." Daca Cuvantul lui Dumnezeu este la lucru(la locul lui), atunci nu trebuie sa aduci punctul 4, ca hotarare, caci cel care vorb este pamant este , "totdeauna" este judecat pe loc de Cuvantul lui Dumnezeu, present. Prin oricine, chiar daca subiectul este cu totul altceva. Si nu vom cere iertare de la omul jignit, pentru ca l-a judecat Cuvantul lui Dumnezeu. Sa se pocaiasca.

Daca citesti de la II Regi.4.38-41, Duhul lui Dumnezeu iti descopere lucruri minunate: "Era foame mare in tara(in pamantul acela)". S-ar putea sa fie si la voi? Se prea poate. Si Domnul spune: "Dati voi sa manance. Puneti oala la foc si faceti mancare. Unul din fiii prorocilor se duce netrimis de nimeni, caci "a zis Elisei catre sluga sa". Dar hai, acel om plin de ravna se duce si strange tot felul de verdeturi salbatice(in Ungur este dovleci salbatici), fara sa-l cunoasca "adica" nu stia ce fierbe pentru mancarea altora. Dar cum au inceput sa manance au strigat: "Moartea este in oala." Si n-au putut sa manance. Omul lui Dumnezeu. Moartea este in oala.

Si acuma nu se mai face astfel de gesture nepoliticoase. Astazi ne invata responsabilii nostri, ca nu-I frumos sa facem asa. Saracul frate, cu cata osteneala, cu cata ravna a strans verzi-uscate, ca sa ne dea sa mancam – si, hop si noi cu critica noastra. Si ce daca este mai slab? Vine altul si va vorbii mai tare. este vorba de Viata si de Moarte. In adunarea lui Dumnezeu se vorb este Viata, cum vine viata il doboara. Aceasta nu se poate evita. Aici nu este vorba de combatere. Din moment ce se prezinta Duhul lui Dumnezeu, este combatuta orice palavrageala omeneasca.

Cand eram inca in cadrul Cultului la Oradea, se plangeau unii vorbitori, ca eu prin marturisirea mea dobor sufletele(cuvantarea lor). Odata le-am zis: "Fratilor, lasati-ma sa vorbesc eu intai totdeauna, si d-stra vosrbiti dup ace-am vorbit eu-si atunci nu va mai puteti plange, ca, eu caut direct sa daram. Zis si facut. Dar, degeaba. Tot a fost daramata "moartea in oala".

Daca se poate cadea din har? Daca fratii s-ar adancii in Cuvantul lui Dumnezeu, n-ar cadea in mreaja Satanei, sa faca discutii pe chestia asta. Iata-l pe tatal minciunii cand explica Biblia, celor care-l asculta: "Ce-a spus Dumezeu? Ca ai trecut de la moarte la viata? LA viata vesnica si nu mai mori? Nu-i adevarat. Vetii muri. Saracii frati, vestesc o jumatate de mantuire. Ei spun: "Domnul Isus a venit sa te mantuiasca. Dar din Cuvant reiese, ca, El a venit sa te si pazeasca pana la sfarsit. (I Petru 1.5).

Si acum sa descifram subiectul principal, care trebuie sa te pun ape ganduri. Nu este prima ocazie cand iti da de inteles, ca nu te tine un slujitor al Domnului. Pentru mine aceasta nu-i ceva strain. Nu odata mi-au spus in fata. Tie iti spune numai pe ocolite. Si nici nu m-am silit cand am vazut, ca cei cu care ai partasie, nu prot este aza ci se pitesc, si mi-am dat seama, ca a venit timpul tacerii in mijlocul lor si nici nu ma silesc sa mai vorbesc la o asemenea situatie. Nu eu imi aleg terenul din via Domnului. Daca sunt sluja Lui, si facand treaba asa cum mi-a poruncit El, si pentru aceasta sunt pus la tacere.

Domnul meu sa ma scoata din impas, iar daca eu nu am facut dupa voia Lui, ci mi-am facut de cap, atunci ma umilesc pana la praf, caci nu fata de fratii mei am pacatuit, ci fata de Stapanul meu. Astea este ceea ce ma face slobod, si plin de bucurie in orice stare de fapt. Trebuie sa fim foarte atenti, ca cat timp judec un gest, un verb, o atitudine, o invatatura

anui frate sau mai multi, san u-i osandesc totdeauna. Pot sa-i judec, trebuie sa-i judec, dar nu-mi este permis sa osandesc nimic in afara pacatului din mine. Dragostea fata de semenii mei, trebuie sa ramana, si ramane, caci asa a facut Dumnezeu cel nou in mine(noi). "Noi stim, ca ne-am stramutat de la moarte la viata, pentru ca iubim pe frati; cine nu iubeste pe fratele sau ramane in moarte".(I Ioan 3.24). Nu spune Cuvantul : Daca iubim. Ci pentru -ca iubim pe frati. Aceasta dragoste este darul primit impreuna cu Hristos. Desigur daca ne-am baza pe simturile noastre, atunci, de multe ori nu am gasi in noi aceasta dragoste, dar credinta este dovada lucrurilor celor nevazute.(traducere Ort.).

Iata, acesta este raspunsul meu la cele cerute, la cele citite si daca ai asteptat altceva, imi pare rau ca te-am dezamagit. Sfatul meu este sa nu le dai in scris nimic, ci le spui, conform punctului 10 ai inteles totul si-ti tragic si concluzia si cosecintele. Sau, daca vrei, citeste cele scrise de mine, fara cimentar. Din mana sa nu dai, dar daca vrea poate sa imprimeze pe banda de magnetofon.

Restul? Domnul sa-ti dea de inteles, ce trebuie sa fac.

G.

Draga frate Gusty,

In primul rand doresc ca Harul si pacea Domnului nostru Isus Hristos sa fie inmultite peste tine si peste casa ta(matale), si, in continuare, dupa trecerea unei perioade de timp destul de lung, am primit un indemn de ati scrie aceste randuri;o fac pentru faptul ca, in adevar, de cand ai plecat nu mia stiu nimic de tine.

Despre noi vei putea sti ca nu toti suntem bine, asa cum ne sti, sotia cu treburile casei, ba a mai avut un accident, acum vro luna jumate in urma, a cazut prin alunecare, in baie p este cada si si-a fisurat doua coaste. Acum i-a trecut si este bine cum a fost; eu am avut concediu de pe data de 8.8.a.c. dar numai pan ape data de 28.08., fiind din nou rechemat la serviciu. Concediu l-am petrecut acasa, nu am fost plecat. Viorel, cu o luna inaintea inceperii cursurilor a inceput o luna de practica asa ca el a inceput anul scolar, ultimul, daca bineinteles va fi voia Domnului, si apoi tot cu voia Lui sa plece mai departe.

La noi, restul a ramas asa cum stii, ba mie mi se pare ca unele lucruri a progresat in sensul pe care-l cunosti. Am vrut de cateva ori sa te caut la telefon, dar ma gandeam ca, poate esti plecat de acasa si am renuntat. Daca cumva ai sa poti veni, vom discuta mai mult. Ce mai faceti si cum va laudati, sa sti ca am asteplat, dar mult, sa-mi scrii, sti cum primesc eu scrisorile matale, si mai ales ce reprezinta ele pentru mine in cerul in care ma aflu, dar n-are nimic, ne vom intalni si vom vorbi sin este vom impartasi atat necazurile, cat si bucuriile. In ce ne priv este , noi stim bine cine este bucuria noastra, nu prin simtaminte omenesti, care sunt trecatoare, ci prin legaturi vesnice.

Ce face restul familiei matale si mai ales nepoatele, cred ca multe din ele anul acesta, vor merge la scoala si atunci vei avea si mai multa ocupatie, de ca de bunic.

In cazul ca vei veni sa nu uiti, daca bineinteles poti, de cartile care mi-ai promis, si daca nu poti toate, barem Levitic, la fel poate imi aduci ceva de W.Nee.

In incheiere deocamdata atat, in speranta intalnirii noastre, dar pana atunci Ps.91. El sa fie cu noi, dupa fagaduinta Lui.

Al d-stra frate in Domnul.

Oradea 19 Sep. 7

"Si apropiindu-se Isus le-a vorbit zicand: "Datu-mi-Sa toata puterea in cer si pe pamant"". (Mat.28.18)

Draga Vasile,M-am bucurat cand am primit scrisoarea mult asteptata, caci dupa cele ce mi-ai povestit, era si cazul sa primesc eu intai vesti de la tine. Si eu imi cercetez atitudinea in fata Autoritatilor tarii, in care locuiesc, cat timp sunt pe pamant si a carui cetatean sunt. Si mereu ajung la aceeasi convingere, ca, un adevarat crestin trebuie sa fie un crestin loial fata de actualul regim si nu lupta pentru drepturi religioase, ci trai este linistit, fara multa zarva, fara multe reclame si libertatea o cere de la Domnul, o are de la Duhul Sfant. Nu defaimeaza tara sa, cand merge peste hotare si nu asteapta mila omeneasca pentru ca avea anumite stramtorari administrative. Dar vorbeste despre prezenta puternica a Stapanului Ceresc in

viata lui; nu Duminica nu in zilele adunarilor de sarbatoare, in cursul saptamanii, intre oamenii de serviciu, acasa. De fapt, adevarata atitudine a lui Petru: "Pe Domnul, pe Hristos sa-L sfintiti in inimile voastre si sa fiti gata totdeauna sa raspundeti oricui care va cere socoteala de nadejdea voastra, inasa cu duhul blandetii si cu cuviinta".(trad Ort. I Petru 3.15). Adica nu multa vorbarie despre Hristos, ci traire adevarata si aratarea vietii Lui. "Noi totdeauna purtam in noi(in trup), moartea lui Isus, ca si viata lui Isus sa se arate in trupurile voastre cele muritoare"(2 Cor.4.10).

De aceea mereu revin la aceesi convingere, ca, nu este potrivit pentru un om ca mine, sa ma ascund sub alta adresa, cand iti scriu. Stiu foarte bine, ca ai putea iesi de sub radarul celor care se intereseaza de mine, dar nu am nimic de ascuns si vreau sa fiu, ca un geam bine spalcat, transparent. Nu cer drepturi, dar nici nu cedez nimic din cele divine.De fapt declar solemn, ca nu ma apasa atat imputernicitul cultelor, decat nerabdarea religioasa a conducatorilor Cultelor.

Mai de mult, am scris fratelui Ton Iosif o scrisoare, indemnat de duhul si iti trimit o copie. Daca nu esti de acord cu continutul, sau cu anumite pasagii scrie-mi si voi cerceta. Am auzit, ca din nou a facut o "Homiletica" si a trimis guvernului. Nu stiu de ce dar am presimtirea, ca nici aceea nu este o lucrare a Duhului Sfant.

In ce priveste progresarea spre Laodicea, este ceva normal. Aici nu se poate stagna. Ori spre cele duhovnicesti, ori spre cele lumesti. Cand se pierde dintr-o adunare adevarata autojudecarea, atunci se ivate in loc judecarea altora sau chiar osandire. Totusi nu pot spune ca este deja adunarea din Laodicea.Inca nu are toate caracteristicile Laodiceei. Mai repede seamana adunarile de azi cu Sardes; cu cele trei grupuri in ea: "Stiu faptele tale, ca ai nume, ca traiesti, dar esti mort."

2. Privegheaza si intareste ce a mai ramas si era sa moara.

3. Dar, ai cativa oameni in Sardes, care nu si-au manjit hainele lor, si ei vor umbla cu mine imbracati in vesminte albe, caci vrednici sunt. Le-am marturisit lumina care o am, dar slava lui Isus Hristos – nu m-a pus pe mine judecator si n-am primit eu insarcinarea sa fac clasificarea. Totusi ramane ca o insarcinare sa cercetam duhurile.(I Ioan 4.1).

Daca cumva vrei sa-mi telefonezi, seara la ora 21, sunt acasa intotdeauna, daca nu sunt plecat in calatorie, de care totdeauna iti scriu dinainte. Si daca vrei sa-mi scrii fa-mi-o. Tot ce ai de spus scrie-mi, cu nadejde ca Domnul nostru, Dumnezeu ne ocroteste .

In ce priv ste accidentul sotiei tale, vad rabdarea lui Dumnezeu, caci trupul ei greoi imi inchipuiam cat de tare s-a lovit de ciment, sau cada. Putea sa-si termine viata pe pamant. Dar daca pleci de aici, unde te duci? Cred ca asta nu este clarificata prin credinta; dar in tot cazul este un avertisment serios.

Cu nepoteii sunt bine si cand este necesar, sau sunt rugat de mama lor, nu ma mai amestec, dar nu ma deranjez, sa fiu legat. Tinerii sa-si faca viata lor, iar eu sa-mi fac slujba mea.

Fratele meu Feri mi-a promis, ca, vine in luna septembrie a.c. Dar deocamdata nu este nici un semn de viata. Eu am inanintat trecerea pentru pasaport, sa vizitez fratii din Ungaria, daca asa este voia Domnului. Dar s-ar putea sa va vizitez in Oct. a.c.

Te saruta al tau frate G.

Oradea 3 feb.75

Draga Vasile,

Ma grabesc, ca inaintea plecarii mele sa-ti scriu. Prima instiintare este ca, multi au plecat la baile Sangeorgi de la I februarie 1975 pana la 18 februarie. Parca asa mi-ai spus, ca, tot acolo mergi la 12 februarie.

Prin bunavointa lui Dumnezeu, s-a pronuntat desfacerea casatoriei ei pe data de 20 Ianuarie 1975 si azi am terminat si sentinta. Dupa o luna(30 de zile), intra in vigoare si pot face stergerea casatoriei la Oficiul Starii Civile. Patru surori au asistat la dezbatere. Doua au fost pentru marturie. Cand ne-a sosit randul, s-a citit apelul nominal si au inceput interogatoriul martorilor. Scurt si curat. Cine a parasit caminul conjugal? Daca sotul a incercat sa-si readuca sotia? Care a fost motivul parasirii?

Stateam in fata instantei, ca doi miei, si m-a intrebat Presedintele, dupa legile existente: "Prin a cui vina sa pronuntam desfacerea casatoriei?"

- Doamna presedinte, dupa legea existenta sotia este de vina, dar, dupa dreptate, din vina mea ar trebui sa pronuntati. am raspuns si m-a intrebat curioasa:

- De ce domnule Pocsy?

Fiindca eram destul de batran si chiar cu intelepciunea anilor trebuia sa stiu ca ea este inapta pentru inlocuirea mamei la atatia copii; de aceea va rog sa scrieti, din vina ambelor parti se desface casatoria.

- Cine sa suporte cheltuielile de judecata?

- In comun. am raspuns eu.

Atunci a intrebat pe Erjii:

Din vina cui sa pronuntam casatoria desfacuta?

- Din vina mea. a raspuns. Un militean, care era acolo a spus cu jumatate de gura: Doamne. Ce cereti? Pot sa spun ca a fost invioarata toata sala. Cand am iesit cu totii am imbratisat-o si am sarutat-o, si am spus: "Totusi am sa pastrez o zi de neuitat din casatoria noastra." si cand se uitau la mine curiosi am spus: "Ziua despartirii noastre." Si Erjii mi-a raspuns in fata surorilor foarte frumos: "Tu ai primit un dar de la Domnul. Ai pierdut o sotie rea si ai reprimut o sora in Domnul. Si eu am reprimut pe tatal meu duhovnicesc."

Si, cand am inaintat procesul de desfacere a casatoriei, mereu vine in casa noastra la ora de rugaciune. este descatusata si plina de bucurie. Dupa desfacerea casatoriei a intrebat-o sora Gherla: "Cum de sunteti asa de bine cu fratele Pocsy? S-a pocait?" "Nu." - a spus ea. "Eu m-am pocait. Opt ani m-a intrebuinta Satana sa defaimez si sa stric lucrarea lui Dumnezeu, care sa facea prin el."

Cu o bucurie si umilinta, multumesc Domnului - nu pentru reabilitare(de care noi nu avem nevoie), ci de darul bun, care dupa opt ani aduce roade. Nu a fost degeaba suferintele, noptile nedormite, rugaciuni si credinta pentru Erjii. Se implinesc fagaduintele lui Dumnezeu. Am vazut pe cel rau(totdeauna este un duh), in toata puterea lui, intinzandu-se, ca un arbore fals, dar cand am trecut, iata ca nu mai era. cautat-am si iata ca n-am gasit nici locul lui".(Ps. 37.24,25). De vreo sapte ani am primit aceasta imbarbatare si altele(Habacuc 2.2,3) si de cate ori am fost ispitit sa lepad increderea mea, dar nu eram singur in lupa aceasta. Aveam Duhul lui Dumnezeu. (Evrei 10.35; 2 Tim.1.14).

Daca as fi un prost, daca as spune acum: Iata, am ajuns in odihna. Nu. Toate aceste lupte, suferinte, stramtorari, focuri - primeam in odihna. Pentru ca cine are casa zidita pe Stanca, acela a ajuns in odihna si s-ar putea intreba asta este odihna? "A cazut ploaia, au venit vanturile si au batut in casa aceea...(Matei 7.25). Nu asta este odihna. Odihna este Stanca. Caci la vreme de necaz, ma va adaposti in Cortul Sau, in locul cel tainic al locasului Sau ma va dosi si pe stanca ma va inalta." (Ps. 27.5).

In grupul de frati Crestin dupale ♦ Evanghelie este o noua dezbinare intre doua grupari; si o lupta dovedita pentru intaietate. Ma bucur ca, Domnul m-a scos dinte ei si ma fereste in timpul cat a mai ramas de asemenea treaba. O adunare a celor doi-trei in Numele Domnului Isus, cu aceeasi vointa nu are ce pierde, chiar daca nu i se da nici-o posibilitate din partea lumii.

Acum inchei randurile mele si astept sa-mi scrii de la Sangeorgi-Bai.

Daca Domnul ma ajuta la I Martie voi porni sa vizitez fratii.

Acum iti doresc pace si harul Domnului peste toti ai tai.

P.

Bacau 01.03.'79

Draga frate Gusty,

Asa cum ne-am inteles si avand putin timp, va scriu aceste randuri, mai ales ca acum am ce scrie. Cat despre noi puteti afla ca suntem bine cu totii; asa cum ne stii, fiecare cu treburile sale, cat ne ingaduie Domnul.

Si acum vreau sa va relatez, cate ceva din cele mai evidente episoade din luptele duse in adunarea religiosilor, din Cultul Crestin dupa Evanghelie din Bacau.

Fiindca s-a terminat dupa parerea mea, perioada de sondare a clarificarii adevaratelor motive, care au determinat grupul de frati batrani sa ma puna in situatia in care ma gasesc, motive care de altfel imi sunt cunoscute cu prisosinta, dar pe care ei nu voiau sa le recunoasca in mod cinstit - in ziua de 27.ian.a.c, m-am prezentat in sfatul lor si le-am spus urmatoarele:- Fratilor dupa cum stiti ca, circa timp de 7 luni, m-ati pus la o parte de a servii Cuvantul in adunare, si de atunci, in acest timp situatia nu s-a imbunatatit cu nimic, am venit in seara

asta sa va rog, sa-mi spuneti care este situatia d-stra fata de mine si de fapt in ce situatie m-ati plasat.

Sunt, intr-adevar pus de o parte sau ma primiti intre d-stra? Va rog sa-mi raspundeti cu toata seriozitatea si in lumina Adevarului, pentru ca sa stiu si eu ce este cu mine, bineinteles fata de d-stra, ca sa stiu din gura voastra, pentru ca altii mi-au spus fel de fel de lucruri.

Eu ma gandeam ca vor mentiona si de data asta lozina lor, aceea ca nu sunt pus deoparte de ei, ci eu singur m-am pus. Si asta o sa-mi dea peste nas, dar n-a fost asa. Margirescu s-a sculat si mi-a raspuns: "Foarte bine frate Semeniuc ca si noi vrem sa terminam cu aceasta situatie si cum noi inainte de a-ti da raspunsul, trebuie sa judecam bine, impreuna cu toti fratii din Comitet(9 de toti); dupa ce ne vom intruni, vom hotari si-ti vom raspunde in scris semnat de toti fratii. Am spus – bine – l-am salutat si am plecat.

Dar, iesind din sala mi-am dat seama ca o sa propuna reprimirea mea, dar conditionata, lucru cu care eram hotarat sa nu primesc, pentru ca daca ei de prima data nu aveau de gand sa ma puna deoparte, asa cum sustineau, atat in fata mea, cat si in fata persoanelor pe care le intrebau de mine – atunci ar fi spus: "Frate Semeniuc, dar ce fel de cerere este aceasta, de a clarifica situatia d-stra, in adunarea din Bacau? Dar noi nu te-am pus deoparte de la comitet, asa cum ti-am mai spus, asta ar fi trebuit sa fie raspunsul lor. Cum ei nu sunt sinceri si inconsecventi, mi-au spus ca o sa-mi raspunda in scris.

A trecut 4 saptamani ca sa-mi raspunda la cererea mea si pe data de 19 Febr. a.c am fost chemat in sfat, unde mi-au facut cunoscut, ca, fratii au hotarat sa nu-mi dea scrisoarea, ci sa mi-o citeasca numai ca sa iau cunostinta despre continutul ei. Am zis – bine, cititi-o; si dupa ce ne-am rugat, mi-au propus ca, inainte de incepere sa citesc un Cuvant din Scriptura. Am zis: "Citit d-stra ca sunteti mai multi". Nu. Au zis ei; citeste mata si mai rar din I Cor.12.12-27; Am citit rar Cuvantul si accentuat. Dupa asta fratele Margirescu a oftat si a dat citire scrisorii, care era semnata numai de 4 frati: Din scrisoare am retinut urmatoarele:

Ca introducere Gal 1.15,16 si 2Cor.4.7-13;5.10. Din aceste versete, a rastalmacit urmatoarele:

Evanghelia primita de la Dumnezeu, nu de la oameni, pentru ca primind Evanghelia de la oameni, ramai fara Hristos. Nu trebuie sa aveti cunostinta de Hristos, ci pe Hristos, sa murim impreuna cu El, ca sa avem si viata cu El.

Apoi mi-a adresat direct mie si mi-a spus ca, eu nu vreau sa primesc nimic, ci numai sa dau; ca sunt impotriva, ca copiii fratilor sa vina in adunare; ca sunt impotriva adunarilor mari. Ca marturisesc ca, atat Dima cat si fecioarele nechibzuite vor fi mantuiti. Ca, Dima nu pe Domnul L-a parasit ci pe Pavel. In consecinta ma sfatuiesc sa ma pocaiesc, sa se arate firea veche moarta si omul nou voi; sa caut legatura cu fratii. Cand fratii vor vedea viata mea schimbata, atunci voi putea sa intru din nou in adunare; si multe de felul acesta, dar cam atat am reusit sa scriu, cat el citea. In orice caz a facut mai mult decat ma asteptam. A terminat si fiindca eu taceam dintre ei m-a indemnata sa spun ceva.

In primul rand am spus: "Sunteti oameni neseriosi si inconsecventi, ca la inceput m-ati acuzat ca am dat suficiente bani si ca nu am participat la munca, ca nu vreau sa tin legatura cu d-stra si alte lucruri de felul acesta. Apoi ati vorbit intre voi ca situatia mea este grava, ca intretin legaturi cu un frate, care este exclus din Cult. Apoi ati spus ca eu nu mai pot fi reabilitat, intrucat eu prin marturia mea am demoralizat adunarea si am stins duhul rugaciunii, iar acum imi mai cereti sa ma pocaiesc si numai cand fratii vor gasi de cuviinta vor hotari reprimirea mea. Dar, cum reprimire, ca d-stra ati spus ca eu nu am fost oprit; atunci care este adevarul? Am fost exclus si acum o sa ma primiti, sau acum ma dati afara? Au tacut.

In continuare le-am spus: "Stiti ca in tara noastra, toti cetatenii, indiferent de nationalitate, se bucura de drepturi egale, dar, in adunarile crestine, ca sa poti fi intre crestini ti se cer conditii; cum vine asta? In aceste 8 luni ati fost barem unul la mine sa ma intrebati ce mai fac? De ce fel de partasie ati dat dovada? Stiti ca, dupa Cuvantul Sfânt, nu aveti dreptul sa frangeti paine, pana nu puneti aceasta situatie la punct? Ce fel de frate ma considerati, doar ati auzit ce spune Cuvantul despre madulare? Cum intelegeti? Si unul spune: "ca sa fim supusi unul altuia, am raspuns", am raspuns. "Ba nu", spune ca ingrijesc unele de altele si asta este cu totul altceva si ca suferu unele cu altele.

Apoi, nu inteleg un lucru; de ce ati hotarat sa nu-mi dati scrisoarea, ca doar d-stra ati spus de scrisoare? Apoi unde este echitate crestina, unde pentru a-mi raspunde d-stra in numar de 9 v-a trebuit 4 saptamani, iar eu sa raspund la ea imi acordati 30 de minute, si sunt singur. Ati putea sa-mi spuneti; asta si altele de genul asta ce demostreaza? De ce Oare ce credeti ca,

daca as primi conditiile impuse de d-stra situatia mea s-ar rezolva pentru totdeauna? As fi cel mai mare prost sa cred asa ceva. Daca timp de 4 saptamani ati intocmit aceasta scrisoare si-i cunaosteti continutul, de ce ati tinut sa fiti toti de fata cand mi s-a citit? Ati dorit spectacol? Cu parere de rau nu vi-l pot oferi. Daca viclenia ar durea, atunci adunarile s-ar goli in cateva zile; si s-ar umple spitalele. V-ati pus vreodata intrebarea, ce simte omul caruia i se impun conditii fata de cel care le trimite? Va spun eu: se nasc sentimente ca intre stapan si rob. Asta vreti sa simt si eu fata de voi?

Dar de fapt, cine v-a dat dreptul sa-mi puneti conditii? Cine va credeti? Avem si noi un fel de conditii? Stiti care sunt? Iata: "Sa ne iubim unii pe altii; sa veghem si sa ne indemnăm unii pe altii. Din toate acestea, cu mine ce ati facut? Apoi cereti sa ma legaturi cu voi? dar va-ntreb intre d-stra aveti partasie unii cu altii? Din cauza partasiei pe care o aveti sunt atatea partide intre d-stra?

Sa nu credeti ca pentru legaturi fratesti, pentru partasie trebuie sa luptam, sau sa ne straduim; partasia o avem, daca asa cum spune Cuvantul la I Ioan 1.7, daca suntem in lumina. Dupa asta si alte cuvinte am multumit ca m-au ascultat, si ca sunt lamurit de tot, ca si-au atins fiecare scopul, le doresc multa sanatate si am iesit sa ma imbrac. Atunci au inceput sa spuna, cum plec, dar lucrurile nu s-au aranjat. Cum, plecam cum am venit? Am raspuns ca, in virtutea scrisorii si a altor lucruri nu mai avem ce aranja; pentru mine este totul clar.

Au iesit dupa mine Biti, Fanica, un frate tanar Rotaru si m-au rugat sa mai raman, ca sa se puna lumina in toate, mai ales ca scrisoarea a scris-o fratele Margirescu singur si nu am semnat-o deca vreo 4 frati, si au inceput sa ma roage sa mai raman.

M-am intors si le-am spus in mod limpede, ca, eu nu primesc nici un fel de conditii; daca vor asa, daca nu plec. Atunci Bitu a spus: Uite frate Semeniuc, daca fratele Margirescu nu a spus ce trebuia sa spuna, atunci spun eu acum: mata esti liber sa ramai intre noi; noi dorim acest lucru; sa lucrezi in adunare cu toti fratii lucratori, fara sa te simti impiedicat; esti de acord? Sunt am raspuns; dar numai dumneata unul vrei asa ceva; ceilalti nu spun nimic; atunci s-a ridicat si Fanica. Am zis: "Bine", dar sunteti abia doi, restul tace. Atunci Biti si Fanica au spus "Lasa ca pana la urma vor fi si ei de acord". Am spus "nu" si am plecat.

Dar venind acasa mi-a venit gandul ca, ei ar putea spune adunarii ca mi-au oferit toate posibilitatile, dar am refuzat si atunci le-am scris scrisoarea de pe verso si i-am dat-o lui Fanica; dar mai intai l-am intrebat pe el daca este de acord cu ea. Dupa ce-a citit-o mi-a spus ca este de acordsi ca le-o va da si celorlalti. Peste cateva ceasuri a revenit si mi-a spus ca Margirescu, Verdes, Maxim si el sunt de acord, dar nu semneaza. Atunci am zis; daca nu vor sa semneze inseamna ca nu sunt de acord. Mi-a raspuns ca nu-i asa: sunt de acord Atunci am zis: "Bine, sa nu semneze, dar sa o citeasca in sfat si in cazul ca sunt de acord sa ma anunte, la care Fanica mi-a raspuns: Frate nu incerca nimic ca nu vei obtine. Multumesc am raspuns. Frate draga cele ce ti-am scris sunt numai rezultatul din ceea ce a fost.

Am procedat asa sa le lovesc cu armele lor si sa le arat ca sunt ipocriti si perversi? Iti spun ca, daca erai de fata, un spectacol mai comic nu aveai prilejul sa vezi. Sa-i fi vazut, parca erau cu 10 cm comprimati in ei. Nu mai stiau ce sa mai spuna. Ursache nu a participat deloc la acesta panarama. Am fost la el; ne-am rugat impreuna si in rugaciune spunea ca suntem frati si ca-i pare rau ce mi-au facut. Intre timp am stat de vorba si cu doctorul care intre timp revenise din nou la ideile lui. Dar m-am dus sa-mi fac un consult pulmonar, si apoi ne-am intretinut din Cuvantul D-lui aproape 2 ore.

La despartire a spus, cum a spus un slujbas imparatesc unui proroc, parca sa nu se supere Domnul meu daca catrodata va trebui sa insotesc pe stapanul meu intemplanu. Cred ca sti despre ce este vorba si-am manifestat dorinta de a ne mai intalni, pentru ca el a fost mult inviorat de inaintea noastra.

Draga frate Gusty asta este situatia acum; ce va mai fi nu stiu, dar un singur lucru stiu: "Ca am un Mantuitor minunat, care ma poarta in chip minunat, si asta mi-e de-ajuns.

Te salut si dac vrei scrie-mi observatiile matale pe marginea celor relatate de mine in prezenta scrisoare. Si ce sa zic: 'Te asteptam sa ne intalnim; fratii din adunarea Baptista m-au invitat sa-i vizitez, dar d ecand sunt in lupta asta n-am fost.

Noapte buna – Domnul sa te ajute in lucrarea Sa si mai ales sa vii al noi. Amin.

Al tau frate in sangele Domnului.

CULTUL CRESTIN DUPA EVANGHELIE
BACAU.
Bacau 01-02-'79
Catre,
Fr.Semeniuc Vasile

In urma starii de vorba in sfatul fratesc din ziua de 27 Ianuarie a.c referitor la caltrificarea situatie d-stra creata in urma cu 7 luni in discutia avuta cu fratele Adamache Ioan prin care vi se recomanda:

- Sa nu luati cuvantul in adunare, decat de max. doua ori pe luna.
- Sa nu tineti mult timp, decat max. 20-26 minute.
- Sa nu contraziceti fratii, chiar daca gresesc, in vorbire.

Noi, comitetul de frati al Cultului Crestin dupa Evanghelie din Bacau, consideram ca, fratele Adamache Ioan a fost pripit in cele ce v-a spus, fara sa se fi consultat in prealabil cu noi, fata de acesta situatie si d-stra va comunicam prin prezenta ca: Sunteti liber in adunarea din Bacau sa slujiti Domnului impreuna cu fratii lucratori ai adunarii, far sa va considerati impiedicat de cineva, asta intrucat suntem frati in Domnul Hristos si manifestarile de impiedicare de a sluji Domnului in adunare nu sunt confortabile cu viata crestinismului.

Va salutam in Domnul,
Comitetul

Am fost de acord cu comitetul, dar au refuzat sa semneze.

Asta ce inseamna?

"Cearca-ma Dumnezeuule si cunoaste inima mea. Cerceteaza-ma si afla cugetul meu. Vezi de nu ma aflu pe o cale gresita si ma indreapta pe calea cea vesnica." (Ps.139.23-24, traducereOrt).

Oradea 5 Martie 1979
Draga Vasile,

Ce sentimente schimbatoare am citit si am recitit scrisoarea ta si din nou mi-am dat seama, ca, de la pricepere si pana la supunere este un drum lung. Recunosc, ca si in viata mea de crestin constiinta nu totdeauna in sincron cu mersul meu in supunere si predare totala, dar nu ma multumesc cu starea aceasta si ma pun in fata Stapanului meu si II spun: "Doamne, vreau sa ma supun oricat m-ar costa." Si iata-ma "in starea de slava si de ocară, in vorbire de rau si in vorbire de bine. Suntem priviti ca si niste inselatori, macar ca, spunem adevarul; ca niste necunoscuti, macar ca suntem bine cunoscuti; ca unii care murim si iata ca traim. Ca niste pedepsiti, dar nu suntem omorati, ca niste intristati si totusi suntem veseli, ca niste saraci si totusi imbogatim pe multi; ca niste neavand nimic, si totusi stapanind toate lucrurile". (2 Cor.6.8-10).

Asa a fost Pavel si de ce sa nu fiu si eu? In Gal.1.16 nu este bine tradus: "...fara sa ma sfatuiesc cu nici un om." sau in alta traducere: "...n-am intrebat pe nici un om". Iata originalul din greaca: "...nu m-am sfatuit cu carne si sange." Nu este vorba, sa nu cer sfatul la nici un om, ci nu ma las invins de marea ispita, sa ascult ce ma sfatui este carnea si sangele in mine¹ Nu ma consult cu sufletul meu insusi. Iar in scrisoarea ta ai dat loc mintii tale si a dominat puternic gandurile tale, si ai facut greseli mari in situatia ta fata de acesti oameni. Iata: "...luptele aduse in adunarea religioaselor..." Tu ce cauti intre ei? Daca Domnul Isus este prezent in acea adunare, n-ai decat sa stai acolo si ceea ce sufera Stapanul tau, sufera si tu. Dar, daca ai constatat, ca El nu mai are loc in consfatuiri, in regulamentul mersului adunarii, daca nu mai domn este Duhul Sfânt, ca marturisitor al voinii lui Dumnezeu, daca Domnul Isus a ajuns afara, la usa, atunci tu, in Numele cui duci tratative cu niste oameni, pe care tu singur ii consideri nepocaiti, fara Duhul Sfânt? D este apa-te. Daca nu vreau sa te mai tolereze in adunarea lor, caci este a lor, si daca nu te mai vreau, caci esti un pacatos nepocait, n-ai decat sa te pocaiesti asa cum ti-au spus, iar daca, tocmai din cauza prezentei Domnului nu te sufera, atunci inseamna ca, n-au nevoie de Domnul si te intreb: de ce vrei sa ramai acolo, unde Domnul nu mai are loc? "...acestia se impotrivesc adevarului, ca unii care sunt stricati la minte si sunt osanditi in ce priveste credinta." "Caci va venii vremea, cand oamenii nu vor sa suferă Evanghelia(invatatura sanatoasa); ci ii vor gadila urechile sa auda lucruri placute, si, isi

vor da invatatori dupa poftele lor. Isi vor intoarce urechea de la adevar si se vor indrepta spre istorisiri inchipuite1" (2 Tim. 4.3,4). Oare de ce sunt scrise aceste proorocii in Testamentul meu? In traducere maghiara asa este tradus 2 Tim.3.8: "...in privinta credintei sunt oameni necinstiti."

Te astepti, ca acesti oameni, despre care tu ai pareri formate, sa-ti spuna cum stai cu adunarea? Cu ei? De ce ai adresat cuvinte de induplecare, cerintele Duhului catre fii lui Dumnezeu? Ceea ce ti s-a intamplat eu ti-am proorocit cu multi ani inainte. De ce te-ai lasat ademenit de ei ca sa citesti Cuvantul? Si inca ce Cuvant? Trupul lui Hristos. Madularele Lui. Si tu sti, ca nu este nimic din tot ce ai citit. Sau tu esti si consideri pe acesti oameni nepocaiti? N-ai avut destul timp sa poti da socoteala de anturajul adunarii, de atmosfera adunarii? Ai dat dovada de incapatanare fata de sfaturile pe care le-ai primit prin mine, si prin nu mai stiu cine. Cereai de la acesti oameni, pe care-i cunosti de atatia ani si umbla in lumina si sa-ti raspunda in lumina adevarului. Cum puteai s'afatarnicesti in felul acesta? Dovada este scrisoarea compusa de tine. Ce-ai dovedit cu aceasta? Ai dovedit ca, de fapt esti de acord cu starea de fapt a adunarii, esti gata sa faci compromisuri; numai sa-ti dea si tie un coltisor. In Numele cui ai facut scrisoarea? Domnul ti-a spus, ca este bine asa? De ce este asa, fara puterea dumnezeiasca, toata atitudinea ta? Cred ca te-ai purtat serios, ca om, dar asta este firea ta. Om serios. Dar ce -ai vrut sa castigi prin aceasta compunere? Si cu semnaturi? Oare chiar ai crezut ca cu atitudinea ta de om d este pt vei invinge? Nu intelegi ca tu n-ai s'adai socoteala oamenilor, cu Domnului. Doar esti la Domnului. "si orice faceti cu Cuvantul sau cu fapta, sa faceti totul in Numele Domnului Isus, si multumiti prin El lui Dumnezeu Tatal.." (Col.3.17). Iarta-ma fratele meu iubit, dar lupta ta seamana cu lupta lui Don Khijote. "caci armele cu care luptam noi, nu sunt supuse fiirii pamantesti, ci sunt puternice, intarite de Dumnezeu ca sa surpe intariturile. Noi rasturnam izvodirile mintii si orice inaltime, care se ridica impotriva cunostintei lui Dumnezeu; si orice gand il facem rob asculatii de Hristos." (2 Cor.10.4-5).

"Am procedat asa ca sa lovesc cu armele lor si sa le arat cat sunt de ipocriti si de perversi." (asa ai scris). Iara ce spune Cuvantul: "Macar ca traim in firea pamanteasca, totutsi nu ne luptam calauziti de firea pamanteasca." (2 Cor.10.3).

Vasile draga. Ai reusit sa dovedesti ca si tu esti tot asa ipocrit ca ei. Iata:

1. Sa nu luati cuvantul in adunare, decat maxim de doua ori pe luna.
2. Sa nu tineti mult timp, decat 20-26 minute.
3. Sa nu contraziceti fratii, chiar daca gresesc in vorbire.

Te rog sa-mi spui cum ai putut sa revii la declaratia facuta de tine cand ai spus: "M-am intors si le-am spus in mod limpede, ca eu nu primesc nici un fel de conditii; daca vor asa, bine, daca nu, plec." Dar dovedesti ca lucrarea era a unui om d este pt, caci stiu, ca esti mai de pret decat oricare altul de la adunare, mai cu seama ca, cunosti adevarata Evanghelie – dar esti ispitut, sa te consulti cu "carne si sange", adica cu tine insuti si iata rezultatul: "Eu ma gandeam pe drum ca ei vor mentine lozinca lor,... dar, iesind din sala mi-am dat seama, ca o sa propuna reprimirea, ... am iesit sa ma imbrac; atunci au inceput sa spuna: "Cum plec, doar lucrurile nu sunt aranjate; pentru mine este totul clar...iata...nu mai am ce aranja,... pentru mine este totul clar..." Poti observa, ca p este tot lucreaza mintea ta; nu poti spune: "Domnul a zis." Dar venind acasa mi-a venit gandul, ca ei ar putea sa spuna in adunare,...Iti dai seama, ca ai luptat vitej este , si omen este , dar in toate aceste a nu era Dumnezeu; caci El a dat dispozitii hotarate in asemenea cazuri. N-ai decat sa te supui, fara sa intrebi: "Cat costa?" Dar dupa aceea ce va fi? Nu este treaba ta sa faci balanta si bilantul pentru viitor. Treaba ta este sa ate supui Aceluia, care nu te-a lasat fara sprijin niciodata.

Tu singur le vii in ajutor spunand ca vei vorbi maxim de doua ori pe luna, ca vei vorbi 20-26 minute, ca nu vei contrazice fratii. Dupa lumina care o ai de la Domnul declari ca asa se face lucrarea lui Hristos? Si inca mai ceri hartie semnata de niste persoane pe care tu nu-i consideri frati(crestini)(cel putin o parte din ei). Daca te scoli sa vorbești in astfel de adunare nu 20 de minute, ci numai 5 minute, dar cuvintele sunt izvorate din "Viata", iat alti vorbitori vobesc o ora izvorate din "moarte", tu 5 minte intregi contrazici Moartea. CE te intereseaza ce vorbești si ce vor vorbi ei in consfaturile lor, si in adunarea lor? De ce vrei sa scspi cu basmaua curata? De ce sa fie vorbit de rau numai Pavel sau alti slujitori ai lui Dumnezeu? De ce sa nu fi vorbit si tu? Fii linistit, ca nu pentru legatura noastra esti vorbit de rau, ci pentru Cuvantul lui Dumnezeu viu. De asta sunt convins. De cate ori t-ai scris, de mereu ti-am aratat si din cele marturisite de tine si de alti frati si experimentat chiar si de mine, nu mai ai ce sa

cauti acolo, si cauta partasia celor doi-trei; chiar daca nu m-ai contrazis, in fundul inimii tale nu erai incredintat pe deplin; dar, iata ca, Dumnezeu te pune intr-o situatie din care nu poti sa scapi altfel; ori te acomodezi?(cum m-au silit mereu), si te vei pagubi enorm de mult, ori te supui Domnului si vei primi cu toate consecintele ei, suferintele.

De multe luni de zile vine fratele Farcas si ma roaga cu lacrimi in ochi sa ma intorc si sa-mi ocup locul meu vechi. Am raspuns hotarat: "Unde Stapanul meu n-are loc, nu a nici eu. Pai frate draga, mai sunt intre ei cativa, totusi. Se prea poate, dar Cuvantul spune: "Cine are urechi de auzit, aude. Eu am auzit porunca Domnului: "Iesiti din mijlocul lor si departati-va de ei." (2 Cor.6.17).

Te rog cit este de multe ori si vei intelege.

Har si pace voua. Al tau frate Gusty.

Bacau, 22 mai 1979

Draga frate Gusty,

Avand in vedere, ca, dupa socoteala mea trebuia, sa te intorci din voiaj, si cum am mai mare nevoie de a dialoga cu cineva(bineinteles nu chiar cu oricine), chiar cu riscul de a fi scuturat(lucru care este necesar de la un scump frate) (chiar fratele), in Minunatul Domn, care a folosit aceeaasi valuta cereasca pentru rascumpararea amndurora; de aceea m-am gandit, dar mai bine zis am simtit nevoia sa-ti scriu cateva randuri, ceea ce fac in momentul de fata.

Si acum stirile: Afla ca in perioada de cand ai comunicat ca, pleci la fratele Fery, am fost vizitat de fratele Bariac si Chelaru si mai era cu ei un om, cred ca tot frate. In discutia noastra pe care ma avut-o, mi-au povestit mai multe lucruri de la ei si din tabara adversa. Acelasi lucru ma facut si eu; mai ales ca, tocmai, numai cu doua zile mai tarziu am avut o intrevvedere cu fratele Maxim si Margirescu, dar asta numai dupa ce mai intai a avut o discutie aprinsa fratele Rusu cu ei. Ei au venit la mama lui acasa, care este bolnava, sa franga paine; dar mai inainte de asta, fratele Rusu a fost la Margirescu sa stea de vorba despre mine, cu ocazia careia, printre altele, fratele Rusu a intrebat pe Margirescu, sa-i spuna cum se simte inlauntrul sau, avand in vedere situatia mea? La care el a raspuns:"ma simt foarte bine, pentru ca acest om sau frate, n-am retinut bine, de cand a venit in Bacau nu a facut decat rau; a demoralizat si plictisit adunarea. A invatat sa nu se mai roage adunarea. Mata ai facut rau ca te-ai retras dintre noi; trebuia sa fi ramas cu noi, sa fi fost impreuna la toate actiunile noastre. La care fratele Rusu araspuns: "Frate Margiresc, nu m-as fi asteptat la un asemenea raspuns de la dumneata, in continuare nu mai am ce vorbi cu mata; iar in ce priv este faptul ca nu am ramas cu voi, acum vad ca am facut bine. A plecat fara sa-si dea mainile.

Dupa aceasta intalnire, a venit Margirescu si cu inca cativa sa franga paine cu mama lui Rusu. Intamplarea a facut ca fratele Rusu era acasa si mi l-a luat la o serie de intrebari, printre care is referitoare la frangerea painii. L-a intrebat daca-si da seama ce face. Cum poate sa franga paine, cand are o gramada de lucruri cu fel si fel de oameni nearanjate si mai ales cu mine? In Numele cui face acest lucru? Si multe lucruri de acest fel. Ca dupa asta sa ma caute Maxim la telefon; eu faceam baie, a vorbit cu sotia si a spus ca ma va cauta mai tarziu.

In adevar, p este vreo 30 minute am fost cautat la telefon. M-a intrebat, ce mai fac, unde umblu, ca nu m-a mai vazut de cateva saptamani; pentru ce am hotarat sa nu ma mai duc la ei. Am raspuns ca fac bine; mersi, ca nu m-a vazut la ei, pentru fa[tul ca nu mai vin; si mi-a spus ca, daca nu am nimic impotriva ar vrea sa stea de vorba cu mine. Am raspuns ca, daca vrea sa vina la mine putem si sta de vorba; m-a mai intrebat daca cumva sotia mea nu se supara ca imi face o vizita: Nici vorba de asa ceva- am raspuns.

a doua zile dupa asta a venit; l-am primit si a inceput sa povesteasca ca Paraschiv a fost botezat de catre fratele Cornea. Si ca cei doi din ramura II: Olteanu si Baltaceanu au venit al ei si le-au solicitat sa le permita ca, in sala lor sa se adune si ei, dar, adunari separate, in ore diferite, insa au fost categoric refuzati; dar sa nu spun la nimeni. Apoi alte discutii, ca pana la urma sa ma intrebe de ce nu vin la adunare?

Am raspuns: "Nu vin din doua motive: intai dumneavoastra m-ati indepartat, apoi, ce sa mai caut intr-o adunare in care Domnul meu desprev care marturisesc nu este primit, sau mai bine-zis marturia mea despre El nu este primita? Era mai cinstit, am spus daca dumneavoastra, spuneati adevarul: "Frate noi nu mai vrem sa ne vorbesti. Asta numai o vreme sau pentru totdeauna in orice caz imi dadeam seama ca am de-a face cu oameni dintr-

o bucata; dar, asa a-ti venit si mi-ati redus din timp si alte conditii.

- Ei n-au crezut ca chiar ma sa iau in serios cele intamplate si de fapt nici nu poate fi vorba de a fi oprit.

- Asta este parerea dumneavoastra, inse ceea ce-ati facut este destul de clar ca, ati cautat sa afii impiedicat si chiar oprit.

- Nu este adevarat, noi nu te-am dat la o parte.

- Dumneavoastra nu mi-ati spus chiar – sa nu mai vorbesc, insa felul cum ati procedat atunci, apoi pe parcurs a insemnat mia mult decat o declaratie publica de excludere. Pentru ce insistati sa vin inapoi? Ati auzit ce spunea Margirescu despre mine?

- Nu stiu.

- Intrebati pe fratele Rusu.

- Nu trebuie sa ate poticneste. A facut-o din nestiinta.

Am mai vorbit in felul acesta, apoi ne-am despartit.

La vreo doua zile ma trezesc cu un telefon de la Margirescu, prin care ma invita la adunare, ca, ar avea ceva de vorbit cu mine. Am promis ca vin(mi-a spus sa vin cu vreo 30 de minute mai devreme). In sala m-a invitat sa aintru intr-o camera, separata si mi-a spus urmatoarele:

- Imi pare rau de tot ce s-a-ntamplat intre noi, de cuvintele pronuntate impotriva ta; iarta-ma ca, eu doresc odata sa se termine. Revino in adunare, ca eu recunosc ca am procedat cum nu trebuie si da curs cerintei mele spre binele nostru si a intregii adunari.

De fata erau inca patru farti: Bitu, Fanica, Verdes; apoi a venit si Maxim.

- Sunt cam surprins. Printre altele am spus: Sunt treburi pe care deocamdata nu le pot intelege, dar, dupa parerea mea, cu toate ca, sunt si eu pentru o trezire in adunare, cred ca discutia cu mine trebuia sa aiba loc pe locul trei, pentru ca ceea ce s-a-ntamplat cu mine este un rezultat al unei cauze; deci gandesc ca mai bine ar fi sa se procedeze la extirparea cauzei. Dupa cate stiu eu, toata tentativa asta s-a facut la cererea adunarii. Ca, fratele Margirescu vrea sa indrepte lucrurile, este bine, dar, aceste lucruri s-au intamplat la cererea adunarii. In cazul acesta, – cu adunarea ati stat mai intai de vorba? Ati primit si consimtatul adunarii?

Fratele Fanica a intervenit:

- Lasa in pace adunarea, ca, ea n-are nici un am este c aici; rau au facut fratii ca te-au impiedicat, ca imediat daca au vrut ceva sa faca, au spus ca adunarea nu vrea.

- Aici eu nu am nici o vina; dumneavoastra de fiecare data imi spuneti ca, de fapt nu aveti nimic cu mine; dar adunarea cere si acum vreti sa treceti peste ea, ca apoi p este putin timp sa se inceapa iar de la capat. Daca fratele Margirescu vrea sa repare ce-a stricat, sa stea mai intai de vorba cu adunarea; apoi dupa ce-a aranjat cu ea sa stea de vorba si cu mine. Nu, nu pot primi sfaturile lui, ca sa intru in adunare pe furis(prin usa din spate), si sa iau parte la cina, rugaciune si celelalte lucruri; ca in felul acesta sa dau ocazie unor frati(oameni), sa ma intrebe, cum de-ma venit din nou, sau ceilalti sa spuna ca, sunt un om neresios. Ies din adunare cand vreau fara sa spun nimic; apoi cina, rugaciunea si restul nu vad sa aiba vreun rost atata vreme cat toate aceste a se fac prin calauzirea Duhului Sfant.

Apoi, s-a-nceput adunarea de joia seara; am ramas si eu, ca la plecare fratele Margirescu sa-mi dea un biletel spunandu-mi sa-l citesc cu atentie, pentru ca el asta vrea ce a scris in el. Ti-l dau si matale:

- "Frate Semeniuc, ceea ce m-a inspirat sa pornesc inspre mata este sa ne apropiem unul de altul prin dorinta de pace; si, cat priveste partea mea de facut este sa mi se ierte cuvintele care n-au fost de folos si prin osandirea la judecata lor vreau sa ies fara vina inaintea Domnului si pe dumneavoastra, va rog sa ma iertati, caci Cuvantul spune: "Din cuvintele tale vei fi scos fara vina, si din cuvintele tale vei fi osandit". (Matei 13.37); Mai departe n-am claritate si nici pricepere ce sa mai fac; atat m-am pricepu si, multumesc si fratelui Rusu ca a staruit de mine. Mai departe cu fratele Leon, Fanica, Bitu, Paduraru ce or hotari; eu sunt de acord cu ei, care semnez: Margirescu.

Am raspuns tot printr-o scrisoare, cam cu acelasi continut ce-am vorbit in adunare fata de cei patru. La aceasta, in joia urmatoare am fost invitat din nou la adunare. La ora 20 s-a terminat adunarea, la care Maxim a anuntat ca, membrii adunarii sa ramana, ca avem ceva de discutat. A ramas membrii si fratele Maxim s-a sculat in picioare si-a spus ca:

- " Nu stiu daca stiti de ce fratele Semeniuc nu mai ia parte la adunare si s-a retras; iata de ce;

Se stie ca, pentru constructia adunarii, fratele Semeniuc n-a contribuit si nici n-a venit la lucru si nici n-a prea tinut legatura cu fratii si, din cauza aceasta, fratii i-au spus sa ia cuvantul de

doua ori pe luna; sa nu tina mai mult de 20-25 minute si sa nu cotrazica fratii daca gresesc in vorbire. Din aceasta cauza fratele Semeniuc s-a retras complet. Acum dupa ce toate s-au facut, intrucat fratele n-are la activul lui motive sa-l puna deoparte, eu cred ca, fratele Semeniuc sa-si reia locul din nou in adunare. Cam asta a spus Maxim.

Apoi s-a sculat Margirescu si cam tot acelasi lucru a spus si a mai adaugat, dar foarte tangential ca, pe undeva a gresit cu mine asa cum a procedat si fratele Rula cu el si eu este de acord ca fratele sa revina in adunare.

Dupa aceea mi-au dat mie cuvantul; unde am vorbit scurt, pentru ca si asa era tarziu printre altele am spus: "Eu m-am retras nu din cauza ca, cu mine ar fi avut cineva ceva, ci pur si simplu m-am retras ca, felul cum au procedat era mai mult decat o respingere a marturiei pe care o dadeam despre Domnul Hristos; in consecinta eu consider ca nu am fost indepartat sau impiedicat, ci Acel despre care eu dadeam marturie daca eu stateam linistit categoric ca nu se lua nimeni de mine.

Cat despre contributia mea, eu consider asa cum reiese din Cuvantul Sfant, ca, un crestin este liber consimtit. Nimeni nu are dreptul sa dispuna sau sa ordone, sau sa impuna unui membru cat de neinsemnat ar fi el. Afirmatia fratelui Maxim nu corespunde adevarului, cum ca, eu n-as fi contribuit; eu am contribuit cat am fost indemnat si cat a stabilit fratele Maxim. Din aceasta cauza, au inceput sa se arunce cu vorbe de unii membrii ai adunarii, lucru care mi s-a adus la cunostinta de catre unii frati. In situatia aceasta am cerut sa stau de vorba cu acesti frati, dar mi s-a spus ca comitetul (sfatul fratesc), ii reprezinta si am intrebat: "Ce vor fratii? Mi s-a adus invinuirea respectiva si conditiile de a mai ramane mai departe in adunare, pe care eu le-am refuzat stiind care sunt adevaratele motive, si cu aceasta am ajuns aici. Apoi am spus ca, aceasta adunare, nu poate sa se intituleze ca este a Domnului din moment ce omul face ce vrea. Si dac omul face ce vrea si el conduce, atunci tot ce se face in numele omului, nu al Domnului; in consecinta a ramane intr-o astfel de adunare este foarte daunator si chiar primejdios, daca lucrurile nu se vor indrepta. Din cauza unei conduceri omenesti s-a ajuns unde se vede; adunarea este impartita in cateva partide; se ameninta unii pe altii cu datul jos de la amvon; ce vi se pare, cine v-a dat aceasta libertate? Ce fel de adunare este aceasta?

In tot acest timp a fost o liniste mormantala. In asemenea conditii am spus, cand intr-o adunare trebuie sa vorbesti dupa urechea fiecaruia, eu n-am ce cauta, mai ales acum, cand venirea Domnului este la usa.

Atunci s-a sculat Margirescu si a spus cam asa: intotdeauna cand nu se ramane sub Cuvant se face greseli, deci in continuare, ce trebuie sa facem? El nu mai stie ce sa faca, dar va pune la un fel de vot prin ridicarea mainii sau prin viu gari cine este impotriva si cine este de acord ca fratele Semeniuc sa ramana din nou in adunare – si atunci au raspuns cu totii: "Vrem ca fratele Semeniuc sa ramana cu noi."

Cu asta s-a terminat, s-au rugat si am plecat acasa, dar eu tot nu prea stiu ce sa fac in situatia asta. Am fost amandoua Dumincile si Joi la adunare, dar tot am stat deoparte. Ma simt cam naucit; lucrurile prea s-au intors dintr-o data cu 180 de grade. Nu stiu cat credit sa dau acestor lucruri. Si cum mata ai trecut prin asemenea foc, nu mi-ar strica daca mi-ai da cateva sfaturi din partea Domnului.

Cam asta este situatia la Bacau, in rest cand ne vom mai intalni sau cu alta scrisoare.

Te saruta al tau frate.

Am primit scrisoarea matale si, scrie-mi daca i permit-o pe a mea.

Raspuns:

Oradea 25 mai 1979

Draga frate Vasile, am primit vestea prin telefon ca nu ai primit scrisoarea mea recomandata, ma gandeam sa fac reclamatie si asa am facut. Rezultatul l-am primit numai dupa ce am venit din R.P.U. Iti trimit cu scrisoarea aceasta. Mi-ar fi parut rau, daca, se pierdea "Omul dinlantru". Nu-mi scrii daca ia primit si mai mult, daca ia citit.

Din scrisoarea fratelui Sparks puteai sa primesti raspunsul, la starea de fapt in care te gasesti acum. Poate ai observat ca, eu nu-ti trimit directivele, metodele, replici etc. ci mereu iti marturisesc, reflectiunea sufletului meu la diferite imprejurari. Daca sufletul meu este sub comanda Duhului meu, inviat prin Duhul lui Dumnezeu, care locui este in mine.

La urma urmei ce se-ntampla la voi? S-a refacut partasia rupta? Dupa cat stiu nu s-a refacut,

caci nici nu aveati. Vei lucra cu oameni nepocaiti si mai departe nu dupa multa vreme incepe din nou, de la inceput. Sau n-ai vazut bine lucrurile, dar atunci trebuie sa te pocaiesti tu. Dar, hia sa zicem, ca ei(conducerea) sunt pocaiti, dat sunt minori. Atunci de ce-ai facut? Ca trebuie sa le spui de la-nceput clar si vizibil unele lucruri. De pilda: trebuie sa le marturisesti ca nu esti sluga Cultului Crestin dupa Evanghelie ci esti sluga lui Hristos Isus si cand ai mesaj din partea Lui, atunci daca le place tuturora din adunare, ci le vei trimite cele poruncite si nu conteaza daca te judeca sau te lauda.

Marturisesti in plina adunare, ca ai partasie cu mine si cu alti frati din diferite locuri, care nu sunt bine vazute din partea conducatorilor administrativi ai uniunilor, din cauza ca au indraznit sa le spuna clar, ca am deviat de la adevaratul crestinism si nu merita sa purtam numele de "Crestin dupa Evanghelie". Ramane valabil proverbul romanesc: "De la cap se-mpute pestele." Cere pe deschis, ca ori de cate ori voi veni la Bacau, sa fiu primit si sa fiu solicitat sa marturisesti Cuvantul, si eu si altii(Chelaru, Bariac); se prea poate, ca nu vei avea ocazia sa pui in practica, dar ca principii sa le spui. Si, vei vedea cat s-au pocait. Si fa toate aceste a, daca ti-a fost destul o viata de crestin cu compromisuri. Sa nu uiti, ca noi lucram pentru vesnicie. Sa nu te ispitasca, ca, iarasi vei avea un loc la amvon. Daca esti un vestitor al Cuvantului lui Dumnezeu, atunci trebuie sa ai autoritate in adunare. Trebuie sa devii un inger al adunarii.

Daca zici: asta este imposibil, asta este prea mult – atunci nu stiu ce cautati acolo. Eu cat timp am fost un premergator al adunarii am intrebuintat prilejul vorbirii sa transmit adunarii nu numai Evanghelie, ci si orice avertisment din partea Domnului. Nu stam de vorba "cu carne si sange"(Gal.1.16) (traducere maghiara). nici prietenii, nici vrajmasii nu puteau sa ma opreasca.

Nu uita ce conteaza un barbat in adunare. Daca are autoritate. Saptamana trecuta(sambata dimineata), am fost luat cu avionul pana la Bucuresti, de-acolo cu masina la Giurgiu, si marti seara inapoi la Oradea cu acelasi mijloc de transport. Cateva suflete care nu s-au scumpit sa cheltuiasca atatia bani si au risipit pentru Hristos, pentru Cuvant. Si nu uita, ca reponsabilul de acolo nu prea inghite cele marturisite, dar, n-are putere, n-are indrazneala sa se opuna. Dar, sa nu crezi, ca la noi totul merge lin, satanei nu-i place sa mearga bine lucrarea lui Dumnezeu. Daca adunarea este "incropit" (am este cat, injghebat, imbacsit), atunci da drumul sa progreseze, dar, daca este fiebinte, atunci misca pe toti demonii, sa faca "ore suplimentare", pentru a diaboliza (destrama), a incurca starea de dragoste intre frati si surori. Noi purtam slava lui Dumnezeu, dar aceasta slava se arata numai in prezenta crucii. noi crucificati si slava lui Dumnezeu se prezinta in fata lui Hristos. (2 Cor.4.6). Insa, ispita mea mare e ca noi ne consideram crucificati, cand ramanem tacuti in fata raului. Zicem: "Da, recunosc ca, este rau ceea ce facem, dar daca spunem se face si mai rau, caci se face cearta. Dar "intelepciunea de sus este intai curata si apoi pasnica."

Asa se dovedeste , ca de multe ori, adica totdeauna fiind crucificati nu toleram raul, care este contra Cuvantului, contra lui Dumnezeu. Nu ne certam, dar facem marturie. Suntem martori fideli ai Domnului. dar nimic altceva¹

2 Cor.I.3-7 Bacau 23.12.1979

Draga frate Gusty,

Chiar astazi am primit c.p.de la mata si pentru ca m-a cam pus pe ganduri aceasta schimbare de domiciliu, m-am gandit s'ava scriu cateva randuri, ceea ce si fac.

In primul rand doresc sa va fac cunoscut ca noi suntem asa cum ne stii, numai ca am mai imbatranit putin. Fiecare cu ale sale. Cu serviciu eu, sotia cu treburile gospodaresti, iar Viorel a venit inca de pe data de 19.12 a.c. in vacanta si este acasa. A venit la noi si fata cu care vrea sa se casatoreasca si despre care cred ca ti-am vorbit cate ceva. Cred ca stii ca in vara cand am fost pe la d-stra am fost si pe la ei, bineinteles asta este vointa lui Viorel; poate ca altii ar gasi ceva de condamnat in asta, inasa eu am facut-o in primul rand pentru faptul ca el a dorit sa-i satisfac vointa(dorinta), pentru ca a fost si este un baiat bun, care m-a ascultat in toate cu respect si bunavointa si in al doilea rand am facut-o pentru faptul ca m-a pus la curent din timp cu socrul sau; nu a facut cum fac multi, ca te pun la curent cu un fapt implinit.

Este adevarat ca, multe lucruri nu am putut sa vad, iar cele ce-am vazut nu prea m-au incantat; dar, in ce ma priveste este Domnul ma invata sa umblu prin credinta, nu prin vedere. Cu

un cuvânt, așa cum toată viața mea a fost condusă de Domnul meu minunat, cred, că și de acum înainte totul în viața mea se va întâmpla după voia Sa sfântă.

După cum am constatat este o fată bună, bineînțeles pentru el. Ei se iubesc și așa cum i-am spus și lui, asta va spune și d-stra, dacă ei vor fi fericiți și noi vom fi. Maria nu se împacă cu faptul că fata îl cheamă Traian nu Viorel și asta o framântă foarte tare. Ști că pe el îl cheamă Traina-Viorel. Soția spune că acest nume pentru ea este ceva straniu. Am căutat să o lamuresc în tot felul, dar, n-am reușit. Am stat de vorbă cu el și cred că lucrurile se vor rezolva(aranja). Motivul ar fi că, ei în familie mai au un Viorel.

Când m-au solicitat să-l chem Traian, am răspuns că pentru mine și pentru familia noastră și a tuturor colegilor și cunoscuților este Viorel și așa va rămâne” – eu dacă vor neapărat să-l cheme așa nu au decât să-l cheme așa, pentru că în facultate tot Traian îl cheamă, și de acolo a luat și fata acest nume; pentru mine personal acest lucru este de mică importanță, dar, Maria tare se mai framântă. Ti-am împărtășit acest fapt pentru că, consider în calitate de mătăle ai tot dreptul să știi ce se petrece în viața și familia mea – ești fratele meu în Domnul. Și acum câteva rânduri despre situația mea în adunare din Bacău. Așa cum știi, situația este aproximativ aceeași. Mulți dintre ei(cei ami vii), recunosc starea deplorabilă din adunarea din BAcău, dar năunpot să se decidă, cum să procedeze. Un frate dintre ei Cepeha, într-una din zile, printre altele m-a întrebat de ce-am parasit adunarea? L-am întrebat care din ele? Că eu nu mă parasit pe nici una – și am continuat:

-Adunarea Domnului nu mă parasit-o, sunt în ea cu toți copiii Sai. Din adunarea creștinilor(zisi religioși), m-au dat ei afară. Atât timp cât am fost lăsat să vestesc Cuvântul Domnului, eram și eu acolo, dar când n-au mai suferit Cuvântul, m-au dat afară ei. Cât despre mătă, situația se prezintă stfel; mătă ai parasit Adunarea Domnului, pentru a rămâne în adunarea religioșilor din Bacău.

Sigur că s-a separat de cele ce i-am spus, dar eu a trebuit să-i spun ceea ce am avut îndemn și am adăugat:

- Mătă cum înțelegi cuvintele din Romani I unde spune: ”Macar că au cunoscut(stiu), nu s-au conformat acestor lucruri, au ajuns într-o stare groaznică.

- S-a separat și a spus că dacă eu îi așez pe frați în aceste versete nu măi are cediscută cu mine; că la câteva zile să-mi spună: ”Ce să facă?”

- Eu am ajuns în starea din versetul 28 și 29 din cap.20 Ezechiel – să vina la Domnul. Dar unde este ?

- Între cei ”doi” adunați în Numele Domnului”(Mat.18.19-20). A tăcut și nu a spus nimic un timp, apoi a spus:

- Eu nu pot să aparasesc adunarea.

- Că să nu parasiti, pentru că ai parasit-o de mult, dar aici unde ești, dacă poți să aspuți câteva cuvinte din partea Domnului, sunt încredințat că, nu peste multă vreme, te vor da afară, nu va trebui să o parasesti.

Cu un cuvânt unii dintre frați își dau seama destul de bine de situația din adunare, dar dacă ”dealurile înalte și copacii stufoși le iau ochii, ce poți să faci?

Acum câteva despre fratele Rusu: El a avut un tragic accident cu mașina salvării pe care o conducea, cu încă 7 oameni bolnavi în ea, în drum spre Iași; accident din care s-a ales cu rotula de la picior și acum este acasă în concediu medical. Nu se știe dacă va măi putea să conducă mașini. El este pătruns de adevărul Domnului, nu însă și soția lui deocamdata.

Acum câteva zile a fost la mine fratele Bariac; am stat de vorbă cu el; mi-a povestit că a fost pe la mătă și că familia Morar s-a despartit de d-stra, dar nu a știut să-mi spună și motivele; cred că printr-o scrisoare îmi vei povesti mătă măi multe.

Deocamdata ne-a mirat faptul și pe mine și pe soția mea, că te-a determinat să te desparti de Kati.

Draga frate, eu mă atata am fost îndemnat să împărtășesc cu mătă, restul altadata; până atunci măi binecuvântari de la Domnul nostru minunat și dacă va fi voia Domnului nostru, o revedere măi grabnică.

M-as bucura să-mi scrii câteva ceva din partea d-stra și din Oradea.

Al d-stra frate în Hristos,
har și pace.

Oradea 31 dec. '79
Draga frate Vasile,

In viata mea se cam implineste invers Cuvantul lui Dumnezeu de la Ieremia 48.11: "Moabul era netulburat din tinerețe și s'odihnea fără teama pe drojdiile lui, nu era turnat dintr-un vas în altul și nu era dus în robie. De aceea nu i s-a schimbat gustul și i s-a pastrat mirosul." Eu după ce-am fost mutat din vasul maniei, în vasul de ecinște (Rom 9.21), cum încep să-mi înradăcinez cumva, undeva, în ceva, și încep să se strângă drojdia de sub mine. Domnul mă mută și iar mă mută. După ce mi-am dat seama că sunt un rob nenorocit, și am scăpat de sub robia Satanei, am devenit un rob fericit al lui Dumnezeu, și dacă uita aceasta, atunci Dumnezeu mă duce din nou în robia Lui. Pentru că robia lui Dumnezeu este libertate (spre care tinde carnea), independentă de Dumnezeu, este robie.

Asa dar, nu pot rămâne "netulburat", ci după ce de drept am fost turnat dintr-un vas în altul, mereu eu trebuie să învăț că eu n-am o cetate stătoare (Evrei 13.14), aici pe pământ. Am parasit o adunare, unde Dumnezeu prin mine răspândea "viata", mi-a luat o soție, care era bucuria vieții mele, și acum la 73 de ani am parasit căminul pe care mi l-a dat Dumnezeu, ca o minune, și am parasit singura mea fată, pe care mă considerat-o într-un fel o ființă care înlocuieste într-un înțeles nobil: soția, mama, sora, fiica bună.

În ultimii ani, după ce m-au parasit flăcăii mei (fiecare s-a căsătorit), am mai cedat o cameră fetei mele și eu am rămas cu cea mică, pe care o știți și voi.

De la bun început, trebuie să vă spun că, acești 14-15 ani au fost un răi cum credeau unii, fiindcă nu m-a auzit niciodată, nimeni în acest interval. Dacă m-au auzit pe la adunări, am vorbit despre pacatele mele, pe care le aranjăm în fața lui Dumnezeu, prin sângele Domnului Hristos, dar asta nu înseamnă, că eu am "trait fără griji la Sion." Ba multe griji, multe necazuri am avut în acest interval de timp, dar un lucru am învățat: "Nu purtați nici o povară în ziua Sabatului și să n-o duceți înapoi pe porțile Ierusalimului; să nu scoateți din casele voastre, nici o povară în ziua Sabatului..." (Jer. 17.19-22). Asa, nu m-am dus la nimeni, dacă am avut anumite diferențe cu fata mea și n-am cerut de la nimeni nici un sfat, nici un ajutor, nici dreptate. Dar deja, de un an începeam să-mi dau seama, că, trebuie să ne despartim. Eu nu puteam să traiesc în familie sub același acoperământ, fără un amestec în mersul vieții de acasă, iar ea din ce în ce mai clar a dat de înțeles că nu admite nici unfel de amestec la educarea copiilor de acum încolo. Nu uita că în casa aceea eram un sprijin material, moral și nu puteam să accept atitudinea unei "marionete". Dar, nu trebuia să prelungesc prea mult. Întâi am vrut să-mi schimb locuința, dar Duhul Domnului n-a acceptat, ci m-a întrebat: "Vrei să te răzbuni pe fata ta?"

- Am răspuns : Nu Doamne.

- Dar atunci cum va fi? Și Domnul m-a frânt să merg la fiul meu Feri, să-l întreb dacă mă primă este în familia lui; Domnul m-a învățat să nu vorbesc separat cu fiul meu, ci numai în fața soției. În inima mea am dorit să se scuze, dar ea a spus repede, cu multă bucurie: "Veniti vă rog. De mult vă așteptam. Nu am îndrăznit să cred că va veni timpul când putem să vă oferim un loc. Desigur că și Feri, tot așa m-a primit. Mi-au golit camera lor, care are intrare separat și mi-au dat-o mie. Lor le-a mai rămas două camere, în cea mică dorm ei, iar în cea mare trei copiii (baieti). Acum le slujesc lor și primesc pe oricine vine la mine, totdeauna am mai mult prilej să stau între ei și să mărturisesc Evanghelia lui Hristos Isus. Asta este istoria vieții mele de acum. Vă mărturisesc, că mă simt deocamdată ca un pom bătrân, desradăcinat de la locul vechi, obișnuit și plantat sau sădit din nou într-alt loc. Cred că, cu toată dragostea norei mele și a fiului meu, încă, mult timp nu mă simt în apele mele, dar în duhul meu sunt fericit și nu este pe dauna Evangheliei.

În ce privește adunarea noastră, tot așa, trebuie să învăț din nou, că nu toți frații care te aprobă, vreau să pasească cu tine până la capăt. Satan are prea multe ocazii, că să te sperie, să te descurajeze, să-ți arate miile de pocăitni care nu sunt "chiar așa fanatici". De multe ori ne pune întrebarea: "Cine sunteți voi? Cine sunteți? De unde aparțineți? Și-si dau din cap cu dispreț și spun ironic (nu cei din lume): "Astia vreau să facă ceva nou. Dar cei care sunt înradăcinați răspund cu liniște și pace: "Noi vrem să ne supunem Domnului. Noi nu facem nimic nou, ci mergem înapoi la început, căci începutul a fost desăvârșit și n-are nevoie de îmbunătățiri. Este o greșeală dacă susținem că a evoluat Adunarea lui Dumnezeu în decursul miilor de ani. Nu. A sosit pe pământ în stare de matur, în stare de bărbat, că Adam. După cum Adam n-a vut copilarie, tot așa nici Adunarea lui Dumnezeu n-a avut copilarie. Noi care ne-am pocăit în decursul anilor, am început în stare de prunc, dar trupul lui Hristos de la început era Eva, în stare de eom mare. Tot ce noi considerăm, că mai desăvârșită, nu este altceva, decât deviere de la realitate, decadere. Mărturisesc și susțin, că, Biserica Domnului

cand a luat fiinta a fost desavarsita.

Putini sunt cei care nu se sperie si nu se da inapoi, cand se simt parasiti, de orice sprijin omenesc, de 3 parte de orice organizatie, scos chiar "afara din tabara (dispretuiti chiar si de pocaiti, desconsiderati, sprijinit numai "de Cuvantul lui Dumnezeu." "El a crescut inaintea Lui, ca o odrasla slaba, ca un Lastar, care iese dintr-un pamant uscat. N-avea nici frumuseti, nici stralucire ca sa ne atraga privirile, si infatisarea Lui n-avea nimic ca sa ne placa. Dispretuit si parasit de oameni,..." (Isaia 53.2,3; Evrei 13.12-14). Sa nu spui, ca asta este altceva. Nu vezi. N-ai observat ca oricare adunare, de orice cult din orase si din sate sunt zidite, cladite, imobilate in asa fel, ca sa atraga privirile oamenilor, garnisite cu flori, matase, candelabre. De ce? Pentru ca, trebuie sa inlocuim ceva ceea ce ne lips este . Vorbitorii, cauta sa vobeasca cu intelepciune omeneasca, bine dotati cu modernismul, cu tehnica, poetica, stilistica, retorica, chiar si atunci, daca nici nu stie cele amintite de mine. Ce-ar face acesti crestini, daca n-ar mai ramane nimic din toate bogatiile stranse, dintr-o intamplare numai Cuvantul. Daca ar trebui sa se stanga intr-o pivnita uriasa, pe deasupra sacilor intinsi peste carbuni? Dar tocmai prezenta Domnului nostru Isus Hristos, tocmai stralucirea Cuvantului insuflat de prezenta Duhului Sfânt. Ma face sa nu observ nimic atragator din imprejurimi. Eu iti marturisesc ca, orice predica frumos facuta de minte omeneasca, ma oboseste. Iar orice marturie facuta de un maturator de strada ma invioreaza.

In ce priveste adunarea celor "doi-trei" nu trebuie facut si nici nu poate face. Cand in inima ta este clar dorinta dupa "doi-trei", atunci Dumnezeu iti da acesti "doi-trei", acesti crestini, care si ei cauta aceasta Adunare. Nu este adevarat, ca, prin explicatii se convinge cineva. Ba mai repede, nici chiar cei care au fost iluminati de Duhul Sfânt, zic, nici dintre acestia nu raman statornici toti, pana la capat. Eu am avut o noua mbarbatore saptamanile trecute. Au venit la Oradea cei trei delegati si fratele Farcas, m-a invitata la masa, impreuna cu ei. Desigur, dupa interventia fratelui Iuliu F. m-au solicitat. Fratele Dumitrescu de la Ploiesti m-a intrebat cum am parasit Adunarea Crestinilor dupa Evanghelie? Le-am povestit in scurt si el m-a intrebat: "Nu se poate o apropiere? Am intrebat, ce parerea are despre adunarea din Bacau? Am spus: D-stra si acum aveti in dezbatere cauza lor. D-stra indrazniti sa spuneti, ca acolo se poate spune cu cuget curat: "Acesta este Trupul lui Hristos? Nu. Cuvantul lui Dumnezeu ne spune clar: "Iesiti afara din tabara, din mijlocul lor." Eu ma supun lui Dumnezeu, si daca as primi de trei ori salariul pe care-l primiti d-stra am spus n-as vface serviciul pe care-l faceti d-stra. Dar, nu s-ar putea totusi sa ne apropiem? Ba da. am spus: daca ei ma considera frate si ma solicita, sunt obligatsa ma duc si sa marturisesc Cuvantul Domnului, dar intr-un jug nepotrivit nu mai pun capul. M-au sarutat, ne-am rugat impreuna si am plecat. Asta este si, nimic p este asta Va doresc bucurie deplina in cea noua, care-am primit-o de la Hristos. Fiti si mai departe binecuvantati.

Al vostru frate bartan Gusty.

Fratelui Rusu ii doresc grabnica insanatosire si statornicie in adunarea celor "doi-trei".

05.II.1982

Draga frate Gusty,

In primul rand vei afla despre noi ca, slava Domnului suntem asa cum ne sti. Eu, de la pensionare sunt pe post de procurist, adica cu piata. Sotia, cu durerile ei de picioare si cu gospodaria, cu gatitul la bucatarie, care-i da destula bataie de cap, mai ales ca acum suntem patru persoane la masa.

Viorel cu serviciul, care dupa parerea mea se descurca destul de bine pana in prezent, iar nora mea este acasa, invatat destul de mult, pentru ca anul acesta da ultimele examene la facultate, este anul V.

Imi pare rau ca in luna Octombrie din anul trecut, am fost pe la d-stra, venind de la Timisoara, de la cumnatul meu si nu v-am gasit acasa; daca ne intalneam stateam de vorba impreuna, pentru ca mie personal, foarte mult imi lipseste ca nu stau de vorba cu mata, mai ales acum. Insa, sper ca, de la vara daca va fi voia D-lui sa ne intalnim. Despre noi, cam atat. In continuare doresc sa va impartasesc, in masura in care-mi va ajuta Domnul, cateva lucruri despre starea duhovniceasca si de partasia cu fratii.

Asa cum de altfel cred ca sti, eu la indemnul fratilor (bineinteles a unora dintre ei), m-am reintors din nou in adunare, lucru pe care l-am facut, impotriva cugetului meu as putea spune. Sigur ca te vei intreba, cum se poate asa ceva? Da, frate asa am facut. Domnul m-a

luminat in aceasta privinta si anuma ca, in adunare nu mai am ce cauta, pentru ca nu despre persoana mea este vorba, ci de ceva mai mult, despre Persoana Domnului Isus, care de fapt nu este primit, pe care eu Il marturisesc. Ei, cu toate aceste a, vreau sa zic cu aceasta lumina, am refuzat sa ma supun Cuvantului Sau si m-am lasat induplecat si m-am intors(reintors). Mai mult ca sigur ca in fata aceste i neascultari si nesupuneri din partea mea, te vei intreba, totusi care a fost cauza de m-am intors acolo? Iata: Au venit fratii la mine cu fel de fel de lamuriri din Scriptura, de exemplu: In cartea lui Ieremia scrie intr-un capitol: "ca te vor asculta sau nu, tu du-te si spune-le". In Ap.3.3,4 Apoi, ca, in adunare sunt totusi suflete sincere, care doresc sa auda Cuvantul lui Dumnezeu si pentru ele ma intorc si, in felul acesta m-am pus in fata Domnului si i-am spus, da ce? Anume, care este dorinta mea in aceasta privinta(situatie), nu care este voia Lui. Am spus ca nu vreau s amai fiu marul discordiei intre ei. . Eu imi dadeam seama ca ei, intr-un fel imi intind un fel de cursa, ca, daca ma impotriveam si nu veneam, ma considerau incapatanat si nesupus batranilor Adunarii. Domnul mi-a dat voie sa ma reintorc, dar, in acelasi timp am vazut ca cu toate ca mai predicam si eu Cuvantul, liniste in duhul meu nu aveam. Am vazut tot mai puternic, respectiv Domnul imi descoperea ca cu toate ca marturiseam Cuvant sanatos de faceam pe unii dintre ei sa spuna "in adevar Domnul a vorbit", totusi, aceasta marturie era ceva spontan si apoi trecea ca unnabur in vazduh. Bineinteles asta era la inceput, ca apoi sa nu treaca mult si sa fiu atacat direct, respectiv Cuvantul pe care-l marturiseam. Atunci, cand am vazut aceste lucruri, mi-a fost foarte limpede ca asta nu este altceva decat rezultatul nesupunerii mele fata de Domnul meu.

M-am dus la batrani si le-am spus:

- Ce parere aveti despre infruntarile pe care unii oameni din adunare, fara chemare la acest lucru, le fac?

- Ce sa faci, doar adunarea este "publica".

- In situatia asta nu este de mirare ca atat de mult a cazut duhovnic este adunarea, pentru ca sa cum spune un proverb din batrani, "pestele, de la cap se strica". Atunci, cel mai batran dintre ei, care de fapt a cautat mai mult sa ma convinga sa revin in adunare, mi-a spus:

- Au avut dreptate unii dintre frati, care au fost impotriva primirii din nou a matale in adunare.

- Cum vine asta – "primirea mea in adunare? A cui este adunarea asta? A voastra? Doar acum ai spus ca adunarea este publica, deci poate intra oricine si poate face ce vrea; deci pentru unii este publica,iar pentru mine nu? Vezi frate, ce inseamna sa nu stai sub autoritatea Cuvantului si sa incerci sa impaci si capra si varza? Bine, am inteles tot ce vrei s aspui despre mine; iata ca, nu mai vreau sa va mai incurc, va las in pace, dar cu o conditie: te vei scula in adunare si asa cum ai facut la reprimirea mea, cadn ai marturisit ca toata situatia dezastuoasa creata in adunare si mai ales a plecarii mele din adunare – cauza esti mata si inca cativa frati, si ca mata in fata adunarii iti ceri iertare de la mine, si sfatuiesti pe toti acei care s-au intinat din cauza aceste i situatii sa te ierte si eu sa revin in adunare si sa fiu ca mai-nainte. Ei, tot asa te scoli si spui ca fratele respectiv nu mai este agreat in adunare si i se ia dreptul de a vesti Cuvantul lui Dumnezeu si, cum ai spus aceste cuvinte, eu ma scol si plec; iar dupa plecarea mea spui si motivele care-ti convin, nu ma intereseaza.

A tacut, dar n-a mai spus nimic. Eu am mai continuat de cateva ori sa ma scol la Cuvant, insa lucrurile au inceput pe o parte s ase agraveze iar pe de alta au inceput sa se csoale frati si sa spuna ca, starea adunarii este dezastruoasa; am ajuns sa vad tot mai puternic ca, Domnul nu mai ingaduie starea mea si-am inceput sa nu mai iau parte la frangerea painii si sa nu mai scol la nici un fel de autoritate;nici omeneasca si cu atat mai putin duhovniceasca;au inceput si mai mult sa sa se obrazniceasca si sa-si faca de cap.Unii, ce este drept putini, s-au sculat cu proteste impotriva lor; au inceput un fel de discutii neprincipiale.Grupul de toineri, despre care stii,a fost vizitat de fr. Tudor din Deva si mai ales de Moisescu V.Si cu aceasta au inceput lupte intre batrinii formalisti si fanatici si ei.Apoi, cei nebotezati si-au cerut dreptul sa se adune cu program separat.Acelasi lucru il cer si tiganii.Asa, este un Babilon de toata frumusetea.La un sfat largit la care am fost si eu chemat, pe langa alte intrebari s-a pus si aceea:Ce-i de facut in aceasta situatie? M-au intrebat si pe mine, ca defapt nu prea se ridicau sa vorbeasca nimeni.

-Eu printre altele am spus:Inainte de a incerca sa facem ceva,de fapt nu vad practic ce s-ar putea face in astfel de situatie,cred ca ar fi mai bine sa vedem, care a fost cauza de s-aajuns aici? Si in continuare am spus:

-Prima cauza este lipsa de seriozitate in primirea de membrii in adunare, si in felul acesta in adunare au intrat oameni firesti, fara nastere din nou, pentru ca scopul era al cantitatii si nu al calitatii.

-Al doilea motiv este ca, noi nu am consultat pe Domnul prin Cuvantul Sau in problemele noastre, fie ele mici sau mari. Am lasat la o parte cuvantul lui Dumnezeu, care Singurul are autoritate si putere de a rezolva orice problema(Evrei 4.I2), si am apelat la capacitatea, experienta si logica noastra, lucru care de altfel si acum vrem sa-l facem, pentru ca in situatia aceasta nu cred ca trebuie sa cautam ce sa facem, ci sa vedem ce spune Dumnezeu, si Cuvantul Lui: "Iesiti din mijlocul lor".

Pentru ca la noi toata lupta care se da nu este una de forma ci una de principiu si anume :unii v este sc o mantuire prin Har, iar altii o mantuire prin fapte; pentru ei Harul este insuficient. In situatia aceasta de ce nu l-am urma pe Parintele credintei Evraam? si pe Pavel, care ne sfatuieste ca nu admitem nici un am este c, ci sa ne despartim? Lucru cu care nu am fost de acord, dar, nici eu nu m-am mai am este cat intre ei. Lupta a continuat si au ajuns ca Sambata 6 Februarie a.c. sa vina o delegatie de 6 membrii, dintre cei mai straluciti invatatori, in frunte cu Leancu si sa faca ordine. Sa le dea ore separate si celor nebotezati si tiganilor si celor albi. Pana atunci inasa, atat Franicasi inca doi au marturisit ca ei nu pot sa ramana in aceasta adunare, ca nu se mai poate. Daca Domnul ne va da zile vom trai si vom vedea.

Aici, intre unii frati se discuta, mai ales in urma vizitei facute de Todor si Moiescu cu cel mantuit ca prin "foc" I Cor.3.I5; nu va face parte din trupul lui Hristos si cine sunt cei ... din Ap.I4.4. Mata ce spui? Cine sunt? Cel mantuit ca prin foc nu face parte din trupul lui Hristos? Daca poti raspunde printr-o scrisoare si la intrebarile mele.

In concluzie dupa ce am scris lucrurile asa cum s-au intamplat, in ce ma priveste este pe mine stiu ca am fost nespuse de neascultator si fata de Domnul meu; am incercat o experienta, fara rezultatul nescontat. Nici nu se poate altfel. Domnul nu ingaduie in viata copiilor Sai nici un fel de compromis. este asa cum mi-ai spus mata de atatea ori si anume:pe calea aceasta nu se umbla cu creion si hartie, lucru pe care l-am incercat si eu si de aceea acum mi-e rusine de Domnul pentru nesupunerea(neascultarea) mea si-mi pare rau. Stiu ca Domnul ma iarta, caci sunt copilul Lui. El cand m-a primit nu s-a bazat pe mine, nici in promisiunile mele, ci ca un Domn minunat si bogat s-a bazat in ce a facut El si-n promisiunile lui pe care nu-i pare rau ca le-a facut(dat), dar ca Domn si Stapan, are tot dreptul sa foloseasca nuiaua pentru nesupunerea mea, ca sa ma aduca in starea dupa voia Lui, pentru a-mi intinde masa, chiar in fata potrivnicilor mei si sa ma faca, impotriva oricarei impotriviri partasi sfinteniei Lui(Evrei I2.I0); asa ca chiar daca carniile mele ii va fi greu de suportat masurile pe care le va crede de cuviinta sa le ia asupra mea, totusi El va fi drept in toate.

Matale ti-am scris impartasindu-ti lucruri care ma apasau, chiar cu riscul ca ma vei judeca aspru; n-are a face, si ai tot dreptul caci matale esti cel care mi-ai calauzit pasii spre Cel ce mi-a facut atata bine. Si as putea spune fara falsa modestie, ca in Hristos, pentru mine mata ai fost cel care ai durerile nasterii; asa ca, sunt gata sa primesc din partea matale tot ce-ti va poruncii Domnul sa-mi dai.

In incheierea scrisorii mele, doresc ca Domnul sa-si reverse p este mata si p este casa matale tot felul de binecuvantari.

Harul si pacea Somnului sa fie si sa ramana cu voi cu toti.

Al vostru frate in Hristos Vasile.

Febr.'82

"inceteaza fiule, sa mai asculiti invatatura, daca ea te indeparteaza de invataturile intelepte".(Pilde I9.27).

Draga Vasile,

In imparatia lui Dumnezeu ies la iveala fel de fel de legi, care sunt contra legilor omenesti; de pilda"...daca se vedea ca lepra a acoperit tot trupul, sa-l sa-l declare curat..."(Lev.I3.I3,I4). Daca cineva dintre copii Domnului marturiseste pacatul este declarat curat.(I Ioan I.9). Asa ca, in aceasta directie nu mai am ce sa-ti spun. Trebuia sa treci prin aceasta experienta. Czul meu era astfel, dar tot asa n-am inteles imediat, ci mi-a trebuit un anumit timp, pana ce mi-am dat seama ca nu am ce cauta in organizatie. Asa mi-au spus, cei care erau mustrati din cauza atitudinii mele: "Lasa fratele nostru, caci mai sunt aici cei care doresc lapte nefalsificat,

si pentru ei trebuie sa ramai si eu, prost m-am lasat ademenit, la nesupunere fata de Cuvant. Bine c-ai vazut clar ce nu este duhovnicesc. Primul lucru in care trebuie sa fim clari este : Aceste organizatii cu diferite denumiri, nu sunt "adunarea".

-Cei care o conduc, nu sunt oameni unsi de Dumnezeu, caci daca cumva exista un astfel de om, nu poate sa stea prea mult timp; nu este tolerat, cu atat mai mult nu este instaurat de oameni, ci "numai de Dumnezeu". Nu are denumire.

-N-are hartie. si, daca gruparea respectiva nu este "Adunarea", nu poti sa te porti cu membrii gruparii, ca si cum ar fi crestini.

Prima ta greseala era, ca, asa ai vorbit cu "comitetul" ca si cum ei ar fi avut urechi de auzit ". Daca fundamentul(fundatia), nu este buna, atunci nu este cazul sa cercetam cosurile. Din moment, ce, toata oranduirea era pur omeneasca, le dadeau stfaturi duhovnicesci.

-In adunarea lui Dumnezeu nu exista, "ca te vor asculta sau nu, tu du-te si spune-le."

Pentru tine si pentru cei care sunt ca tine ramane de ales intre cele doua alternative:"Dati afara, din mijlocul vostru, raul acela"(I Cor.5.13), sau "Iesiti din mijlocul lor, si, departati-va de ei.-zice Domnul"(II Cor.6.13).

Da. asa era iesirea tatalui nostru Avraam:"Iesi din tara ta, din familia ta,...el a iesit atunci..."(Fapte 7.3,4).

Nu se pun intrebari:"Pai unde sa merg? Pai bine, dar, pe urma ce sa fac? Nu este treaba ta. Treaba ta este supunere. Responsabilitatea este a stapanului tau.

In ce priveste cei 144.000 de verguri; chiar daca nu pot sa-ti raspund cu o lumina primita de la Dumnezeu, totusi, iti pot spune hotarat cine nu sunt ei. Cei 144.000 nu sunt "Trupul lui Hristos". Cu deplina siguranta pot sa-ti spun, ca, cei 24 de batrani sunt "Eclezia". La 1 Corinteni 24.18,19 si la cap.25, artata ca, asa era oranduiala(oranduirea) preotilor la slujba. Cate 24 de ore pe zi. Ei au scaune de domni, haine albe, si cunune de aur pe cap(Ap.4.4). Nu uita ca la Ap.5.9,10 nu este bine tradus "cantarea celor 24 de batrani." Caci nu se spune..." si ai rascumparat.Ai facut din ei ", ci asa este bine redat originalul:"...Ne-ai rascumparat...ai facut din noi...". Asta este o cantare, pe care n-o mpot canta, decat prima parga a rascumparatorilor. Aceste 140.000 de persoane sunt cei 140.000 din neamul Israel. Ei stau in fata scaunului de domnie, in fata ingerilor, a fapturilor vii si-n fata celor 24 de batrani.(Ap. 14.3). Adica, noi "Trupul lui Hristos", vom fi deja sus. De multe ori si cei mai luminati frati nascocec cate ceva omenesc, cand raspund la anumite intrebari, in loc sa spuna "Nu stiu". Cine sunt cei 144.000? Vom vedea. Nu este neaparat nevoie sa fie explicat. Dar, stimcine suntem noi. Si sta este de ajuns.

"Cei mantuiti ca prin foc, sunt chiar fratii Todor si Moiescu si eu. Si tu. Si toti. De ce? Pentru ca oricine si oricat ai facut in viata asta fara Hristos, chiar pentru Domnul este :lemn, paie, trestie. Si sunt doua feluri de crestini. Unii care nu indrasnesc sa vorbeasca despre nimic, ce n-a facut Hristos, fie chiar eforturi psihice, sau fizice. Findca esti crestin, desigur, ca ai o temelie buna: Hristos Iisus(I Cor.3.II). Doar, nu vrei sa spui, ca, totdeauna ai facut, ce a vrut Duhul Sfant?

Tot ce-ai zidit fara indemnul Duhului, se va arde. Slava Domnului. De pilda tu, chiar ai putut vedea, in cazul tau. Intelegi? Se va arde. Bucura-te. este si o pierdere, dar este totodata si o curatire. Tot asa si cu mine, si cu fratele Todor sau fratele Moiescu. Auzi cum se lauda apostolul Pavel:"Prin harul lui Dumnezeu sunt, ce sunt. Si Harul Lui fata de mine nu a fost zadarnic; ba, inca, am lucrat mai mult decat toti." Totu chiar apostolul Pavel oare n-a facut nimic fara indemnul Duhului? Ba da. Dar,auzi ce spune:"Caci n-asi indrasni sa pomenesc nici un lucru, pe care sa nu-l fi facut Hristos fata de mine (prin mine),"...fie prin cuvantul meu, fie prin faptele mele."(Rom.15.18)."Caci cautati o dovada ca, Hristos vorbeste prin mine..."(2 Cor.13.3). Ori de cate ori vorbesti, si nu Hristos, vorbesti prin tine, si se va arde. Cat despre mine, sunt mantuit, ca prin foc. "Caci cine te face deosebit? Ce lucru ai, pe care sa nu-l fi primit? Si, daca l-ai primit de ce te lauzi ca si cumnu l-ai fi primit(I Cor.4.7.). Asa, ca, este vorba de copiii lui Dumnezeu si orice alta invatatura este poveste meste sugita(2 Petru I.16). Daca un crestin se lasa tarat de mintea lui, sa inteleaga cele duhovnicesci, indata se face filozofie, din tot ce-a-nteles, si ce explica. Dar, unde este conducerea, indemnul Duhului Sfant, cand acesti frati vin la Bacau, si nu simte duhul lor de ce duc lipsa cei care s-au strans intr-o sala? Vezi? Asa, poti sa ocolesti orice suferinta, orice contrazicere. Asa poti pastra onoarea, stima. Poti primi si bani. Pai, asa este inteleptul. Vorb este sa le placa tuturor. Auzi ce zice Pavel:"Caut eu oare, in clipa asta sa capat bunavointa oamenilor, sau bunavointa lui Dumnezeu? Sa caut sa plac oamenilor? Daca as mai cauta sa plac oamenilor, n-as mai fi robul

lui Hristos.”
(Gal.I.10).

Insa, este un lucru dubios la cele petrecute cu tine, de pui conditii? Te insot este in continuare gandul:” Nu vreau sa fiu marul discordiei intre ei. Chiar ai crezut serios, ca tu esti ”marul discordiei” intre ei? Sau te-ai dezamagit singur? Si, daca nu veneam, ma impotriveam, ma considerau incapatanat si nesupus. Cui? Nesupus Domnului? Nesupus batranilor adunarii? Si acum ce te considera? Acum esti supus? Nu vezi ca isi bate joc satana de tine, cand te lasi tarat de ganduri omenesti. Caci stiai foarte bine, ca adunarea aceasta nu este adunare, si batranii adunarii nu sunt ”batrani”. Adica presbiteri unsi de Domnul. De ce mai pui conditii, dupa ce vrei sa iesi? Nu de la Domnul primesti porunca. Nici acum nu esti sigur, daca acolo este locul tau sau nu. Tu sigur marturisesti, ca, ai primit lumina de la Domnul.

M-am gandit sa-ti dau un sfat, cum sa fie mai departe, dar, Domnul m-a oprit. Acum ramane sa stai cu Domnul. O zi, 300 de zile. Cat vrea el; intr-o legatura buna si deplina cu El.

”Domnul este pastorul meu, nu-mi lips este nimic.”

Nu stiu daca mai pot calatorii, dar, in tot cazul putem sa avem legatura prin corespondenta. Harul si pacea Domnului sa fie cu tine.

Al tau frate Gusty

19.02.1982

Ps.37.25,24.

Draga frate Gusty,

Am primit scrisoarea matale, pentru care-ti multumesc, ca, ai binevoit sa-mi raspunzi in termen destul de scurt, desi, dupa cate am inteles nu te simti tocmai bine din punct de vedere fizic. In ce ma priv este , eu rog pe Domnul sa-ti binecuvanteze batranetea si neputintele si sa te ajute sa fii de folos inca mult timp madularelor ”trupului lui Hristos.”

Cu aceasta ocazie, mai vreau sa-ti impartasesc faptul ca pe langa dusul pe care l-am simtit din partea Domnului, din cauza neascultarii mele de Cuvant, am mai primit un dus din partea matale, prin scrisoarea pe care-am primit-o, si...desi firii mele nu-i prea convine aceste ”dusuri”, totusi nu ma pling, pentru ca le merit din plin. Multumesc Domnului meu care mi-a aratat ca, pentru aceasta stare, vina numai eu o port, pentru ca am fost neascultator fata de Cuvantul Sau.

Intentia matale, cum ca eu nu sunt destul de hotarat ce voi face in viitor, este adevarata. Asa se poate deduce din scrisoarea mea, si bine ai intuit, dar in ceea ce ma priv este , eu cred ca acest lucru este ceea ce-mi trebuie, adica este starea unui copil al lui Dumnezeu si anume: ca, el trebuie sa inteleaga ce vrea Domnul de la El in prezent(cum am spus, pentru primul pas), viitorul tot lui Dumnezeu ii apartine, respectiv pentru mine, viitorul este Domnul. El va purta de grija; probabil ca la acest aspect te-ai gandit si mata, cand mi-ai spus ca : ”atunci cand ne vorbeste Domnul, nu trebuie sa luam creion si hartie si sa facem socoteala viitorului.”.

In ce ma priv este , inca sunt multe lucruri ce nu le-am inteles desi sunt pe calea credintei de atatia ani; si nu le-am inteles nu pentru ca Domnul n-ar vrea sa mi le descopere, ci din cauza ca, eu nu sunt eliberat pe deplin de unele prejudecati, nu sunt gata in orice moment al vietii sa ma golesc ca sa dau posibilitate Domnului sa ma umple. Si, mi-a descoperit Domnul ca tocmai acest fenomen, este factorul determinant care impiedica dezvoltarea, respectiv cr este rea la maturitate a copiilor lui Dumnezeu.

In saptamana asta, Domnul m-a indemnat sa-mi aduc aminte cum procedam eu cand eram la serviciu cu subalternii mei, si m-a dus la un loc foarte interesant si anume; sa-mi amintesc cum procedam eu cand dadeam dispozitii oamenilor mei din subordine in probleme destul de grave, probleme de asa maniera iun care raspunderea nu era de neglijat, si cand citeam pe fata lor o ezitare, din cauza fricii de nereusita, pentru a fi categoric si totodata pentru a le inspira mai multa incredere le spuneam, dar foarte hotarat ”raspund eu pentru dispozitia pe care o iau, indiferent de rezultat”. Si cand Domnul m-a adus aici mi-a zis, ”adica tu puteai sa raspunzi pentru dispozitia data, dar eu cand iti dau o dispozitie, oare nu-mi asum raspunderea?” Sigur ca puteam sa spun, sau sa raspund la aceasta, decat sa recunosc cat de slab credincios am fost Domnului meu, si ma umilesc si-mi cer iertare. Ba am inceput sa marturisesti pe fata celor cu carec ma partasie, cat de necredincios am fost fata de Domnul, ca desi El mi-a arata adevarul, eu m-am impotrivit. Si, in nebunia mea am cautat sa fiu pe

plac mai mult oamenilor decat Domnului, lucru pe care, de altfel il condamn. A fost foarte interesant ca, auzind ceea ce marturisesc unii s-au rugat "Doamne iti multumim ca in dragostea Ta ai ridicat mahrama de pe ochii nostri, ca sa vedem adevarul Tau.

M-a inviorat foarte mult faptul, cand acum trei zile in urma citeam in Scriptura in cartea Numeri si am dat p este cap. 5.1-4, si am vazut cat de categoric este Domnul, in ce priv este purtarea Trupului Sau. Imediat am vorbit la telefon cu fratele Fanica si Nicusor si, s-au bucurat si ei, cu toate ca si ei trec prin aceiasi stare prin care am trecut eu, o stare a socotelilo

Nu stiu daca ti-am scris randul trecut, despre venirea unei delegatii de "6", la noi, pentru a face ordine. Toti cei sinceri au ramas foarte sceptici cand au auzit acest lucru, pentru ca, daca Cuvantul lui Dumnezeu, care este singurul competent s afaca ordine in indiferent ce probleme, fie ele mici sau mari, cei implicati nu-i dau credit si apeleaza la niste muritori, atunci noi nu ne putem indoi d erezultatul care va urma. Un rezultat al carniei si al sangelui. Asa ca, cei 6 au destituit, chipurile pe batranul M. si l-au pus pe unul Paduraru, si au procedat la re alegerea intregului sfat, in care era optat si Fanica si Ursache, dar, eu au refuzat amandoi si s-au retras de la orice fel de activitate, ba, Fanic anu mai merge nici la adunare. Si eu am primit un telefon de la Zaharia si a inceput sa ma intrebe diferite lucruri, la care el a spus ca imi va face o vizita, dar inca nu mi-a facut-o. Dupa ce mi-a marturisit Fanica, el s eintaln este cu grupul de tineri, pentru care a vut discutii aprinse cu sotia lui, ca vine tarziu. Lucrurile, brusc s-au inrautatit in familia lui si intr-o zi am fost solicitat de sotia lui sa vin la ei ca vrea sa-mi spuna ceva, ca este pe cale sa se desparta de barbatul ei desi are 5 copii. Am acceptat, dar imi era frica, pentru ca stiam ca era vorba de ceva sensibil. Dar, Domnul m-a ajutat si am putut sa arat und eputem ajunge daca ne lasam condusi de duhul fanatismului religios, oricat de starlucitor ne-ar apare, si nu ne lasam condusi ca niste copii ascultatori de Cuvantul Vesnic si plin de viata al Domnului nostru, si cu alte multe cuvinte pe care Domnul mi le dadea i-am sfatuit. Rezultatul a fost ca, pana in prezent lucrurile in familie s-au ameliorat. Dar sotia lui Fanica este foarte pornita pe fratele Nicusor, pentru ca i-a spus ca daca vrea sa sacrifice(?), cineva ceva din ale sale pentru Domnul,nu va face parte din Mireasa, si asta pe ea a muscat-o ca un sarpe. Am stat de vorba si cu ea si am incredintat-o de fagaduinta Domnului, dar i-am spus ca, nici atitudinea ei asa de,..., nu este dupa voia Domnului, iar cu Nicusor m-a intalnit si am discutat si cu el; unde printre altele i-am spus ca am ajuns la convingerea ca se fer este de mine.

I-am spus ca, nu-l invinuiesc de faptul ca s-au separat de gloata, desi nu-mi pot da seama daca aceasta separare nu are un substrat aparte de adevar. Stiu un singur lucru ca ceva au totusi ca se feresc de mine, ca, de trei ori mi-am manifestat deorinta sa vin intre ei si, prima data n-a spus nimic, ca nici el de unul singur nu poate decide. I-am mai spus ca, cred ca, ei si-au format un fel d ecerc in care nu primesc nimic din alta parte, iar dac primesc pe cineva, cum a fost cazul lui Fanica, atunci cei primiti trebuie sa primeasca intocmai numai ceea ce ei dau; bineinteles, o mare parte a negat si a spus ca, eu pentru ei toti sunt unul dintre cei mai apreciati intre ei si ca ma iubesc si doresc ca si eu la fel tot atat sa-i iubesc. Apoi l-am sfatuit sa faca bine sa se impace cu sotia lui Fanica si ne-am despartit.

Foarte in rezumat cam asta este situatia aici, acum nu te mai oblig sa-mi raspunzi, si, asta cu atat mai mult cu cat ai spus ca ai fi vrut sa-mi dai niste sfaturi, dar in final renunti. Asa ca, numia daca ai indemn din partea Domnului sa-mi raspunzi o poti face; Sigur ca raspunsul,indiferent de ton m-ar bucura.

Fratele matale in Hristos Vasile.

Draga frate Vasile

Te rog sa citesti din nou cu rugaciune, marturia fratelui Mackintosh " Adunarea lui Dumnezeu, sau Hristos Isus este de ajuns." Cit este atent si vei vedea, ca acest frate asa vorb este prin Duhul Domnului: "Daca mergi intr-o localitate si acolo sunt deja adunari crestine de diferite culte, le cercetezi si, daca gasesti ca nu sunt dupa invatatura apostolilor, nu te duci intre ei. Ori adunarea lui Dumnezeu, ori nimic."

Promisiunile lui Dumnezeu sunt valabile si astazi. "Iata ti-am pus inainte o usa, deschisa, pe care nimeni nu o oate inchide.... Iata, ca iti dau din cei ce sunt in sinagoga Satanei...sa vina si sa se inchine la picioarele tale si sa stie ca te-am iubit. Te voi pazi si Eu de ceasul incercarii..."(Ap.3.8-10).

Da. toate aceste a sunt promisiunile lui Dumnezeu si eu sunt unii dintre multii, care marturisesc, ca Dumnezeu nu minte. Dumnezeu nu este un om ca sa minta, nici un Fiu al Omului ca sa-I para rau. Ce a spus, oare nu va face? Ce a fagaduit nu va implini? (Num.23.19).

Stai acasa si nu te misca. Desfateaza-te in Domnul si-ti va da dorinta inimii tale.(Ps.37.3-7). Stai si asteapta. Nu stiu cat, dar nu este treaba ta. Tu ai ajuns acasa. Fii bucuros, fii fericit si vor afla cei care doresc, ca sa fii, dar afla ca cei care de abia asteapta, ca tu sa dispari, sa devii nefericit, plin de amar si nefericit(nemultumit). Cand eu am iesit din Cultul lor(mijlocul lor), ei au asteptat sa ma alatur de un Cult, sau altul, sau sa ma pierd. Dar iata-ma liber, voios, care spun cu indrazneala credintei: "M-am luptat lupta cea buna, mi-am ispravit alergarea, am pazit credinta. De acum ma asteapta cununa neprihanirii, pe care mi-o va da Domnul in ziua aceea, Judecatorul Cel drept; si nu numai mie, ci tuturor celor ce vor fi iubit venirea Lui. (2 Tim.4.7,8).

Fiti si mai departe binecuvantati.Harul si pacea sa va insoteasca.

Al vostru frate Gusty.

Iubite frate Gusty,

Da, am primit plicul recomandat cu continutul sau. Multumesc in Numele Domnului Isus pentru grija de bun frate si parinte ce mi te-a daruit Tatal.

Iti cer iertare in Numele Domnului Isus pentru necazul ce ti-am pricinuit, cu toata purtarea mea usuratica. Domnul m-a curatit, m-a luminat, m-a ridicat. Slava Lui, si-I multumesc. Daca nu am pregatit un drum curand in Oradea si, oricum mangaie pe fratii ce-au fost intristati din pricina mea, si invioreaza-le sufletele cu aceste a.

Harul Domnului nostru sa fie cu duhul vostru.

Fratele Silvestru.

Oradea 23 Mai 1974

Scump frate Silvestru,

Am sosit acasa cu bine unde ma astepta scrisoarea ta, pe care am citit-o de mai multe ori, dar nu prea intelegeam, de ce esti alarmat? De ce sa fii suparat? Cum sa fii jignit?

Este adevarat, ca nu ne-am angajat la schimburi conventionale de scrisori, dar ti-am spus ca, daca ai ceva nelamuriri, neintelegeri din Scriptura, scrie-mi si-ti voi raspunde. Asta sa fie indrumatorul tau in viitor.

In ce priv este scrisoarea pe care mi-ai trimis-o spre multiplicare, eu n-am primit. Chiar daca primeam, nu-ti multiplicam, din doua motive

- De la inceput nu am intrebuintat masina mea de scris pentru multiplicarea lucrarilor altora, numai cele scrise de mine. Si acelea poarta inscriptia: Numai pentru intrebuintarea interioara a adunarii.

- Al doilea motiv este foarte serios. A aparut legea Presei. In luna asta a si intrat in vigoare. Se pedeps este grav orice multiplicare neautorizata de Stat. este bine sa spui tuturor. Asta este legea si eu vreau sa ma supun legii.

In circuitul acesta m-am intalnit mai mult cu fratii baptisti; din diferite localitati si peste tot le-am potolit entuziasmul religios in ce priv este lucrarea fratelui Ton. Le-am arata tocmai din declaratia lui, ca nu este o lucrare a Duhului Sfant. ci o aparare a unei organizatii religioase.

Nu din cauza imputernicitor au decazut adunarile pocaitilor, devierea de la adevar dateaza cu multi ani in urma, inaintea Erei Socialiste. Chiar daca este dureros, dar asa e. Eu am vorbit cu fratele Ton, cand era la Baile Felix, si i-am atras atentia, ca, daca nu ramane strict la Cuvantul Domnului, atunci devine un reformator baptist; poate devine un foarte fruntas baptist, dar nu mai face lucrarea Domnului. S-a mirat, dar dupa cum vad eu nu mi-a primit sfatul.

Eu sunt convins ca, un urmas al "Mielului Cel Bland", nu face zarva mare si nu devine un conducator al maselor religioase.

Eu ma bucur, ca ma tolereaza lumea asta si nu sunt fermecat de crestinismul apusean si-ti marturisesc cu convingere, ca, nu doresc libertatea nebuna din America, unde este libera si Biserica Satanei, si unde exista biserica a homosexualilor, unde preotul celebreaza liturgia casatoriei intre o pereche de homosexuali.

Si unde este libertatea? "Caci Domnul este Duhul, si unde este Duhul Domnului, acolo este slobozenie(libertate)." (2 Cor.3.17). Asta este marturia si stiu ca eu nu sunt singur cu aceasta parere. Si inca o obiectie. Ce nu poti sa-mi scrii pe hartie nu vreau sa aud nici gura-n gura. Asta este puterea mea. Nu vreau sa am taine. Vreau sa fiu ca un geam bine spalat. Transparent. Refuz orice duh de conspiratie. Nu soptesc, nu merg tiptil si urasc orice reactiune, chiar daca in mine s-ar ivi. Poate ma intrebi: De ce? Uite. Un om cu duh reactionar nu poate sa fie obiectiv, caci nu vede lucruri bune, ci se agata de lipsuri, greseli. Un adevarat crestin, este obiectiv si vede multe lucruri bune la noi, si multe rele in apus. De aceea nu ma feresc sa-mi dau parerea sincer, daca sunt intrebat. Tatal Ceresc sa te binecuvanteze. Al tau frate in Isus Hristos nenea Gusty.

I Petru 4.14.

Isaia II.2.

Iubitii si scumpii mei frati,

E o mare bucurie, ca va pot face cunoscut lucrarea slavita a Tatalui prin Isus Hristos, prin Duhul Sfant in omul dinlauntru. Cu toate ca la prima vedere este ceva incert, Domnul a lucrat pe masura slavei Lui. este si ceva dureros in aceasta, dar amaraciune afructului din care am gustat,...da un puternic imbold spre El, prin mangaiere in necaz.

Domnul m-a operat mai intai; mi-a bagat serul Sau de vindecare, apoi mi-a facut cunoscut, de pe acest teren,...Duhul Domnului mi-a facut cunoscut; repet: durerea este acoperita de mult bine, binecuvantarea ce Hristos mi-a pregatit. Familia Chelaru se gaseste bine in Domnul. Ne bucuram mai intim cu El.Prea iubitii mei frati, nu este nevoie, gandesc a va mai spune cata nevoie este prin paratsia cu El, o stare mai profunda(in El), de paratsie. In sfarsit imi dau dreptul, in Hristos, a va saluta si pentru familia Chelaru, si din parte-mi, cu versetul 15 din Psalmul 104.

Daca va fi voia Domnului imparatsiti aceasta impreunza, sfatuiti-va cu El si potrivit ce va spune, faca El, ca prin ce, gandesc ca-mi veti face cunoscut, sa fie folositor, mie ca madular in trupul Sau slavit, cat si celorlalte.

Silvestru.

Pascani 18 Ian.1976

2 Cor. 6.3,4 Oradea 19.01.'76

Draga frate in Hristos Isus,

Am primit cu urgenta randurile tale, si ma grabesc sa-ti raspund tot cu urgenta la cele scrise. De doua ori am citit, ca sa inteleg bine.

Iubite frate. Nu-ti cere nimeni, nici Dumnezeu nici fratii tai, sa te porti ca un "Ubermensch"(Supra-Om). Ai dreptul sa fii indurerat, demoralizat, abatut, umilit. Poti sa plangi, poti sa astepti sa fii mangaiat. In fata Domnului intai, apoi in fata fratilor. Nu trebuie sa te porti ca un erou. nu trebuie sa aratica, nu-i nimic grav. Eu consider, ca numai moartea este mai dureroasa, si conform Cuvantului este singura cauza aprobata de Dumnezeu pentru a divorta. Adica este dreptul tau sa te divortezi. O femeie care-si batjocor este casnicia si sotul, nu este vrednica de cinste.

Dar. Da este "dar daca nu vrei sa te folosesti de dreptul tau, ci de "imputernicire", de ieratre o ai si pe asta. Bineinteles, daca sotia ta cere aceasta iertare. Desigur, ca, iertarea aceasta nu este ceva silit. Nu se stradui este atunci, cand cea vinovata vine la mine sa ceara, ci o am de atunci, de cand Iubitul meu Mire mi-a facut cunoscut, ca ma iubeste . Pe mine pacatosul, curvarul, vrajmasul Lui. De atunci am putere de iertare pentru oricine, si pentru ori si ce. Sunt nelamurit. Nu locuiesti acasa? Dansa nu main vrea sa traiasca cu tine? Ce este cu copiii? Ea cum se poarta? De ce sa nu scriu pe adresa(la adresa), ta? Ce purtare ai tu fata de ea? Cum ai reactionat la descoperire? Versetele sunt frumoase si ma bucur, daca asa vezi lucrurile, ca este mana Domnului, dar in cazul acesta este mai bine daca-mi scrii mai amanuntit. Care este legatura voastra in prezent? Si cerceteaza-te in fata Domnuui, sa intelegi bine invatatura pe care-o primesti din mancare amara, cu care mananci "Pasaca" (Mieleul Junghiat).

Harul si pacea Domnului sa fie si sa ramana peste voi.
Va saruta si pe tine si pe familia Chelaru, al vostru frate Gusty(nenea Gusty).
Pascani II.07.'76

Iubite frate,

Am nevoie mai mult ca oricand de sfat. Sotia mea, dupa ce m-a denuntat, in chip mincinos, am fost judecat, condamnat la doua luni, gratiat. Acum a deschis actiunea de divort. Nu a spus despre starea de gelos in care a silit sa ma tina tot timpul, ci a facut din asta o chestiune politica(ca eu am alungat-o din camin, pentru ca nu se trece la Cultul Crestin dupa Evanghelie, si nu se boteaza), deci serial politic.

Domnul Isus este Puterea. El rastignit in mine, Viata mea. Se poarta cu mine minunat si dene0nteles pentru carne si sange.

Saluta pe fratii(sfintii), din Oradea.23.

Te sarut cu o sarutare sfanta.

Doresc familiei tale fericire vesnica.

Familia Chelaru te saluta cu salut sfant.

Oradea 29 iul.'76

Iubit frate Silvestru,

Nu puteam sa ma grabesc cu raspunsul, caci nu eram de loc sigur, ca, Dumnezeu Tata vrea sa-ti dea vreun sfat neaparat, sau vreo mangaiere? Si dupa ce mi-am amintit cele stiute de la tine(cele vechi), ceea ce am deslusit dupa ce din nou am citit randurile tale, si dupa ce-am vorbit cu Stefan, mi-am dat seama ca, Domnul are ce are cu tine si, nu cu sotia ta.

Tu esti acela, care esti ispitit, se arata mai mult, decat unde a ajuns. Te-ai aratat si fata de mine stare inalta, un "supra-om", cand te-a lovit necazurile. Eu am simtit ceva atunci, cand ti-am scris, ca, nu trebuie sa arati, sa prezinti un crestin, care a ajuns la un nivel asa de inalt, ca nici nu mai simte dureri, sa te zvarcolesti. dar sa te uiti la Domnul.

Iata: "Nu a spus despre starea de gelos in care s-a silit tot timpul sa ma tina..."(asa ai scris).

Pai bine mai fratitoare(fratorule. Dar mie niciodata nu mi-ai vorbit despre starea aceasta a ta, doar cateodata am aflat de la tine, ca ai batut-o. Eu intotdeauna am intrebat, daca ai aranjat, si totdeauna mi-ai spus:da. Dar din pacate nu era asa. De ce? Pentru ca tu, nu te-ai scarbit de tine asa cum cere Dumnezeu. numai un lucru pe care il vad de bine, poate sa ma stapaneasca. Asa ai tolerat in viata ta, un duh, care nu era de la Domnul si ti-a dat dreptate, cand erai sever cu sotia ta, in loc sa fii adevarat "Cap", un barbat, cu viata jertfita pentru(hai sa zicem), o sotie rea.(Ef.5.25).

Scrii mai departe: "In chip mincinos,... a facut din asta o chestiune politica, ca, eu am alungat-o din camin, pentru ca nu se trece la Cultul Crestin si nu se boteaza....De ce in chip mincinos? te rog. Ce atitudine ai avut fata de ea, daca, dupa ce ti-a nascut 2 copii, s-a scarbit de tine, intr-un fel asa de urat? Nu-ti gasesti vina? Dansa nu a facut nici un fel de politica. In Orice regim(capitalist, sau imperialist, sau chiar fascist), este motiv de desfacerea casatoriei, daca un sot sil este pe sotia sa, sa urmeze pe cale apocaintei. Si tu ai facut aceasta intr-un mod neintelept. Mai cu seama, cu pumnii. Nu draga frate. Daca-ti sunt frate, atunci iti dovedesc acum cu operatiunea aceasta. Stiu ca te doare. Si pe minema doare durerea ta, dar nu pot sa-ti (sa te), tratez cu alifie, cand ai nevoie de cutit.

Daca Domnul nostru comun, te-a putut convinge de pacatele tale, atunci umil este -te in fata lui Dumnezeu, si in fata oamenilor, si nu-ti fie teama, nici rusine sa recunosti, ca tu esti de vina. Chiar si in fata autoritatilor, sa le marturisesti aceasta. Dar numai daca te-a convins Stapanul nostru iubit. Si sa nu uiti. Rusinea ei, este rusinea ta.

Roaga-te si adu-ti inapoi sotia ta, si copiii tai, si daca, trebuie sa fie platit pretul, plat este tu.

"Cine isi pierde sufletul pentru Hristos, il va castiga". Nu uita; eu am mers pe calea aceasta, cu o femeie, care de fapt nici nu mi-a fost sotie si nu am avut cu ea copii, si, cat a stat in casa mea, nu era mai mult de un an. Domnulm-a facut gata sa platesc cu:umilire, rusine, nopti nedormite si stiam ca, "mustrarea"(nu pedeapsa), este a mea, pentru mine. Si, am primit, cu multumire. Rezultatul? Roada pasnica a neprihanirii.

Iata ce spune Cuvantul lui Dumnezeu: "Orice mustrare, la ceasul ei, nu pare, ca este pricina

de bucurie, ci de intristare; dar mai pe urma da celor incercati cu ea, roadele pacii si ale dreptatii. Pentru aceea indreptati mainile mele ostenite si genunchii cei obositi(slabanogiti)...”(Evrei 12.11-12).

Simtim cu tine, dar nu avem alta mangaiere, decat cele cu care ne-am mangaiat si pe noi Dumnezeultuturor mangaierii.(2 Cor.1.3,4).

Al tau frate in Isus Hristos.

Gusty

Oradea 27. Aug.1976.

Scump frate Bariac,

Sa-ti spun, ca-mi pare rau, ca nu m-ai gasit acasa? Nu pot sa-ti spun, caci sunt convins, ca nimic nu este la-ntamplare, ci mai degraba este pregatit de Dumnezeu. Eu nu am vorbit nimic despre cauza ta fratelui Ioanovici, asa ca, tot ce ti-am spus era Cuvantul prorociei. Nu trebuia sa mai ai marturia inca unui frate, caci dupa cate-am inteles de la fratele profesor, ai primit numai cu capul, dar nu si cu inima.

Degeaba recunosti orice cu mintea omeneasca, degeaba stii tu calea aranjarii, cale apocaintei, daca nu faci voia Domnului.(Ioan 7.17,18). Vai de capul meu, vai de pocainta mea, daca in aceasta stare de faliment mai gasesc pe altcineva de mine. Daca tu ocolesti "calea-crucii", poate, ca vei avea dreptate, dar pe calea credintei nu inaintez, ci te dai inapoi. Ori ce vei castiga, daca sustii dreptatea ta, viata iti va fi vai si-amar.

Citeste din nou ce ti-am scris in Numele Domnului si cedeaza sa-ti mai lucreze mintea ta vicleana si refuza categoric duhul necurat, care te-a tinut legat, cat timp te-ai falit cu credinta inalta si, in taina esti infasurat(asa de lesne), cu duhul sexualitatii.(Evrei 12.1).

Fratele meu scump. dar, trebuie sa iintelegi, ca, aceste cuvinte aspre este medicamentul amar, dar eficace si nu ai nevoie sa stai de vorba cu "carne si sange", ci stai in fata Domnului si spune sincer, ca numai tu esti de vina si cere iertare pentru tine si cu atat mai mult pentru sotia ta. Roaga-L pe Domnul sa nu o puna la socoteala ei, ce-a facut, caci nu stia ce face. Cu atat mai mult, caci nici tu nu stiai ce faci, care ai Duhul lui Dumnezeu.

Daca Dumnezeu te-a umilit bine(Ps.119.67,71,75), atunci "cu frica si cutremur"(Fil.2.12), du-te si cere iertare sotiei tale, sa marturisesti sincer, cum te-a mustrat Domnul, spune, ca nu ai fost la locul tau. Nu pierde-ti sotia si copiii pentru incapatanarea eului. Asa spune Cuvantul lui Dumnezeu: "Cauta de te-mpaca degrab cu parasul tau,..."(Matei 5.23-25). Dar, trebuie sa fii convins, de ceea ce faci in inima ta, nu sa faci ceva, fiindca a spus unul, chiar si cel mai rascumparat frate. Unde este atitudinea ta fata de Cuvantul, care cere s-o binecuvintezi. O face? O binecuvintezi pe sotia ta? (Rom.12.21,14).

Intelege odata, caci toata furtuna din vina ta este pentru familia ta.(Ioan 1.12). Domnul are ce are cu tine. Nu esti lepadat, dar ai fost judecat de netrebnicia ta. Si nu uita, ca "Domnul mostra pe cine iubeste ."(Evrei 12.6,11).

Doresc sa va gasesc in pace, impacati pana va voi vizita. Daca Domnul ma ajuta, va voi vizita in Septembrie, in a doua jumatate a lunii.

Harul si pacea Domnului sa ramana p este voi.

Al tau frate in Hristos, nenea Gusty

Deci salutul meu si familie Chelaru.

01.01.1977.

Scump frate Gusty

Nu stiam cum sa incep; toata scrisoare un "motoo", fara titlu, ca fiind toata doar titlu. Zic toata un motoo: Isus Hristos, recunoscut de pretutindeni ca Fiu al Omului, Sfantul lui Israel, Hristosul Fiul lui Dumnezeu. Astfel Matei 17.5; Marcu 5.7; Luca 9.20.

Asa se face ca, si acum se spune: Numai tu si Chelaru sunteti "sfinti", dar slava Domnului, nu noi spunem in toate incercarile, necazurile, preschimbati in sfinte bucurii, dar recunoastem ca, de la Domnul este : "Caci, noi suntem faptura Lui, creati in Hristos Isus"...(Ef.1.10), si nu cum mai des se spune si se poate auzi: Dar cine stie. Suntem pacatosi: Zic iarasi; toata un titlu sau fara titlu, deoarece recunoastem deopotriiva, prin acelasi Duh Sfant ce ne-a unit.

Oradea 6 Ianuarie '77
Scump frate Silviu,

Am primit randurile tale si, tagaduindu-ti "lenea spirituala", am apucat sa-ti raspund. Am citit cele scrise de tine, de vreo 5 ori, ca sa-ti raspund, nu la cele scrise, ci la cele nescrise, ascunse intre randuri. Nu prea-nlegeam ce vrei sa spui, la ce te referi, la ce faci aluzii. Inca dupa ce-am citit de mai multe ori, mi-am dat seama unde este lipsa si de ce domina "lenea spirituala", cand si cum se termina.

Si asa, trebuie sa incep cu ultimul rand din scrisoarea ta: "Vizibil nici-o schimbare". Pentru ca concluzia ta este gresita in ce priveste este un alt verb: "Nu pot sa-mi zadarnicesc pasii credintei, pe latura rugii, vazand necesitatea imperioasa in slujba Domnului, opozitia ce se face de trup, nesupunerea la indemnul Duhului; in concluzie: paguba din lipsa de rugaciune." Nu. Invers. Nu lipsa de rugaciune, ci lipsa de uspunere. Dumnezeu a zis lui Moise: "Ce striga catre Mine? Spune fiilor lui Israel sa aporneasca.(Iesire 15.15.traducere Ort). Degeaba te sfoztezi sa te rogi, cand inima ta nu este gata sa se supuna. Nu vrei sa primesti "Calea crucii". Motivul numai Dumnezeu stie, si sufletul tau. Da. Vizibil nici o schimbare, la tine. Dar numai vizibil? Ar fi minunat. Mai rau, daca in cugetul tau, in inima ta nu este nici-o schimbare fata de toate indemnurile, pe care le-ai primit de la Domnul prin fratele Ioanovici si prin mine. este momentul, cand necesara este supunere si nu rugaciune. Cand Dumnezeu iti da o directiva, atunci nu mai astepti, ci pornesti pe calea aratata cu incredere si, cum ai facut un pas in credinta, observi ca Domnul este cu tine si incepe o rugaciune de slavire, de multumire. N-as putea sa-ti dau amanunte, ce si cum sa-ncepi, dar un lucru stiu: "Cine umbla in "Calea crucii", este un om invizibil." Pentru ca este deja invins pana la moarte. Desigur ca, umbland pe aceasta cale, nu-ti mai ramane nici ramasita de cinste, onoare, scuze personale. Dar reusita lucrarii lui Dumnezeu este asigurata. Victoria Satanei nimicita, si slava lui Dumnezeu straluc este din nou in viata crestinului.

Asa ca, nu mai trebuie sa te rogi sa se faca vreo schimbare la sotia ta, ci pune-ti picioarele pe calea cea neschimbata. pe care "Cei ce vor merge pe ea, chiar si cei fara minte, nu vor putea sa se rataiasca."(Isaia 38.8). Crestinul normal nu este atat teoretizat(teoretic), cat practic. Daca noi suntem sfinti, ni se cere sa umblam ca sfintii. Si ai prilejul sa-ti dai seama, ca, nu acela este sfant, care nu bea cafea turceasca, nu bea un pahar cu vin, nu priveste la televizor si, cel care stie sa ierte, cum Dumnezeu iarta, care este convins ca, dintre pacatosi el este primul si sfintenia lui este calda, atragatoare, ca alui Hristos. Sfantul lui Dumnezeu este , bucurie, chiar si in necazuri si are biruinta in incercare.(Rom.5.3,4).Trebuie sa-ti marturisesti in fata familiei tale ca, Dumnezeu te-a luminat, ca tu esti de vina pentru tot-tot ce s-a-ntamplat. In fata lor trebuie sa stea un om convins si biruit de Dumnezeu. Tu nu poti sa-ti dai seama ce putere dumnezeiasca va lucra atunci in casa ta. Dar daca nu esti convins de Duhul lui Dumnezeu de aceasta stare, atunci vei pati, ca egiptenii. Te va-nghitii valurile judecatii lui Dumnezeu. Daca vei face asa ceva, caci as te-au sfatuit fratii, atunci vei avea paguba, daca faci un asemenea pas, dar daca te-ai lasat convins de Duhul lui Dumnezeu, atunci nu poti sta destul de adanc sa te umilesti, sa nu doresti, si mai tare a te umilii.

Despre ce vorbesc, am trecut si eu. Cand Stapanul meu m-a convins, ca, numai eu sunt de vina pentru tot ce mi s-a-ntamplat, am recunoscut orisiunde, fara sa astept ceva in schimb. Nu am asteptat nici imbunatatirea situatiei mele, doar am avut dorinta arzatoare sa dau dreptate lui Dumnezeu si sa ma curatesc de nelegiuirea, care strica armonia partasiei intre mine si Dumnezeu Tatal. Si, cand citesc scrisoarea ta, cu frumoasele ei expresii, mi-aduc aminte de ispita crestinilor, de a avea limbajul canannic, fara putere divina.

Trebuie sa fii convins, ca, viata noua din tine invinge lumea. De ce? Fiindca viata din mine este viata lui Dumnezeu. O viata jertfita. Daca nu lasi sa se arate, atunci esti in stare de minor.

Harul si pacea Domnului sa fie p este voi. Al tau frate Pocy.

Pascani 14.02.1977.
Scump frate Gusty,

Sunt ispitit sa nu-ti mai scriu; caci asa n-ai mai cunoaste starea mea de necredinta, de neascultare, de nesupunere. Dar iti scriu nu ca unui oarecare ci ca unui frate preaiubit in

Domnul, ca unui slujitor devotat al Lui.

Iti multumesc in Numele Domnului Isus, pentru carti, si pentru indrumarile scrise. Inca nu am cedat Domnului. Dovada: El nu a vut libertatea de a ma ajuta. El nu asteapta ca eu sa ma fac mai bun, ci asteapta ca sa-mi odihnesc capul pe pieptul Lui. Ioan 13.23.

Constat in viata de credinta, ca doua parti fundamentale o compun. Intai mantuirea capatata, capatarea vederii, nasterea din nou. Al doilea: inchinarea, predarea vietii, purtarea mantuirii. Intr-o imprejurare am vrut sa cer ceva Domnului inainte de a-mi deschide gura am primit raspuns: "Tot ce tu vrei sa-mi ceri, EU nu stiu cum sa te fac sa aprimesti. Am o imensitate se har pentru tine, pentru toti ai Domnului, dar necredinta este o piedica in calea celor ce duc lipsa".

Iubite frate nu ai avut decat intristare cu mine, iar acum eu te astept cu bucurie, dar dumitale nu-ti fa bucurie cu starea mea, inasa, eu cred ca Dumnezeu Tatal si Domnul Isus, nu da gres in harul Sau. Astfel, cum m-a chemat El ma va si desavarsii tot prin Harul Sau.

Inchei dorindu-ti toata bucuria sfanta, deplina cu I Tes.1.1-2.

Amin.

Oradea 21.III.1977

Scump frate Bariac,

De o saptamana am sosit acasa, cu ajutorul Domnului. Pana la voi nu am ajuns din diferite motive. Seismul m-a gasit la Bucuresti. Am avut harul sa tremur cu toti fratii. Pe ziua de 3 martie am sosit in capitala si am tras la un frate inginer. Pe 4 seara m-au intrebat tinerii cu care m-am intalnit: "Care este asteptarea normala a venirii Domnului Isus?"

Mi-au spus ca un tanar evreu, crestin, a iesit ca, in 1981 va veni. A si aratat calculul facut din Biblie si este foarte documentat. Am raspuns foarte hotarat: "Orice calcul in aceasta privinta, este de la Satana. Daca Domnul nostru Isus nu spune: "Nu este treaba voastra sa stiti vremurile si soroacele; pe aceste a Tatal le-a pastrat sub stapanirea Sa."(Fapte 1.7), atunci este o nesupunere, este obraznicie sa facem calcule.

O studenta m-a intrebat: "Atunci noi nu putem sti, cand vine Domnul?"

- Ba da, i-am raspuns. Noi stim cand vine Domnul. Astazi. Totdeauna astazi. Niciodata maine. Cand si-au dat seama de acest adevar, a inceput sa se clatine casa sub noi si uruitul apocaliptic ne cutremura si iata nu a sosit Domnul Isus Hristos, dar a sosit cutremurul, care ne-a incercat, daca suntem gata. Era un prilej minunat sa putem observa ca suntem duh si suflet. Sufletul meu ingrozit m-a indemnat sa afug, sa-mi mantuiesc viata, dar in duhul meu a vorbit "Ungerea". si mi-a spus: "Unde ai vrea sa fugi de fata Mea?"(Ps.139.7,8). S-a stins lumina si gata-gata sa-ceapa o panica. Am strigat tare: "Liniste. Suntem paziti de Domnul". Mi-am dat seama, ca un om ca mine nu poate sa fuga. Un om care vesteste vestea buna. Am trecut de la moarte la viata.

Pe urma nu am avut tren la dispozitie si, chiar cand deja mergeau trenurile, cate unul era o aglomeratie mare. Dupa cateva zile totusi, am pornit mai departe, pana la Giurgiu, unde-am stat 5 zile, de acolo am telefonat fetei mele si mi-a telefonat ca mi-a sosit pasaportul pentru Ungaria; asa am hotarat sa ma-ntorc acasa, sa mai stau si eu cu "turma mica", din Oradea, inainte de plecare, pentru inca 30 de zile, daca asa vrea si Stapanul meu.

Si iata acum cateva randuri la cele scrise de tine. Imi pare rau si ma doare, ca, in loc de cuvinte de aprobare, trebuie sa-ti scriu tot de mustrare. Si este timpul sa lamurim clar; cine esti? Esti un crestin care poarta in "vas de lut", comoara cea nemaipomenita, sau esti un om crstinizat? Daca esti un om, care are Izvorul de Lumina in el, atunci cum poti face o asemenea declaratie: "...starea mea de necredinta, de nesupunere, de neascultare." Doar nu vrei sa-mi spui ca starea ta este la Rom.7.14-49? Oare numai cu mintea ai primit pe Hristos? "Pe voi insi-va incercati-va. Nu recunoasteti voi ca, Isus Hristos este in voi?"(2Cor.13.5). Daca tu nu esti nesupus, neascultator, necredincios, atunci am indrazneala sa spun ca esti. Daca intradevar Duhul lui Dumnezeu ti-a aratat, ca esti, atunci cum indraznesti sa ramai? Cum poti sa ma astepti pe mine cu bucurie? Daca, eu sunt un "slujitor devotat Lui", atunci cit este te rog 2 Cor.12.20,21;13.1,2.

Daca Domnul n-a avut libertatea sa te ajute, atunci insemneaza, ca tu ai loibertatea sa te ajuti tu pe tine, cum vrei tu. Dar asa ceva nu se admite din momentul in care am recunoscut ca, Isus Hristos este Stapanul meu." "Daca sunt Tata, unde este cinstea care Mi se cuvine? Daca sunt Stapan, unde este teama de Mine? - zice Domnul Ostirilor..."(Maleahi I.6).

Afla, ca viata de credinta se compune din doua parti fundamentale. Intai predarea fara conditii, urmat de mantuire, nastere din nou, capatarea vederii, – pe urma continuarea predarii, inchinarea zilnica, lepadarea de sine, purtarea crucii zilnica. Noi, nu purtam mantuirea, ci mantuirea ne poarta pe noi.

Ultimele randuri ale scrisorii tale dovedeste , ca starea in care zaci in prezent, nu este practicabila. Trezeste-te. Nu trebuie sa sti multe, dar trebuie sa te supui in totul, cum vrea Domnul.

Te rog sa nu nesocotesti mustrea Domnului. ce-ti foloseste , daca esti destept, sa-ti faci diagnoza, daca nu esti hotarat sa te supui Domnului.

Harul si pacea Domnului sa fiesi sa ramana peste tine si casa ta. Saluta pe Stefan si casa lui cu sarut sfant din partea mea.

Al tau frate in Hristos, Domnul,
nenea Gusty.

16.01.1978, Pascani.

Scump frate in Hristos Isus,

Faptul ca doresc sa stiu ce mai faci cum va gasiti in Domnul si apoi dupa cele ce-am spus dintai rog pe Domnul sa te foloseasca sa-mi dea sfaturi cu privire la mersul pe calea Sa. Iata – Duhul Domnului imi arata...slujitorii, revarsand in Biserica si in prilejuri create, belsug de binecuvantari, zidire sufleteasca, imbarbatate, chemare. Ma bucur, multumesc Domnului Isus, sunt fericit, ca-Si arata slava. Dar – in drum cu masina sau cu trenul pacatul; curvia, sau in timpul vorbirii mandrie de sine sau iubire de sine, adesea ma ataca inevitabil, de cele mai multe ori cazandu-i victima. Bine. Plang mereu, ma zvarcolesc, marturisesc Domnului pacatul, caderea mea, capat pacea, si la un nou prilej iar se repeta – ma tavalesc in murdarie. M-am dus in fata Domnului; I-am spus ca, eu nu mai pot sau nu mai vreau aceasta stare nedemna de un slujitor; caci am spus ca sunt un slujitor al Sau. Am primit un raspuns in Cuvant; Luca 10.34,25 si un cosmar, cum...nebuna fiind voia sa ajunga la mine, in incapacitatea in care eram, sa-mi faca un mare rau, ce acum nu stiu, dar orice rau. Ce-o sa gandesti cand iti voi spune cum ca Domnul Isus isi paste turma minunata. Am discutat noi, deci stii cat priveste pofta carni(dorinta unui trup), nu este vorba numai de lipsa de raport sexual; nu?

Am sa te intreb sincer, si deocamdata nepreocupat de acest lucru; de fapt ce voiai a-mi sugera cand mi-ai spus de o casatorie a mea gandesc, te refereai la refacerea casatoriei(caminului), meu, sau?

As dori daca Domnul te pune sa-mi raspunzi; cand voi avea un prilej nimerit, cu voia si cu ajutorul Domnului, as vrea sa vin pe la dumneavoastra.

Al dumneavoastra frate in Isus Hristos Silvestru.

Daca pot ca salut sa va trimit primiti bine Facerea 2.25.

Amin.

Oradea 25 ian.'78.

Draga frate Silviu,

Am citit si am recitit scrisoarea ta, ca sa pot intelege nu ceea ce ai scris, ci ceea ce-ti lipsa este , ce se ascunde intre randuri. Si, trebuie sa-ti spun in fata un lucru, pe care nu odata ti l-am spus: "A cunoaste ceva, si a crede in Cineva, sunt doua lucruri diferite. Mi se pare o inselaciune, doar un ambalaj frumos, inceputul scrisorii tale."Iata. Duhul Domnului imi arata uneia slujitorii, revarsand in Biserica si in prilejuri create diferit, belsug de binecuvantari, zidire sufleteasca, imbarbatate chemare. Ma bucur, multumesc Domnului Isus, sunt fericit, ca-Si arata slava....Dar..."(Asa imi scrii).

Cum este cu "dar"? La Psalmul 89.38(Traducere rt.), asa scrie: "Dar acum...". Scriitorul psalmului, putea sa scrie asa, caci, inca nu venise Rusaliile si nu primise "fagaduinta Tatlui."(Fapte 1.4,5). dar tu, care poti privi "cu fata descoperita slava lui Dumnezeu", in loc sa fii schimbat, in acelasi chip cu al Lui, din slava in slava, prin Duhul Domnului, te vaicaresti, locuind in Rom.7. Pacatul tau central e, ca te silesti sa ai o viata schimbata. Noi avem viata

"inlocuita", "o faptura noua".(Gal.6.15). De ce uiti, ca din fire, in Adam vechi, esti un curvar? Un mincinos, un pungas, un stricat, un pervers, – cum nu este nimeni. (I Tim.1.15). De ce te astepti sa ti se schimbe "omul tau vechi?" Nici dupa 50 de ani de pocainta nu vei gasi schimbata "firea veche", daca il lasi sa se afirme.

"Plang uneori, ma zvarcolesc,...(imi scri). Bine mai frate, dar de unde ai scos aceste metode? In Sfanta Scriptura nu ne cere asa ceva Dumnezeu. Aceste lacrimi ale tale nu sunt lacrimi sfinte. Izvorul acestor lacrimi este "iubire de sine." Dorinta ta de a avea o viata schimbata, vine din dorinta de a te lauda cu tine. Nu vezi cum Dumnezeu te sil este prin aceste cadere, sa termini odata cu tine? Numai celor "pierduti", le spune Dumnezeu: "Intra in odihna"¹ "...marturisesc Domnului pacatul, caderea mea si capat pacea...(imi scri)". Un crestin normal,"nu capata pacea, ci recapata." De multe ori se amagesc oamenii din lume: ortodocsii, catolicii, etc. caci dupa ce marturisesc pacatele prin spovedanie, capata pacea. Chiar asa. Care este diferenta? Iata: Pacea unui crestin normal nu este un sentiment de pace, ci "O PERSOANA". Pacea noastra este Domnul Isus. (Efeseni 2.14). De aceea, noi nu pierdem pacea noastra, numai simtul pacii, caci nu noi pastram pacea, ci El ne pastreaza pe noi.(Fil.4.7). Numai asa poate sa fie "roada neprihanirii: odihna si liniste pe veci."(Isaia 32.17). Pe veci. Nu numai cand simtim, ci pe veci. asta este un dar al lui Dumnezeu.(Iacob 1.17). De aceea nu seamana cu Evrei 10.1-3. Tu, ce fel de Jertfa ai? caci asa scrii: "...si la un nou prilej, iara se repeta, ma tavalesc in murdarie". De ce? Atunci Dumnezeu minte, cand ne declara: "caci pacatul nu mia stapan este asupra voastra, pentru ca nu sunteti sub lege ci sub har.(Rom.6.14). Nu are Cuvantul lui Dumnezeu nici un efect asupra vietii voastre(noastre)? Tot ne-a ramas sa ne silim noi, sa veghem noi? Oare nu traim noi prin credinta? Daca noi stim, ca "inima este nespus de inselatoare si deznadajduit de rea..."(Ier.17.9). Daca aceasta confirmare a lui Dumnezeu este adevarata(si este), atunci de ce vrei sa nu fie asa? De ce te silesti s ao schimbi, sa o placa lui Dumnezeu? De ce te lasi de Satan scos din odihna lui Dumnezeu? De ce parasesti terenul binecuvantat al credintei?

Imi scrii: "M-am dus in fata Domnului, I-am spus ca nu mai pot, nu mai vreau aceasta stare nedemna de un slujitor al Lui, caci am spus ca sunt un slujitor al Lui." In aceste randuri sunt ascunse doua viclenii ale inimii tale. Prima este declaratiia ta, ca nu mai vrei s atraiesti in aceasta stare nedemna de un slujitor al lui Dumnezeu. dar de un "simplu membru."(mandrie ascunsa). Omule. Starea aceasta este o stare nedemna de un copil al lui Dumnezeu.(Mandrie ascunsa). Iar a doua este , ca tu ai spus lui Dumnezeu ca esti un slujitor al Lui. Aceasta declaratie nu are nici-o valoare. este altceva, daca Dumnezeu ti-a spus ca esti slujitorul Lui.(ravna neschimbata). Slujitorul Lui stie cine este Calea, cunoaste tara, cunoaste Stapanul. Ceea ce te-a facut Dumnezeu, ala esti; ceea ce nu esti, degeaba vrei sa fii. Dumnezeu Tatal, vrea sa-ti dovedeasca ca nu esti cu nimic mai bun, ca fosta ta sotie si insistent te org in NUMELE DOMNULUI, sa nu vorbesti despre ea, despre divortul vostru, ca si cand ai fi nevinovat si toata vina o poarta ea. Asta este necesar pentru umblarea ta pe calea Domnului. Dar trebuie sa fii convins, de ceea ce spui, nu sa face din porunca omeneasca. Si, iata Domnul de aceea te descopere, ca sa te scarbesti de tine. Pe calea crucii nu poti merge altfel.

"Ce-o sa gandesti cand iti voi spune, ca Domnul isi poarta turma, minunat." Ma gandesc"

"Iata, un frate care stie ca, Domnul Isus isi poarta turma minunata – dar lui nu-i foloseste la nimic ca stie ca n-a gasit credinta ce-a auzit(Evrei 4.1). Cand ai lepadat "cugetul curat", atunci ai visuri si te preocupa. Caieste -te.

"Am discutat noi, deci stii, cat priv este pofta carniei(dorinta unui trup), nu este vorba numaidecat de lipsa de raport sexual,nu. Am sa te intreb sincer si deocamdata preocupat de aceasta, – de fapt voiai sa-mi sugerezi cand mi-ai spus, de o casatorie a mea?(Gandesti la refacerea casatoriei mele(caminului meu), sau,?"(imi scrii).

Draga frate, iarta-ma ca ti-am desecat scrisoarea, dar este un am este c de viclenie si adevar, de aceea cand am citit prima data, nu prea am inteles nimic. Numai dupa 4-5 citiri m-a luminat Domnul sa-ti pot arata"Adevarul", fara politete.

Din scrisoare ta reiese, ca esti chinuit adesea de pofat carniei, chiar pe terenul sexualitatii si te silesti sa ascunzi aceasta. Eu nu ti-am sugerat nimic, ci foarte normal iti vorbeam de o noua casatorie, stiind ca nu ai din partea Domnului un astfel de ordin, ca sa ramai asa. Tu repede ai raspuns ca nici nu te gandesti la asa ceva. Dar eu m-am referit la I Cor.7.2,27,28; si asa ti-am spus: Nu. Sa-mi spui: nu. Nu., ci sa ceri de la Domnul si asteapta, sa-ti arate eL. Atat. Cere de la El si invata sa astepti cu nadejde.

In ce priveste Facerea 2.25 numai atat: Lor nu le era rusine, caci erau inocenti, dar noua

trebuie sa ne fie rusine, caci Il tradam pe El, care ne-a mantuit. Nu este rusine, dar nu ascundem rusinea.
Harul si pacea Domnului, sa fie si sa ramana peste tine. Al tau frate in Hristos Isus.
Sarutari sfinte tuturor. Gusty.

Pascani 31.XII.1979.
Iubite frate Gusty,

... proiecte pentru viitorul meu?

Traditionala urare: "La multi ani...."

A venit; dar a venit un viitor si-o nadejde.(Ieremia 29.11).

Viata; viata vesnica, ce curge din fluviul Iubire-Dumnezeu. Crestinii sunt fericiti cu bucurie, de durere, au bucurie, dar inaintea Domnului. Asa ma bucur, si aceasta bucurie sfanta o impartasesc cu (voi, sau dumneavoastra(, iubiti frai si surori in Hristos Isus.

Fericirea noastra nu mai depinde de imprejurari ci este o Persoana, Acelasi Isus Hristos. Am fost la Bacau, si impreuna cu fratele Stefan, Domnul a binecuvantat intrunirea cum a pregatit-o mai minunat. Am meditata impreuna asupra starii de fapt din Oradea – aducand-o in fata Domnului, si privitor la scurta v este ce ne-ai trimis-o.

La Pascani, a erupt un vulcan. Stare normala, fratele Maxim a spus pentru el: "mi-e frica – a spus, pentru noi cei 2-3, nesupusi stapanirilor, certificand strangerea noastra, ca o stare de pacat; a parasit a doua stare, stare de vorba unde am fost cu fratele Stefan inaintea Domnului, fara bucurie, dar falsa satisfactie.N-am primit accept nici la Iasi, pentru casatorie, insa sfaturi da si amanare. De acolo unde te aduni cu cei 2-3 (unde nu se vede, eu nu vad nimic). Fratele V.L. trecea cu familia, cu sotia printr-o situatie asemanatoare cu a mea.

Astfel, cu cuvantul gurii Sale, Domnul zid este si va inalta in slava si casa sa, omul ascuns al inimii are mai intaietate in asteptare, o categorica expresie a Harului.

Scrie-mi, scrie-mi te rog.

Iubite frate meaj de salut casei Domnului din Oradea; Cuvantul ce imbarbateaza, zid este , cerceteaza.

Ps.18.30,31.

Pacea si Harul sa va fie in Hristos Isus, si sa raman in vietile voastre. Amin.

Al vostru frate in Hristos Isus.

Oradea 12.02.'80

Iubite frate Silvestru,

Asa cum mi-ai scris; am primit un viitor i o nadejde. Dar iata, greseala cea mare a adunarilor in prezent: Invata pe oameni, care sunt sub robia pacatului(Rom.7.14), sa nu mai pacatuiasca.

" Nu este niciunul neprihanit", dar te indeamna sa te straduiesti sa fiii, ceea ce nu esti.

" Nu este niciunul care sa aiba pricepere", dar acesti invatatori nepriceputi, iti explica, ca sa intelegi.

" Nu este niciunul care sa caute cu tot dinadinsul pe Dumnezeu", dar ei te indeamna, ca totusi sa cauti pe Dumnezeu in directia gresita.

" Toti s-au abatut, si-au ajuns niste netrebnci", dar ei te invata sa te lasi de netrebncie si "fa-te om cimsecade."

" Nu este niciunul care sa faca binele, niciunul macar." dar invata sa fii om bun, si sa fii tu ala care sa faca binele.

" Gatilejul lor este un mormant decshis", si te invata, ca de acum incolo din acest mormant sa iasa apa vietii.

" Se sliujesc de limbile lor ca sa -nsele", si sunt invatati, ca sa spuna cu limbile lor, ca fiind crestini dupa Evanghelie, sau baptisti, penticostali, sunt copiii lui Dumnezeu.

" Sub buze au venin de aspida", dar sunt invatati, ca cu aceste buze sa-L slaveasca pe Dumnezeu.

" Gura lor este plina de bl este m", dar sunt invatati, ca cu aceste buze ale gurii sa binecuvanteze pe oameni, dar binecuvantarea lor pare un bl este m.

" Au picioarele grabnice sa verse sange", dar sunt invatati sa v este asca "calea Pacii."
" Nu cunosc calea pacii", dat sunt indemnati sa v este asca aceasta cale necunoscuta.
" Frica de Dumnezeu nu este inaintea ochilor lor", dar sunt indemnati sa se roage si sa ceara de la "Dumnezeul necunoscut", tot ce le dor este inima lor.(Rom.3.9-18).
In zilele trecute am amrturisit ieremia 50.4-5; "In zilele acelea,..." Cand este aceasta zi?
"Astazi, daca auziti glasul Lui,..." "Cine are urechi de auzit..." Dar unde incepe aceasta auzire?
La Rom 3.9-18; daca zici: "Da Doamne asta sunt. Vai de mine sunt pierdut., atunci vor merge plangand si vor cauta pe Domnul, Dumnezeu lor."(Ier.50.4). Numai cauta un Dumnezeu, ci Dumnezeu lor. Si fiind obosit mortal de toate drumurile false intreaba de drumul Sionului si-si intorc fata spre el. Si zic(nu; sa ne alipim de Domnul.), hai sa ne predam Domnului pentru(nu; prin), un legamant vesnic care nu se uita niciodata. Amin.In ce priveste casatoria, adica recasatoria, ma gandesc ca ar trebui sa te opresti, si cauta mai mult la omnuldecat femeile. Raspunsul Domnului este si in tacere. Sa nu mai fortati, numai umblati. Poti sa-mi zici, ca eu vorbesc usor, dar ar fi fost bine, daca primeam din partea fratilor, un sfat bun, o mangaiere.
Familia Molar, cum au ajuns in posesia unui Auto, au inceput sa devieze de la calea simpla a ADEVARULUI, s-au imprietenit cu necredinciosii, inn loc sa vina la adunare mergeau la vanat Duminica inainte de masa, si cand m-am prevenit mai intai, apoi am mustrat si pe Nicolae si pe Erji, s-au suparat si n-au mai venit, ba a inceput sa ma defaimeze si lucrau sa se risipeasca adunarea. Au mai tras dupa ei si pe soar (femeia tanara de la romano-catolici; dar slava Domnului Adunarea a ramas, caci ramane in vigoare: "Unde doi, sau trei se aduna in Numele Meu, sunt intre ei." Eu m-am mutat la fiul meu Francisc si am lasat toata locuinta lui Kati. Daca veti veni, va voi povsti cum si de ce. Fiti linistiti, caci ea imi ramane si mai departe fiica mea dulce.
Harul si pacea sa va insoteasca.
Al vostru frate nenea Gusty.

Iubite frate Gusty,

Nu ti-am scris pana azi, fapt ce constituie mai mult decat delasare. Iarta-ma in Numele Domnului Isus te rog.
Cu Rika s-a terminat la 17 iulie. M-am convins ca ma mintea tot timpul cu scopul sa se poata marita. Cand Domnul mi-a aratat asta am terminat. La o saptamana dupa plecarea dumneavoastra am hotarat de comun acord sa ne casatorim, adica sa luam cununia civila. Atunci ea a mai cercetat incoane si-n colo, iar eu am cunoscut ca asta era de la Domnul. Am primit raspunsul Lui. Ma doare, nu stiu care sunt marginile, arse de acest foc, in totalitate inasa multumesc Domnului, pentru harul Sau, lucrator in viata mea si a tuturor copiilor Sai.
Daca Stapanul te indeamna, scrie-mi, scrie-mi.
Saluta pe fratii dein partea mea. Va doresc sa cr este ti in harul si cunoasterea Domnului.
Amin.
Al vostru frate in Isus Hristos.
"Stim, apoi, ca pentru cei ce iubesc pe Domnul, adica pentru cei ce sunt chemati dupa a Sa slava(stiinta), mai dinainte, toate laolalta lucreaza spre bine."(Rom.8.28).

Draga frate Silviu,

Desigur ca, am asteptat sa-mi scrii despre situatia neclara, in care te-am lasat si iata din nou s-a dovedit, ca nu trebuie sa stiu neaparat ce sa fac, ci trebuie sa fiu transparent in fata lui Dumnezeu, adica sincer, fara viclesuguri si iata se implin este cele scrise in versetul "motoo."
In situatia deja cunoscuta, sa fim sinceri, in care ai ajuns din cauza vicleniei inimii tale, Duhul lui Dumnezeu, care lucreaza in tine, te-a descoperit si ti-ai dat seama, ca nu mai poti ascunde aceasta viclenie, si ai intrat in psalmul 32.
Slava lui Dumnezeu, ca ai scapat teafar si nadajduiesc, ca in aceasta privinta nu mai faci nici un efort si nu te lasi tarat de nici un sfat omenesc, dracesc.
Cat vei trai sa nu mai faci nici un pas nu numai in privinta casatoriei, ci in nici-o privinta, fara sa te consulti cu fratii tai, in fata lui Dumnezeu, in lumina lui Dumnezeu. Nu dispretui sentimentele fratilor tai si nedumerirea lor in vreo privinta, chiar daca la moment se pare

nelogic, inechit. (I Cor.8.12-13).

In calatoria mea, ajungand la Ploiesti, am gasit la un frate lucrarea: "Adunarea lui Dumnezeu." L-am rugat sa mi-o dea mine. este o carte de cel putin 40-50 de ani. era numai file-file. Am dat-o la legat si v-o trimit voua. Cel mai bine ar fi, daca unul dintre voi, care stie sa citeasca bine; cu glas tare sa citeasca in timpul adunarii. Si va rog sa nu dati in mana niciunui curios, care "invata totdeauna si nu ajung niciodata la cunostinta adevarului."(II Tim.3.7). Nimeni sa nu paraseasca Cultul din cauza, ca a fost ademenit de un om, sau de o carte. Dupa ce cineva ajunge la convingerea ca nu mai poate sa ia parte la lucrarea care se face in tabara(Evrei 13.30), atunci poti sa- dai cartea sa citeasca.

Unica traire de crestin este de a trai in libertate. A umbla in sfintenie spontana, a se supune Domnului, nesilit de nimeni, "ma port aspru cu trupul meu, sa-l tin instapanire,..." (I Cor.9.27). Si declar, ca mult mai usor pentru carne, este sa traiasca dupa niste reguli a unui cult, decat sa traiasca in libertatea, la care Hristos ne-a eliberat. Fara sa fiu prins din nou in jugul robiei.(Legii.).

De la inceputul predarii mele, si...dupa scurt timp marturisirea mea a trezit impotriva(Luca 2.34), si in acesti 39 de ani am intalnit oameni, plini de ravna religioasa care, au pareri formate, in care vestirea Evangheliei adevarata "starneste impotriva". (Fapte Ap. 28.22). Daca privesc "omul meu vechi", nu se schimba, nu se schimba. Mi-a ramas singura lupta nobila: Lupta credintei. "Nu mai traiesc eu, ci Hristos traieste in mine."

Ramaneti in Domnul si in taria Lui.

Al vostru frate Gusty.

Oradea 12.Dec.1976

Scump frate Stefane,

Tocmai in zilele aceste a m-am gandit la voi: Oare ce mai faceti, cum mai traiti? Si, iata a sosit fratele nostru scump Silvestru. A luat parte la paratsie frateasca(Cuvantul, rugaciunea si frangerea panii) si ne-a marturisit ceea ce a purtat pe inima fata de copiii Domnului.

In drum catre casa m-am inetresat de tine si de familia ta si mi-ati spus ca ati trecut printr-o grea incercare, cu baiatul tau cel mare. Desigur nu mi-a povestit cu lux de amanunte, dar nici eu nu l-am intrebat; dar, trebuie sa-ti marturisesc, ca, nu m-a impresionat in asa fel ca sa ma poticnesc. Insa m-a umilit si ma umil este totdeauna grozava posibilitate, bl este mata, mostenirea ce transmitem copiilor nostri prin viata noastra mostenita de la primul "Om" - Adam.(I Petru 1.18). Si inca mi-ar veni, intrebarea: De ce tocmai copiii credinciosilor se intampla asa ceva, atunci Cuvantul mi-ar rasunde asa: "Caci suntem in clipa cand, judecata sta sa inceapa de la casa lui Dumnezeu".(I Petru 4.17).

Intr-adevar, este curios ca, familii lumesti, absolut fara credinta, au niste copii "cuminti", care traiesc de multe ori mai cumpatati, ca copiii credinciosilor. Doar nu am invatat pe copiii mei sa faca atatea nazbatii, cate au facut,si,totusi ramane in vigoare mesajul divin al lui Dumnezeu Tatal, in intregime, ceea ce este scris la 2 Sam.23.1-5)Dar, fiul tau trebuie sa primeasca cea mai aspra mustrare din partea ta prima data. Un fel se "scuipat".(Numeri 12.14). Trebuie sa-i arati pierzare totala, in care zace. Neputinta lui de a face bine, si grozava lepra a pacatului in trupul lui. Sunt convins ca, Domnul te invata sa nu-l lasi usuratic, sa treaca peste starea lui si faptele care au starnit atata neaz voua tuturor.

Poate iti mai aduci aminte ca, el a avut o atitudine de erou fata de profesorii lui, sau autoritati; nu mi-aduc aminte in legatura cu credinta si ti-am spus, ca nu este bine. nu lasam copiii nostri sa faca pe eroii si sa imita pe crestini.

Ramaneti cu incredere si mai departe fata de Domnul si multumiti-I si mai departe pentru promisiunile Lui fata de familiile voastre(noastre). Sa nu doresti mai mult; decat atat cat ti-a promis Domnul, fara conditii, dar sa nu te multumesti cu mai putin, cat v-a pregatit El. Daca Domnul ma mai tine pe pamant in primavara anului 1977 va fac o vizita din nou.

Pana la revedere, al vostru frate si pacea sa se inmulteasca peste voi.

nenea Gusty.

31.07.1977

Draga frate,

Prin harul Domnului multumim Dumnezeuului nostru cu privire la voi, pentru Harul care v-a fost dat in Isus Hristos. In acest har, in zidirea noua, Biserica Domnului se bucura chiar si in mijlocul necazurilor si incercarilor, stiind si crezand ca aceasta este sfintirea lucrata de Duhul Sfant. "Si voi n-ati primit un duh de robie,...(Rom.8.15), ci ati primit un duh de infiere". este mare deosebire intre a fi slujitorul cuiva, cu a fi fiul Cuiva(Lui). Fiul are totul, a primit caracterul Tatalui si-l trai este fara sa fi contribuit cu ceva pentru aceasta, se aseamana cu Tatal, este mostenitor prin fagaduinta Tatalui care i-a dat-o si nu pentru ca ar fi meritat-o ci pentru ca este fiu. Trai este si se desfateaza in ale Tatalui, nu se sil este sa placa Tatalui, nu de frica pedepsei, ci iub este pentru ca este iubit. Nu tot asa este cu slujitorul. El se sil este din rasputeri sa placa Stapanului, pentru simbrie si de frica sa nu-l dea afara sau sa-l pedepseasca.

Biserica Domnului se bucura si se desfateaza in Domnul de tot ceea ce i-a fost pregatit mai dinainte si de aici izvoraste multumiri si laude Celui care pe drept le merita si le are, in veci de veci Amin.

Doresc, daca Domnul va ingadui, ca duminica pe data de 14 August sa vin la d-stra si atunci ne vom bucura de Domnul, fiind impreuna in trup, iar daca va interveni ceva si nu voi putea veni, as dori ca prin harul Domnului, pe data de 28 August, sa plecăm la Constanta(cu sotia), si va rugam daca aveti si credeti ca este potrivit sa ne trimiteti o adresa a vreunui familii din Constanta cu care sa ne zidim.

Harul si pacea sa va fie inmultite.

Va dorim sanatate.

Oradea 8 August 1977.

Draga frate Stefane,

Am primit randurile tale si astept venirea voastra. Ma bucur ca vom avea prilej sa ne intalnim, mai cu seama ca, pe ziua de 1 Septembrie a.c. si eu ma pregatesc sa fac un circuit prin tara, printre fratii cu care am partasie duhovniceasca. Cu ajutorul Domnului am implinit 70 ani si din ce in ce mai greu ma hotarasc pentru casatorie, dar am insarcinare din partea Domnului sa vestesc Cuvantul Curat, neam este cat cu invatatura omeneasca pentru interesul Cultului. Nu vreau sa scot pe nimeni in evidenta din cadrul Cultului lui, dar doresc sa le deschid ochii, sa se ridice deasupra cadrului Cultului, sa marturiseasca fara frica, ca "Trupul lui Hristos", este "unul." Dupa cum nici Dumnezeu nu este in cadrul Cultului, ci deasupra cultelor; dupa cum Domnul Isus nu este nici ortodox, nici romano-catolic, nici baptist, nici crestin dupa Evanghelie, ci este "unul", dupa cum adevarata viata nu este cultic, ci este de la Singurul Dumnezeu, tot asa si cei ai Domnului sunt intre altele ca, conducatorii cultelor ne socotesc dusmani, razvratiti si ne denunta autoritatilor, ca pe niste vrajmasi ai oranduielilor bune. Este foarte semnificativ ca, chiar daca nu faci nici-un gest de discriminare, ei totusi sunt neclintiti, chiar de te-ai ascunde de ei se agita, caci este destul pentru nelinistea sufletului lor, ca existi.

Eu si cei care cred ca mine, avem prilejul deseori sa observam aceste lucruri, dupa cum ti-am amintit. Nu autoritatile se nelinistesc, ci cei care din diferite interese sunt (nuneaparat banii), poate s afie o dorinta desarta, sau pur si simplu pentru alipire de Cult), si declara asa: "Lucrul principal in adunarea noastra:Pacea. daca pe langa pace poti sa pastrezi si neprihanirea, dreptatea, adevarul este bine. Dar daca, dorind adevarul, strici pacea, atunci mai bine sa pierdem Adevarul, dar pacea trebuie sa ramana.

dar, in Cuvantul lui Dumnezeu este scris cu totul altceva: "Intelepciunea care vine de sus, este intai curata, apoi pasnica, blanda, usor de induplecat,...".(Iacob 3.17).

Desigur ca, toate aceste anu ne deranjeaza pacea divina si bucuria de sus, nici nu ne opr este sa faca insarcinarea din Cuvant, vestirea vietii vesnice in Isus Hristos, si pastoria oilor, care ne sunt incredintate; multe sau putine.

Pentru Constanta pot sa va dau adresa, dar vedeti sa stati sub calauzirea Domnului, caci cam pana -n 15 septembrie, este sezonul si la frati sunt ocupate toate colturile incaperii cu musafiri"(toti pocaiti). Desigur Domnul poate sa asigure un loc, daca va trimite.

Va dau adresa; imediat pe langa gara: Blaj Titus; Str.Basarabi,Bloc C.F.R.Sc., Et.I. Ap.III, cum veniti de la gara spre oras, nu va urcati in nic un autobuz, ci veniti pe jos.

Domnul Isus Hristos sa va binecuvanteze.

Al vostru frate Gusty.

Oradea 28 August 1978.

"Ca apa proaspata pentru un om obosit, asa este o v este buna venita dintr-o tara departata." (Prov.25.25).

Iubitul meu frate Simi si scumpa familie,

Am citit doua scrisori de-ale voastre; una de la Aron si una de la profesorul Ioanovici. M-am bucurat, ca randurile tale n-au fost manate de sentimentele sufletesti, cursa in care cad toti, care au trait o viata sufleteasca, mai mult religioasa, decat duhovniceasca aici in tara. Acum canta cu entuziasm despre "libertatea si bogatia" Canaanului, in care au ajuns.

Dar, nici eu nu vreau sa cad in cursa, ca sa-i judec pe cei care au plecat de aici. Desigur vorbesc despre copii Domnului, nu despre anumiti membri de adunari, din diferite culte.

Noi, cei de la Oradea, acest manunchi de suflete, suntem o marturie vie, ca, in aceasta tara, doar tolerata, fara organizatie; o adunare, unde nu sunt forme, nu este un om la conducere, nu sunt functiuni, ci numai insarcinari. Unde sunt prezbiteri pusi de Duhul Sfânt, dar este unul mai mare, decat ceilalti.(I Petru 5.1). Departe de orice propaganda religioasa, orice vanare a sufletelor pentru "cultul nostru". Unde nu primim membrii de adunari, ci constatam "cu frica si cutremur", ca iarasi a intrat cineva in Imparatia lui Dumnezeu si-l primim cu umilinta in partasia noastra.

Suntem dintre putinii, care marturisim, ca, nu suntem persoane, care asteptam sa fim compatitmiti de crestinii, care traiesc intr-o tara unde este "mare libertate religioasa." Noi suntem liberi aici, caci am invatat ca, "Dumnezeu este Duhul, si unde este Duhul Domnului, acolo este libertate.(2Cor.3.17).

Raposatul profesor Kiss, fratele nostru ne-a spus acum vreo 30 de ani: "A venit regimul comunist si a cercat religiile, si a aflat ca, acest crestinism lumesc, tanj este dupa bani, gloata, slava, si a zis: "de aceste a am nevoie eu." si le-a luat. A venit si la adevaratii crestini si le-a cercetata si au aflat ac acesti crestini au urmatoarele bogatii: "Doi sau trei adunati in Numele Domnului Hristos, partasie in rugaciune, partasie in Cuvant, partasie in frangerea painii. Au spus: "Cu aceste a nu avem ce face, si ne-a lasat in pace. Si asa a fost in R.P.U. De 36 de ani marturisesc Cuvantul si sustin acest adevar, si de atunci am avut ciocniri cu crestinatatea sufleteasca, care nu se simte bine la putini, la liniste si spune mereu: "Acum ni s-a uscat sufletul: Nu mai este nimic. Ochii nostri nu vad, numai mana aceasta."(Num.II.6). Tu fratele meu Simi, imi esti martor, ca nu am ajuns "om mare", nu am umblat dupa daruri, nu am dorit de la nimeni nimic. dar am vestit, nu adevaruri ci pe Hristos Isus; ori am primit multumire, ori am primit hula, vrajmasie, si iata: Marturisesc cu deplina bucurie: "Eu zic Domnului: Tu esti Domnul meu. Tu esti singura mea fericire. Sfintii care sunt in tara, oamenii evlaviosi sunt toata placerea mea.... Domnul este partea mea de mostenire si paharul meu. Tu imi indrepti sortul meu. O mostenire placuta mi-a cazut la sorti, o frumoasa mosie mi-a fost data.,...Tu ma inveti Cararea vietii, la Tine este deplina bucurie, la dreapta Ta sunt desfatari vesnice.(Ps.16.2,3,5,6,II); ultimul verset tradus din maghiara.

Dragii mei, niciodata nu mi-a trecut prin cap, sa incerc sa vizitez S.U.A dar acuma, cand au ajuns persoanele cu care ma legaturi adanci duhovnicesti, as avea dorinta sa merg sa va vizitez pentru o luna, daca considerati ca, fratii romani, maghiari, ar avea un folos real prin marturia ce-o am.

Daca credeti de bine si fratietatea ar suporta cheltuielile, sunt gata sa dau cerere pentru pasaport, pentru vizita, daca imi trimiteti chemare, voi stiti cum.(Ganditi-va eu am un baiat acolo si niciodata nu mi-a trecut prin minte sa fac o astfel de calatorie, dar sunt gata sa fac, daca este de la Domnul, acest dor.

Harul si pacea sa fie si sa ramana peste voi.

Al vostru frate in Hristos Isus nenea Gusty.

Oradea 19 Mai 1980.

"Caci, desi umblam in trup, nu ne obosim trupeste . Iar armele cu care ne luptam nu sunt omenesti, ci puternice inaintea lui Dumnezeu, ca sa darame incheieturile..."(2 Cor.10.3,4)

Draga Simi

Prima data, iti marturisesc ca, ma bucur, ca nu te-ai avantat in randurile acelor bieti crestini, care s-au alaturat de "luptatori de drepturi", si se am este ca in treburile aceste i lumi si

lucrarea lor nu va primi "cununa", cum spune la 2Tim.2.3-5, iata: "Ia-ti partea de suferinta, ca un bun ostas al lui Hristos. Nici-un ostas, cand intra in ostire, nu se incurca cu treburile vietii(ale lumii), tocmai ca pe placis al Celui ce strange oastea. Iar cand se lupta cineva la jocuri, nu ia cununa, daca nu s-a luptat dupa randuilei(legile jocului).(Traducere ort.). Spre mare buburia lui Satan, acesti crestini "incropesc", lucrarea "trupului lui Hristos si sterg cu marturisirea lor orice linie de demarcatie intre lume si crestinism. Pe mine, ma intereseaza, daca insarcinarea a ceea ce marturisesc este de la Domnul, sau este acelasi duh cu care lupta Zaharov, Soljenitin, Orloff, sau cu care s-a luptat Nicolescu, sau Popescu, amandoi crestini, care nu sunt la locurile lor. Si iata-l pe Ton Iosif, renumitul predicator, sustinut puternic de fratii susnumiti. cand i-am avertizat, pe care nu o pot tagadui, cand a scris faimosul "manifest crestian", si "Situatia baptistilor in Romania".

Cand le-am aratat, ca este falsificarea crestinismului, m-au declarat dusman. Intre timp reverendul Ton Iosif vazand ca nu-i reus este scopurile personale a facut o intoarcere la o politica de pace, afland Rom.13.1-7. Si, asta ar fi foarte bine, daca ar fi sincera, dar eu n-am avut incredere in el cand sustinea, ca nu trebuie sa ne supunem, si nici acum, cand sustine ca, trebuie sa ne supunem.

Dar, ce facem cu reverendul Popescu si reverendul Nicolescu, care au sustinut pe acest om la toate manifestarile lui si sunt subscrise si numele lor? Eu am sustinut si numai eu stiu ce ocară am primit, cand am vorbit cu dispret de faimoasa "greva a foamei", a lui. Niciodata nu am spus ca, dansul face post. Era greva foamei pentru un anumit scop; nu era duhovnicesc, asta era clar. Dar iata: "Ei au ridicat in slava, si ei tarasc astazi in noroi. De ce nu recunosc acesti frati cu toti impreuna, cei care au fost adeptii lui, ca n-au darul sa "deosebeasca duhurile." (2Cor.12.10), si nici acum nu au. Mie mi-ar fi rusine in locul lor.

In 1980 am fost la Budapesta si la fratele meu m-au vizitata doi misionari americani. Erau tineri. Aproape soptind m-au intrebat, daca sunt din Romania? Apoi s-au interesat daca sunt multumit cu libertatea religioasa? Mi-am dat seama ca acesti bieti tineri au un crestianism aparent, si nu prea stiu de "libertate in Hristos." Si le-ma raspuns.

- Dumnezeuvoastra sunteti liber?

- De ce sunteti liberi?

- Fiindca tariti in America, sau fiindca ati primit libertatea de la Hristos? Cum? Doar nu vreti sa importati "libertate"? Dumnezeuvoastra aveti nevoie de libertate mult de tot. Se prea poate ca dumevoastra trairi intr-o tara, unde multe lucruri esti liber sa faci, ceea ce la noi nu este voie; dar cum stati cu milioanele de homosexuali? Cu bieti tineri si batrani subjugati de narcotice; cum stati cu Mafia, care va jefui este sub asistenta legala? Uitati. Daca cineva poate, indrazneste sa sustina ca in Romania nu mai este Duhul Sfânt, apoi nu mai este libertate in Romania, dar daca exista Duhul Sfânt, care locui este in adevaratii crestini, atunc ramane valabil versetul 17 din 2Cor.3: "Domnul este Spiritul si, unde este Spiritul Domnului, acolo este libertate."

Draga Simi. Am o rugaminte; te rog daca poti fao pentru mine. Fiul meu Zoltan, care locui este in N-C...si ar vrea sa trimita cateva lucruri pentru mine si fiii mei, dar nu are posibilitatea, te-as ruga daca vine cineva in Romania, si este om de incredere, sa-mi aduca. Nu va fi un pachet mare ci mic.Randul trecut m-a instiintat fiul meu ca, Doru imi trimite o chemare, dar pana-n prezent nu am primit nimic. De fapt nu prea ma mai trage varsta sa ma duc, dar daca Domnul mi-a pregatit sunt gata sa ma supun.

Harul si pacea Domnului sa fie si mai departe peste voi.

Al vostru frate Gusty.

Gleade,C.A.Sep.1980.

Dragul meu frate Gusty,

Sunt vrednic de bataie ca, numai acum iti scriu(raspund), la scrisoarea ta din 19 mai 1980. Ar fi unele scuze ca aceea ca, inainte de a-ti scrie tie, trebuia sa-i scriu lui Zoly; pentru ce m-ai rugat n-am putut sa fac si nici nu pot(iti voi explica jos); pe de alta parte in iulie vreo trei saptamani am fost in calatorie. Cand am venit m-au asteptat atatea lucruri. In August am fost in concediu, apoi m-am imbolnavit putin si iaca, asa am ramas in urma cu scrisul – nu numai tie ci si la altii.

Azi i-am scris lui Zoly – dar cum i-am scris, nu pot face nimic in privinta asta. Au mers is merg mereu in Romania dar n-am indraznit nici eu sa trimit la ai mei nimic. Fiecare cand

merge, are atatea de dus ca nu mai poate lua pentru altii nimic. Pe aici pe la adunare s-au ivit si discutii pentru unele persoane, care s-au separat ca, cei ce mergeau in Romania n-au vrut sa le duca ceva lucruri. Dar sper ca nu vei suferii din cauza asta. Stiu ca ar fi foarte bine si placut daca-ai putea sa primești ceva in felul acesta, dar ce sa facem daca asa este situatia. Ma bucur si-ti multumesc pentru incurajarea si gandurile sanatoase ce mi le-ai trimis referitor la comportarea noastra ca si credinciosii. La fel ma bucur de Todor d'ela Deva, care la fel are o buna orientare in privinta asta. De fapt Duhul Sfant, care este in noi ne invata-n toate privintele. Daca cineva vrea sa ia aminte nu va ramane fara lumina.

De exemplu, intr-o biserica vorbind despre Romania si America, firea m-a atatat sa vorbesc oarecum, anumite situatii de la noi(caci oamenii sunt foarte curiosi sa stie), dar, pe loc Duhul m-a muștrătat si am fost nevoit sa spun lucrurile pe nume: "Cu nimic nu sunteți voi mai buni cei de aici. Dacă aveți, ce aveți si va bucurati de ce va bucurati, nu este meritul vostru ci dragostea si harul lui Dumnezeu.(Deut.I.7,8). Deut.8.10-17,18). Nu pot sa spun lucruri placute, ci ce-mi da Domnul. Cineva m-a intrebat daca nu mi-e frica sa vorbesc?"

- Nu, am spus pentru ca sunt in mana lui Dumnezeu si vorbesc ce-mi da El si El raspunde de mine. Apoi, nu vorbesc din ura sau din otrava firii, nici ca sa blamez pe comunisti, nici ca sa apar pe capitalisti. Nu este treaba mea sa fiu impartitor de dreptate(opinie). Credinciosul este un ambasador aici, si cetatenia lui este in cer. Dacă un ambasador se poate amestece ca in treburile tarii, un credincios nu se poate.

Am desfasurat pe larg lucrurile aceste a carte ce-am scris-o aici pentru americani, intr-un capitol sau doua. In tot cazul trebuie sa fim ispititi sa spunem la alb negru si invers. Noi trebuie sa avem o vedere clara a realitatilor – dar sa nu ne coboram in fire si sa luptam cu armele firii. "Al Domnului este pamantul si tot ce este pe el,..." si El da ce vrea. Noi suntem chemati sa cautam Imparatia lui Dumnezeu si neprihanirea Lui si sa facem voia Lui. Ne doare ceva? Ii spunem Lui. Nu ne luam drepturi si raspunderi pe care El nu ni le da. Ce mai vreau sa spun: "Satan isi desfasoara lucrurile(lucrarea lui), in America, ca si in Romania, potrivit cu situatiile respective; dar la fel cum in Romania Domnul are atatia copii scumpi, la fel aici in America. Versetul lui Ioan1.5, este tot atat de adevarat si aici.

Sa nu cadem nici pe panta aceea ca sa condamnăm pe acestia de aici si sa acoperim pe altii. Eu am spus si marturisesc mereu: "Nu sunt mai fericit aici dectă in Romania – nici chiar cand eram in inchisoare, caci fericirea, bucuria, odihna si desfatarea mea este Domnul." Dacă n-as fi fost fericit acolo nici aici n-as fi, caci, desi aici este altfel, lucrurile aceste a numai le da, indiferent de loc. As fi totusi nedrept sa spun ca-mi pare rau ca am venit; din contra multumesc lui Dumnezeu pentru aceasta. La fel, multe lucruri ce nu le-am avut le am si de multe altele am scapat venind aici. Ramane si aici valabil: Dacă pui pe 1 inainte de oricat de multe zerouri ai adauga se mareste valoarea, in cer este altfel.

Va sarut cu drag pe tine si pe toti cei iubiti, cu care esti in partasie. Deosebit sarut fratii Domnului si ma bucur de harul si puterea in El,Simi.

II Nov.1980.

"Iubitii mei, nu va spaimantati de focul, care s-a aprins intre voi pentru incercare, ca si cum s-ar intampla ceva ingrozitor cu voi." (I Petru 4.12.traducere mag.).

Draga Simi,

Pe data de 8 nov. am sosit dintr-o calatorie din circuit. Am fost 2718 Km. Am vizitat grupuri de crestini si am vestit din nou singura si unica libertate. dupa cum spune la Gal.5.1. si 13: "In liberatea cu care Hristos ne-a facut liberi, tineti-va cu tarie...voi fratilor ati fost chemati la libertate; numai nu va folositi de libertate cu prilejuri trupesti, ci slujiti-va cu iubire unul pe altul"(Traducere Ort.). "Domnul este Duhul si unde este Duhul lui Dumnezeu acolo este libertate."(II Cor.3.17.traducere Ort.). "Dar daca Fiul va face liberi, veti fi cu adevarat liberi(intr-adevar)." (Ioan 8.36.traducere Ort).

Si am avut prilej sa strig cu gura mea, dar cu puterea Duhului: "Unde fugiti voi, bieti crestini. Unde cautati libertate? Ce numiti voi libertate? Nici un regim si nici-o guvernare nu poate sa-mi dea libertate. Nu recunosc libertatea care izvoraste din Helsinki, O.N.U. Nu, recunosc ca ar exista Europa Libera. Recunosc un om liber in Hristos. Nimic altceva. Unul cand m-a auzit cum marturisesc, mi-a zis: "Pai, daca vorbiti asa, vor spune cei care va aud, ca esti omul securitatii.

- Domnul Isus mi-a zis: "Dati Cezarului ce este al Cezarului si lui Dumnezeu ce este al lui

Dumnezeu.”, am spus linistit.

Dar ce-am eu cu toate aceste a? Vorbesc in Numele Domnului Isus. si, am timp sa astept sa fie adeverita, cine m-a indemnat sa vorbesc. Ce am eu cu duhul lumii? ce-am eu cu politica lumii? Cat timp Duhul nu paras este Romania, nu pot pleca nici eu. Si, El lucreaza cu multa putere aici in tara. Oricine a fugit sa aiba mai multa(mare), libertate, sigur ca a si gasit. Dar, ce libertate, sigur ca a si gasit. Dar, ce libertate poate sa-mi dea lumea, chiar daca se numeste S.U.A? Libertatea nebuna pe care n-o accepta nici fratele Popescu, care a plecat pentru libertate; Cand vorbea rev.Ton Iosif, cand a vizitat S.U.A. Daca eu, aici sa zicem ca ma duc la Biserica din Basarab-Bucuresti si ma scol asa necunoscut, maghiar si care nu apartin Cultului Baptist si spun: ”Fratilor. Domnul-Dumnezeu nostru m-a indemnat sa va transmit un mesaj.”, atunci, chiar contra predicatorului, mi-ar da voie. Dar, acolo la voi, in libertate, daca dr.Popovici nu admite, nici vorba.

Eu sunt convins, ca, la voi sunt multi copii adevarati si veritabili Domnului, dar altceva este , daca se supune Domnului. De pilda; eu niciodata nu voi nega legatura duhovniceasca primita de la Domnul nostru comun, dar ramane un semn de intrebare, fuga fratilor de aici, pentru o viata mai usoara, mai libera. Inca odata repet: nu am nimic cu cei din lume. Acolo nu ma am este c, dar fratii care, nu numai ca au devenit copii, dar au si marturisit libertatea copiilor lui Dumnezeu isi dau bir cu fugitii, pana-n prezent nu pot accepta ca au facut un act de supunere Domnului. Numai Stan paraste copiii Domnului; eu nu am aceasta insarcinare, dar trebuie sa judec anumite purtari ale fratilor(I Cor.5.12).

De pilda: daca un frate imi vorb este despre libertatea pe care Hristos Isus ne-o da, care suna cam asa: ”Dupa cum este scris: din pricina Ta suntem dati mortii toata ziua; suntem socotiti ca niste oi de taiat. Totusi in toate aceste a noi, suntem mai mult decat biruitori, prin Acela, care ne-a iubit.”, atunci imi vine neaparat gandul: ”Dar, de ce ai fugit de la Rom.8.35? Se pierde din puterea nu numai a ascultatorului, dar si celui care marturis este . Sau alta: Citesc o scrisoare a unui frate care a plecat dintre noi si care pana-n ultimul moment a calatorit aici si-a vizitat pe toti, pe care a dorit sa-i vada, si iata ce scrie in nenumarate scrisori trimise pe la toti fratii: ”De ce nu-mi scrieti? Eu scriu la toti, si voi, nu puteti sa-mi scrieti macar o scrisoare? Oh, de ati sti, cat de mult va iubesc. Inima mea a ramas rece, nu se misca de loc, si am spus lui Aron: ”De ce mai minte fratele asta, ca atat de mult ne iub este . Putea sa dovedeasca aceasta mare dragoste, daca ramanea cu noi. Hai sa-l ascultam astazi pe Pit – Popovici, din America; cand a fost aici, mai ascultam, dar acum, n-are decat sa vorbeasca americanilor.

Cand am fost militar, in compania noastra s-a ivit raie. Unul din companie s-a facut raios, si toti din companie s-au facut raiosi. Asa vad eu lucrurile. Iata: pe revista ”Maranatha”, am citit ultimul exemplar. Intre altele scrie: ”Noi nu ne bagam in politica. noi vestim doar pur Evanghelie. si imediat, dupa punct vorb este de prigoane din Romania, si de fapt neadevaruri. Pe pielea mea am gustat ce inseamna o minciuna, cu putin adevar. Nu ma mir, chia daca ne uraste autoritatile din cauza atator minciuni de la crestinii fugiti. Desigur ca, daca autoritatile intelnesc fata-n fata un duh de reactiune, ei simt aceasta si asa se poarta, dar, daca ei intalnesc cu Duhul lui Hristos, atunci este altceva.

Eu, pe ziua de 3 Septembrie 1980, am fost paralizat pe partea dreapta(mana si piciorul). Dupa primele clipe in care am simtit reactiunea carni, era groaza: Si, eu, care fosrte linistit stau pe scaun si ma rog, acum am simtit dorul fierbinte sa ma prostern in fata Lui si sa multumesc tot ce mi-a dat. Incercarea cu care m-a invrednicit si am spus: ”Doamne. Nu mai doresc sa ma vindeci. A fost destul 73 de ani impliniti. Ia-ma la Tine. Dar, oricum, sa nu fie cum vreau eu, ci cum vrei Tu. Celor din familia mea nu le-am dat voie sa se alarmeze si nu i-am lasat sa telefoneze dupa salvare, dupa medic. Le-am spus: ”Nu va dau voie sa actionati asupra vietii mele. Eu nu sunt un obiect, ci eu am un Stapan. chemati pe toti copii mei aici la pat sa-mi iau ramas bun de la ei si sa-i binecuvantez pe toti aici la pat. Scurt. In 10 zile mi-a redat puterea de miscare, si pe ziua de 4 Sept.(Oct.) – 1980 am pornit intr-un circuit. Apoi, reactiunea, celor cu gand omenesc a fost de doua feluri.

Unii au spus ca, probabil a fost ceva usor de tot, iar altii au spus ca, sunt un batran nebun si vreau sa mor pe drum, dar eu mereu am repetat : ”Eu am un Stapan si eu nu fac de capul meu, ce fac, eu ma supun si restul, este treaba Lui. Desigur ca, inca scap cate o cana, cate un pahar din mana si piciorul drept inca este lenes(mai lenes), fata de cel stang, dar, iata totusi, ama juns acasa cu bine, macar, ca am devenit un batran domol, care nu mai merge iute si nu mai fuge pe scari.In acest drum, am fost solicitat de un mic grup de baptisti, care au iesit din

Biserica cea mare, cu presedintele Mana, ca predicator. Sunt vreo 50-60 de persoane si se aduna in locuinta unui frate; proprietate personala; pot sa spun ca, este o mica vila, cu scari interioare, a la S.U.A. Doua camere mari. Scaunele asezate a la adunare si un pian. si canta mai frate. Fara autorizatie. De autoritati nu le era atat frica, cat de slujba mea intre ei. Le-am spus conducatorilor: "De ce ati iesit din Biserica mama?" N-aveti voi loc? Scaune? Pai dumneavoastra faceti, exact ce fac ei. dumneavoastra aveti acelasi tipic baptist copiat. Ce lumina a Duhului ati primit. Dumneavoastra lucrati pentru imbalnzirea firii omenesti. Si, stiu, ca si la voi in S.U.A, exact acelasi model au facut si fac predicatorii argati, ce-au facut aici. da-da. Singurul scop; sa castige cat mai multi ortodocsi pentru cultul baptist, dar daca, cumva, dupa marturisirile mele cativa ies din cult si se formeaza mici grupuri, care in liniste se aduna fara propaganda zgomotoasa, fara conducere omeneasca, numai Hristos Isus la mijloc, fara program omenesc si? "Ori ce carne sa taca in fata lui Dumnezeu, caci El S-a sculat din locasul cel sfant". (Zaharia 2.13). Nici un prilej de afirmare pentru carne si nici un fel de hrana pentru carne. atunci ma denunta la autoritati.

Iubitul meu Simi. Te rog nu ma lua in nume de rau cuvintele aspre trimise, dar sunt adevarate si ar fi bine, daca ar intelege si cei de la "Maranatha", ca, nu fac nici-un bine lui Niculita Moldoveanu cu cronologia scrisa despre el. N-are nevoie si nici nu-i folos este . El asteapta premiul de la Stapanul sau. Voi veti ramane si mai departe ai mei frati iubiti in Domnul Hristos. Sarut pe Jonny si pe sotia lui si pe voi toti, cu sarut sfant. Har si pace voua. Al vostru frate batran Gusty.

Florence – Statul Oklahoma. Febr. 17. 1980
Draga Gusty,

Iti scriu dintr-o camera de motel, din acest oras, unde-am poposit pentru vreo doua zile. De acasa am plecat in Ianuarie si cu ajutorul Domnului ma voi intoarce pe 23 Februarie. Te rog sa ma ierti ca nu ti-am raspuns la scrisoarea ta din II Noiembrie 1980. In primul rand nu pot sa-ti scriu, numai asa ca sa scap de obligatie. In al doilea rand am fost foarte ocupat. Eu de fapt sunt contabil, si pentru aceasta sunt platit; dar pe langa asta Domnul mi-a facut harul sa-L marturisesc si aici ca si-n Romania, numai ca, pe o scara foarte larga. Acolo mergeam intr-o parte a tarii; aici pana in prezent am fost in 13 state mai mari ca Romania, plus in Canada. Numai in calatoria asta am facut mai mult de 3000 de km, de la oras la oras si am vorbit pana acum in mai mult de 20 de adunari. Ieri am vorbit intr-o Biserica unde au fost prezenti aprox. 4000 studentii cu profesorii lor de la o universitate crestina. Iar, cand merg inapoi acasa, trebuie sa-mi fac lucrul meu de contabil, care a ramas, caci sunt singurul contabil care executa si raspunde de acest lucru. Slava Domnului ca este asa. Nici in Romania n-am mancat painea de pomana, traind pe spinarea altora si nici aici; numai ca acum sunt mai batran un pic.

Dragul meu, am aici pe masa scrisoarea deschisa (a ta), pe care am recitit-o din nou. Ma bucur de atitudinea ta sanatoasa fata de Domnul si adevarul Cuvantului Lui, de altfel te cunosc prea bine. Ma bucur de atitudinea, fata de autoritati si de libertate; deoarece ma cunosti si am impartit lucrurile aceste a impreuna, nu-ti voi explica prea mult despre mine, decat sa-ti spun ca am ramas acelasi si pe aceeasi pozitie pe care am avut-o in Romania, pentru acre, slava Domnului am purtat ocară Lui de atatia ani, cum sti, si o port si aici. Intr-una din revistele lui Aurel Popescu, regreta ca, fratii care au suferit in Romania nu lupta impotriva celor de la care au luptat si ei. Si se intreba: "Oare au incetat sa lupte ca au dat de ea viata mai buna, sau s-au dat de partea celor care i-au persecutat? (cam aceste a sunt vorbele – caci nu am aici revista ci acasa). Vorbind cu el la telefon mi-a spus ca regreta ca nu a suferit si el cat am suferit eu caci ar vorbi altfel; caci eu ii spuseseam ca nu-mi place sa fac politica si nu asta este chemarea noastra. Dar nu ti-am scris ca sa-l parasc, doar ca sa vezi ca, nici aici nu sunt vazut mai bine. Stigmatul mortii (daca vrei al altoirii), in Hristos, cu Hristos l-am avut acolo si-l am si aici; si de asta nu poate scapa nici un crestin daca vrea sa-l urmeze pe Domnul. Intr-o carte pe care am scris-o aici in engleza "Pe calea crucii", gata culeasa pentru tipar, in capitoloul "Despre sistemele politice", am scris: "Orice sistem omenesc care se ridica impotriva autoritatii lui Dumnezeu, refuzand sa accepte sau sa recunoasca voia lui Dumnezeu si Cuvantul Lui, este un sistem Stanic, venind de la el, indiferent ce nume poarta. Inainte de a venii comunistii in Romania, a fost un lat sistem capitalist, care in numele crucii si cu crucea in mana au inchis si au incuiat toate locurile de

inchinaciune ale credinciosilor.

In anul 1944 au venit comunistii si le-au deschis,...". In alt capitol: "Atitudinea crestinului, fata de societate si autoritati", am scris: "Multe confuzii si ca efect nerezultat, au rezultat din incorectitudinea fata de lume; autoritati(guvern),...lucruri care se intampla si fata de persecutie.Toate. Toate aceste a, din refuzul de a asculta Cuvantul lui Dumnezeu..."

Unii au privit suferinta, ca venind de la oamenii rai, si prin urmare au fost gata sa-si omoare persecutorii. Altii mai curajosi s-au organizat in tot felul de grupe, luptand. Altii ca sa-si faca viata mai usoara au flatat autoritatile, gata sa sacrifice adevarul si pe fratii lor, numai si numai sa nu suferi ei. Slava Domnului, sunt altii si multi, care se bucura chiar persecutati: "Binecuvanteaza pe cei ce-i persecuta, si se roaga pentru ei"; desi neintelesi, ei inteleg pe oricine; desi urati ei iubesc. Nu este datoria noastra sa luptam impotriva societatilor sau guvernelor, fie cu arme sau fara arme, caci atunci cu ce-am luptat impotriva carnilor si a sangelui...datoria sau chemarea noastra, este sa ne mentinem conditia si puterea in lume, ca sare si lumina. Aceste a sunt cele mai puternice arme si slujba."

Nu odata, de la amvon am spus: "Cu nimic nu sunt mai buni americanii decat altii.E numai Harul lui Dumnezeu si dragostea Lui si nu meritele lor;

Intrebandu-ma despre moralitate, am spus: "imi pare rau si n-am sa va jignesc, dar, trebuie sa va spun ca, moralitatea la comunisti este superioara celei de aici."da, am spus ca am suferit, dar nu am acuzat pe nimeni, ci am primit aceste a ca un har de la Dumnezeu. M-am rugat si ma rog intr-una pentru autoritatile din Romania si pentru tara din care am plecat, unde suntt fratii mei, unde sunt amintirile mele. Nu consider ca autoritatile mi-au facut rau. dac totusi mi-au facut, mi-au facut cei acri se numesc "frati"(fratii mei) si m-au parat lor; dar nici ei nu stiau ce fac(nu stiau ce-au facut). Mi-e rusine de cartea ce-am scris-o si nu m-ar parea rau, sa fie citita de toti romanii; si chiar de autoritati. Daca vor fi sinceri, vor recunoaste ca a fost scrisa intr-un fond de dragoste fata de Dumnezeu si natiunea mea – semenii mei, si nicidecum din ura si dusmanie. Numai cei usuratici sau dusmanosi s-ar putea impiedica de unele pasaje, daca nu i-au cartea ca un tot unitar(general). In tot cazul, daca ar fi nemultumiti cred ca acestia nu ar fi autoritatile, ci unii din fratii mei, unii aici, altii acolo. Acum, Gusty draga, nu este bine sa judeci, caci nu sti temeiurile launtrice ale fratilor – si nu poti sa-i bagi pe toti intr-o oala. Nu stiu daca fratele acela de care ziceai ca a scris ca, iub este pe frati – dar totusi i-a parasit – a fost in mintea ta Imi sau altul dar cred ca nu a mintit. Si, nu pot sa-ti mai spun ca. am avut o lumina si o calauzire precisa sa vin aici, fara sa urasc pe cineva si fara dusmanie. Puteam sa ramansi acolo n-as fi fost mai nefericit. Mi-am iubit tara si fratii cand am fost acolo, si aici fiind, si mai ales ca mi-e dor de unii si de altii, ii iubesc mai mult si voi face tot ce pot pentru fratii mei si pentru tara mea. dar nici nu pot sa spun ca, aici este rau, ca nu am ce manca, etc. caci atunci as fi nedrept si as minti, dar mereu-mereu spun: "Acesta nu este meritul omului, ci dragostea lui Dumnezeu – dupa cum saracia si problemele din Romania – mereu si de veacuri au explicatiile lor si chiar asa – este tot dragostea lui Dumnezeu. "Caci Imparatia lui Dumnezeu nu este mancare si bautura". Ce mai face fratii D? Intr-o noapte l-am vazut imbracat in late haine, fara chin si neputinta, plin de bucurie si am crezut ca, Domnul l-a luat la El acasa. Saluta-l si pe el si pe oti cei iubiti in Domnul. Si, rugati-va pentru mine ca Domnul sa-mi dea putere si sa ma pazeasca de Potrivnicul si de potrivnici. Nu stiu daca nu voi fi si aici ca in Romania, din partea unor zisi "frati", caci observ ca am cam aceeasi slujba ca aceea a omului lui Dumnezeu care a strigat impotriva altarului lui Baal,ca aceea a profetilor care vorbeau poporului lui Dumnezeu(Isaia, Ieremia), "caci sunt multi care nu cunosc pe Dumnezeu", desi mereu as vrea sa spun lucruri frumoase, dar Domnul nu ma lasa.

Te sarut cu toata dragostea in Domnul si nu-ti imput nimic.

8 Dec.1980.

"Caci cel neprihanit, de 7 ori cade si se ridica, cei rai, cu o singura belea se pierde".(Pilde 24.17).(Traducere mag.).

Draga Livia,

Pe ziua de 23 martie am ajuns acasa, dintr-o calatorie de 2920 de km. cu o stare fizica slaba, dar intarit in Duh, trimis de Stapanul nostru comun. Aici, nu sunt distante mari, ca la voi, nici nu sunt gloate de oameni, ci in case ne adunam, departe de orice propaganda religioasa, de orice solemnitate, de orice organizare lumeasca. In 30 de zile de 50 de ori ne-am adunat, si

ne bucuram de harul care nu a fost retinut, ci ni s-a dat totul in Hristos Isus. Am fost chemat la Sega, aranjat de Aron; trei zile, adic trei seri la rand am vestit Cuvantul Domnului si mi-am dat seama ca, cei acre erau mai ravnitori, erau vrajmasii crucii lui Hristos.(Fil.3.17,18). Intruna din aceste intruniri(intalniri) m-a intrebat unul dintre desteptii studenti: Ati vorbit 40de minute si n-ati vorbit nimic despre responsabilitatea omului."

- De ce n-ati vorbit? m-a intrebat el.

- Caci omul nu are responsabilitate.

Si am vazut ca vreo 5-6- persoane se ridica, sa se opuna la aceasta declaratie. Dar, cel care m-a intrebat m-a intrebat din nou:

- Cum,nu are omul responsabilitate>

- Iata – am raspuns eu: "Fiindca Dumnezeu a inchis pe toti oamenii, ca sa aiba mila de toti."(Rom.II.32.). Au ramas tacuti, si se vedea, ca nu inteleg nimic. Am intrebat:

- Sti ce inseamna acest verset?

- Da – mi-a raspuns. Pana acum am fost neascultatori, dar, acum Dumnezeu ne porunceste sa-L ascultam.

- Nu, inima vicleana ce esti. Dumnezeu ne arata ca, de la nastere am fost nesupusi, suntem nesupusi, si ramanem neascultatori pana la moarte. Cel care-mi punea intrebari a ramas incremenit si a raspuns:

- Daca este asa, atunci suntem pierduti.

- Inima viclana. Mi se pare ca prima data ti-ai dat seama de acest lucru, de cand te numesti crestin."(Luca 19.10). Cuvantul grecesc "sezo", inseamna si pastrare. In roman este este intrebuintat acest cuvant numai la Iuda.

Din ce in ce mai mult imi dau seama ca, nu este adevarat, ca, terenul pentru lucrarea crestina este o organizarie, unde daca, trebuie sa lucrezi in continuare trebuie sa faci compromisuri, adica te lasa sa vorbești pana la o anumita data(*limita data), de Uniune si, daca ai trecut aceasta limita, atunci esti pus la index. Poti sa vorbești oricat de bine despre crucea lui Hristos, despre sangele lui Hristos, despre Harul lui Hristos, numai sa nu vorbești in asa fel ca, cineva dintre membrii(ascultatori), sa fie rapus la inima, fiind persoana respectiva un membru de adunare.

Draga Simi, eu nu te judec, daca tu spui, ca, ce ai facut ai facut indemnat de Duhul Sfant care locui este in tine, ci dinnmomentul acesta nu mai am indrazneala sa ma bag: "De Cezar ai cerut sa fii judecat, inaintea Cezarului te vei duce."(Fapte Ap.25.12). Dar, nu pot sa uit, ca nici-o singura data nu ma putut sa te vizitez, ca sa ia mncare si, inca, mancare buna, pentru cei ce te vizitau. Vezi, sa nu-ti lipseasca sarea din marturia ta. Si mentin cele scris de mine randul trecut: "O,de-ai sti cat va iubesc...(Mia), n-are decat sa iubeasca pe cei din S.U.A de acum incolo, caci "Noi am cunoscut dragostea Lui, prin aceea ca, El si-a dat viata pentru noi; si, noi deci, trebuie sa ne dam viata pentru frati."*I Ioan 3.16). In aceasta tara, nu era pericol de moarte pentru adevaratii crestini. Cei care ua fost aici in slujba Domnului au parasit slujba si au fugit ca argati, ca s ale fie lor mai bine si mai usor, si copiilor lor, dar ramane de vazut la "scaunul de judecata al lui Hristos, pentru ca fiecare sa-si primeasca rasplata dupa binele sau raul pe car-l va fi facut, cand traia in trup.(2 Cor.5.10).

In ce priv este cartea scrisa de tine, probabil este o carte corecta si sincera, dar la capitoul: "Orice sistem, care se ridica impotriva autoritatilor lui Dumnezeu, refuzand sa accepte si s arecunoasca voia lui Dumnezeu si Cuvantul Lui, este un sistem satanic, venind de la el..."nu este clar. Asa este corect: "Orice sistem este satanic, nu numai in lumea politica, ci si in lumea religioasa traditionala sau protestanta, chiar daca recunoaste ca, Biblia este Cuvantul lui Dumnezeu, avand o forma de evlavie, dar tagaduindu-i puterea.(Tim.3.5). "De aceea iesiti din mijlocul lor si departati-va de ei."(2 Cor. 6.17). "Adevarat va spun ca, in ziua judecatii va fi mai usor pentru tinutul Sodomei si Gomorei, decat pentru cetatea aceea."(Matei 10.15;II.23). Crede-ma ca, ateismul nu este periculos pentru un veritabil crestin, dar cu atat mai mult, cei cu "o forma de evlavie". Un lup, este periculos atunci cand este imbracat in haine de oaie(blana); o brosură recent editat de Marx si scrisa de Wulbrand R. nu merita sa sterg fundul cu ea. dar pentru un crestinism lumesc, cu organizarie lumeasca, cu conducatori-functionari, care sunt plini de bani, si lupta pentru libertate religioasa, ca, ei numai atunci poate sa existe, daca poate s afaca propaganda religioasa, sa aiba mare gloata.

Eu sustin ca, orice crestin care condamna o politica, neaparat sustine alat politica. Nu poti sa spui ca, comunistii n-au dreptul sa declare "religia opiu pentru poporul sarac", caci este adevarat ca, a fost dat de conducatorii crestinelor, adica lumii crestine. Doved este tu, fara

frica ca, Capitalismul este mai periculos decat adevaratul crestinism, dar se prea poate, sa primești un glont in cap. Caci la voi, este liber sa spui, dar este liberate sa porti si pistolul. In tot cazul, ma bucur, ca tu acolo iti dai seama, ce este adevarata liberatate si marturisesti aceasta. Si daca faci, atunci cred si eu, ca, esti trimis de Domnul, sa fii un martor credincios. Harul si pacea sa ramana peste voi.

Al vostru frate nenea Gusty.

Saluta pe toti ai tai si pe toti cei care sunt ai Domnului.

07.Nov.1980

Draga frate Gusty,

Cu multa placere ma gandesc la petrecerea noastra impreuna, in anii tineterii, cand prin dumneavoastra m-a luminat Domnul, despre gandul binecuvantat ca "noi nu putem tine, EL ne tine."

Slavit sa fie Numele Lui ca, de atunci experimentez in continuare acest lucru minunat; mai ales ca, odata sosit aici, am avut multe ispite si necazuri, dar in acelasi timp am simtit permanent grija Lui(permanenta Lui grija).

Relu cu Dorii au avut si un accident; in mare viteza(el conducea), a intrat intr-un pom...s-a distrus, dar ei au scapat.

Apoi, Relu fiind refuzat de mai multe ori, era de acum speriat, din cauza vestii; nu gaseste o slujba mai serioasa. Dar, cand Domnul a voit asa, l-au primit tocmai ca au luat proba niste tineri, de care nu le-a convenit. Pe deasupra seful lui este un credincios, care se bucura de Relu si are si alti colegi credinciosi si ei maghiari. Lucreaza ca rectificator, intr-un atelier de Scularie -utilaje, pentru sonde petroliere si are 9.50 dolari pe ora; este destul de aproape - 20' cu masina.

Dori, a inceput lucrul dupa o luna, ca functionara, pentru ca si-a insusit mai bine limba. Mi-a scris Ani despre experienta minunata ce-ai avut-o in urma bolii si ne-a bucurat foarte mult. Mia noastra este plecata ca familia Gregore, unde este si Doru Mot si familia Iovin. Si lor le-a scris Ani; asa ca, atunci cand la telefon, caut s-o consolez pe Mia mea, imi spune: "fii linistita pentru ca, si eu sunt; ii spun Stapanului". Ei se descurca mai greu, pentru ca el nu stie limba si n-are nici o meserie. Dar, Domnul se dovedeste credincios si fata de ei.

Noi ne intalnim saptamanal si ne bucuram cu fratele Tonoiu si alte familii de credinciosi dupa Evanghelie + familia Mot. Ne mai bucuram si de clima, care este placuta si acum in Noiembrie. Relu face zilnic plaja, pentru ca lucreaza dupa masa. Din Mai n-a plouat decat o data, dar nu este iz de seceta, pentru ca in fiecare dimineata, cade o roua abundenta. Noi locuim langa munti, dar si orasul nu-i mai departe de 40 de km(minute). Si pajistile mereu se stropesc automat.

Imi pare rau ca n-am ajuns sa mergem la Oradea sa ne luam ramas bun, mai ales ca pe fratele Ioanovici nu l-am vazut de mult. Transmite-i te rog dragostea noastra familiei lui si familiei dimitale.

...Iata-l pe Relu ca ne scrie, dar vad ca pe toata linia asta este deficitar. Tare se omoara cu limba pentru a face fata si noi astia mai batrani invatam mai greu.

Ma opresc aici, dupa ce am stat de vorba cu multa placere si doresc sa veghem si spun totul Stapanului.

Cu multa dragoste: Livia, Relu si Dori.

08.Dec.1980.

"Caci, cel neprihanit de sapte ori cade se se ridica, cei rai, cu o singura belea se pierd".(Pilde 24.17.Traduceremaghiara).

Draga Livia,

In anul acesta mai de multe ori am fost solicitat de adunarile Baptiste din Arad, unde au ramas case de rugaciune fara pastori - argati. Ultima data 3 serii la rand am marturisit la Sega in fata multimei, cuvinte ce n-as putea sa marturisesc la voi, in adunarile voastre, caci nu m-ar lasa predicatorii vostrii argati (gestionari).

Picioarele mele se-ndreapta catre str. Hunedoara, dar mi-am dat seama ca nu mai este

valabila lozinca: "Trage la Babut". Crede-ma draga Livia, ca nu va pizmuiesc, cu toate placerile ce se gasesc acolo in S.U.A.: dolari si soarele pe plaja. Asta da. Dar, din pacate pierderea duhovniceasca este enorm de mare. Aceasta tara binecuvantata este arin copiii Domnului. Daca, din cauza nemulțumirii noastre fugim de la un loc la altul – binecuvantarea ramane prin cei care raman. Dar, cei care ua parasit locurile lor date de Dumnezeu, pierd si ei binecuvantarea pregatita pentru locul – tara parasita. Cred ca, Duhul Domnului v-a spus de mult ceea ce v-am scris acum. Va ramane ca mangaiere versetul motto.

Din pacate cea mai mare parte a fratilor ca sa dovedeasca fapta plecarii minte in mod rusinos. Nu ma mir ca, Autoritatile n-au incredere in cele spuse de pocaiti, caci, prea putini sunt, care vorbesc moderat si, arata si partea pozitiva. De pilda: "Cum e, ca ici nu ai libertate sa te aduni multimi de oameni setosi, sau curajosi sa asculte Evanghelia; nu este vorba, dar se aduna, la voi este liber? Poate se aduna mii si mii de oameni. este liber. Dar nu se aduna caci nu le da voie Stapanul lor: Mamona. "Sunt convins ca, americanii nu duceau lipsa de aceasta foaie, si nici noi nu aveam nevoie de ea. Am fost la Zimadul Nou, dupa mai multe chemari si odata neoficial, iar odata la adunarea oficiala, unde am vorbit o ora si jumătate, dar nu au vrut sa plece si am stat o ora la dialogizare. Mi-am dat seama ca Dumnezeu-Tata, lucreaza cel putin cu atata putere la noi in tara, ca in America, dar sunt convins, ca, Satana lucreaza cu mai multa putere in tarile apusene, decat in tarile comuniste, caci tare ii place libertatea democratica apuseana.

Nu odata am vorbit in public despre fuga fratilor crestini, ca de o plaga contagioasa. Nu este adevarat ca, in tara aceasta si sub guvernarea prezenta nu se poate trai. Nu vorbesc de cei din lume. Treaba lor ce fac. Dar crestinii, care spun ca sunt copiii Domnului si a caror lozinca e: "...caci m-am deprins sa fiu multumit cu starea in care ma gasesc. Stiu sa traiesc smerit, si stiu sa traiesc in belsug; in totul si pretutindeni m-am deprins sa fiu satul si sa fiu flamand, sa fiu in belsug si sa fiu in lipsa. Pot totul prin Hristos care ma intar este ." (Fil. 4.II-13).

Iata, pe bietul inginer Popescu, alias rev. Popescu. este dureros ca acest frate(om) a vut o Evanghelie atat de buna; dar orbit de politica, a parasit tara, slujba divina si la un radio, in loc sa v este asca minunata Evanghelie a mantuirii, ori de cate ori deschide gura nu-i iese decat niste vaicareli, amenintari, osandiri pe seama lumii,...Odata asa mi-a spus: "M-a luat torentul si ma duce." Poate n-ar mai recunoaste, dar la Dumnezeu este scris. Cat timp era inginer, era preot de-a binelea, acum este reverend si a pierdut slujba de preot.

Am facut un drum de 2718 km. Un circuit in calatorie(33 de zile), dar nimeni nu m-a intrebat: Unde mergi? Ce cauti? Nici cainii nu m-au latrat. La Brasov am fost solicitat de o adunare Baptista, care s-a desprins din Biserica lui Mara, care este presedintele baptistilor din Romania. Nici pana acum n-au autorizatie. Nu li s-a dat, dar ei totusi se aduna in casa sau mai bine zis in vila unui frate si in zilele de adunare se aduna fara grija 50-60, de persoane si canta acompaniat de un pian, canta tare. De ce nu vorbeste despre aceasta? Cand am inceput sa vorbesc, mi-am dat seama ca mai multa frica au de mine, decat de securitate.

Sora mea. Nu te supara pe mine, pentru cuvintele grele, dar cine poate sa fie obiectiv, daca nu "copiii Domnului".

Va doresc har si pace in continuare.

Al vostru frate Gusty.

Oradea 29 Ian.1980.

Draga Doru si Maria,

M-am bucurat de randurile voastre si ca v-ati amintit de mine. Parca de ieri nu ne-am intalnit, si cati ani au trecut de atunci. Eu fiindca vestesc aceeasi Evanghelie, din ce in ce mi se-ngusteaza drumul. Cu incet, neobservat, deviaza Evanghelia harului, in Evanghelia faptelor, a straduintelor, a fagaduintei, a promisiunilor, a eforturilor sufletesti. Nu trebuie sa cauti prea mult ca sa auzi astfel de explicatii: "Iubiti frati si surori. Acum vi s-a explicat cat de grozav este sa-l slujesti pe Satana, si cat este de bine sa-l slujesti pe Dumnezeu, de aceea: "Hai sa daruim energiile noastre de azi incolo lui Dumnezeu. Sa ne hotaram sa-L slujim pe Hristos." Si apoi canta cantarea 538, cu refrenul: "... Toata energia mea pun la dispozitia ta." La Iasi dupa ce au cantat aceasta cantare, m-au pus sa marturisesc Cuvantul. I-am intrtebat: "Spuneti-mi mie mai fratilor, ce sa faca Dumnezeu cu energiile voastre bl este mate, mostenite de la Adam cel blestemat? Va spus ce face Dumnezeu: Smulge, taie. Nimic este .(Ier.1.10 si Isaia 6.9-12). Si cand nu mai ai nimic si s-au faptuii cele scrise la Isaia 40.3, atunci iti canta

Dumnezeu tie: "Toata energia Mea, pun la dispozitia ta.(Isaia 35.1-10).

Dar membrii adunarilor ma intreaba nedumeriti: "Dar, noi nu facem nimic?" Nu vor intelege in ruptul capului, ca "tanarul bogat nu capata nimic, ci numai cersetorul orb."

Intr-un orasel s-a plans un predicator ca, oamenii nu mai incap in Biserica si Autoritatile nu vor sa le dea Autorizatie" unei sali mari." Am spus: "Lasati-ma pe mine sa marturisesc Evanghelia o luna de zile si va fi sala prea mare."

- Bine, zice fr. C.H.Mackintosh: "La cuvintele evlavioase s eumple bancile; la cuvintele cu sare se golesc bancile."

As avea mult de povestit, si s-ar putea ca, intr-o zi sa va scriu mai detailat, dar cel mai bine ar fi daca ne-am intalnii pentru un scurt timp. Am aproape 73 de ani, si as avea vointa sa va vizitez, daca este voie Domnului.

Doru draga. Eu am un baiat, care locui este cu familia lui la Conecticut. Pocsy Zoltan 13 Barum Ave. Norwalk 06851. Zoli, este sofer de meserie si chiar lucreaza efectiv. Daca ati lua legatura cu el, sunt sigur, ca el ar fi de acord sa plateasca cheltuielile, dar, inca nu are dreptul, sa ma cheme in vizita.

Dorule draga, daca consideri, ca, ar fi bine sa vizitez fratii plecati de aici, si cei de mult plecati, eu sunt la dispozitia voastra. Ma gandesc, poate as putea sta vreo 3 luni si sa calatoresc pentru vizitarea fratilor. Iti marturisesc, ca, trup este nu doresc sa calatoresc si chiar in tara nu mai fac circuite lungi; dar mai merg pana la Arad, sau Cluj. Mai am la Oradea o mica turma, pe care o pastoresc. Noi suntem cercetati si tolerati asa cum am dorit intotdeauna, fara propaganda zgomotoasa, religioasa, dar stam pe temelia adunarii din Filadelfia: "Ai putina rabdare. Ai pazit Cuvantul Meu. N-ai tagaduit Numele Meu. Ai pazit Cuvantul rabdarii mele.

Harul si pacea lui Dumnezeu sa fie si sa raman peste voi.

02.XI.1977

"Ca o fantana tulbure si ca un izvor stricat, asa este cel neprihanit, care se clatina inaintea celui rau".(Pilde 25.26).

Draga frate Marcu,

Nu te mira de faptul ca, eu iti raspund la scrisoarea ta trimisa fratelui Ioanovici dar noi suntem in legatura intima si te iubim amandoi, asa ca mi-a dat sa citesc scrisoarea ta, dupa ce mai intai mi-a povestit intalnirea si convorbirea voastra.

Trebuie sa-ti marturisesc, ca si impresia mea este , ca nu mai vorbesti cum ai vorbit cu multi ani inainte, cand ti-am ascultat cuvintele rostite de tine, cand simtitor era prezent Domnul si cele marturisite erau: "Mireasma lui Hristos." – moarte spre, moarte, sau de la viata spre viata.

Nu spun ca, nu mai esti ceea ce ai fost, caci ai fost si esti fiul lui Dumnezeu, prin Isus Hristos, dar nu mai faci ce ai facut, cum ai vorbit, cand cuvintele tale erau "sabie cu doua taisuri."

Cauza o stie Dumnezeu dar, sunt convins ca stie si sufletul ta(matale).

De cand te cunosc(aproape de 30 de ani), mi-erai un exemplu de viata sacrificata, fara compromisuri, si cand erai pus in situatie, cui sa te supui: Cultului Baptist sau Domnului Isus, atunci nu te sfatuiai cu nici un om.(Gal.1.16), ci te supuneai Domnului, oricat te costa. Dar, acum cand te intalnesc, sau te ascult, vorbesti fara putere, traiesti din amintirile si experientele experimentate, de atatia ani. De ce?

Ceea ce scrii despre mostenitorii, nu corespunde Scripturii. Noi nu luam mostenirea Evreilor, ci "suntem impreuna mostenitori cu ei." (Ef.3.6). Si conform Cuvantului lui Dumnezeu, aceasta mostenire nu se poate pierde, caci "Sunt incredintat, ca El are putere, ce I-am incredintat, pana in ziua aceea". Iar "Lucrul acela bun, care mi s-a incredintat il pazesc prin Duhul Sfant, acre locui este in mine."(2 Tim.1,12,14). Sau de la I Petru1.4,5, unde zice asa: "... si la o mostenire nestricacioasa si care nu se poate v este ji, pastrata in ceruri pentru noi.", iar in ce priv este pe noi, iata: "Voi sunteti paziti de puterea lui Dumnezeu, prin credinta..." Ma mira faptul, ca ai inceput sa vorbesti asa, cum vorbesc cea mai mare parte a pocaitilor?, de pretutindeni, din toate cultele neoprotestante.

De aceea: indulgenta si iertare, dragostea despre care vorbesti in scrisoarea ta este falsa. Domnul nostru Isus Hristos n-a fost nici indulgent, nici dragastos, nici cu iertare cand s-a intalnit cu fariseismul, cu carturarul, cu cunoscatorul legii, ci le-a spus: "Vai de voi. Nebuni si orbi. Pui de naparci."

Dar te-nteleg ca n-ai incotro, bietul de tine, din moment ce consideri pe toti botezatii in apa Cultului Baptist – pocaiti, frati, surori. Daca am falsificat temelia, de ce san u fie falsificat si restul? Ma silesti sa ma port ca un frate fata de un suflet despre care Domnul Isus spune: "Nu este al Meu." Rom.8.9. Am dreptul, am putere sa iert pe cineva cand pacatui este contra mea, ori de cate ori vine la mine si-mi cere iertare, darn u pot sa-l iert pentru vrajmasia ce are impotriva lui Dumnezeu. Un adevarat crestin poate sa cada in intuneric, dar nu poate umbla in intuneric. (Mica 7.8; Ioan 8.12). Din moment ce observ ca unul dintre membrii din adunare, nu cade in vreun pacat ci trai este in pacate, atunci nu ai altceva de facut decat sa execute cele cerute de CUvant la 1 Cor.5.11-13. Spune-mi sincer, de cand nu mai fac Cultele asa ceva? Si noi ce putem face? Facem compromisuri. Dar atunci sa nu ne miram ca nici Domnul nu ia partea Cuvantului.

Intr-un an, este mult de atunci, ai marturisit Cuvantul lui Dumnezeu din Regi14.1-6. Tot ce ne spunea Domnul era "foc mistuitor". Cand a venit randul la rugaciune, fr. Covaci s-a rugat "drept altul", cu toate insistentele Cuvantului: "De ce te dai drept altul?" Si dumneata ai spus cu cuvinte tari: "Iarta-l Doamne." (de vreo trei ori). Si Domnul era prezent; de aceea a pastrat linistea contrar unor (nu putine) duhuri tulburate. Da. "Sunt insarcinat sa v este sc lucruri aspre." Ai fost? Nu mai esti? N-am auzit de la dumneata niciodata o altfel de Evanghelie (dupa om), pe care o scrii in aceasta scrisoare. Cum adica? Socotesti pe Esau, pe Saul, pe fiul risipitor pe acelasi nivel, pe acelasi plan cu fiii lui Dumnezeu?

Dar, Scriptura vorbeste clar, ca nici "cei care au fost laudati pentru credinta lor, totusi n-au primit ce le fusese fagaduit." (Evrei 11.39). Caci, "fagaduinta Tatalui era: veti fi botezati cu Duh Sfant." (Fapte 1.4-5). Noi nu putem pierde mostenirea noastra, nici harul lui Dumnezeu nu-L pazim noi, ci Harul ne pazeste , Harul mantuitor. Suntem niste finite minunate "...iubite in Dumnezeu Tatal, si pastrati pentru Isus Hristos." (Iuda). "Viata noastra este ascunsa cu Hristos Isus in Dumnezeu." (Col.3.3).

Draga frate, te-ai impotmolit. Nu stiu cum, si nu stiu de ce. Nici nu doresc sa stiu. Sunt convins ca nu este vreo decadere morala. Undeva ai fost silit sa faci vreun compromis. Nu este cel mai rau lucru. Cel mai rau este ca nu vrei sa recunosti in fata Domnu-lui, nu neaparat in fata fratilor. Si vei vedea ca primesti inapoi inmultit pierderea de slujire.

Al vostru frate in Isus Hristos, Gusty.

P.S. Iarta-ma, caci contrar obiceiului mai adaug unele lucruri principale, dupa ce am incheiat scrisoarea mea.

La Genesa 9.37 nu este vorba ca, Iafet in corturile lui Sem, ci "Iafet sa locuiasca in corturile lui Sem." Adica:...fara drept de catateni in Israel, strain de legamintele fagaduinitei, fara nadejde si fara ajutor, fara Dumnezeu in lume...(Ef.2.12-16).

"Cel ce va birui,..." Intrebare cinstita: Cine sunt acestia? Cum vom sti ca suntem biruitori? Iata raspunsul Domnului: "Oricine este nascut din Dumnezeu birui este lumea si ceea ce castiga biruinta asupra lumii este credinta voastra(noastra). Cine este cel ce a biruit lumea daca nu cel ce crede ca Isus este Fiul lui Dumnezeu."(1 Ioan 5.4-5). Si iata, cum se dovedeste ca noi deja aici si acum stim ca suntem din ceata biruitorilor: "Cel ce va birui va mostni aceste lucruri: Eu voi fi Dumnezeuul lui si el va fi fiul Meu."(Ap.21.7).

Cuvantul lui Dumnezeu borb este clar: "O nadejde amanita imbolnav este inima, dar o dorinta implinita este un pom de viata."(Pilde 13.12). Da. Asa sun marturia noastra din Sabath: "...totusi in toate aceste lucruri suntem mai mult decat biruitori prin Acela care ne-a iubit."(Rom.8.37). Sau aceasta marturie: "Multumiri sa fie aduse lui Dumnezeu care ne poarta totdeauna cu carul lui de biruinta in Hristos Isus..."(2 Cor. 2.14).

Din nou subliniez: nu stiu de unde ai luat aceasta "Evanghelie", lipsita de incredere. (Gal. 1.6-7). Niciodata nu ama uzit astfel de Evanghelie din gura dumneavoastra. Numai cei care au ajuns in Sabath pot sa v este asca Evanghelia, "pe care ochiul nu le-a vazut, urechea nu le-a auzit, si la inima omului nu s-au suit..., noua in sa Dumnezeu ni le-a descoperit, prin Duhul Sau." (. Cor. 2.9-10).

La Marcu 11,25,26 este vorba de pacatele contra persoanei mele. Daca am "firea dumnezeiasca", atunci este natural sa il iert, dar nu este vorba de aduanre aCULTului Baptist, care cu viata mostenita de la Adam canta cu glas tare: "...toata energia mea pun la dispozitia Ta". Ce sa faca Domnul cu energiile bl este mate mostenite de la Adam bl este mat? "In pustie sa pregatiti Calea Domnului." (Isaia 40.3).

Va rog sa ma iertati de greselile gramaticale si titlurile necorespunzatoare.

Al vostru frate in Hristos Isus.

"Binecuvantat sa fie Dumnezeu, Tatal D omnul ui nostru Isus Hristos, care dupa indurarea Sa cea mare ne-a nascut din nou, prin Invierea lui Isus Hristos din morti, la o nadejde nestricicioasa si neintinata, si care nu se poate vesteji, pastrata in ceruri pentru voi. Voi sunteti paziti de puterea lui Dumnezeu, prin credinta, prin mantuirea gata sa fie descoperita in vremurile de apoi." (1Petru 1.3-5).

Iubit frate Marcu,

Te rog in Numele Domnul ui nostru comun, Isus Hristos, iarta-ma ca neinvitat mi-am luat indrazneala sa raspund la randurile matale. Am facut un circuit de 30 de zile si mi-am luat ramas bun de la fratii, pe care i-am vizitat de doua ori pe an slujind-i cu "Paine si Apa". Dar, deja am ajuns la neajunsurile batranetii si nu mai pot sa fac calatorii de 30-40 de us nimic,o mile, plus de asta in Oradea exista o mica adunare fara autorizatie, dar tolerate de autoritati, si acestor frati si surori de diferite culte le sunt pastor si Domnul mi-a pus pe inima sa pastoresc si sa le slujesc.

Asa am sosit acasa, si cand am vizitat pe fratele Ioanovici, i-am povestit intamplarile din drumul meu si el mi-a povestit intre altele vizita matele, convorbirile voastre si mi-a dat scrisoarea matale, pe care n-a prea inteles-o, de ce scrii aceste lucruri. Am citit de vreo doua-trei ori si am ramas uimit ca la scrisoarea pe care v-am trimis-o, ati raspuns fratelui Ioanovici. Da. Problema aceasta ati mai scris-o si eu v-am mai spus sa nu faceti ce-ati facut. Subliniez: Sunteti ce-ati fost, fiul lui Dumnezeu prin Isus Hristos.(Gal. 3.26), dar nu mai faceti ce-ati facut. Ati pierdut vederea clara, faceti compromisuri si marturisirea dumneavoastra nu mai are "sunet clar"(1Cor. 14.8). Cand ne-am intalnit ultima data la Aurel Popescu si v-au rugat tinerii sa vorbiti ceva am vazut clar. Doamne Dumnezeule. Doar va cunosc de 30 de ani si am avut prilej sa va ascult de multe ori, caci am cautat orice prilej dat de Dumnezeu sa va ascult marturisirile, dar nici o singura data nu am auzit astfel de invataturi, care ni le puneti acum in fata.

Cercetati va rog bine si veti vedea ca, noi, adica Neamurile nu intram in posesia mostenirii lui Israel. Niciodata. La ceea ce va referiti cu Genesa 9.26,27, Sem are un inteles mult mai nobil. Iata cele citate: "El a mai zis: Binecuvantat sa fie Domnul Dumnezeu lui Sem si Canaan sa fie robul lui. Dumnezeu sa largeasca locurile lui Iafet(stapanite de Iafet), Iafet sa locuiasca in corturile lui Sem si Canaan sa fie robul lor." Nu reiese din textul biblic ca Sem va fi evacuate si cortul lui va fi transferat lui Iafet. Mai repede putem spune ca, este o proorocie, care s-a implinit; la Efeseni 2.12-16 : "Si a impacat pe cei doi cu Dumnezeu, intr-un singur trup, prin cruce, prin care a nimicuit vrajmasia." Pavel refuza hotarat orice inchipuire de felul acesta: "Intreb dar: A lepadat Dumnezeu pe poporul Sau? Nicidecum. ... fratilor, pentru ca sa nu va socotiti singuri intelepti nu vreau sa nu stiti taina aceasta: "O parte din Israel a cazut intr-o impietriere care va tine pana va intra numarul deplin al Neamurilor si atunci tot Israelul va fi mantuit..."(Rom 11.1,25,26). Despre copiii lui Dumnezeu, prin Isus Hristos spune asa: "Binecuvantat sa fie, ... ne-a nascut din nou, ...la o mostenire nestricicioasa, ... pastrati in ceruri pentru noi, ... voi sunteti paziti de puterea lui Dumnezeu". Mostenirea pastrata in ceruri, pastrata de Dumnezeu. Asa este . Mostenirea Cultului Baptist, Penticostal, Crestin dupa Evanghelie si despre persoane care au in ele Duhul lui Dumnezeu, viata lui Hristos. Da. Astfel de invataturi am auzit eu, nu o data, nu de doua ori, ci ori d ecate ori ne-am intalnit cu Marcu Nichifor de altadata, daca n-ar fi fost asa atunci m-as fi sesizat. Si daca ati alunecat, atunci nu mai vedeti sifuranta nicaieri. Daca ati pierdut buna vedere despre mostenire atunci nu puteti avea vederea clara nici in privinta "biruitorilor".

Ceea ce ati scris in legatura cu biruitorii, cu Evanghelia: "pe care ochiul nu le-a vazut, urechea nu le-a auzit si la inima omului nu s-au suit, asa sunt lucrurile pe care le-a pregatit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc; noua insa, Dumnezeu ni le-a descoperit prin Duhul Sau..."(1Cor. 2.9-10). Si iata ce spune aceasta evanghelie despre "Biruitori": "Multumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne poarta totdeauna cu carul lui de biruinta in Hristos..."(2Cor. 2.14). "Totusi in toate aceste lucruri, noi suntem ami mult decat biruitori prin Acela care ne-a iubit..."(Rom. 8.37). "...pentru ca oricine ste nascut din Dumnezeu nu pacatui este ... pentru ca oricine este nascut din Dumnezeu birui este lumea, si ceea ce castiga biruinta asupra lumii este credinta noastra. Cine este cel ce abiruit lumea, daca nu cel ce crede ca Isus este Fiul lui Dumnezeu". (1Ioan 5.4,5). "Cel ce va birui va mosteni aceste lucruri:Eu voi fi Dumnezeu lui si el Imi va fi

fiulMeu.”(Ap.21.7)

Iata marturisirea Cuvantului lui Dumnezeu despre biruitori, si noi nu avem dreptul sa falsificam Cuvantul lui Dumnezeu, cand este vorba de vestirea Evangheliei. Nici o filosofie omeneasca nu poate sa ajunga gandurile lui Dumnezeu, ziua cand am intrat in posesia vietii vesnice; in clipa nasterii din nou am intrat inrandurile Biruitorilor. Da. Am fost biruit de Hristos Isus si am devenit robul fericit al lui Dumnezeu; in duhul meu a intrat puternicul Dumnezeu prin Duhul Sau.

Biruinta Biruitorilor nu miroase a sudoare de om. Biruitor devi fara straduinta, fara silinta, fara caznire. "...aceasta nu vine de la voi, ci este darul lui Dumnezeu. Nu prin fapte ca sa nu se laude nimeni." (Ef. 2.9).

Si iata ajungem la atreia invatatura in scrisoarea dumneavoastra. Un amalgam de invataturi in ce priveste iertarea, judecarea fratelui meu. O greseala fundamentala este ca nu faceti deosebire intre o iertare, cand cineva pacatuieste contra mea, si o iertare cand cineva pacatuieste contra lui Dumnezeu, contra Trupului lui Hristos Isus.

Daca pacatuieste cineva contra membrilor(dintre membrii de adunare), contra mea, il iert, darnu trebuie sa merg pe calea trasata de stapanul adunarii, nu sa nascocesc eu vreo osandire noua, caci ma oblig sa apartin casei lui Dumnezeu, care are regulile ei. Iata:"Daca fratele tau a apactuit impotriva ta..."(Matei 18.15-18). Sigur ca trebuie sa-l iert. Dar dupa ce ai scapat de mahnire, suparare, poticnire, dupa ce esti curatit de aceste pacate, atunci mergi si faci asa cum te invata Cuvantul Sfânt. Sfatul care ne serveste este un sfat care se poate intrebuinta in balciurile aceste lumi, adar nu la adunarea lui Dumnezeu. In adunarile noastre de aceea nu se mai poate observa caracterul adunarii lui Hristos: sfânt pentru Domnul. Ici-colo mai gasesti intre gloata adunata cate un sfânt al Domnului; cea mai mare parte sunt in starea de moribund, dar sunt prea putini cei care umble in hainele albe ale neprihanirii lui Hristos Isus.

Ce facem cu 1Cor. 5, cu tot capitolul? Nu va laudati bine. Nu stiti ca putin aluat dospit este toata palmadeala? V-am scris sa n-aveti nici un fel de legatura cu vreunul, care macar ca isi zice "frate", totusi este curvar sau lacom de bani, sau inchinator la idoli)caci nesupunere, neascultare este un pacat la fel ca vrajitoria si impotrivirea este la fel cu inchinarea la idoli,..." (1Sam. 15.23 Traducere Ort.), sau defaimator, sau betiv sau raparet; cu un astfel de om nu trebuie nici sa mancati.",...cat despre cei de afara ii judeca Dumnezeu. Dati afara dar, din mijlocul vostru pe raul acesta." Am ajuns cu totul si este deplin in starea de Laodiceea. Predicatorii de azi declara clar: nu suntem competenti sa judecam raul. Lasati pana la seceris. Si cu aceste declaratii iti dovedesc ca adunarile lor nu sunt adunarile celor din "Prima Parga", acre au fost secerati inainte de adunarea lui Hristos Isus.

Fratele C.H.M. la cartea IV.(Numeri), a lui Moise asa vorbeste la cap.5: "Poate sa aintrebe cineva: Oare nu este raul in orice adunare, oricat de treji sunt pastorii si chiar daca cea mai mare parte a adunarii sunt credinciosi? Oare, cine poate sa se pastreze curati la cel mai inalt nivel? este adevarat ca in adunare este prezent Raul, fiindca in fiecare membru este Raul; dar raul nu se poate aproba, nu se poate trece cu vederea, ci judecat si eliminate. Nu raul judecat, ci raul admis ne murdar este. Ramane in vigoare: "Daca ne-am judeca singuri n-am fi judecati." (1Cor. 11.13). De aceea nimeni sa nu se dezlipeasca de la Biserica lui Dumnezeu, oricate slabiciuni, pacate ar fi acolo. Dar, daca o adunare refuza responsabilitatea serioasa sa judece Raul nu numai in invatatura, cat si in purtare, nu mai sta pe temelia Bisericii lui Dumnezeu, noi avem obligatia serioasa sa este despartim de ea. Cat timp o adunare sta pe temelia Bisericii lui Dumnezeu, oricat de slaba si de mica ar fi ea, asta inseamna infidelitate. Dar daca o adunare paraseste aceasta temelie si face aceasta, daca tagaduieste sa judece Raul, atunci a ramane in ea este o necredinciosie.", iata care este parerea unui frate recunoscut si stimat de toate cultele.

Intr-adevar am ajuns acolo ca trecem cu vederea din Scriptura: "...ei s elauda ca, cunosc pe Dumnezeu, dar cu faptele il tagaduiesc, caci sunt o scarab; nesupusi si netrebnici de orice fapta buna." (Tit 1.16). Dar aceste personae se gasesc in adunarile noastre, si d-stra spuneti sa anu judecam? In adevar, ce am sa judec pe cei din afara? NU este datoria noastra sa judecam pe cei dinlauntru?(1Cor. 5.12).

Oare cine sunt cei care au "forma de evlavie"? Pacat sa spunem: Cei din Biserica Ortodoxa. Nu. Nicidecum. Daca spun aceste cuvinte in adunarile asa zise nou-testamentale, atunci fac ce au facut evreii(cum ai scris) "Au strigat ei, au racnit ca un leu, careia I se ia prada Nicidecum." Dar, din pacate asa este. Si nu sunt putini, ei sunt multi si in aceste adunari nu

se mai castiga batalie cu Cuvantul Domnului, ci cu votul membrilor de adunare. Si Cuvantul ne ordona: "Departeaza-te de oamenii acestia."(2Tim. 3.5).

"Nu va injugati la un jug nepotrivit cu cei necredinciosi. Caci, ce legatura este intre neprihanire si faradelege?" NU este vorba in aceste versete despre casatorie.Nu, ci despre adunarea lui Dumnezeu. Si d-stra ti simtit aceasta de cand sunteti in slujba Cuvantului. Recunoasteti sau nu, nu conteaza. Eu am gasit membrii de adunare(chiar la Arad), care n-au credinta, care s-au dovedit in starea de vorba in familie, toate aceste persoane vorbeau in adunare si aveau si functii. Dar nu numai acolo. P este tot am gasit aceeasi atmosfera lumeasca. Care este motivul pentru care facem politica strutului? Din ce motive? Avem indrazneala sa spunem ca cele scrise sunt minciuni? Si Cuvantul ne spune: "Iesiti din mijlocul lor si departati-va de ei."(2Cor. 6.14-16).

Sa revenim la ultimul punct pe care ne sfatuiti sa-l facem. Daca mi-ar fi povestit cineva ca d-stra primiti asa ceva l-as fi refuzat categoric. As fi spus: Nu cred. Fratele acesta este mult mai treaz, decat s aprimeasca aceasta forma de vrajitorie. La Bucuresti sunt cativa intelectuali care propovaduiesc aceste formule, mi-a spus fratele Popescu si am refuzat categoric ca, aceasta ar fi lucrarea Duhului Sfant, dar m-am bucurat ca si Aurel era de aceeasi parere si n-a primit sa faca cu el aceasta vrajitorie. Unde va invata Cuvantul lui Dumnezeu ca sa stati de vorba cu Duhul Sau? Daca Domnul nostru Isus Hristos ne-a dat directivele in aceasta privinta, atunci sa facem si noi la fel: "Inapoia mea Satano." Adica nu stau de vorba cu duhul rau(necurat). Eu am ce am cu Domnul. Daca vreodata Dumnezeu-Tatal ma indeamna sa scot dracii, imi va da si cuvintele pe care va trebui sa le rostesc. In 36 de ani de viata de credinta am avut prilej si pentru astfel de slujire, dar nu mi-a venit in minte sa cert demonii, ci umplut de Duhul Sfant(la momentul potrivit), am spus ca mi s-a dat de sus, de la Domnul. In felul cum ma inveti este idolatrie. Am auzit din banda de magnetofon zgomotul infernal, la Caransebes era si mai infernal(grozav) ca intre urletele demonilor se mai auzeau strigatele: In Numele Domnului Isus Hristos fratilor, ascultati-ma..." Era ceva grozav. Ar fi fost buna formula, pe care banuiesc ca ati invatat-o si acolo. Aceste formule sunt pentru a scoate draci si mai degraba sunt inventate de draci pentru a ne insela. Ce-ati facut? Ati lepadat invatatura sanatoasa pentru care ati suferit atat si ati ajuns la povestiri usuratice? Am gasit la a doua traducere a lui Cornilescu la Apocalipsa in legatura cu Laodiceea in loc de "caldicel", intrebuinteaza "incropit". Si cred ca este perfect, este la locul lui acest cuvint. Am cautat in dictionarul maghiar si m-am cutremurat cand am vazut ce inseamna acest cuvint romanesc pana acum necunoscut mie. Iata: imbacsit, adunat, injghebat, am este cat, carpeala. Da. Adunarile noastre au devenit "incropite". Si noi in loc sa plangem, ne laudam. Dumnezeuul nostru uraste orice imitatie, "...voi surpa zidul pe care l-ati tencuit cu ipsos, il voi dobori la pamant, ise vor dezgoli temelile; se va prabusi si veti pieri in mijlocul daramaturilor lui, si ceti sti ca Eu sunt Domnul,...s-a ispravit cu proorociei lui Israel, care proorocesc asupra Ierusalimului, si au vedenii de pace asupra lui, cand nu este pace, zice Domnul Dumnezeu." (Ezechiel 13).

Conducatorii adunarii impreuna cu laicii spun asa: Pace sa fie. Oricine strica pacea adunarii este vrajmasul nostru. Daca pe langa pace se poate pastra si neprihanire este bine, dar daca neprihanirii primejdui este pacea, atunci se pierde orice, dar pacea sa ramana, pacea trebuie pastrata. Dar, Cuvantul spune asa: "...intelepciunea care vine de sus(1Cor 1.30), este intai curate, apoi pasnica, blanda,..." (Iacob 3.13-18).

Am indrazneala sa va spun ca d-stra purtati "camasa cu forta", din doua motive.

Primul motiv, ca sunteti un predicator platit de adunare si trebuie sa-si pastreze postul, daca vreti sa aveti pensie la batranete, trebuie sa va conformati catusi de putin. Din cauza neconformarii la slujba d-stra in trecut ati avut dificultati cu Uniunea si prin adunari. Asta se stie. Dar ramane in vigoare norma aceasta: cine vrea cu orice pret sa fie fidel Cultului sau, devine infidel fata de Hristos. Cand ai pierdut sa pui madularele tale in slujba lui Hristos, sa le intrebuinteze El, atunci slujesti tu cu madularele tale lui Hristos, atunci ti-ai parasit "dragostea dintai."

Al doilea motiv care v-a umbrit dela inceput : erati tare Baptist. Si chiar daca nu se observa imediat, dar la urma totusi a iesit la iveala ca d-stra erati pentru Cultul d-stra. Si aceasta stare v-a izolat, si nu v-a lasat sa terminati slujba dupa reguli.(2Tim. 2.5).

Un slujitor al Cuvantului, chiar daca lucreaza intre cadrele unui Cult, trebuie s ramana "supraconfesioanl". Asta este cea mai grea lupta, s araman pana la sfarsit. In ziua cand am devenit Cult, am zis fratilor de la Cultul Crestin dupa Evanghelie: "Cat voi sta in mijlocul

vostru, nici un ceas nu voi fi slujitorul Cultului Crestin dupa Evanghelie. Nu ma voi stradui sa fac pe cineva membru in adunarea acestui Cult. Si nu voi recunoaste trupul: Baptist, pentecostal, etc. Trupul lui Hristos este Unul.(Efeseni 4.4). Cat m-a durut pe mine, cand am vorbit la vreo adunare baptista sic and unul mai d este pt dintre ei i-a linistit zicand(spunand) "Stati linistiti. Omul acesta nu este de la noi. El are alta dogma. Altadata ne-am bucurat cu o bucurie "negraita si slavita", dar cand au aflat ca eu apartin Cultului Crestin dupa Evanghelie, s-au intristat si au zis: "Ce bucurie era pe noi, dar iata ca asta nu este dintre ai nostri. Si ar fi bine sa recunosti ca ai ajutat sa zidesti acest zid blestemat, care este inventia diavolului. In curand vine Domnul nostru si marile lucrari crestine se vor dovedi: "Iemn, trestie si pai." Mi-aduc aminte ca odata mi-ai spus: "Fratele meu, intrebuintezi prea multa sare." Dar este o intrebare: "Oare cata sare putem intrebuinta?" Si iata Cuvantul lui Dumnezeu: "Vorbirea voastra sa fie totdeauna cu har, dreasa cu sare, ca sa stiti cum trebuie sa raspundeti fiecaruia".(Col. 4.6). "Voi sunteti sarea pamantului..."(Matei 5.13).

Nu se intrebuinteza sare fara har, dar nici harul adevarat nu este fara sare.

Cand am primit indemn sa va scriu, am spus: "Doamne, lasa-ma sa nu-i scriu. In urma urmei eu nu sunt nici de la Cultul Baptist, nici predicator nu sunt", dar Domnul mi-a spus: "Te-am scos din orice Cult si te pastrez sa fii in slujba Mea; tu nu trebuie sa fii altceva decat un martor. Spune ce iti spun Eu; te asculta, nu te asculta nu-i treaba ta. Tu sa spui."

Am incercat sa va scriu cu dumneata, dar nu reusesc si nu am vrut sa va spun: "tu".

Al dv. frate in Isus Hristos, Gusty.

Oradea 17.Dec.'76

"Domnul este lumina si mantuirea mea: De cine sa ma tem? Domnul este sprijinul vietii mele: De cine sa-mi fie frica?"(Ps. 27.1).

Draga Eleonora,

Am citit randurile tale si am cercetat cu atentie sa gasesc stigatele inimii tale printre randuri, pentru ca nu doresc sa-ti scriu o scrisoare obisnuita, despre timpul, viata de toate zilele, ci vreau sa-ti scriu despre Stapanul meu minunat, si de aceea incep cele scrise cu aspecte de la ultima pagina a scrisorii tale!

Imi pare rau si ma doare ca nu am reprezentat corect pe Domnul meu Isus Hristos in fata voastra! Dovada sunt obiectiile voastre la despartirea din gura! Imi pare rau ca lumina care sclipea in ochii mei nu pe El l-a luminat, ci pe mine! Voi ati vazut fericirea mea, credinta mea, persoana mea! Dar trebuie sa "starluceasca lumina cunostintei slavei Domnului Ilui Dumnezeu), pe fata lui Isus Hristos!"(2Cor. 4.6). Da! Asta este insarcinarea femeilor, barbatilor, tinerilor, batranilor, care au ajuns sa recunoasca ca sunt orbi si surzi in ce priveste lucrarea lui Dumnezeu in Isus Hristos, prin credinta. Sa vorbeasca despre El, sa-L arate pe El! Nu trebuie sa ma arat pe mine, nu credinta mea, nu fericirea mea, ci pe El, pe Hristos Domn! Sigur ca, daca m-ati vazut pe mine, atunci imediat, dar asta e un semn negativ ca nu invidie trebuie sa se nasca in inimile, ci dorinta sincera dupa El, pentru mantuirea Lui! Oare nu v-am spus eu ca El va cheama, va asteapta, va iubeste? Voi sunteti mantuite deja prin jertfa(jertfirea), "Mielului nevinovat, si sunteti chemati prin Duhul Sfant, prin mine atunci imediat, dar asta e un semn negativ nu fericirea mea, ci pe El, pe Hristos!" (2Tim. 1.9). Ca sa primiti si voi scilpirea minunata a bucuriei divine, caci sunteti impacati cu Dumnezeu prin jertfirea Domnului nostru Isus Hristos! (Rom. 5.1). Si atunci nici nu mai sunteti singuri, caci Isus Hristos locuieste in inimile voastre prin credinta! (Ef. 3.17).

Nu este adevarat ca daca ni se schimba imprejurarea grea, atunci avem fericirea! Nu imprejurările noastre grele trebuie schimbate, ci atmosfera inimii noastre! Cans am primit adevarata fericire, atunci sunt fericit si in neazuri, caci fericirea mea este Isus Hristos! Si El nu se schimba! "Isus Hristos este acelasi ieri si azi si in veci!" (Evrei 13.8).

Cat de minunata este cunoasterea(cunostinta), pozitiva, ca El este cu mine pana la sfarsitul lumii. (Mat. 28.20). Si El nu este un Dumnezeu mincinos. (Evrei 6.18). Pot sa ma pun in genunchi in fata Lui si sa-I spun: "Doamne, Stapanul meu iubit, Tu stii ca eu am atatea treburi si atatea grijuri si, iata, ca imi tremura mainile mele! Te rog, Scumpul Domn al vietii mele, alunga din mine duhul bolii", si sa nu crezi ca ai cerut ceva lucru de la El! Lucrul cel mai mare este ca Te-a iubit si ca a murit pentru tine, ca tu ai viata vesnica. Ca tu L-ai primit(Te-a primit), s-a-mpacat cu tine, te-a infiat, te-a facut impreuna mostenitoare cu El, totul! (Rom. 8.32). Ca El este cu mine si ma iubeste pana la acapat nu e o autosugestie(Iaon 13.1), ci

realitate. De aceea ajung la starea de matur in Hristos Isus si zic impreuna cu Pavel: "Deci ma voi lauda mult mai bucuros cu slabiciunile mele, pentru ca puterea lui Hristos sa ramana in mine. De aceea simt placeri in defaimari, slabiciuni, in nevoi, in prigoniri, in stramtorari caci, cand sunt slab, atunci sunt tare." (2Cor. 12.9,10).

Dupa Rusalii nu mai spunem: "Credinta ta te-a mantuit!" ci spunem: "Domnul meu Isus Hristos m-a mantuit si locuieste in inima mea!" Crede-ma ca am si eu necazuri- le mele, greutatile mele, dar nu ma uit orizontal, ci ma uit vertical. Stapanul constelatiei est Tatal meu. Raman in vigoare versetele mai sus amintite pentru mine, pentru tine – da-ca-ti preda in viata ta in mainile Lui. Daca ai cunostinta pozitiva despre Dumnezeu (si nu poti sa ai, numai daca a intrat in inima ta) , atunci privesti necazurile tale prin Dumnezeu, si vezi pe Dumnezeu mare si necazurile tale mici, atunci sunt mari si Dumnezeu este mic. Asta e lege! Si un lucru san u uiti! Nemul时间irea inimii tale, pentru soarta ce-o ai, este razvratire contra lui Dumnezeu si o critica asupra(despre), lucrarea Lui. Care ori nu face bine impartirea bogatiilor, ori nu-I pasa de omenire.

Si sa stii ca asta este vrajmasie fata de Dumnezeu. Cuvantul lui Dumnezeu asa zice: "Negresit evlavia insotita de multumire este un mare castig!"(1Tim. 6.6). Dar daca n-ai ochi sa-L vezi asa cum Il vad eu, n-ai decat sa-L rogi: "Doamne, nu Te vad. Sunt oarba. Ate rog deschide-mi ochii sa Te vad cu ochii mei duhovnicesti. Te rog pune in inima mea incredere fata de Tine, caci si eu vreau sa Te slavesc. Rezultatul? "Ne bucuram in nadejdea slavei lui Dumnezeu. Ba mai mult ne bucuram chiar si in necazurile noastre, caci stim ca, necazul adduce rabdare, rabdarea adduce nadejde, iar nadejdea aceasta nu inseala, pentru ca dragostea lui Dumnezeu a fost turnata in inimile noastre prin Duhul Sfant, care ne-a fost dat!" (Rom. 5.2-5).

In ce priveste fratii si surorile mele, suntem putini dar nici nu cautam gloata mare. Toti cati ne adunam suntem crestini si impartim bucuriile si necazurile noastre. Mangaierea noastra nu este un oarecare Cult, ci o persoana: Hristos Isus

Harul si pacea lui Dumnezeu s aramana peste tine si familia ta!

Al tau frate in Hristos Isus...

Oradea 6 Sep. 1977
Scumpa Eleonora,

Am citit si am recitit randurile tale si am dorit sa-ti raspund, nu la cele vizibile ci la cele invizibile, care se ascund in spatele intrebarilor tale. Desigur, ca nu ma angajez la schimburi de scrisori conventionale, dar sunt gata sa raspund la orice scrisoare care doreste Adevarul(realitatea).

Despre adevaratii crestini se spune ca sunt idealisti, dar adevarul e ca aceste persoane sunt singurii realisti in lumea aceasta. Asa ca, este binevenita si bineprimita orice scrisoare cu continut sincer din partea ta.

Sa nu crezi ca necazurile si bucuriile familiale pentru tine nu mia conteaza! Bucuriile mele familiale sunt foarte putine si de scurta durata, dar necazurile mele familiale sunt dese si d elunga durata. Dar, bucuriile nu ma mai desfateaza, si necazurile nu ma mai coplelesc! De ce? Caci eu nu am gasit o religie noua, ci am gasit o persoana: ISUS HRISTOS! In viata mea a intrat o persoana, nu o invatatura. Puternicul DOMN! Asa ca am cui sa-I spun necazurile mele si El poarta grijile mele si pune umarul Lui puternic, dumnezeiesc la greutatile mele. Acesta este Adevarul.

Da! Mi-am gasit fericirea si linistea, dar fericirea si linistea mea e o persoana: HRISTOS ISUS! Si, asa zambetul meu si gandurile mele sunt dintr-o singura lume. "Imparatia lui Dumnezeu!"(Rom. 14.17, Luca 17.20,21). Cum sa nu am viata pamanteasca inseninata cand am viata vesnica si am devenit eu – pacatosul – copilul lui Dumnezeu, prin credinta lui Isus. Pentru mine a devenit realitate cele scrise la 1 Ioan 3.1,2: "Vedeti cata iubire ne-a daruit Tatal, ca sa ne numim fii ai lui Dumnezeu, si asa suntem. Pentru aceea lumea nu ne cunoaste, fiindca lumea nu L-a cunoscut nici pe El. Iubitilor, acum suntem fii lui Dumnezeu si ce vom fi nu s-a aratat pana acum..."(trad.ort.).

Tanjeala ta nu va fi satisfacuta. "Sau cereti si nu capatati, pentru ca cereti rau, cu gand sa risipiti in placerile voastre."(Iacob 4.3). Asa scrii: "Nu tanjesc astazi, decat dupa linistea si cu destinul care vine greu!" Nu trebuie sa te-mpaci cu "Destinul", ci cu Dumnezeu! La 2 Cor. 5.20 asa spune Cuvantul: "Noi, dar suntem trimisi, imputerniciti ai lui Hristos; si ca si cum Dumnezeu ar indemna prin noi, va rugam fierbinte in Numele Hristos: Impacati-va cu

Dumnezeu!" Da! Cu Dumnezeu, nu cu destinul! Cand te-ai nascut pe lumea aceasta, un vrajmas al lui Dumnezeu s-a nascut, caci te-ai nascut in carne si esti urmasul lui Adam cel decazut!" Iar cei ce sunt in carne nu pot sa placa lui Dumnezeu! (Rom. 8.8, trad.ort.). Cat timp nu te supui lui Dumnezeu si indraznesti sa faci discutie pe tema asta, dovedesti puternic ca esti vrajmasul lui Dumnezeu. Iar daca primesti umilit aceasta descoperire si atunci poti sa plangi si sa spui: "Oh, nenorocitul de mine! Cine ma va scapa(izbavi), de acest trup de moarte?!" (Rom. 7.24).

"Sa fiu ca dreptul Iov din Biblie" (imi scrii). Nu esti si nu trebuie sa fii! Unde sunt suferintele tale pe langa cele ale lui Iov? A pierdut 10 copii mari, toata averea, sanatatea pe deplin. Chiar si sotia lui a devenit dusmana(Iov 2.9.10). Si totusi acest om numai de la capitolul 42.4-5 L-a cunoscut pe Dumnezeu intr-adevar. Cat timp cineva n-a fost pustiit de Dumnezeu(Isaia 40.3), se-nvarteste in jurul sau. Viata mea mostenita de la parinti nu trebuie s-o vertfesc lui Dumnezeu, caci e viata blestemata cu totul. Asa cum este! CU binele si raul! Si, Dumnezeu cand a jertfit pe Fiul Sau pe cruce, si noi am fost inclusi in El! Noi am murit impreuna cu Hristos!(Gal. 2.20). Asta e credinta!(Evrei 11.1). Nici-o ravna, nici-o straduinta a vietii vechi, blestemata. Cand ai ajuns sa vezi ca mia jos nu puteai sa ajungi, decat unde esti, nu in a face pacate, ci ca fiinta – atunci recunosti ca , esti, nu pacatoasa, ci pacatoasa pierduta! "Si Fiul lui Dumnezeu a venit sa caute si sa mantuiasca ce este pierdut!(Luca 19.10). Asta e realitate cruda, dar dumnezeiasca.

"Crezi ca pot, cand omul modern de azi isi spuneca: Raiul si iadul este aici pe pamant?"(Asa imi scrii). Dar te intreb eu: oare nu este un om modern care a vorbit asa: "Cine este Domnul, ca sa ascult de glasul Lui?...Eu nu-L cunosc pe Domnul...!" (Exod. 5.2). "Nebunul spune in inima lui: Nu este Dumnezeu!"(Ps. 14.1). "Sa mancam si sa bem, caci maine vom muri..." (1 cOr. 15.32). Oare aceste persoane au fost moderne? Nu omul modern spune asa, omul decazut, mort, fara credinta! Toate secolele au avut oameni, care au avut legatura cu Dumnezeu Atotputernic! Ce-mi vorbesti de oameni moderni? Nu vezi, unde ati ajuns cu modernismul vostru? Suport cu usurinta dispretul "omului modern" Si sunt fericit ca in secolul acesta nu sunt modern si nici nu vreau sa fiu! Sunt destul de inapoiat si-I multumesc lui Dumnezeu pentru toate binefacerile Sale! Chiar si pe aceia, care ne da prin oameni "moderni", fara credinta! Nu doresc raiul lor care poate sa fie: mancare, bautura, barbati, femei, sexul in cele mai variate game, confortul si poezii – cu atat mai mult ti se raceste inima si ramane mai setoasa dupa ceva necunoscut. Dumnezeu!

Mama voastra va calma foarte frumos pentru un timp. Dar a plecat mama voastra in vesnicie se si a plecat si calmarea. De ce nu vrei sa primesti pe Cel care "ramane in veci cu tine?"(Evrei 13.5). Nu vedeti ca, ajutorul vostru duhovnices era legat de o anumita persoana, o persoana muritoare?Domnul Isus vrea sa intre in inima ta! Nu la o inima curata, ci la una nespus de rera.(Ieremia 17.9).

"...ne iubea asa cum eram si vorbele ei mergeau tuturor la suflet,..." (imi scrii). Dar ea(fie binecuvantata), era o fiinta muritoare, dar pe tine te cheama Domnul Domnilor, Dumnezeuul Dumnezeilor! Caci asa te iubesti cum esti, dar nu te lasa asa cum esti. Ti-a dat viata din Viata Lui si ti-a daruit pacea Lui, care "intrece orice pricepere".(Fil. 4.7).

"Cand ai sufletul asa ravasit, e greu sa te achiti de obligatiile acestei lumi!"(Scrii in randurile tale).

Cat timp omul este ob duhovniceste nu vede altceva, numai obligatii. Obligatii fata de Dumnezeu, fata de lumea aceasta. Dar, cand a primit obligatiile lui Dumnezeu care ni le-a dat in Fiul Sau Isus Hristos, atunci nervii mei se odihnesc, sufletul meu canta, caci am primit darul lui Dumnezeu, Duhul Sfânt in duhul meu! (Rom. 8.15,16).

"Citesc zilnic cate un verset si gasesc multa intelepciune condensata. De cate ori imi zic: Eu sunt o nimica!" Chiar asa sa fie?! Bietii intelectuali – ispita voastra ,sa intelegeti totul prin minte! Parca ati umbla in laborator, cititi Cuvantul lui Dumnezeu in laborator, cand cititi Cuvantul lui Dumnezeu, cate un verset. Vai de capul me! Ce-ar fi, daca o fata logodita de mult cu iubitul ei, cand primeste o scrisoare de dragoste de la iubitul ei, ar citi in fiecare zi cate un rand?! Si, in loc sa primeasca duhul dragostei izvorata prin randuri, ar gasi niste intelepciune si aforisme? Cumpa mea! Esti inca bogata. Si nici un suflet plin de bogatie desarta nu-L poate primi pe Hristos, ca Domn! Daca eu sustin cu putere: Esti o nimica, nu are nici-o valoare! Ba e o jignire. Dar, daca asa ai putea citi odata Cuvantul lui Dumnezeu, ca El sa-ti dovedeasca, ca esti o nimicaa, atunci vei spune din convingere si n-ai retrace niciodata! "Pentru mine ramai o mica oaza, in care calatorul oboist de drum bea si se odihneste, ca sa

capete puteri sa mearga mai departe!" Ar trebui sa ma bucur de expresiile frumoase ce-mi scrii, dar mai repede ma intristeaza, caci asa observ ca prea mult am tras privirile oamenilor asupra mea si am umbrit slava Stapanului meu. Gandeste-te. Daca eu sunt o oaza mica, atunci cum e Acela care m-a facut pe mine, biata femeie ratacita, pribeaga in lumea asta, care cautam in amor fericirea, si cand am fost satisfacuta, nu trupeste cu placeri trupești, ci in duhul meu am ramas uscata, subreda! La cautarea mea dupa fericire am ajuns la bautura. Robita, uscata, far pic de verdeturi, cum am putut deveni o mica oaza?! M-a predate unui Domn, care este batjocorit si astazi: "ISUS HRISTOS E NUMELE LUI! El mi-a spus: "Cine crede in Mine, din inima lui vor curge rauri de apa vie, cum zice Scriptura!" (Ioan 7.38). Ai vrea sa-ti predai viata ta Acelui Domn, care te cheama, care te asteapta? De ce-L lasi sa te astepte degeaba?

"Ferice de cel ce crede!"(imi scrii). Da, asa este. Dar trebuie sa sti ca, credinta aceasta este un dar al lui Dumnezeu(Isus Hristos), care este adus de El la tine! N-ai vrea sa primești darul acesta? Dar nu intai credinta si pe urma El, nu! Intai El si impreuna cu Isus Hristos vine credinta, nu trebuie sa te fortezi. Trebuie sa recunosti ca esti sarac, gol, orb, ticalos si nenorocit!", si imediat vei primi totul gratis.(Ap. 3.17).

Te rog sa citesti cele scrise de mai multe ori si la distante si vei intelege din ce in ce mai mult! In numele fratilor si surorilor mele: salutul si dorinte bune!
Cu dragostea lui Hristos Isus te imbratisez! N.A.

Constanta 30.Vi.'74

Azi va avea loc botezul meu,...si al Luizei Blaj. Noi suntem rodul d-stra si se cuvine sa va scriu, despre aceasta zi minunata....Ps. 56.8-11.

Va salut cu Ps. 84.5,7,11,12 si Isaia 61.10,11 si Ps.20 si va doresc!

Simona A. vedere!

Oradea 3 Iulie '74

Iubita Simona, sora mea in I.H.,

Azi am primit randurile tale si ma grabesc sa-ti raspund la stirea scurta, dra pretioasa.Cu nadejdea ca, atitudinea voastra era buna in privinta botezului, despre care mi-aduc aminte ca v-am vorbit, adica: nu cu botezul in apa ati inceput calatoria voastra spre cer, ci cu botezul in apa ati depus o marturie ca voi ati ajuns acasa, la Tata. Adica , nu ati asteptat o curatire prin botez , ci ati depus o marturie "a unui cuget curat, prin invierea lui Isus Hristos!"(1Petru 3.21). Nu este nimeni inmormantat inaintea mortii sale. Voi nu v-ati botezati ca sa muriti, ci fiindca ati crezut ca sunteti morti impreuna cu Hristos Isus(in). botezul este ingropare!(Rom. 6.3-5). Asa ca e o zi frumoasa, darn u prin botezul cu apa ati fost infiati, ci prin Duhul Sfant cand ati crezut.(Gal. 3.36). Majoritatea membrilor de adunari sunt botezati cu botezul lui Ioan si foarte putini sunt cei acre sunt botezati cu Duh Sfant! Cei botezati cu Duhul nu vor sa ajunga copiii lui Dumnezeu, ci marturisesc ca au devenit prin credinta lui Isus.(Ap. 14.12). Diferenta? "Cat sunt de sus cerurile fata de pamant, atat sunt de sus caile mele fata de caile voastre si gandurile Mele fata de gandurile voastre."(Isaia 55.9). Atat e diferenta intre un membru de adunare si un copil al lui Dumnezeu.

Si, acum ceva referitor la frumoasa expresie: "Noi suntem rodul d-stra si se cuvine..."

Dragele mele, nu sunteti "roadele mele". Voi sunteti rodul Domnului Isus, sau rodul Duhului Sfant! PAvel asa vorbeste: "...am lucrat mai mult decat toti: totusi, nu eu ci Harul lui Dumnezeu, care este in mine!"(1Cor. 15.10).Si Cuvantul ne spune clar: "Adevarat, adevarat va spun ca daca grauntele de grau, care a cazut pe pamant nu moare ramane singur,dar daca moare aduce multa roada".(Ioan 12.24). Asa ca "Nici cel ce sadeste nici cel ce uda nu sunt nimic ci Dumnezeu care face sa creasca!"(1Cor. 3.4-8). Rodul, totdeauna este al Duhului. Dar cine stie cati credinciosi au fost intrebuintati de Duhul Domnului, pana un sulet ajunge "pustie", gata sa primeasca harul lui Dumnezeu in Isus Hristos? Asa ca, eu ma multumesc sa ma bucur impreuna cu voi, sis a am nadejde ca "Acela care a inceput in voi aceasta buna lucrare, o va ispravi pana in ziua lui Isus Hristos!"(FIL. 1.6).

Si acum va avertizez c aorice bucurie in care se amesteca catusi de putin din sentimentele voastre(noastre), sufletesti(simturi) va avea si reactiune. Sa nu va sperati. Sa nu dati inapoi. Mantuirea voastra e zidita pe "Stanca in care nu este nici o schimbare, nici umbra de

mutare!”(Iacob 1.17). Nu uitati nici pentru o cilpa, caci “lui Dumnezeu nu-I pare rau de darurile si de chemarea facuta”.(Rom. 11.29).
Si acum va doresc inaintare normal ape “CAlea binecuvantata a credintei”, si sarut pe toti sfintii. Harul si pacea Domnului sa fie sis a ramana peste voi.
Al vostru frate in Isus Hristos nenea Gusty. Ioan 10.17,18.

Frate Gusty,

...cand invatam bine credeam ca-s fericita, darn u eram; aveam doar o multumire sufleteasca sic and luam vreo nota proasta mi se spulbera...:ori fericirea adevarata nu dispare niciodata...Niciodata...

Exista fericirea?...o fericire adevarata?...O bucurie vesnica mi-a cuprins sufletul si intreaga fiinta.

Azi am vorbit mult cu El...

Azi , ami mult ca oricand

Simt ca in mine pulseaza viata!

Simt ca port in suflet o comoara

Simt ca stapanesc lumea

Pentru ca stapanesc totul!

Simt ca as putea vorbi lumii

De fericire!

Da! Exista fericirea!

Nu spontana, ci vesnica, permanenta!

Am aflat fericirea!

Am aflat lumina

Am aflat adevarul!

Am aflat viata!

N-am sa uit niciodata pustia aceea

Pustia prin care-am trecut...!

Cate lacrimi!...cate,...cate,...

Dar, azi am pace, am fericire!...

Cum se poate asa ceva...?

Doream sa visez,

Sa progrez prin propriile-mi maini

Su forte...dar n-am putut.

Azi nu fac nimic, nici-o sfortare,

Si cresc, simt cum cresc,...

De ce asa? O stie El,...

Dumnezeu v-a trimis frate, de aceea Lui II multumesc. Scrisoarea d-stra de atunci a cantarit,...!

Ps. 32 mi s-a-implinit in viata!

Maranata!

“Vine Domnul!” Sa fim gata!

Va doresc ps. 20.

D Simona.A.

Luiza va trimite sanatate si parintii mei la fel.

14.Sep.1974.

Oradea 16. Sept.1974

Motto: “Oricine care crede, ca Isus este Hristos, este nascut din Dumnezeu , si oricine iubeste pe cel care a nascut, iubeste sip e cel ca s-a nascut dintr-Insul.”(1Ioan 5.1).

Draga Simona,

Am primit randurile tale, cantarea duhului, eliberat de Duhul Sfânt din robia sufletului, al simturilor, vointei, pornirilor.Da! Expresiile declarate sunt divine, vesnice. Intai am crezut ca mi-ai trimis o poezie, sau ai copiat de undeva, dar cand am citit, mi-am dat seama ca e o declaratie de dragoste a unui suflet care vorbeste despre comorile ce le are! Si va avea

vesnic, simte sau nu simte!

Te avertizez, nu e lasa demoralizata nici de oameni, nici de Satan , nici de frati in decursul vietii tale. Unii spun: lasa fetit-o. Asa am fost si eu candva, dar a trecut un timp si a trecut si entuziasmul. Si asa vrea diavolul s abagatelizeze starea aceasta minunata, bagatelizand si degradand in starea de simtaminte. Nu. Esti in posesia realitatii, si realitatea dumnezeiasca in care "nu este nici schimbare, sau umbra de mutare".(Iacob 1.17). "Fiindca Dumnezeu nu-si mai ia inapoi darurile si chemare facuta(Lui)!(Rom. 11.29,trad.ort.) Asta e "Stanca" care nu se clatina! Daca parasesti acest teren veritabil, atunci vei vorbi ca David la PS. 30.7,8, unde vorbeste asa: "In fricirea mea ziceam: "IN veac nu ma voi clinti; caci prin biunavointa Ta ai intarit numele meu. Dra Ti-ai ascuns fata Ta si m-am tulburat."(trad.ort.).

Inaintea predarii adevarate, diavolul spune: "Vezi de treaba, nu esti tu cum sunt altele si altii, tu esti mult mai buna. Si la urma urmie si Dumnezeu este milostiv, indurator. N-ai de ce s ate temi!"

Dupa o adevarata predare, schimba placa si spune asa: "Tu esti sfanta? Tu esti copilul lui Dumnezeu? Vezi de treaba. Pai, nu vezi cat de slaba esti?! Esti plina de pacate. Si Dumnezeu este sfant, de sapte ori sfant, si El e "foc mistuitor". Lasa totul balta". Ei, ce fcai? Daca esti bazata pe sentimentele tale, vai de capul tau. Dar, daca te-ai rezemat pe Cuvantul lui Dumnezeu, esti invincibila.

Nu primi pripit orice mancare duhovniceasca. Si Satan vorbeste din Biblie. Dumnezeu a zis: "Dar, din pomul cunostintei binelui si raului san u mamanci, caci in ziua in care vei manca, vei muri negresit"(Gen.). Atunci sarpele a zis femeii: "Nu, nu veti muri!"

Isus a zis: "Amin, amin graiesc voua: "Cine asculta Cuvantul Meu si crede in Cel ce M-a trimis pe Mine, are viata vesnica si la judecata nu vine, ci s-a mutat din moarte la viata!" Si Satan iti sopteste: "Cum poti crede tu asa ceva? E imposibil! Vom vede la urma, nu fii ingamfata, fii smerita. Si tu ce faci? Crezi contrar simturilor tale! Nu mai cred ochilor mei din cap, nu mai cred inima mea. De acum incolo cred Cuvantul lui Dumnezeu. Cu o credinta, pe care n-o am, nu am mosatenit-o de la parintii mei, nu mi-a dat-o nici cel mai devotat crestin, ci am primit-o de la "Isus, Incepatorul si Implinitorul credintei!"(Evrei 12.2). Asta e credinta lui Isus!

Nu uita, poti pierde simturile dulci, entuziasmul, elanul caci: "cei tineri se obolesc, isi risipesc puterile, si oamenii de lupta putea-vor sa se clatine, dar cei ce nadajduiesc in Domnul se vor innoi puterile lor, le va creste aripi ca ale vulturului; vor alerga si nu -si vor sleii puterile lor, si nu se vor obosi!"(Isaia 40.30,31). Si daca te obosesti te intraba Domnul tau: "Poprul Meu, ce ti-am facut si cu ce te-am incercat(incarcata), de osteneala? Raspunde-mi!(Mica 6.3). Si tu ce vei raspunde: "Zis-am:

Marturisi-voi Domnului faradelegile mele! Si, iata ai ridicat povara pacatului meu!" (Ps. .6.32). Umbla dar, in lumina si sangele Domnului Isus te curateste de orice pacat!

Al vostru frate in Isus Hristos

Nenea Gusty

Draga Gusty,

Am primit scrisoarea de la tine si m-am bucurat ca, din nou s-a ivit prilejul sa multumim si sa slavim pe Dumnezeu(Domnul si Mantuitorul nostrum), Atotputernic!

Pe baza Cuvantului Lui si a promisiunilor Lui "mari si scumpe" eu Ii multumesc si-L slavesc in rugaciunile mele si "tot ce este inlauntrul meu", slaveste pe Cel al Caruia sunt(voi nu mai sunteti ai vostri), "de aceea si duhul si sufletul si trupul sunt pazite pentru El(pazite intregi)". De asemenea Il slavesc prin credinta, al carei incepator este El, si El este si desavarsitorul credintei.

Ma bucur nespuse de mult, cand intalnesc frati, copiii ai lui Dumnezeu, care laud ape Domnul si-L slavesc. Adevarata lauda si slavire nu poate izvari decat din credinta.

Credinta Il slaveste. Necredinta sau chiar indoielile Il necinstesc. Ma bucur ca Domnul te tine in harul Lui , dupa cum ne tine sip e noi. Si aceasta ne este de ajuns.

"Harul Meu iti este de ajuns!" Si acum, te rog, primeste si buruiana amara(ierburi amare), a unei mustri fratesti si din dragoste(Scriptura spune despre "credinta care lucreaza prin dragoste").

Cand am fost impreuna la Mircea Z. tu nu ai aratat o dragoste fata de Liviu, cand a sosit intre noi, asa am observat eu si altii.

Mi-am zis eu ca o sa-ti spun cand ne vom intalni, dar fiindca nu stiam cand ne vom intalni am

facut-o acum.
"Vegheati unii asupra altora".
Cu dragostea Domnului, Aron!

Oradea 10 Sept. '74
Draga Aron,

Azi am primit scrisoarea ta si raspund imediat, caci mi-ai cauzat mahnire. Te rog sa-mi trimiti cele cerute de mine.

Te-am rugat sa-mi trimiti adresa lui Jony Ginga. Tu nici nu amintesti de asta. Ti-am cerut scrisoarea care ti-am incredintat-o si e-am rugat sa mi-o trimiti imediat inapoi dupa ce ati citit, adu tu nici nu stii la cine e. Ce zici de asta? Si imi trimiti recomandat. De ce? Doar tu ai luat obligatie pentru scrisoare fata de mine, nu e totuna daca am, sau nu.

In ce priveste dragostea mea fata de Liviu, nu cred ca este vorba de sentimente de dragoste de om. Nu este el de vina ca er atitudine de "om greu", ci cei care ii fac curte. Dumnealui cand a sosit a fost intrebat de unul din voi, iar raspunsul lui in ce priveste "trezirea", nu pe mine m-a indignat, ci pe Relu. El a vorbit imediat in contradictoriu, si cele spuse de tine ca ale mele sau ca ale lui Relu, dar din tot ce ai spus s-a inteles ca nu esti de acord im totul cu Liviu, lucru pe care mi l-ai spus in drum spre profesor. Iar la cele spuse de mine Liviu a dat cu mana spunand: "Sofistica!", daca nu intelegi ce inseamna, citeste la Enciclopedie.

Asa ca, daca trebuie sa mananc amar, hai sa mancam toti cei care n-am fosat de acord cu cele spuse de Liviu! Dar dupa intelesul Cuvantului nu mustrare e "ierburi amare", ci mai repede 2 Cor. 6.10 si 1 Petru 1.6 adica, atitudinea mea fara dragoste, daca ma intalnesc cu o atitudine fara dragoste. Desigur ca o lucrare pentru a strange multi membrii pentru Cultul Baptist, ma incalzeste, dar orice lucrare frumoasa pentru orice Cult e o lucrare omeneasca, sufleteasca sin u ma face sa strig de bucurie. De aceea si fac ce-mi este datorita, s cercetez orice lucrare, daca e de la Domnul - si intre timp ma curatesc de orice pizma, gelozie, suspiciune, prejudecata.

Nu recunosc nici-un program facut de oamnei, ca "service divin" sin u iau parte nici cu buni, nici cu rai. De cate ori ma pune sa marturisesc in cadrul unui astfel de Cult(program omenesc), de atatea ori voi spune ce vrea Domnul, nu ce pe place conducatorilor, sau membrilor de adunare. Drept consecinta? Ma primesc odata, sau de doua ori, darn u ma primesc cu totul, caci asa spune Cuvantul la Isaia 33.14: "Pacatosii tremura in Sion sip e cei fara lege ii cuprinde frica: cine poate locui cu focul mistuitor si cine poate locui cu focul vesnic?"(trad mag.).

Cand la lucrarea predicii, cei baptisti din adunare raman impietriti si totusi laud ape predicator pentru lucrarea mare, pentru multimea stransa, nu te supara pe mine ma pune pe ganduri. Spui ca te bucuri cand intalnesti crestini, care prin credinta slavesc pe Dumnezeu. Dar vce facem? O fabrica de imitatie de crestini. Din cauza nevegherii la normele simple, dumnezeesti acceptam programele nascocite de mintea omeneasca sin e miram de sunt atatia putini credinciosi adevarati?

Ma bucur dinainte ca "focul va incerca orice lucrare, care nu e de la Duhul Sfant" Doresc din toata inima sa nimiceasca orice lucrare facuta de mine, chiar acum, chair pe pamant. Dar sunt convins ca ramane in picioare(in veci) tot ce a facut Duhul lui Dumnezeu prin mine.

Si acum iti marturisesc (Domnul stie), ca nu am avut nici-un simtamant de dragoste in mine cand a inceput sa vorbeasca Liviu, vazand ca e plin de el. Asa am cazut in Matei 7.1-5. dar m-am curatit prin sangele Domnului Isus!

Te rog implineste cererea mea si trimite-mi scrisoarea si adresa fartelui Ginga. Daca n-o ai tu, caut-o la altcineva.

Acum mi-aduc aminte ca eu ti-am scris sa-mi trimiti scrisoarea recomandata, dar aceasta am cerut-o ca sa nu se piarda copia scrisorii, care pentru mine document.

Harul si pacea lui Dumnezeu sa ramana peste tine si casa ta.

Al tau frate in Hristos Isus, Gusty.

Oradea 7 Dec. 1974.

Iubita sora in Domnul nostrum Isus Hristos,

Am primit randurile voastre, am citit si am rugat pe un frate batran sa va scrie cu masina in limba romana ceea ce vreau sa va scriu.

De la inceput trebuie sa va scriu ceea ce stiti si voi tot asa de bine ca mine ca, daca la orice lucrare nu e bun inceputul, atunci cum poti astepta sa fie bun sfarsitul, cu atat mai mult la lucrarea duhovniceasca. De aceea noi degeaba rasucim randuiala dumnezeiasca cu Biblia noastra, nu reusim sa iasa ceva bun cu slujirea noastra pentru sufletele omenesti.

Sa incepem cu un verb din scrisoarea voastra. Intre altele imi scrieti asa: "Cucernic si cu inima buna, sufletul larg." Nu, nu spune Cuvantul lui Dumnezeu ca asa a iubit Dumnezeu pe "cei buni", ca a dat pe Singurul lui Fiu. Asa spune: "Dar Dumnezeu invedereaza dragostea Lui catre noi prin aceea ca, pentru noi Hristos a murit cand noi eram inca pacatosi". (Rom. 5.8, trad. ort.). Domnul Isus vorbeste clar: "N-au trebuinta de doctori cei sanatosi, ci cei care sufera. N-am venit sa chem. Pe cei drepti, ci pe cei pacatosi la pocainta". (Luca 5.31,32). Nu citim bine Biblia daca gasim oamenii lui Dumnezeu in loc sa gasim pe Hristos Isus.

Intr-un loc Domnul Isus repropune celor care cu ravna cercetau Scripturile si le zice: "Voi cercetati Scripturile caci socotiti ca in ele aveti viata vesnica; si tocmai ele marturisesc despre Mine sin u veniti la Mine ca sa aveti Viata." (Ioan 5.39, 40).

Cu dorinta sa ma iubeasca sip e mine Dumnezeu pot ajunge in iad. Pentru ce se vesteste ca Domnul Isus a murit pentru cei pacatosi si cheama pe toti pierdutii la mantuire; nu-mi foloseste la nimic daca nu primesc cu credinta in inima mea.

Ori nu sunt pacatos si atunci n-am nevoie de mila lui Dumnezeu care mi s-a dat prin Isus Hristos, ori nu primesc cu credinta ceea ce aud. (Evrei 4.1,2). Atunci se naste intrebarea, si foarte bine daca avem o astfel de intrebare, caci credinta prin care-L apuc pe Domnul Isus ca Mantuitor nu e fortare omeneasca, sufleteasca nu provine din om. Asta e darul lui Dumnezeu (Iuda 1.3, 2Petru 1.1). Aceasta e credinta lui Isus. (Ap. 14.12). Cand ai primit acest dar minunat atunci te miri cum ai putut sa traiesti fara el pana acuma. Sa invatam odata pentru totdeauna ca pe pamant nu sunt numai doua categorii de oameni. Pacatosi, care au primit mantuirea lui Isus Hristos (care e gata. 1 Petru 1.5) si oameni care n-au primit mantuirea, "caci darul lui Dumnezeu s-a dat pe fata, mantuitor pentru toti oamenii" (Tit 2.11) si "Dumnezeu voieste ca toti oamenii sa se mantuiasca sis a vina la cunostinta Adevarului". (1 Tim 2.4).

Asa ca incetati cu ravna sa fiti buni. Lasati-va convinsi de Isus ca sunteti pacatoase pierdute. Si daca v-a convins Cuvantul lui Dumnezeu ca sunteti, atunci auziti cu nadejde vie cele spuse de Isus Hristos: "Pentru ca Fiul Omului a venit sa caute sis a mantuiasca pe cei pierduti" (Luca 19.10). Acuma spuneti cu "bucurie negraita si slavita": Fii binecuvantat Doamne. Nu eu Te-am cautat, Tu m-ai cautat si mai gasit, acum sunt a ta odata pentru totdeauna. Asta e terenul binecuvantat al credintei si san u va dati jos de pe acest teren al odihnei si nu cumva sa cautati mantuirea iarasi prin faptele voastre, prin ravna voastra. Lasati-va ca Dumnezeu sa va fac bune (1 Petru 5.10, Evrei 13.20,21, 1 Tes. 5.23,24). Bagati de seama, El face in voi. In ce priveste intrebarea voastra in privinta bolii mamei mele, aflat ca este binevenita orice incercare de la Domnul. Daca cineva nu are urechi de auzit, Dumnezeu prin mila Lui, care ne-a fost data in Isus Hristos, ne mai atinge si trupul, carnea. Cum se apropie Tatal ceresc? Cand ti-e bine nu simti nevoia, cand ti-e rau, atunci zici: "Unde e Dumnezeu? Mama mea are deja 74 de ani sin u ma mir daca e bolnava, ma mira ca e sanatoasa. Un trup care a fost uzat 74 de ani si anii astia n-au fost folositi in slujba Domnului? Multumesc Domnului pentru harul care s-a revarsat asupra ei sin u a lasat-o sa treaca in vesnicie, ci prin boala a cautat si parca deja incepe sa lumineze.

Va saruta al vostru frate in Isus Hristos.

Oradea 30 Aug.1976

Draga Tanta,

Am primit cateva randuri si am ramas uimit cum n-ai inteles randurile noastre trimise de la Moneasa. Din nou iti spun ca acolo erau trei crestini. Erau cu o sora si un frate batran din Oradea. Fratele batran era batran nu numai ca varsta, ci cu intelepciunea unui prezbiter pus de Domnul. Daca a fost prezet, El a scris ca stie mai bine romaneste. Multumesc cu rectificarea gramaticala, dar nu era principal cum este scris, ci cum este scris.

Tu ma-ntrebi daca am simtit, si cum n-am simtit. Dar eu nu umblu dupa simturi, este un teren alunecos. Prin Cuvantul lui Dumnezeu vreau sa fiu condusa, prin Duhul Sfant. Cand

eram la Magda, Domnul nostrum ne-a descoperit ca dansa nu era o persoana care nu cunoaste pe Dumnezeu, nici pe Fiul Sau pe care L-a trimis. E un suflet care n-a primit inca Viata vesnica.(Ioan 17.3). Cuvintele de ironie, de repros fata de Dumnezeu Tata, cuvintele de batjocura la adresa Mantuitorului, dovedesc ca dansa nu "a avut credinta de acelasi prēt ca a noastra, Petru, cu a lui Avraam."(2 Petru 2.1, Rom. 4.20-24).

Tu trebuie sa sti si mai bine ca ai un primit o scrisoare de la dansa, si daca nu a primit de la tine pentru vindecare ei altceva decat nitica alifie pentru alinarea durerilor "eului", atunci n-ai facut nimic. Dansa are nevoie de cutitul(sabia) lui Dumnezeu.(Evrei 4.12).

Ma doare cand ma gandesc cate personae sunt induse in eroare ca dansa, care fara nasterea din nou, au inceput sa lucreze pentru Dumnezeu, fara sa-L cunoasca pe Domnul. Si dansa s-a laudat ca era misionara sau chiar si acum se considera.

Dovada cum punea pe mama sa raposata la nivelul Mantuitorului – nevinovata,unoasca pe Domnul. primit de la tine pentru vin, fara pacate si-L cert ape Dumnezeu ca nu era cu dragoste; vorbea de pacatele baptistilor, crestinilor dupa Evanghelie, numai despre pacatele ei n-a vorbit nimic., , fara pacate si-L cert ape Dumnezeu ca nu era cu dragoste; vorbea despre pacatele baptistilor, crestinilor dupa Evanghelie, numai despre pacatele ei n-ar fi vorbit nimic. Cand fratele batran cu dragostea de sus incerca s-o intoarca catre Domnul Isus, raspundea cu batjocura, sic and fratele a rugat-o sa se uita la dansul(Fapte 3.4), fiindca vorbea cu ochii intorsi in jos, atunci a spus: nu pot, n-am putere. Suntem convinsi ca e indracita si Dumnezeu are alta metoda cand lucreaza cu astfel de finite. Starea ei trebuie descoperita!

Asta este ceea ce trebuia sa-ti scriu.

Harul si pacea Domnului sa fie sis a ramana peste tine, a ta sora in Hristos Isus.

15.02.1982

Draga frate,

Vreau sa fiu scurt de data aceasta in aceasta scrisoare. Intai va spun ca sunt bine, cu toate ca Domnul m-a trecut prin experiente deosebite; nu totdeauna L-am inteles de ce se poarta asa cu mine, dar stiu ca in spatele tuturor imprejurarilor este Mana Lui iubitoare si plina de dragoste. Am ajuns la faliment total, darn u theoretic ci am simtit in tot ce-as face si ce-as incerca. Nu mai am incredere in mine, in nimeni. Acum astept de la El rezolvarea tuturor problemelor, situatiilor, atat cele de acum cat si cele ce vor veni.

In Martie iau concediu si fiind ultima posibilitate de-a mai pleca anul acesta, vreau cu ajutorul Domnului sa vin sip e la dumneavoastra. Nu stiu précis data, dar cred ca voi fi pe la d-stra pe data de 4 Martie. As vrea sa-mi scrieti daca va gasesc acasa atunci.

Cu toata dragostea frateasca C.

a voi fi pe la d-stra pe data de 4 Martie. itate de-a mai pleca anul acesta a in spatele tuturor imprejurarilor

18 Febr. 1982

"O nadejde amanat imbolnaveste inima, dar o dorinta implinita este pom de viata (Prov. 13.12).

Draga C. ,

Am primit randurile tale, am citit si din nou, san u raspund la prima citire cand primesc o scrisoare, dar sa n-o las nici timp indelungat la raspuns. Asa cautam si acum in continutul scrisorii tale, legatura duhovniceasca. Nu fac corespondenta conventionala, dar daca cine va imi scrie atunci caut de multe ori intelesul ascuns intre randuri.

Foarte vag, mai mult o presimtire o am fata de tine. Prea mult te gandesti cu capul si hotarasti cu mintea mersul tau crestinesc. Sunt convins ca Domnul te are in mana Lui, dar predare definitiva si completa nu ai. Caracteristicul vietii crestine este: "Bucurie negraita si slavita", macar ca acum daca trebuie sunteti intristati pentru putina vreme prin felurite incercari."(1 petru 1.6-8). Parca lipseste aceasta bucurie din viata ta. Scrii "sunt bine". Daca acum te-ai intors cu fata catre Dumnezeu. Adica sunt bine din momentul cand am ajuns fiul lui Dumnezeu. De pilda eu sunt bine de cca. 39 de ani. N-am spus ca de atunci ma simt bine. Negresit ca in acest timp de multe ori nu m-am simtit bine si atunci(chiar si atunci), eram

bine. Negresit ca, in acest timp de multe ori nu m-am simtit bine, dar eram bine si atunci caci Dumnezeu-Tata, prin Hristos Isus, mi-a facut bine. (Ps. 116.7-9). Ar insemna ca te-ai predate acum?

"...nu intotdeauna L-am inteles de ce se poarta asa cu mine"ori nu m-am simtit bine si atunci(chiar si atunci), eram bine. Dumnezeu. . Cum asa? Simti ca nu esti vrednic de atata binecuvantare, sau simti ca se poarta cu tine prea aspru? Daca esti al Lui, daca ai Duhul Sfânt, atunci nu mai conteaza asa de tare episoadele vietii mele, caci stiu care este rezultatul, care este rezu?ltatul , care va fi sfarsitul. Isbanda! Victorie prin Acela care ne-a iubit. (Rom. 8.37).

"Am ajuns la faliment total..." La faliment total ajunge omul inaintea pocaintei. Pana ce n-ai ajuns la faliment total, te-nseli daca te numesti crestin. Daca acum ai ajuns la faliment total, atunci cum te-ai pocait? Iar ce ai facut pana acuma, era doar o imitatie de crestinism. Pana acum ai avut incredere in tine, in mine, anumite fete, dar iata-te inselat, descurajat, dezamagit. Dar asta nu e faliment total(complet). Ai auzit glasuri, ai incercat sa fi condus de anumite metode. Totul e zadarnic.

"Acum astept de la El rezolvarea tuturor problemelor..." Nu mai astepti nimic. Toate problemele sunt rezolvate daca El este in tine si tu in El. Iata Cuvantul: "Cand El pe Insusi Fiul Sau nu L-a crutat, ci L-a dat pentru noi toti mortii, cum nu va da El toate, impreuna cu El?"(Rom. 8.32). Dar numai cu El impreuna, nimic fara El. De aceea un crestin la starea de matur se roaga: "Nicidecum sa nu fie cum vreau eu, ci cum vrei Tu!" Da. Toate esecurile vietii tale sunt de fapt binecuvantari,bineinteles, daca esti un veritabil crestin.

Uite cum ne spune Duhul Domnului prin psalmul 139.1-6: "Doamne, Tu ma cercetezi de aproape si ma cunosti; sti cand stau jos is cand ma scol si de departe imi patrunzi gandul. Sti cand umblu si cand ma culc si cunosti toate caile mele, caci nu-mi ajunge cuvantul pe limba si ,Tu Doamne il si cunosti in totul. TU ma inonjori pe dinapoi si de dinainte si Tu pui mana peste mine. O stiinta atat de minunata este prea sus de puterile mele, este prea inalta ca s-o pot prinde.

Eu in luna Martie nu ma pregatesc sa plec nicaieri, daca Domnul nu-mi trimite ordin de chemare. Ma vei gasi acasa.

Harul si pacea Domnului sa fie si sa ramana peste voi.

Al vostru frate, Gusty.

Oradea 30.Nov.1976

Draga D. ,

Scrisorile tale le citesc totdeauna cand primeste familia Molnar si ma bubura faptul ca ai amintiri bune despre intalnirile noastre si partaisa frateasca, de care ai avut parte intre noi. Eu nu ma angajez la schimburi de scrisori si nici acum nu de aceea iti scriu, ci fiindca am gasit in randurile tale ceva neintelegere in legatura cu mine.

Sa fiu departe de mine sa ma supar daca, in calatoria mea in lucrarea Domnului nostru, nu ma primeste cineva ca pe un frate in Hristos Isus. Nu ma supara, dra ma intristeaza. Ti-am povestit patania mea la Campulung si fiindca nu era prima mea experienta, nu am avut sa ocolesc nu numai persoanele, dar si adunarile cu judecata sectara.

Trebuie sa-ti marturisesc ca pana-n prezent nu cunosc in tara noastra un curent mai sectar decat asa zisa Adunare Crestina dupa Evanghelie, de la conducatori pana la delegatie, pana la conducatorii mici, resonsabili de adunaridar nu putini dintre membrii de adunari sunt sectari. Dumitale tocmai aceasta ti-a placut , ca noi nu te-am intrebat la care adunare apartii, nu te-am intrebat dd botuzul cu apa, ci te-am recunoscut un frate in Hristos Isus avand aceleasi daruri ca si noi.

Noi cei care ne-am strans, eram din 2-3 religii, dar nu era nici-o diferenta intre noi, caci ne-a adus in partasia noastra altcineva, numia ce ne-a dat Duhul Sfânt. Eram persoanele care pe fata am refuzat orice porunca omeneasca de la conducatorii Cultului nostru dac nu era in armonie cu cele scrise in Sfanta Scriptura.

Persoana mea acazut in dizgratia reprezentantilor Cultului Crestin dupa Evanghelie ca am avut indrazneala sa le spun pe fata ca noi in starea in care am ajuns, nu mai suntem crestini dupa Evanghelie. Eram gata sa treag consecintele si cat timp am avut prilejul sa le marturisesc "Calea Crucii", am stat intre ei, cand au refuzat si m-au facut razvratit, am iesit din cadrul Cultului si nu m-as mai intoarce chiar daca m-ar alege Delegat Prim.

Cei care gusta Adevarul isi dau seama ca este cu neputinta, ca o invatatura prin care pe mine ma opreste conducatorii adunarilor noastre sa-i cautam si daca-i intalnim sa-I tinem la distanta de cei care sunt botezati, adica nu sunt "dintre ai nostrii", ma invata sa ocolesc pe astia – nu poate sa fie de la Domnul Isus. Si daca imi dau seama, atunci sunt responsabil de aceasta lumina sa spun invatatorilor in acest sens, oricat m-ar costa, "Trupul este unul"(Ef. 4.4), si nu este admis sa stam asa: Eu sunt la lui calvin, eu sunt la lui Luter, eu sunt al lui Wesley, eu sunt al lui Tudor Popescu.

Si inca ceva: daca nu accept , ca numai cei scufundati in apa sunt mantuiti, cu atat mai mult nu accept ca cine a fost botezat de mic copil este socotit valabil. Nu de noi depinde ce este realitatea, ci de Cuvantul lui Dumnezeu. Dar tot asa de sigur este ca Duhul lui Dumnezeu nu ma face pe mine vrajmas infocat al scufundarii in apa dupa ce am primit Duh Sfânt. In cel mai rau caz poate sa spuna: Eu consider ca nu ma nevoie de botezul prin scufundare, dupa ce am primit Duhul, dar nu poate sa fie un luptator infocat contra acestui act. Dupa cum refuz categoric o adunare intemeiata pe botezul prin scufundare, tot asa refuz orice adunare care este bazata pe regulament omenesc, in care este pe prim plan botezul copiilor. Pana acolo ca daca intre timp cineva este luminat totusi pe chestia botezului, atunci este exclus din adunare.

Acest lucru m-a facut sa nu mai vizitez adunarile cu aceasta invatatura, mai cu seama cand la Giurgiu s-au botezat prin scufundare peste 25-30 de persoane, chit ca eu nu le-am vorbit in particular, nici in public, niciodata despre botezul cu apa. Iata draga D., fratele meu in Hristos Isus, care era cauza pentru care nu m-am dus pe la voi si nicidecum vreo suparare.

Harul si pacea Domnului nostru sa fie si sa ramana peste voi.

Al vostru frate in Hristos Isus, nenea Gusty.

Nene Gusty,

Iata ca a sosit ceasul cand sa-ti scriu aceste randuri si sa-ti trimit ceea ce m-ai rugat. N-am reusit sa procur decat 16 pachetele de sare de lamaie, insa daca mai ai nevoie te rog sa-mi scri si voi cauta sa mai fac rost. De fapt la Giurgiu sper sa se gaseasca mai usor deoarece avem fabrica in oras. Te rog sa nu-mi trimiti nici un ban pentru el, caci aceasta mi-ar provoca o adanca mahnire.

Cat despre mine si familie, afla ca suntem bine cu totii si ne bucuram de prezenta minunatului nostru Domn si Mantuitor Isus, in viata noastra si in familia noastra. In ce priveste adunarea, lucrurile decurg normal. Concediul il am in Octombrie si pe 10-11 as dori sa vin pe la Oradea pentru un timp.

Nene Gusty te saut si-ti doresc din partea tuturor multa sanatate. Domnul Isus sa te binecuvanteze cu toata casa.

Salu cu 2 Petru 1.3,4, toata familia.

Gicu, Marga si mama.

Oradea 17 Iun. 1975

Ps. 34.1-5.

Scump frate Gicu,

Te rog sa ma ierti pentru confirmarea intarziata a pachetelului, pentru care ini multumesc in Numele Domnului. Deocamdata am de ajuns; in ce priveste venirea voastra in vizita pe la noi – sunteti asteptati cu dragostea crestineasca, in orice timpuri.

In privinta traiirii noastre cu Domnul nostru scump, pot spune ca avem amri binecuvantari. Eu pe ziua de 8 Apr. am sosit acasa si pe ziua de 9 dimineata am avut perchezitie si am fost inaintat cu mandat de aducere la serviciu Securitatea statului. Mi-au luat toate cartile mele si toate lucrarile mele scrise la masina, bineinteles cu proces verbal, asa cum scrie cartea. In tot timpul perchezitiei a domnit o atmosfera de pace si de bunavoie. Desigur ca nu au gasit nimic ascuns. Tot ce-am avut era in fata lor si semnate de numele meu. Mi-a spus si maiorul: "Uite domnul Pocsy asta ne place noua. Dumneata faci deschis is te feresti de conspiratie. In carti, la toate ai adresa matale, orice scrii subsemnezi."

Am fost inaintat, achitat, chiar si de procurorul Securitatii si am trait ceasuri frumoase. Dupa doua ancheatri m-au lasat in pace si urmeaza sa primesc inapoi lucrarile mele, cu ajutorul Domnului. In tot cazul toate acestea provin de la ravna neintelapta a lui Ton Iosif.

S-ar putea ca inca in vara aceasta sa va vizitez inainte de plecarea mea in R.P.Ugaria. Un lucru e cert: lumea religioasa fuge de cruce. Clea Crucii si astzi in lumea asa zis crestina este desconsiderata(Isaia 52.14, 53.3). Pentru ca marturia despre cruce este o nebunie pentru un om religios. Cum sa nu exclud orice ravna omeneasca, orice starduinta? Cum sa ajung eu copilul lui Dumnezeu daca nu ma silesc, nu ma straduiesc? Cum sa asjung sa fiu placut in fata lui Dumnezeu? Iata intrebari, la care nu primeste nimeni raspuns prin minte, cu straduinta mintii, ci prin credinta: "Fara credinta dar, e cu neputinta sa fim placuti lui Dumnezeu."(Evrei 11.6). Si iata, am ajuns la punctul de care asa de tare s-a poticnit fr. Rebleanu si toata familia lui. Dar Cuvantul vorbeste de o "credinta" care nu era inainte de Rusalii, ci a fost promisa ca va veni: "Mai inainte de venirea credintei, noi eram paziti sub lege si inchisi pana la credinta care are sa se descopere."(Gal. 22.26). De aceea nici cei care au fost luminati odata pentru credinta lor(inainte de Rusalii), n-au primit fagaduintele.(Evrei 11.39,40). De pilda: "Cand veti primi Duhul Sfant, veti primi o putere."(Fapte 1.8). Alta: "Prin credinta veti devenii fii lui Dumnezeu."(Gal 3.26). "In Hristos Isus ati devenit si mostenitorii cerului."(Ef. 1.11). Sa precizam dar: inainte de Rusalii nimeni nu a devenit fiul lui Dumnezeu. Fiul lui Dumnezeu a fost deja pe pamant, a venit samanta cea promisa(Gal. 3.19), dar daca nu moare ramane singura.(Ioam 12.24); sa nu ne-nchipuim ca ucenicii au fost "pocaiti", inaintea Rusaliilor. Domnul Isus spune as lui Petru: "...tu cu timpul(oriland) te-ntorci.."(Luca 22.32)P. de aceea sunt marturiile credinciosilor asa de cetoase, caci nu fac deosebire intre starea inaintea Crucii si dupa cruce. Din pacate sunt prea multi predicatori, care nici ei n-au trecut de la moarte la viata si apoi nu te mira, ca in anumite imprejurari se poarta ca niste dusmani ai crucii. In orasul nostru, o tanara baptista auzind marturia mea despre lucrarea Domnului prin pustiire, sa- suparat tare, caci avea multe bogatii. Dar fiindca era o fiinta fara viclenie, a inceput sa cerceteze si a gasit Adevarul, s-a pocait si a primit Duhul Sfant, si plina de bucurie, fericire a inceput sa marturiseasca ce mare lucru a facut Domnul in viata ei. S-a facut o zarva mare si un foc mare s-a incins asupra mea, cu toate ca eu nu i-am spus ei sa paraseasca Cultul ei. Si nici nu vrea. Dar ne intalni; iti voi povesti in amanunte. Unii au intrebta is cand au auzit cum s-a schimbat viata ei, au zis: "Asta e viata victorioasa a credintei." Ea a raspuns: Da, e viata pe care am capatat-o de la Domnul, prin Isus Hristos. Pai si noi ravnim, ne straduim pentru asta, au zis ei Cand va veti obosi ravnind si veti ajunge sa strigati: "In zadar,...in zadar...in zadar..."(Ps. 137. 1,2). Atunci: veniti la mine si va voi spune cum sa ajungeti in posesia vietii victorioase a credintei, caci nici ravnind, nici straduind n-o veti avea niciodata. Iata ce spune o fiinta, care a trecut de la moarte la viata. Va doresc haru in pacea lui Dumnezeu, in Isus Hristos. Al vostru frate Pocsy.

Oradea 12.Nov.1976
Draga Florica,

Am citi scrisoarea ta de la fratele profesor, si intre randurile scrise se simtea oboseala duhovniceasca. Nu era nimic in felul acesta, dar totusi asta este impresia mea. Ne instiintezi unde locuiesti acum, care este minunua dumnezeiasca, adica sa te conduca Dumnezeu la un preot batran, fara credinta vie, si tu intrebi: "Nu stiu de ce sunt aici?" Ia asculta: "Il faci pe veci o pricina de binecuvantari si-l umpli de bucurie inaintea fetei Tale, caci Imparatul(crestinul), se increde in Domnul."(Ps. 21.6,7). Si asculta mai departe: "Ferice de cei ce-si pun increderea(taria), in Tine, in a caror inima locuieste increderea. Acesti, cand strabat Valea Plangerii o prefac intr-un loc plin de izvoare, si ploaia timpurie o acopera de binecuvantari"(Ps. 84.4-7). Findca tu esti "o binecuvantare" facuta de Dumnezeu, esti acolo ca sa fii ceea ce esti. Nu te silesti sa fii ceea ce esti, ci plina de incredere fata de Tatal tau Ceresc intrebi: "Doamne Tata, ce vrei sa fac aici?" Sunt convins ca nu esti acolo ca sa dovedesti ca stii mai mult din Biblie, decat batranul teolog. Nu, nu trebuie sa faci explicatii despre Isus, despre Pavel, botezul, sfintii, religii. Nu trebuie sa le pui in fata nici cele mai bune in vataturi de la cei mai predati frati. Nu. Trebuie sa lasi viata cea nous din tine sa se manifeste asa cum vrea Stapanul tau. Trebuie sa lasi pe Hristos Isus, care locuieste in tine, sa te intrebuinteze asa cum vrea El. Trebuie sa lasi pe Duhul Sfant, care te stapaneste, sa incalzeasca caminul in care te-a condus. Chiar daca nu-ti deschizi gura: "Ferice de cei ce-si pun taria-n Domnul(Tine), in a caror inima locuieste increderea." Da,

aceasta fericire , unde este prezenta, acolo se simte prezenta lui Dumnezeu.

Si cand acest batran preot ortodox te-ntreaba: De unde ai aceste calitati deosebite(Gal. 5.22), atunci vorbeste-i despre nadejdea ta, care este in tine, dar cu blandete si teama(1 Petru 3.15), atat, fara fortari, fara ravna religioasa. Nu e minunat?

Ma gandeam de unde poate sa-ti vina oboseala duhovniceasca? Si, mi-am adus aminte de cercetarile febrile care se fac, ca nu cumva sa ajungi la aceste posturi de raspundere, mai cu seama in ce priveste educarea copiilor – nimeni cu conceptia idealista. Si te-ntreaba: Nu cumva ai facut candva, cand trebuia sa completezi si tu cate un chestionar, un compromis, un ocol? Nu cumva ai fost pusa in situatia cand trebuia sa-ti marturisesti cine este? Si tu ai fost desteapta, si ai dat un raspuns prin care te-ai deghizat? Acesta poate sa fie un izvor continuu de oboseala duhovniceasca. Acum fi atenta. Daca asa a fost, marturisesti Domnului si El te iarta si te curateste(1 Ioan 1.9). Si acuma nu faci de la tine un pas contrar. Acolo stai si astepti pe Domnul. Ceea ce-ti spune, faci, nimic altceva.(Numeri 22.20).

Harul si pacea Domnului sa fie si sa ramana peste tine.

Nenea Gusty.

Draga frate in Hristos Isus,

Cu strangere de inima, dar si cu teama csriu aceasta scrisoare.Am dorit foarte mult sa ma intalnesc cu d-stra cand ati fost la Ploiesti, dar s-a facut o mica incurcatura. Reni mi-a dat telefon; al nostru nu stiu ce avea ca se auzea foarte slab si am rugat-o sa fie scurta ca n-o prea intelegeam.Mi-a spus ca ati fost la Ploiesti la Valda si m-a intrebat daca nu m-a anuntat nimeni. Nu mi-a spus ca mai ramaneati o zi, ci a zis sa vin la Targoviste sambata. Sa vin la ora 16 in Ploiesti, in gara sa ma intalnesc cu Medi si sa merg la Targoviste la o sora.

Am vrut sa trec pe la fratele Tonoii, dar trenul a intarziat si ama juns tarziu la Ploiesti. Ne-am urcat in tren cu Medi si spre Targoviste mi-a spus ca ati ramas pentru smabata la Ploiesti. As fi vrut sa ma intorc; m-am certat cu Reni putin, dar nici ea n-a vrut, vrand sa se exprime mai rapid, nu mi-a spus ce trebuia.

Am mers duminica dimineata acolo la Biserica. N-am primit nimic, doream atat de mult o partasie si n-am putut s-o am. Au venit niste baieti negri invitati de Medi, asa ca nici la sora Hornansa n-am putut avea partasie. Ma simteam atat de rau inmcat am si plans. Am plecat dupa masa la Ploiesti, dar nu mai erati acolo. La biserica am primit apoi din Cuvant prin fr. Tonoiu. Seara am fost la sora Herman si-am avut partasie minunata. Nu stiu pentru ce a fost asa, dar "multumiti lui Dumnezeu pentru toate lucrurile"

Eram tulburata; am scris o scrisoare fratelui Ioanovici, dar n-am trimis-o. Banda de baieti si-a inceput activitatea. Sunt multi si fac prapad cu femeile, sunt obraznici. Fratele sefului ma urmarea si-mi era tare frica. Am stat in fata Domnului, dar inima-mi era plina de spaima; ziceam si eu: "Doamne Isus sunt in mana Ta, nu-mi este frica, dar...tremur tare(toata)". Vreo doua saptamani n-am dormit nimic; ma trezeam la orice zgomot si strigam la Dumnezeu; era asa o lupta in mine. Trebuia sa repet intruna: "Doamne, Tu esti Pazitorul meu, multumesc ca esti viu si Puternic". Atunci veneau mereu multe ganduri sumbre. De o saptamana insa, m-am linistit, ma trezeam noaptea si ziceam doar: "Fii slavit ca esti Viu", si adormea; am ajuns de nici nu ma mai trezesc. Acum cand scriu l-au prins pe sef. A omorat un om. Am sa trimit totusi scrisoarea fratelui Ioanovici, pe care am scris-o intr-o seara tare zbuclumata.

Sa vedeti cum incercam sa scap si prin ce mijloace "dar voi nu puteti face ce voiti , pentru ca nu mai sunteti ai vostri".

Sa fie slavit El pentru toate; stiu ca orice lucru lucreaza spre binele celor ce-L iubesc.

Scriu atat de rau, desi ar trebui sa scriu mai mult. Am insa incredere ca, El ne tine prin Duhul Sfant in legatura pacii.

Am vrut sa inchei, dar simt ca trebuie sa va mai scriu putin. Tot timpul cat eram in starea d eneliniste am fost ispitita; ispitele erau cele de genul celor dinainte. A venit aici un profesor de sport tanar, dragut... Din momentul in care a venit aici, toata lumea punea la cale o prietenie intre noi doi. Am stat in fata Domnului si I-am dat Lui toata inima, cu sentimentele; imi era groaza de "un lastar de maraciune". M-a tinut in odihna. Imi dadeam seama ca numai El lucreaza facandu-ma sa fiu foarte distanta de el. Am cunoscut ca "feriti-va de orice vi se pare rau", cuvantul acesta il impilneste El in noi prin Duhul. De multe ori as fi vrut sa fiu dragutra cu el, dar cand imi indreptam privirile spre Elsi multumeam ca nu mai puteam face ce coiam pentru ca "sunteti robi ai neprihanirii si, robul nu poate face nimic fara voia

Stapanului, se schimba de la sine comportarea. Acum am cunoscut mai mult ca, viata ni se daruie fara incetare si ca de la Sine face umblarea noastra placuta Lui "ii voi face sa urmeze legile Mele". Cu profesoara de Romana vorbesc foarte putin si rog pe Dumnezeu sa faca mare pustiie si la ea. Mi-a spus ca ea vrea sa se "distreze" bine un timp si apoi sa se pocaiasca. A avut proces pentru divort si-I trebuie inca un martor. S-a gandit la mine si a zis ca nu trebuie sa mint, ci sa spun cateva lucruri care au fost aproape asa si cate-o minciuna. El nu vine cu minciuni? I-am spus ca eu am Stapan si ca El dispune de mine; daca ma lasa plec, daca nu ascult, tremur toata la gandul maniei Lui.

Mi-a spus ca asta nu e prietenie s-o las la greu si altele; s-a separat foc. A doua zi a zis: "Flori, roaga-te si pentru mine". El duce la indeplinire planul Lui din vesnicii facut.

Sa vedeti ce-am patit ce gazda mea. Cand vorbeam cu parintele, ea zicea ca sunt o fanatica, dupa aceea n-am mai discuta nimic. Eu nu i-am spus ca merg la adunare; nu stiu daca trebuie sa merg sau nu. Ceva insa mi s-a parut nu este in regula si am rugat pe Domnul sa faca asa cum crede El ca este bine. A venit un var de-al meu la mine; eu nu eram si a zis "e cumva la adunare", si mai departe un frate m-a cautat peste cateva zile. Cand am ajuns la Niculesti, ce mi-a facut! "Cu prostii aia, cu incultii.." I-am marturisit ca pentru mine Hristos este important si eu caut pe cine are Duhul, pe cine crede in El, nu in religie. Au fost bineinteles toate rudele (au aflat), si-am cazut in dizgratie. Partida cu nepotul care au vrut s-o faca a cazut si ea; nu mai sunt corespunzatoare. Si "ce pacat, ca sunt o fata buna" Cu dragoste va sarut pe toti

Oradea 2 Dec. 1977

"Domnul este de partea mea, nu ma tem de nimic; ce pot sa faca niste oameni?" (Ps. 118.6).
Scumpa sora in Isus Hristos,

Scrisoare ta (fara data) m-a asteptat acasa. Eu pe ziua de 26 Oct. am ajuns acasa si in ziua aceea nu ma citit nici scrisorile care au sosit intre timp. A doua zi am citit scrisoarea ta si, cumva am ramas nedumerit; prima data vazand vicleniile lui Reni. S-ar putea sa gresesc, dar mi s-a parut ca ea n-a vrut sa ne intalnim. Cans am spus sa te instiintam ne-a spus ca ati vrut sa mergeti la Targoviste, dar asa nu mai mergeti - dar nu ai sosit nici a doua zi, si eram putin necajit de atitudinea ta, dar fiindca nu stiam care e motivul de n-ai venit, te-am indreptatit. De fapt in prima noastra intalnire la Valdi am avut in incident neplacut, dar fericit. Cred ca era cu efecte bune. Ascultand, Dumnezeu stie in a cata ora marturie despre lucrarea Duhului - pustiire, n-a mai putut rezista si-a nceput sa strige: "Sunt incurcat complet. Nu mai stiu cine sunt. M-ati nenorocit. Spuneti-mi clar: Ce trebuie sa fac ca sa fiu palcut lui Dumnezeu?" (Valdi).

Era foarte agitat si cumnatul fr. Tomoiu a sarit in ajutorul lui. Da! Are dreptate Valdi. Ce tot vorbiti aici despre Rom. 7, despre pustiire, despre intuneric si pierdut? Cuvantul lui Dumnezeu nu spune altceva decat: "...oricine va chema Numele Domnului va fi mantuit" (Rom. 10.13). Sau: "Crede in Domnul Isus si spune altceva decat: "ire, despre intuneric si pierdut? fiu palcut lui Dumnezeu?" ai sosit nici a doua zi si vei fi mantuit si tu si casa ta." (Fapte 16.31). Atat trebuie si nu mai mult. Sa ne spuneti clar, cand trece omul prin Rom 7? Inainte de pocainta, in timpul pocaintei, sau dupa pocainta? S-a creat o atmosfera grea, incarcata de duhuri necurate si iti marturisesc ca, pentru un timp scurt, si pe mine m-a nedumerit. Dar cand mi s-a dat prilej sa vorbesc din nou, din nou am spus acelasi lucru si am daugat: "Nu spun eu in care timp trebuie sa fie Rom, 7, ci spun cu toata siguranta: Daca inca n-ai trecut prin Rom. 7 nu esti pocait. Foarte interesant era ca si Reni a avut atitudine negativa si numai dupa ce am simtit aceeasi marturie, atunci si-a revenit. Fratele Tonoiu n-a spus nici o vorba, dar in duh era cu mine.

A doua zi, adica seara ne-am intalnit la fr. Tonoiu si a venit un "alt valdi". Un Valdi senin. Ne-a marturisit ca a ajuns in starea de disperare si si-a dat seama ca trebuie sa se intalneasca cu isus Hristos personal. A plecat departe de oras si s-a pus in genunchi si-a cerut sa primeasca credinta. Si a primit lumina, ca in Hristos isus a primit totul, si atunci porumbelul pacii a intrat in inima lui.

Desigur ca, pentru mine ar fi fost o prima binecuvantare sa fi fost prezenta si, Satan stia de ce te-a tinut departe. Imi pare rau ca tocmai un copil al Domnului a fost intrebunitat, sa-si indeplineasca planul.

Si, acum s-avedem lucrurile tale: Nu cred daca vorbesc de la mine, cand te avertizez; cauta-ti

un serviciu, departe de învățământul școlar. Sunt convins că nu e locul tău acolo, nu aștepta să fii dată afară de ei. Cât timp lucrezi acolo, vei avea de suferit, ori că mărturisești, ori că nu mărturisești. Din toate încercările tale, reiese clar că nu ești la locul potrivit pentru un creștin. Cele spuse pentru tine, nu înseamnă că, acum începi să activezi, ci primești cu inima deschisă spre lumina lui Dumnezeu și lăsa-te convinsă de Dumnezeu de acest lucru. Întoarce-te acasă! Suferințele suferite până-n prezent, nu sunt suferințele vieții creștine, ci sunt suferințele unui suflet, care nu e la locul lui. S-ar putea ca, deja ți-ai dat seama de aceasta, sau îți vei da seama în împrejurări nedorite. Guvernarea țării noastre are dreptul să-și aleagă singura persoană prin care vrea să fie educat tineretul. Și este destul de clară atitudinea partidului, care vrea să dea educație materialistă, ateistă.

Vei fi constrânsă din ce în ce mai mult să activezi pe terenul acesta, și ori vei face și nu vei avea pace, ori nu vei face și nu vei avea pace. Iată: "Zis-am: voi veghea asupra cailor mele, ca să nu gresesc cu limba mea. Pune-voi frau gurii mele cât va fi cel rău înaintea mea. Mut-am rămas și am atacat, și nici de bine n-am grațit, dar durerea mea s-a sporit." (Ps. 39.1-3, trad. ort.).

Să nu crezi că vorbesc în vânt. Și e mai bine să nu aștepti să fii judecată de Direcțiunea ta. Știi că nu vei fi persoana privilegiată.

Dar, te rog să nu te supui mie. Ai dreptul. Nu. Ai obligația să verifici orice ai aflat, dacă este de la Domnul sau nu, dar dacă nu corespunde și cu Cuvântul și cu experiența și cu indemnul launtric, atunci să nu te mai sfătuiești cu nici un om. (Gal. 1.16).

Dacă cele scrise de mine sunt de la Domnul, atunci se va dovedi în scurt timp, dar fără să fie dovedite, deja au ecou în inima ta.

Și acum vreau să-ți mărturisesc de ce nu ți-am răspuns până acum. Ori de câte ori am citit rândurile tale, aveam același indemn, și m-am speriat de eraspunderea pe care o iau asupra mea, dacă îți dau un astfel de sfat. Dar nu m-am putut abține, n-am putut rezista și m-am eliberat de povară.

Ne rugăm pentru tine. Harul și pacea Domnului Isus Hristos să fie și să rămână peste tine. Al tău frate în Domnul Isus, Gusty.

16.12.1977

Draga frate,

Slava să-I fie lui Dumnezeu prin Isus Hristos. E atât de eminunt Cuvântul Lui cu privire la noi și tot cuvântul Lui cu privire la noi este adevărat, lucrător mai mult decât putem crede sau gândi. Când am primit scrisoarea, sfatul d-stra nu era ceva de surpriză. Era ceea ce Domnul a lucrat până acum la mine, era scris negru pe alb ceea ce ne-a sfătuit Duhul Lui.

Imi venea să sar de bucurie; ce minunat e El și Cuvântul Lui, care "ne învață în toate lucrurile, și cei fără minte vor merge pe cale".

Când am venit aici m-am înscris la Universitatea din București; nu știu ce-a fost în capul meu de-am făcut asta, adică știu, ambiție și probabil multă mandrie. Știam însă că sunt robul Lui și n-am nici un drept al meu și nici nu doream să mă lase să fac ceva, să duc la sfârșit ceea ce nu este de la El.

Pornisem cu ambiție pe învățământ; îi uimisem pe cei de la Universitate cu insistențele mele; învățam de zor (deși abia în aprilie am examene), și chiar credeam că sunt ajustată; înțelegeam tot, mi se părea chiar ușor, frumos când dintr-o dată a început să mi se naruie totul. Semnul a fost că nu mai înțelegeam nimic, așa din senin; m-am dezmeticit, am stat sub ochii lui și pe rând mi-a arătat totul; ca trebuie să renunț nu numai la Universitate, dar și la învățământ. Am început să fiu nedreptățită la școală, deși eram singura care-mi faceam toate obligațiile și poate și mai mult.

Când am auzit n-am înțeles ce este; imi venea să mă cert cu ei cu toți; i-am spus directorului câteva, când nu trebuia să-i spun (dacă mai așteptam puțin imi dădea loc Domnului).

Așa ceva mi se părea imposibil. Munca mea cu copii era vizibilă și totuși...eram înfruntată (infuriată), zdrobită; și atunci mi-a venit Cuvântul: "Noi nu avem de luptat cu carnea și cu sângele, ci cu duhurile întinericului care sunt în locurile cerești"; mi-am dat seama că, El a îngăduit acestea asupra mea pentru a-mi arăta drumul, calea pe care trebuie să merg, pentru că nu mai aveam timp suficient; nu avem timp să pierdem timpul. Iată: "Eu vin curând", și acest curând cred că este foarte aproape de noi.

Atunci am zis: "Faca-se dupa voia Ta!". Mi-a adus inainte pe mama mea si mi-a arataca trebuie sa vin cat de curand acasa. Mamei mele i-a aparut ceva la cap care este de natura canceroasa. Cand am aflat mi se parea ca totul se darama pe mine, dar am vazut "Casa zidita pe Stanca". El nu mi-a promis cara ri presarate cu flori, "dar ne-a promis din partea Sa/ Pe drum lumina ca ne va da."

In tot acest timp aveam Cuvantul: "Dumnezeu e bun, plin de bunatate", stiu ca este asa, iar omul se uita "la ce izbeste ochiul".

In ultimul timp cunosc ca, Domnul a facut in mine mari prabusiri, dar stiu bine ca El suferintele noastre le-a luat asupra Lui, pentru ca a fost bun, si El suferintele noastre le poarta pentru ca este legat in bunatate", si aceasta nu este o simpla vorba, ci este o realitate pe care o cunoastem zi de zi; atunci ma copleseste cand nu-I dau crezare Lui. Ma bucur prin harul Lui: "va dau pacea Mea, nu v-o dau cum v-o da lumea. Sa nu vi se tulbure inima, nici sa nu vi se inspaimante. Eu sunt cu voi pana la sfarsitul veacurilor". Amin.

Ps. Nu stiu daca Reni a vrut sa se intample asa; cand am ajuns la Targoviste a fost foarte necajita; vedeti, atunci s-a stricat telefonul. Ea a spus c-o sa va scrie totusi. Salutari la toti fratii. Cu dragoste, Florica.

5.02.1981

Draga frate in Domnul Isus Hristos,

De foarte mult timp doresc sa va scriu, dar, satana a vut grija sa-mi puna in cale tot felul de piedici: "Chiar si carnea mea nu s-a lasat mia prejos; stie bine ca n-are de castigat de pe urma paratsiei fratesti".

Sunt in Tulcea, o tanara si o familie cu care am partasie: sot si sotie, dar au si ei invatatura gresita; printre altele sustin ca, "Biserica - ca si Cult - ar fi Trupul lui Hristos, ca nu avem voie sa facem deosebire intre membrii Bisericii: asta-i copilul lui Dumnezeu, asta nu-i".

Dar, sa va dau o veste minunata: Mircea, sotul meu, s-a impacat cu Dumnezeu, la 29 Dec.1980, si acuma suntem una-n trup si-n Duh. Sunt tare fericita; eram sigura ca Dumnezeu Tatal nu minte. Intotdeauna cand ma rugam pentru Mircea ii spuneam: "Doamne, eu stiu, eu cred ca, Mircea va fi copilul Tau, dar totul la vremea potrivita".

Sunt fericita ca am un astfel de Tata, care ramane credincios promisiunilor Lui - eu sunt cea care oscilez - El niciodata!

Si eu, asa cum faceti d-stra, i-am spus: "Nu ma mir Doamne, eu te admir."

Satana vine de multe ori si-mi sopteste: "Oare nu te inseli tu? Oare cu adevarat esti copilul Lui? Daca te-ai inselat amarnic? Te va lua Isus cand va venii pe nori in slava?"

Pe moment ma nelinistesc, ma intristez, dar, prin puterea lui Dumnezeu il gonesc. "Pleaca Satano!" Inapoia mea...! Si, pacea launtrica si bucuria imi inunda din nou inima. Nu, nu poate fi inselare; de opt luni de zile am siguranta ca-s copilul lui Dumnezeu si, spun fara nici-o retinere: " Domnul meu!", "Tatal meu!" Altadata nu puteam sa-I spun "Tata"; simteam ca mint daca-I spun asa.Imi place foarte mult Ps. 34.5: "Cand iti intorci privirile spre El, te luminezi de bucurie si nu ti se umple fata de rusine". Inainte credeam ca "nu ti se umple fata de rusine", fiindca nu gasesti la El nimic rusinos. Da, este si asta, dar "nu ti se umple fata de rusine" fiindca El nu te mai acuza, te primeste ca pe un fiu, ca pe un justificat, tocmai datorita sangelui lui Hristos.

Doamne, Tata, Iti multumesc mult ca, L-ai dat pe Fiul Tau, ca jertfa pentru mine, pentru toti, ca eu sa vin acum fara teama, ca la un tata. Dar e mai presus decat un tata parintesc; el te mai poate cauza uneori, pe cand Domnul meu, niciodata.

Sunt tare fericita, frate Pocsy - imi dau seama perfect ca nu-s cu nimic mai buna decat "cel mai pacatos om din lume", si totusi, am ajuns copilul Lui, pe care -l vede curat ca neaua - sfant.

Plang de multe ori de fericire, plang si acum; merita atata lauda si slava, cum niciodata n-am sa fiu in stare sa-I aduc.

Ii multumesc domnului pentru toti fratii mei, si-I spun Lui ca am nevoie de patasie frateasca, dar El stie asta si este treaba Lui sa-mi rezolve si aceasta necesitate. Ma bucur ca vine Mircea acasa(are vacanta dupa sesiune); vom citi impreuna, ne vom ruga impreuna; e minunat ca Domnul mi-a daruit un astfel de sot. Aseara am fost atacata puternic de Satana - prin predicatorul de aici si inca un frate - venisera sa ma-ntrebe cum e starea mea sufleteasca. Discutia s-a prelungit foarte mult si cei doi mi-au spus "sa ma gandesc bine , ca e o greseala

cand marturisesc ca Isus Hristos a intrat in inima mea, in mine; stiti dumneavoastra, la Cluj, ca de fapt eu eram copilul Lui cand m-am botezat. Sa nu mai povestesc la nimeni ce le-am povestit lor.

Le-am raspuns ca: Imi place mult de tot sa spun oricui, despre pocainta, despre nasterea mea din nou. Si m-au intrebat ei: Cum dovedesti ca esti copilul lui Dumnezeu, daca vii asa de rar la biserica, la partasia cu fratii?

Nu asa se dovedeste ca esti copilul lui Dumnezeu, stand pe banca in biserica, ci in viata de toate zilele, in ceea ce faci, in lucrurile marunte. Apoi eu n-am partasie cu cei ce merg la biserica baptista din Tulcea; nu pot avea cu ei partasie, din moment ce ei(majoritatea), nu-L au pe Hristos in inima lor. Conditia esentiala ca sa ai partasie cu cineva este ca amndoi sa-L aiba pe Hristos, nu, le-am raspuns.

Asta este o ingamfare, din moment ce eu ma consider mai presus decat altii. Ca asa a zis Pavel: "Sa-I primi bine pe cel slab in credinta".

Da, le-am spus, dar sa aiba credinta, chiar slaba. Dar ei se roaga: "Doamne, da-ne Duhul Tau, ajuta-ne sa fim copii Tai" de ani de zile, cum nu-I asculta Dumnezeu?

Am ratacit de la credinta, mi-a spus predicatorul.

Degeaba incercati sa ma convingeti ca nu-s copilul lui Dumnezeu; am siguranta launtrica ca sunt; am pacea si acestea nu mi le poate lua nimeni, oricat ati voi.

Mi-e greu, frate Pocsy; mereu ma ataca; chiar si mama se supara foarte tare cand ii spun ca nu gasesc nuici-o placere sa merg la biserica; eu doresc partasie frateasca, fie numai cu un frate, dar sa stiu caL are pe Domnul in inima lui.

Unde sa mergi atunci?, imi spune mama; sa mergem in lume?

Nu, draga mama, ii spun, de ce in lume? Dar Cuvantul spune ca: "Unde-s doi-trei adunati in Numele Meu", Cuvantul nu minte.

Va rog asa de mult sa-mi scrieti; am amre nevoie de partasie cu fratii mei; stiu ca si prin surori se poate realiza aceasta. Si, sa ne rugam unii pentru altii ca, Dumnezeu sa ne zdrobeasca tot mai mult pretentiile carniei. Am auzit ca un frate se ruga asa: "Doamne, cu o mana tine-ma, cu o mana cipleste-ma."Imi dau seama tot mai bine, cat e de vrajmasa carnea, voii lui Dumnezeu si e minunat ca, noi am murit fata de pacat.

Domnul sa ne ajute ca sa ne folosim tot mai mult de aceasta moarte, adica sa nu uitam aceasta, ci sa ne socotim morti fata de pacat.

In incheiere va salut cu Ps. 33.1.

Doresc ca pacea si harul Lui sa fie peste d-stra si stiu ca este.

Cu dragoste in Domnul, Adina.

Astept sa-mi scrieti

Oradea 10 Febr. 1981

"Ca apa proaspata pentru un om obosit, asa este o veste buna venita dintr-o tara departata"(Pilde 25.25)

Scumpa Adina,

Asa ma imbarbateaza Dumnezeu-Tata si am nevoie de aceste incurajari, caci vine atacul din toate partile. Nu numai din partea celor din lumea religioasa, dar din partea asa zisilor "pocaiti", care sustin aceasta. "Fiindca ai pazit Cuvantul rabdarii mele..."(Ap.3.10). DA! A rabda de la cei din lumea materialista, nu-I asa de greu, dar a rabda de la oamenii care cu numele se numesc crestini si de multe ori "au forma de evlavie, dar tagaduindu-I puterea. Departeaza-te de oamenii acestia"(2 Tim. 3.5). Din nou spune Duhul Sfant in 2 Cor. 6.14-18: "...iesiti din mijlocul lor". Am ajuns pana acolo ca facem invers decat spune Cuvantul.

Cuvantul ne arata ca nu ne este ingaduit sa spunem: "Eu sunt al lui Chifa, si eu al lui Pavel, al lui Apolo". Eu sunt baptist, eu sunt ortodox, eu sunt crestin dupa Evanghelie, eu sunt pentecostal si eu sunt romano-catolic. Iar crestinismul de astazi, direct cere acest lucru. Asa spun predicatorii, responsabilii de adunari: trebuie sa apartii undeva. Dar Cuvantul lui Dumnezeu spune asa: "...aud ca, atunci cand veniti la adunare, intre voi sunt dezbinari; si in parte o cred. Caci trebuie sa fie si partide intre voi, ca sa iasa la lumina cei gasiti buni."(1 Cor. 12.11,18,19). Acest adevar nu se admite in nici-o adunare.

Nu stiu daca ai citit o brosură subtire a lui C.H.M. , in care este scris clar: "Daca ajungi intr-un oras(localitate), unde deja exista una sau mai multe biserici, dar cercetand observi ca nu sunt pe temelia apostolilor, nu te baga intre ei. Ori adunare a lui Dumnezeu, ori nimic(Adunarea lui Dumnezeu sau Hristos este de ajuns). Astepti si cere de la Domnul cel putin un suflet cu noua

nastere. Daca nu e nimeni, atunci pe tine o sa te intrebuinteze Domnul, sa fiu. Nu se cuvine sa zidim cu ei impreuna Casa Domnului(Ezra 4.1-3), si numai pentru un singur motiv. "Voi n-aveti nici parte, nici drept"(Neemia 2.20), "Tuturor celor ce L-au primit, adica celor ce cred in Numele Lui, le-a dat drept sa se faca copii ai lui Dumnezeu,..."(Ioan 1.12),cum ai raspuns acelor oameni: "...dar sa aiba credinta, macar slaba."

Prof. Rankey(un crestin englez), care a scris Istoria Crestinismului, a scris intre altele: Dumnezeu a pus Adunarea Lui in lume. A venit Satan si a pus lumea in adunare, si asa este. Fii sigur ca mergand intr-o biserica organizata, cu program stabilit la minute, oamenii pusi de oameni pentru a injgeba o slujba pentru "slava lui Dumnezeu"(cum zi ei), este lumesc de la ora de rugaciune pana la serviciul divin. Ei spun, asta e ingamfare. Nu e. Eu spun ca nu trebuie mai mare ingamfare decat sa faci orice inaintea lui Dumnezeu, fara insarcinare din partea Lui "... ati desfiintat astfel Cuvantul lui Dumnezeu, in folosul datinei voastre...degeaba ma cinstesc ei, invatand ca invataturi niste porunci omenesti" (Matei 16.6,9). Mai bine stau acasa, bine spalat, pregatit, barbierit, si stau la amasa citind Biblia, daca nu e nimeni cu care sa am partasie, sau cineva care doreste sa-L cunoasca pe Dumnezeu, decat sa merg la program. Partidul spune ca religia este un opiu pentru oameni si din pacate asa este. Dar cu totul altceva este adevaratul crstinism. Daca ai primit Duh Sfant, ai primit infierea, mostenirea, ai devenit un fiu la lui Dumnezeu, nu mai esti singur niciodata. Niciodata!

Draga Adina, randul trecut, cand eram in circuit nu am putut sa ma tin de promisiunea de a de instiinta, daca voia junge la Constanta, caci la fratele Titi Blaj, a foat o mare incercare cu copilul cel mai mic, Mihai de 12 ani, grav accidentat. N-am stat decat o zi si jumatate. Dar acuma pe ziua de 21 Febr. 1981, plec cu Domnul intr-un circuit si in Martie voi ajunge pana la Constanta si am sa-ti trimit o telegrama, sau daca ai avea vreun telefon, atunci iti telefonez cand sosesc. Poate ca poti sa sosesi, sa ne intalnim. Cam pe 11-12 voi fi la Constanta, daca Domnul vrea. Pe 21 Febr. Merg pana la Cluj cu Radu si Kati.

Al tau frate batran, nenea Gusty.

Harul si pacea Domnului sa te binecuvanteze.

2 Aprilie 1981, Tulcea

Draga nene Gusty,

Am tot amanat trimiterea pachetului, fiindca am dorit sa va scriu mai multe. N-am reusit, am ceva treburi care-mi ocupa mult timp.

Doresc mult ca in zilele ce urmeaza sa va pot scrie si o scrisoare. Regret mult ca n-am reusit sa va trimit si putina cafea, dar n-o s auit si cu ajutorul Domnului, o sa va fac si acest lucru. Pana la o noua scrisoare, va salut cu dragoste frateasca, cu Ioan 10.27-30.

Cu mult drag, sora d-stra in Domnul Isus, Adina.

P.S. V-ati uitat paharul la noi. Cand m-am intors de la gara am intrat in camera d-stra sa vad, n-ati uitat ceva? Stiam ca uitati mereu cate ceva. Aveti dreptate, suntei un om uituc. Slava lui Dumnezeu ca, Harul Sau ne pastreaza El pe noi, si nu ne uita niciodata.

Adina

13 Apr. 1981 Oradea

"...insa Domnul a stat langa mine si m-a intarit si am fost izbavit din gura leului. Domnul ma va izbavi de orice lucru rau si ma va mantui ca sa intru in Imparatia Lui in ceruri(cereasca)" 2 Tim. 4.17,18.

Scumpa Adina,

Am primit pachetelul si multumesc pentru osteneala. Ramane mai departe rugamintea pentru cafea.Duminica(5 Apr. 1981), am fost la Vadul Crisului cu Iat, Geta si sora Muti si mai tarziu a sosit si Radu. Din nou am observat ca, a petrece regulat timpul la o organizatie religioasa are ca efect de a paraliza viata traita cu Domnul. Acest lucru se vede clar si in viata lui Tata-socru si in ceilalti(Gheti, Sanyi, Coroiu, Florica).

Versetele susnumite dovedesc inveselitor ca fr. Nostru Pavel mai inainte de aparasi aceasta viata n-a avut altceva cu ce se lauda decat cu Domnul. "...clipa plecarii mele este aproape"(versetul 6). Atunci ce inseamna: "Cine se lauda sa se laude cu Domnul"?(1 Cor.

1.31). Iata: "Am fost izbavit din gura leului". Da, poti sa spui: imprejurarile sunt grele la servicii, acasa, in viata de toate zilele. "Simt placere in slabiciuni, in defaimari, in nevoi, in prigoniri, in stramtorari pentru Hristos, caci cand sunt slab atunci sunt tare"(2 Cor. 12.10). Din nou intreb: de ce? "Insa Domnul a stat langa mine,...m-a intarit, ...m-a izbavit" Nu am nevoie de altceva, cu atat mai mult un program omenesc, o liturghie , o propaganda religioasa, filozofia oamenilor invatati, unsi de oameni, ordonati de oameni. "Oile mele aud glasul meu(nu asculta): Eu le cunosc si ele vin dupa Mine. Nu merg deloc dupa un strain, ci fug de el, pentru ca nu cunosc glasul strainilor"(Ioan 10.27).

"Noi suntem din Dumnezeu. Cine cunoaste pe Dumnezeu ne asculta." Prin aceasta cunoastem duhul adevarului si duhul ratacirii.(1 Ioan 4.6).

Spune Lidiei ca o rog insistent sa termine cu slujba zgomotoasa pentru Dumnezeu si sa se adanceasca in cunoasterea Domnului si sa se lase stapanita de Domnul, dar o avertizez dinainte ca rezultatul va fi: prigoana. (2 Tim. 3.12). "Caci va veni vremea, cand oamenii nu vor putea suferi invatatura sanatoasa, ci ii vor gadila urechile sa auda lucruri placute, si isi vor da invataturi dupa poftele lor. Isi vor intoarce urechea de la adevar si se vor indrepta dupa istorisirii inchipuite"(2 Tim. 4.3,4).

In adunarea lui Dumnezeu este prezent Dumnezeu. El este dragoste.(1 Ioan 4.8,16). Dar in aceeaasi clipa este si foc mistuitor(Evrei 12.29). Si raman in vigoare cele scrise de Duhul Sfant in Isaia 33.14: "Pacatosii sunt ingroziti in Sion. Un tremur i-a apucat pe cei nelegiuiti, care zic: cine din noi poate sa ramana langa un foc mistuitor? Cine din noi va putea sa ramana langa niste flacari vesnice?"

Rezolvare: "Acum asa vorbeste Domnul care te-a facut Iacobe, si Cel ce te-a intocmit Israele. Nu te teme de nimic caci Eu te izbavesc, te chem pe nume, esti al Meu. Daca vei trece prin ape(judecati), Eu voi fi cu tine si raurile nu te vor ineca; daca vei merge prin foc, nu te va arde, si flacarile nu te vor aprinde, caci Eu sunt Dumnezeuul tau, Sfantul lui Israel, Mantuitorul tau"(isaia 43.1-3). "Caci credinta este o incredere neclintita in cele nadajduita, o puternica incredintare despre cele ce nu se vad". Aceste promisiuni ale lui Dumnezeu nu le putem apuca cu credinta naturala, cu care ne-am nascut, Dar adunarile cultelor asa zis crestine, au cetateni oameni, a caror boala nu este ca se simt nedesavarsiti, pacatosi, ci ca n-au "noua nastere", si asa n-au cum sa vada Imparatia lui Dumnezeu"(Ioan 3.3), cu atat nu poate sa intre in Imparatia lui Dumnezeu(Ioan 3.5). Acel frate inginer nu a vrut sa inteleaga acest lucru nicidecum. Nu este vorba ca cineva face pacat, ci daca are "noua nastere-zamislirea". Daca cineva n-a primit viata de la Dumnezeu, atunci acel om este altcineva, decat un om imbunatatit, um om reparat cu profesie, cu propriul lui effort fizic si psihic. Mi-am dat seama ca nu-mi place aceasta expresie: siguranta mantuirii. Eu nu am siguranta mantuirii, ci am pe HRISTOS. Sigur ca daca am pacatuit, cunostinta, siguranta mantuirii n-o mai am, caci pot pierde simtul, cunostinta, siguranta mantuirii, dar nu-L pot pierde pe Hristos Isus, caci El este Pazitorul meu, nu sunt eu pazitorul Lui.(Ps. 121.4-8).

Ce ti-am scris este painea vietii si apa vietii.

Harul si pacea Domnului sa va pastreze mai departe.

Al vostru frate, nenea Gusty.

Draga nene Gusty,

Va scriu cu mare intarziere, desi am dorit mult sa va scriu mai repede. Pe 8 Aprilie Domnul m-a ajutat si am nascut un baietel – M. – poate ca stiti deja de la Radu. Intotdeauna m-am temut ingrozitor de nastere; ma gandeam ca nu voi rezista si voi muri. Chiar si dupa impacarea mea cu Dumnezeu, Satan ma ispatea deseori cu acest gand. Cand ati fost d-stra la Tulcea, Domnul mi-a dat prin d-stra un cuvant din 1 Tim. 2.15: "Totusi ea va fi pastrata(ferita de pericole), la nasterea de fii..."

M-a bucurat foarte mult acest verset, la fel si pe Mircea. Si, de atunci ne mangaiem amandoi cu acest cuvant.

O sora din Tulcea binevoitoare, mi-a povestit mai amanuntit cum sa procedez cand voi ajunge la amternitate si m-a sfatuit sa-I dau neaparat niste bani moasei, caci "altfel te lasa sa te chinuiesti si nici nu te baga-n seama".

Si, din nou a inceput lupta: "Daca da toata lumea, tu de ce sa nu dai bani? Iti pare rau pentru 100-200 de lei? Trebuie sa dai!" Pana acand am strigat catre Domnul: "Doamne, da-mi indemn, ce sa fac?"

Si indemnul Domnului mi-a sosit asa de clar, chiar cu cateva ore inainte de a veni salvarea: "Nu! Eu nu voi da bani. Chiar daca ma va chinui, chiar daca ma vor lasa sa mor" – eu plec cu increderea ca Dumnezeu va rezolva totul".

Simteam clar ca si 5 lei daca-I dau moasei eu imi pun increderea in ea si nu in Domnul. Am plecat la spital vesela. Toti din casa se mirau ca nu sunt ingrozita. Domnul a fost intr-eadevar cu mine. Nu m-a lasat sa ma chinui mult; n-am avut dureri prea mari si, moasa a venit sa ma cheme in sala de nasteri fara sa ma cunoasca si fara ca eu s-o rog ceva. L-am slavit si-L slavesc pe Dumnezeu caci Cuvantul lui este Adevarul si-Si tine toate promisiunile copiilor Sai. Dar promisiunea din 1 Tim. 2.15 s-a implinit minunat, dar acasa. M-am simtit minunat pana sa plec acasa din spital. Dupa ce-am venit acasa, imi era tot mai rau pe zi ce trecea. Mircea a putut spune: "intrebati-o pe Adi".

Si eu nu asteptam asa ceva(acceptat), dar imi pierdeam nadejdea de foarte multe ori si plangeam si-I spuneam: "Doamne, nu Ti-e mila de mine?" Pana intr-o seara, cand s-a intamplat minunea(dupa doua saptamani de la nastere). I-am spus minunea fiindca intr-adevar asa este.

Am simtit dureri asemanatoare cu cele de la nastere(mult mai slabe) si s-a produs acelasi fenomen – dilatarea; am dat afara un pumn de pansament pe care moasa il "uitase" la mine in uter. Era deja in putrefactie. Mircea radea, spunea ca am anscut a doua oara si ca el m-a mosit.

Am plans amandoi de fericire; nu gasesc cuvinte de multumire si nu vom gasi niciodata indeajuns pentru tot ceea ce a facut Domnul pentru noi. Slava Lui.

Am simtit amandoi foarte clar ca eram asa de aproape de moarte(s-au intamplat atatea cazuri), si Domnul S-a tinut de promisiune: "Totusi, ea va fi pastrata...".

L-am slavit pentru boala mea; nu regret ca am suferit; sunt fericita ca vad, pe zi ce trece cat de minunat este Domnul meu.

Si, ce e mai minunat, prin Hristos, prin puterea Lui; n-am nici cea mai mica umbra de ura, sau de acuzare pentru moasa aceea. Am inteles ca, ea n-a facut dupa planul lui Dumnezeu si-L slavesc pentru asta.

Draga frate Gusty, sunt un om fericit; as vrea sa strig in gura mare cat e de minunat Domnul meu; omul cel nou nu se satura sa-I dea multumire si lauda.

Scrisoarea d-stra m-a umplut de bucurie caci am cunoscut ca suntem calauziti de acelasi Duh, Duhul Adevarului.

Mi-e dor de d-stra si de toti fratii din Oradea si Cluj, dar nu stiu cand va mai ingadui Domnul sa fim iarasi in partasie frateasca.

Inchei; va imbratisez cu dragoste frateasca si va salut cu Ps. 45 cu care Domnul m-a bucurat in spital, indeosebi versetul 11.

Sora d-stra, Adina

15 Mai 1981, Tulcea

Dragul meu(draga) nene Gusty,

Cu ajutorul Domnului, reusesc in sfarsit sa va trimit putina cafea.Cand mai aveti nevoie va rog sa-mi scrieti. As dori mult sa-mi mai scrieti cand aveti indemn; am nevoie da partasie cu fratii mei.

V-am scris mai de mult o scrisoare, cred ca ati primit-o, in care va anuntam ca am un baietel ca dar de la Dumnezeu. Are deja o luna si ceva si, pentru mine este frumos si dragalas.

Ma uit la el cateodata si ii spun : "Vrajmas al lui Dumnezeu". Dar ii multumesc Tatalui meu ceresc ca, micutul nostru are parte de mantuire si va fi binecuvantat prin noi doi. Slava Lui. Il cred pe Cuvant si sunt fericita ca asta ii aduce Tatalui slava.

Mi-e dor de d-stra si de toti fartii mei si va imbratisez pe toti cu dragostea primita de la Domnul nostru Isus Hristos.

A Lui sa fie slava.

Va salut cu Isaia 54.10.

Cu drag, Adina.

6 Iulie 1981

"Spuneti celor poftiti: iata ca am gatit ospatul meu; juncii si vitele mele cele ingrasate au fost

taiate. Toate sunt gata. Veniti la nunta!”(Matei 22.4).
Draga Lidia,

Cu cat de luminos a inceput calatoria mea cu Domnul in supunere, asa de intunecos a fost sfarsitul calatoriei mele in nepotrivire, nesupunere. In tot drumul stiam(si marturiseam), ca sunt trimisul Domnului, dar dupa ce-am plecat de la Pitesti calatorind spre casa m-am lasat condus de sufletul meu si am simtit ca nu mai am puteresi fiindca iarasi a intarziat acceleratul doua ore, m-am si maniat si am hotarat sa nu ma mai dau jos la Timisoara si Arad, ci direct sa ma duc acasa. Am si ajuns in educatia lui Dumnezeu si am trecut prin fel de fel de peripetii(intre Timisoara si Arad, inceam sa ard in flacari, clasa-ntai; am pierdut doua lucruri pretioase, m-am imbolnavit). In tot timpul stiam ca domnul este cu mine si sunt sub paza Lui. Nu mi-era frica, dar mi-era rusine si ma durea mult de tot nesupunerea mea, incapatanarea mea.

A si intrat in vigoare lucrarea satanica: Vezi cine sti? Vezi ca n-ai ajuns nicaieri? Dupa atatia ani de crestinism inca n-ai ajuns sa fii transparent? Si lucra in sufletul meu puternic; nu cumva sa primesc curatirea prin “Sangele scump”. Si marturisesc: nu e lucru usor sa primesti iertarea prin credinta in sangele lui Isus Hristos.

Ce voiesti tu? Nu vezi ca oamenii nu ajung la desavarsire prin credinta, fara eforturi fizice si psihice? Sufletul meu refuza categoric orice mangaiere. Dar, slava Lui, duhul meu primea eliberarea deplina si atunci: “Sufletul meu marea pe Domnul si mi s ebucura duhul in Dumnezeu, Eliberatorul meu.”(Luca 1. 46-47). Iata, am si ajuns la terenul binecuvantat al credintei si la terenul blestemat al faptelor. Este destul ca duhul nostru a fost inviat prin nasterea din nou, dar trebuie sa fie deosebit, de sub robia satanei (sufletului), indeosebi simturi, sentimente. Noi prin credinta am ocupat terenul binecuvantat al credintei: adica incepem viata cu Sabath:odihna. Am intrat in Canaan, tara fagaduita si locuim in case nefacute de noi. Ioan 14.2,3. 2 Cron. 5.1. Avem roade neaduse de viata noastra.(Gal. 5.22, Fil. 1.11). Bem apa din puturi pe care nu le-am sapat noi(Ioan 7.38,39), si ca umbra, toate acestea sunt scrise la Deuteronom 6.10-11. Si starea aceasta nu se mai schimba niciodata, fiindca tot ce ai ,ai prin credinta, prin mila, indurarea lui Dumnezeu; ramane in vigoare promisiune alui Dumnezeu de la Rom. 11: “Fiindca nu-Si mai ia inapoi darurile si chemarea Lui”.(Trad. Ort. Rom. 11.29).

Sigur ca avem nevoie sa crestem in cunoasterea Lui(2 Petru 1.2,3,8,18). Daca il cunosti bine pe Stapanul tau, nu te castiga nici ratiunea mintii(filozofia), nici simturile si, contra tuturor influentelor, esti ferit; caci duhul tau impreuna cu Duhul lui Dumnezeu stie ca, cele mai neplacute intamplari ale vietii tale, sunt foarte bune, spre folosul tau! Si asa-ti vei da seama, ca esti un om “invincibil”! Iti dai seama ca, singur nu te mai poti autodistrage, caci, in caz de nesupunere are Dumnezeu nostru, Tatal leac sa ne vindece din stare de impotrivire! Si, cine are Duhul lui Dumnezeu, stie cat de dureroase sunt loviturile primite de El (Evrei 4.12,13.). Asta este Adevarul, si , cine nu cunoaste starea aceasta dupa cadere spun hotarat: “N-are Duhul Sfant in el!”

Draga Lidia! Transmite sarutul meu de frate si Adinei si celor din casa parinteasca! Totodata surorilor cu care am avut partasie in Duh si bineinteles fratilor. Iata, iti trimit si reteta de ochelari si te rog, daca ia rama sa fie cat se poate de mare; trimite-o cu ramburs.

Desigur ca, aceste randuri poti sa le citesti tuturor care au partasie cu tine.

Harul si pacea lui Dumnezeu sa ramana peste viata voastra. Daca poti, scrie-mi ce se mai petrecut pe la voi, dupa ce-am plecat .

Al vostru frate, nenea Gusty.

” Nu ca prin noi insine suntem in stare sa gandim ceva ca venind de la noi. Destoinicia noastra, dimpotriva, vine de la Dumnezeu, care ne-a facut in stare sa fim slujitori ai unui legamant nou, nu al slovei, ci al Duhului; caci slova omoara, dar Duhul da viata”(2 Cor. 3.5,6).

”Care-I voia Domnului”, este starea normala a unui crestin. Ce ne-a vestit , vestim noi mai departe Evanghelia lui Hristos, veste care se vesteste numai de 200 de ani. A venit Fiul lui Dumnezeu prin sangele scump al Mielului Cel Neprihanit, suntem liberi. Nu ni s-a dat prilej sa fim, ci suntem liberi; datorai noastra este platita si noi suntem infiat.

”Dar, ce am impotriva ta este ca ti-ai parasit dragostea dintai.”(Ap. 2.4). Multe predici am auzit despre “dragostea dintai”, dar cei ce-au predicat au sustinut ca e vorba de simtaminte de inflacarare, de entuziasm, pe care le-au simtit la inceputul pocaintei tale. Dar, marturisesc

ca simtamintele erau sufletesti, veneau din suflet si asa nu erau statornice. Paralel cu simtamintele, dar la regiuni inalte, in sfera Duhului, invizibil, in taina, fara zgomot s-a facut nasterea din nou fara zarva mare, dar vesnica, viata noua din Dumnezeu. Dar era o lucrare vesnica a Duhului, "...pentru ca, noi nu ne uitam la lucrurile care se vad, ci la cele ce nu se vad; caci lucrurile care se vad sunt trecatoare, pe cand cele ce nu se vad sunt vesnice."(2 Cor. 4.18). Atitudinea ca, daca este scris, atunci am gasit Realitatea(bineinteles nu ca noi prin noi insine suntem in stare sa gandim ceva, ca venind de la noi. Destoinicia noastra, dimpotriva vine de la Dumnezeu, care ne-a facut in stare sa fim slujitori ai unui legamant nou, nu al slovei, ci al Duhului, caci slova omoara, dar Duhul da viata"(2 Cor. 3.5,6), si atitudinea ca , sa caut care e voia lui Dumnezeu – este starea normala a crestinului.

Ce ne-a vestit noua si ce vestim noi mai departe? Evanghelia lui Hristos. Veste, care se vesteste numai de 2000 de ani. A murit Fiul lui Dumnezeu si prin sangele scump al Mielului Cel Neprihanit, suntem liberi. Nu ni s-a dat prilejul sa fim, ci suntem liberi, datorita noastra este platita si noi suntem gratiati, amnestiati, iertati, iubiti, infiati. Am devenit mostenitori impreuna cu Fiul Lui. Dar cat n-am ochi pentru a vedea, n-am urechi pentru a auzi si nu stiu cine sunt si nu stiu cine am fost, cien sunt prin jertfirea Mielului neprihanit, desavarsit , dar daca recunosc ca sunt orb, surd, mut, "pierdut", – atunci primesc o inima care sa priceapa ce este pentru mine crucea de la Golgota.

Metoda Satanei este azi a spune: Da, este mantuire, valabila e jertfa Domnului, esti mantuit, harul lui Dumnezeu e puternic, daca..., daca ramai pana la capat, daca te silesti, daca faci fapte bune cat mai multe, daca nu te lasi ademeneit de Satan, daca te abati de la ..., daca te silesti, te straduiesti sa fii sfant, si cate altele. Si prin aceste invataturi te tine in nesiguranta. Te tine sub boldul mortii, adica sa nu ai pace statornica, sa nu ai un Sabath dumnezeiesc, o odihna divina. Cat timp te bucuri, te bucuri entuziasmat, inflacarat, sa te umbreasca cel putin in inconstient: "Daca", un semn de intrebare. Sa ai in tine 1000 de intrebari: "Dar daca..." Draga familie, sa pretuiesi paratsia care o puteti avea chiar in casa d-stra. O mama credincioasa, o fiica si doi bunici. Daca va adunati in Numele Domnului, El este in mijlocul d-stra si nu aveti nevoie de o casa separat pentru Dumnezeu, nici n-aveti nevoie de un predicator – argat, ci aveti nevoie numai de Domnul Hristos, si El este prezent acolo, "unde 2 sau 3 sunt adunati in Numele Lui".

Harul si pacea lui Dumnezeu sa ramana peste voi.

Al vostru frate, nenea Gusty

Scumpa Geta , sora in Domnul,

Doresc ca prin aceasta scrisoare(epistola), sa-ti solicit ajutorul tau spiritual, rugandu-te sa ma sprijini in rugaciune pentru a obtine eliberarea mea din capcana intinsa de cel rau, in care am cazut.

Nu stiu masura credintei ce a pus-o Domnul in tine, nu stiu nici faptele tale bune pe care ni le-a pregatit Creatorul sa umblam in ele, dar am credinta ca daca doi se vor unii sa ceara ceva de la Domnul Isus, li se va da.

Iti solicit ajutorul tau, deoarece fratii de la care am solicitat ajutorul sunt angrenati in probleme familiale si nu mi-au raspuns la epistolele pe care le-am trimis.

Cred despre tine ca in timpul tau liber desfasori o activitate spirituala intensa, intelegand prin aceasta ca-ti consacrii mai mult timp rugaciunii si intalnirii cu alti credinciosi.

As dori foarte mult sa fiu si eu o mladita roditoare in marea Lui vie, dar pana acum sunt doar o pricina de poticnire in familia mea.

Viata mi se scurge cu viteza sunetului si voi adormi in curand fara sa fi rodit nimic bun.

E foarte greu sa imblanzesti o fire mereu inclinata spre pacat, desi Dumnezeu a ingaduit in viata mea multe necazuri. El nu si-a atins tinta caci radacinile si temelii mea in loc sa fie puse in dragostea Lui, sunt in pacat. Am ajuns sa strig si eu: "Vai, nenoricitul de mine".

As dori sa-mi schimb viata, dar nu mai am putere, nici fizica, nici spirituala.Daca crezi ca ma poti ajuta in felul in care ti-am cerut, si daca odata voi fi pus pe linia de plutire poti oricand sa-mi soliciți si tu ajutorul.

Cu ocazia marelui praznic al invierii Domnului nostru iti doresc multa pace si bucurie.

Maranata.

Cu dragoste sfanta, Mircea Iercan.

Draga Geta,II.

Cu o scrisoare inainte, te rugam sa ma sprijinesti pe plan spiritual, dar m-am gandit ca este in zadar totul. Din capcana in care-am cazut din propria mea vina nu ma mai scoate nimeni.

Cu buna stiinta a Creatorului ne-au fost luate cele mai elementare drepturi la viata. Am vrut s alucrez, nu mai pot; am vrut sa am o familie ca tot omul si si aceasta s-a dus. Am crezut ca Dumnezeu va fi cu mine si ma va ajuta, dar nici aceasta nu s-a intamplat.

Am auzit atat de des ca Dumnezeu e dragoste. Daca vei studia istoria vei vedea ca nu este asa . Am auzit despre Dumnezeu ca e mila si indurare. Aceasta, actegoric nu este. Deoarece de atat amar de vreme sunt in suferinta fizica si spirituala.

Probabil e indelung rabdator, dar si aceasta nu pentru a-si arata dragostea ci pentru a mi face iadul mai geru. Toate rugaciunile au fost in zadar.

Dumnezeu are oamenii Lui predestinati pentru cer, pe care ii poarta prin binecuvantari. Pe restul milioanelor de oameni ii lasa in voia mintii lor. Asa e Dumnezeu. Nu mai cred nimic. Nu mai pun piciorul in nici-o biserica. Te rog sa nu ma mai sprijinesti, caci totul este zadarnic. Eu sunt predestinat mortii cu intreaga mea familie. Nu ne mai putem sustrage destinului, nu-I pasa lui Dumnezeu d enoi, mi s-a revelat in viata pentru a-mi ingreuna muncile iadului.

Sa auzim numai de bine.

Mircea Iercan.

“Cine are urechi de auzit, sa auda”(Matei 11.15).

Catre Iercan Mircea,

Trebuie sa incep cu un prverb romanesc: “Unde dai si unde crapa”. Ai trimis o scrisoare sorei Geta si ai trimis si a doua. Sora Geta stia ce sa faca cu ele. Mi le-a dat mie si m-a rucacat ca daca Dumnezeu ma indeamna sa-ti raspund. Ieri am primit scrisorile si azi m-am pus in genunchi inainte de a incepe sa scriu:sa intreb pe Stapanul meu ce sa scriiu. Inima mea, era tulburata citind randurile nebune din continutul scrisorii a doua. Tatal meu care este “plin de mila si de indurare”, mi-a spus sa am mila de sufletul tau si s anu te lovesc, dar sa n-am mila de stapanul tau, care latra catre Dumnezeul dragostei, prin gura ta.

Hai sa incepem cu viata ta, cu activitatea ta, cand ai inceput sa te hotarasti pentru Domnul.

Nu stiu cand si de unde a patruns in vocabularul crestin si a primit cetatenie acest indemn fals: “Hotaraste-te pentru Domnul”. Cum adica? Hristos a venit sa mantuiasca niste oameni cu vointa libera, oameni care pot sa hotarasca? Nu si nu. Cine o fi nascocit ca omul are vointa libera? Ia sa vedem , daca e asa: “Stim ca legea este duhovniceasca, dar eu sunt pamantesc, vandut rob pacatului.”(Rom. 7.14).Pai, atia mai omule. De ce m-au inselat invatatorii mei prin diferite adunari si de ce m-au indemnat sa ma silesc, sa ma straduiesc, sa fac eforturi sa fiu ceea ce nu sunt?Iata unde au ajuns in stradania sufleteasca si in straduinta muschilor. Daca mai continui sa limitezi pe Hristos Isus, ajungi la balamuc. Si toate aceste experiente le au numai cei sinceri, cei care iau lucrrurile in serios. Si atunci dai inainte. Daca esti sincer, ajungi la experienta: “Stiu in adevar ca nimic bun nu locuieste-n mine, adica in carnea mea, pentru ca, ce-I drept am vointa sa fac binele, dar n-am putere. Caci binele pe care vreau sa-l fac, nu-l fac, ci raul pe care nu vreau sa-l fac, iata ce fac.(Rom. 7.18-19). Auzi? Am vointa, dar nu e libera. Vrei sa vezi o vointa libera? Uite: “Dumnezeul nostru este in cer si El face tot ce vrea”, “Caci El zice si se face, porunceste si ce porunceste ia fiinta”(Ps. 115.3,33.9).

Noi intr-adevar avem vointa propriei, dar vointa noastra este sub voia Satanei si ar trebui sa cantam cantarea 538(mi se pare), unde asa suna refrenul cantarii: “Toata energia mea pun la dispozitia Ta...” Odata, cand eram la Iasi si am fost solicitat sa marturisesc Cuvantul, am intrebat: “Va rog sa-mi spuneti ce sa faca Dumnezeu cu energiile d-stra blestemate, mostenite de la Adam cel blestemat? Mesajul lui Dumnezeu e: “Un glas striga in pustie sa pregatesti calea Domnului”(Isaia 40.3). Pentru ca asa incepe Dumnezeu lucrarea Lui: intai pustieste si cand ai devenit pustiit, zici “O nenorocitul de mine! Cine ma izbaste din acest trup de moarte?”(Rom. 7.24), si atunci iti canta Dumnezeu tie: “Toate energiile Mele le pun la dispozitia ta”. “Dumnezeiasca Lui putere ne-a daruit tot ceea ce priveste viata si evlavia prin cunoasterea Celui ce ne-a chemat prin slava si puterea Lui”(2 Petru 1.3).

Starea ta de acuma e foarte buna pentru a intra in odihna. Da. Singur recunosti ca nu ti-a ramas nimic, numai iadul. Slava Domnului. Este foarte greu sa ajunga cineva pustiit, complet

pustiit. Ei, afla de la mine ca nu esti sortit mortii, nici iadului nici tu, nici familia ta, dar Dumnezeu trebuie sa astepte pana la pustiirea completa aputerilor tale, a entuziasmului tau; a asteptat pana ce s-a stins inflacararea sufletului tau, cu aceasta Dumnezeu n-are ce face. Dar, iata acuma, slava Lui, ai ajuns la starea fericita a deznadejdii, asa da, acuma poti sa vii la El asa cum esti. "Veniti la mine toti cei truditi si impovarati si Eu va voi da odihna..."
Ti-am pus in fata pe Domnul tau. Ce faci cu El? Il refuzi sau il primesti?
Daca il primesti, atunci al tau frate batran te saruta, nenea Gusty.

Scumpe Gusty baci,

Chiar daca eu nu mai traiesc Cuvantul lui Dumnezeu, deci nu mai sunt un implinitor al Cuvantului Sau, totusi va scriu ca unui frate trecut prin multe incercari, obisnuit cu suferinta si, ceea ce este nespus de frumos e trairea prin credinta lui isus.
Dar am sa trec la subiect. Dupa cum v-am povestit cu cateva luni in urma, ceea ce m-a dus la boala mea, care m-a determinat sa ma retrag pe o perioada de 3 ani din campul muncii. V-am povestit atunci despre viata mea sexuala care a avut ca urmare slabirea totala a sistemului nervos, declansarea unor aprige dureri de cap sia ainsomniei care dureaza de mai bine de 4 ani. Am dorit sa am o sotie. Mi-a iesit in cale B. Eram bucuros ca voi avea o sotie pe care s-o iubesc si sa ma iubeasca. Precizez ca, nu era o boala psihica, ci era si este o acuta boala organica, care bineinteles a declansat si tulburari psihice. Am strigat catre Dumnezeu, care cred ca stie bine gravitatea situatiei mele, dar situatia sanatatii mele nu s-a ameliorat, ci dimpotriva, datorita intrebuintarii timp indelungat a somniferelor si calmantelor, inima mi-a slabit foarte mult. In momentul de fata nu sunt apt sa fac un effort fizic mai indelungat. Acum lucrez la sterilizare in cadrul complexului Stomatologic, unde nu sunt solicitat la un effort psihic si fizic indelungat. Intre timp, de cand lucrez am cunoscut o fata credincioasa, careia eu i-am spus totul despre starea sanatatii mele. Ea are nevoie de un barbat, cum e logic, de un barbat care sa o ajute la sapat gradina, la taiat lemne si la alte treburi gospodaresti, ceea ce eu nu pot face caci dupa cum v-am spus nu pot face(depune) effort fizic indelungat, caci obosesc foarte repede. De cateva zile cunosc o fata din lume, deci necredincioasa si , acum locuiesc la ea. Ea are apartament si locuieste singura-singura si m-a primit la ea. Acum traiesc cu ea, ma culc cu ea, s-ar putea sa avem si un copil. Deci, viata mea sexuala e intr-un fel rezolvata, dar aceasta se numeste curvie. Se pare ca nu mai am nici o sansa de a scapa de vicii. Daca n-am vrut sa traiesc in vicii sexuale, acum traiesc in curvie. Nu mai pot categoric sa-mi infrunt instinctul sexual. Si, pe langa toate acestea, sanatatea se deterioreaza si , inclin sa cred ca, nu voi mai trai mult; deci din toate partile sunt incoltit de moarte si condamnat la iad. Recunosc ca, pacatul meu cel mai mare care s-a declansat cu 16 ani in urma a fost ca , am stiut, am trezit dragostea inainte de a veni ea. Mai precis, am cunoscut atunci un proces sexual: un homosexual care m-a impins la practicarea unor vicii sexuale ca de exemplu onania. Dupa cum vedeti, m-am retras din mijlocul fratilor, nu mai merg la biserica. Doream mult sa fiu lumina in mijlocul parintilor mei, a prietenilor si a colegilor. Doresc mantuirea lor, dar nu pot s atraiesc Cuvantul lui Dumnezeu.
Fata credincioasa pe care am cunoscut-o, m-a intrebat de ce nu mai vin pe la ea si i-am spus ca nu mai stau acasa. Si ea mi-a spus ca voi ajunge in iad; totusi eu continui sa strig catre Dumnezeu, chiar dac El nu ma mai cunoaste. Mi-am parasit dragostea dintai si ma racesc treptat, treptat. Constat aceasta cu parere de rau. Se pare ca totul s-a sfarsit pentru mine. Partida mea e jucata si pierduta. Recunosc ca inca cu multi ani in urma Dumnezeu ma chema la El, dar nu L-am ascultat. Am trait dus de mintea mea nebuna. Am ajuns rau de tot. Eu mai am vointa sa-mi infrang instinctul sexual. Ce s-ar putea face? Doresc sa traiesc. Am fost o fiinta ce cu buna stiinta mi-am distrus trupul, traird in vicii. Foarte bine spune Solomon in Prov. 5.2 "Cel rau este prins in insasi nelegiuirea lui si este apucat de legaturile pacatului lui. El va muri din lipsa de infranare, se va poticni din prea multa lui nebunie."
Doresc foarte mult sa-mi raspundeti si imi cer scuze ca v-am deranjat cu aceste randuri aducatoare de vesti rele.
Cu stima si respect I.M.

Draga I.M.

"Acolo se va croi o cale, un drum care se va numi "Calea cea sfanta", nimic necurat nu va trece pe ea, ci va fi numai pentru cei sfinti; ceice vor metge pe ea, chiar si cei fara minte nu vor putea sa se rataceasca"(Isaia 35.8).

"...caci despartiti de Mine, nu puteti face nimic"(Ioan 15.5). Implinitorul Cuvantului este Hristos Isus. In El sunt si eu implinitor al legii, caci nu eu trebuie sa traiesc Cuvantul lui Dumnezeu, Cuvantul lui Dumnezeu traieste in mine, daca...? Daca, este cu neputinta, ca avand Duhul lui Dumnezeu sa-L invinuiesti tot pe El pentru tot ce traiesti. Tu refuzi categoric si incontinuu sa primești Cuvantul lui Dumnezeu si ai ramas un biet rob al Satanei.

Diagnosticul tau despre boala ta e fals. Ai parinti sanatosi si ai primit un trup zdravan, bine dezvoltat, dar in toata viata ta n-ai iubit pe nimeni in afara de tine. Ce-ai avut acum 16 ani au avut si altii. Si eu am practicat onanie, dar nu-l invinuiesc pe cel ce m-a invatat, caci puteam sa-l refuz, dar nu l-am refuzat caci mi-a placut. De fapt, definitiv am scapat numai dupa ce m-am predat Domnului, dar cand deja am inceput sa traiesc cu femeii nu mai aveam nevoie de aceasta satisfactie. Sustin ca esti sub sugestia diavolului si stai in necredinta completa, refuzand sa dai slava lui Dumnezeu pentru eliberarea deplina, care ne-a dat-o Hristos Isus.(Col. 1.13).

Om nefericit, tot ce scrii este o injurie pe seama lui Dumnezeu, caci mereu vorbești d etine(oh, nefericitul de mine), si nimic despre mantuirea minunata pe care a facut-o Dumnezeu tatal, prin jertfirea Fiului. De ce esti incapatanat? De ce nu recunosti ca nu ai de-a face cu "instinct sexual", ci cu Duhul curviei care si atunci te chiunieste cand deja esti impotent. Fara vraga, inainte de moarte cu cateva clipe te silesti sa practici onanie.

Femeia cu care traiesti e sotia ta, chiar daca nu te-ai cununat si chiar daca nu este traire legalizata. Din moment ce nu prin geam o vizitezi si nu numai noaptea te duci la ea, ci locuiești cu ea, e sotia ta. Adica, nu e curvie. Dansa nu are un sot, iar tu nu ai o sotie; cu aceasta nu am nimic si daca te duci in iad, nu te duci din cauza aceasta, ci din cauza necredintei tale. Tradatorul! Daca ai primit eliberarea, de ce-ai mers dupa capul tau nebun? De ce n-ai cautat partasie cu fratii, cu mine? Cine cere de la tine eforturi? Usa este deschisa pentru tine, dar scarbete-te odata de acel viclean, care spune asa: "Doream mult s aflu o lumina...". Minciuna! Nu este adevarat. Nu doresti sa fii o lumina, numai dupa ce-ai devenit "fiul luminii" prin credinta. Preda-te odata, inca nu-i tarziu.

Nenea Gusty.

Motto: Amos 5.21-24.

Catre,Fratele meu Ton, in Isus Hristos,

De mult ma framant sa va scriu. Mintea mea imi spunea sa nu ma amestec, dar n-am ce face caci nu sunt un om care sa faca lucruri dupa capul sau, ci am un Stapan care e si Stapanul d-stra.

D-stra sunteti coplesit de convorbiri cu diferiti frati, oameni si eu nu pot sa am pretentie sa va aduceti aminte, dar amintiti-va: De doua ori am stat de vorba in scurt timp. Odata in Bucuresti la adunarea din Mihai Bravu si odata la Baile Felix.

In ambele cazuri v-am atras atentia ca insarcinarea pe care ati primit-o din partea Domnului o veti face cat timp ramaneti la Cuvant, fara sa deveniti un reformator baptist.

V-am spus ca daca ramaneti numai la mesajul Divin, care nu e al Cultului baptist, ci e supraconfesional, veti avea suferinte tocmai de la membrii nepocaiti aia dunarilor, si din partea predicatorilor care au devenit niste functionari platiti, si cu gelozie isi pazesc turma, ca orice preot din orice religie.

V-am spus ca daca veti deveni un reformator, deveniti un om cu renume si un conducator al maselor religioase, dar asta nu mai e lucrarea Domnului. Si iata asa s-a intamplat. Sunteti un om cu faima, dar pacea divina ati pierdut-o si lucrarea s-a degradat. A devenit lucrarea unui Cult.

Cand am primit si am citit "Situatia actuala a Bisericii Baptiste din Romania" si altele, cele doua scrisori, le-am citit de doua-trei ori si am gasit cateva puncte foarte negative, care denatureaza adevarul.

1. Sunt adevarate restrictiile administrative a inspectorilor de culte, dar dumnealor nu fac de

capul lor, ci primesc dispozitii de la Ministerul Cultelor. Dar nici Ministerul nu face de capul lui, ci se incadreaza la politica dusa de partid. Si tara este o tara socialista si marturisesc clar ca duce o politica comunista si materialista. Niciodata nu de-a declarat ca nu ne da o libertate religioasa ca-n Anglia sau america.. Nu cred ca ati primit o insarcinare de la guvernul tarii noastre sa difuzati o asemenea libertate religioasa. Daca d-stra ati facut, ati facut socoteala fara gazda. Dupa cum nu sunt adevarate cele vestite de Wurbrand R., ca in Romania adevarata biserica e "subterana", tot asa nu este adevarat ce ati vestit d-stra ca in Romania Cultele fac ce vor, ca in Anglia.

2. Nu este adevarat ca si adunarile asa zise "secte", au deczut din cauza stramtorarilor adiministrative ale inspectorilor de Culte. Cu mult inaintea erei socialiste, deja nu mai era alegerea conducatorilor adunarii dupa voia Duhului Sfant. Cred ca nu este ceva nou ceea ce scriu. Cum am devenit Cult am si pornit cu valea devierii de la Adevar. Incetul cu incetul am inceput sa lucram pentru Cultul nostru. Am inceput sa ducem Chivotul Domnului in "Car nou"(1 Sam. 6.7,8, 2 Sam. 6.3-7, 1 Cron. 15.2,3,12-15). Apoi nu ma mir ca ne e frica ca se rastoarna Cultul. Dar adunarile noastre sunt pline de membrii care n-au dat mortii viata lor veche si noi ce facem? Chemam pe acesti nepocaiti sa moara pentru Hristos? Nu o data au fost dati afara din Cultul Baptist cei mai buni fii ai adunarii(Arad, Constanta, etc.), si nu imputernicitii cultului, si eia u cerut ajutorul dpartamentului sau chiar al securitatii statului.

3. D-stra ati devenit aparatul unei organizatii si cereti drepturi ca in tarile occidentale. Eu consider ca asta este deja lupta politica. Nu sunt de acord si stiu ca nu sunt singur cu aceasta convingere. Intot cazul, trebuie sa va spun ca am fost prin circuite si am fost intrebat undeva care este parerea mea; peste tot am spus parerea mea clar.

La pagina 25, aliniatul 3-4 vorbiti de compromisuri si renuntarea la calauzirea Duhului Sfant. Spuneti asa: "...lucrarea care se face in Biserica aceea, de la data aceea inainte, sa fim absolut siguri ca va fi o lucrare pur omeneasca si si nu lucrarea lui Dumnezeu". Trebuie sa recunoastem in mod sincer ca cu multi ani inaintea erei socialiste ne-am acomodat cu compromisuri si am renuntat la calauzirea Duhului Sfant. Da, am deviat d ela Adevar, cand am admis ca temeiul adunarii sa fie schimbat de la noua nastere la botezul cu apa.

4. D-stra mereu amintiti de Biserica Nou-Testamentala, adr nu poate fi adevarata aceasta declaratie din moment ce "avem doar o forma de evlavie, dar tagaduiam puterea" (2 Tim. 3.5). Asa ca nu Autoritatile Statului, ci noi trebuie sa spunem un hotarat NU conducerii baptiste. De mult, apostolul Pavel admite o singura dezbinare: "...ca sa iasa la lumina cei gasiti buni"(1 Cor. 11.18,19). Noi inasa, lucram febril ca sa se musamalizeze totul, ca nu cumva sa se dovedeasca ca o mare parte a membrilor de adunare nu sunt decat baptisti fara pocainta. Nu trebuie sa ne plangem de starea adunarilor noastre din Romania mai mult decat de starea adunarilor din Apus, unde din prea multa libertate, starea adunarilor este accentuat mai rea. Eu sunt membru al Cultului Crestin dupa Evanghelie si ori de cate ori conducatorii cultelor mi-au cerut un lucru care am considerat ca nu corespunde cu lucrarea Duhului Sfant, am spus NU clar si hotarat. Rezultatul?! M-au sters de pe lista Cultului ca pe un razvratit, cu toate ca sunt un crestin devotat Domnului nostru Isus Hristos. Asa se dovedeste ca nerabdarea religioasa este mult mai apasatoare decat stramtorarea administrativa a Autoritatilor. Pe mine nu Autoritatile m-au urmarit, ci crestinii, asa zisi pocaiti, si m-au denuntat fiindca am spus NU clar Conducerii Cultului Crestin dupa Evanghelie la devieri de la Adevar.

5. Nici sa nu ne gandim ca adunarile nosatre de azi sunt cu caracter de "Mireasa". Aduanrile noastre de azi sunt niste adunaturi de oameni religiosi, "oameni amalgam", nu "omogeni". Sunt convins ca la venirea Domnului Isus pentru "Trupul" Lui, acest Trup va fi gasit in cadrul Bisericilor oficiale: Ortodoxa, Catolica, Reformata, Luterana, Baptista, Penticostala, Crestina dupa Evanghelie si inca din alte denumiri, da, toti cei care au Duhul lui Hristos(Rom. 8.9), viata lui Hristos in ei (1 Ioan 5.11,12).

Venirea Domnului nostru Isus Hristos este la usa. Un crestin cu vedere larga a spus asa: "Cand un predicator se plange ca nu mai incap oamenii in sala adunarii: Lasa-ma sa spun Cuvantul lui Dumnezeu cu sare si in scurt timp va fi sala prea mare". Cum spunea crestinul C.H.M: "Cuvantarea evlavioasa umple bancile adunarilor, iar la predicile cu sare bancile se golesc". Peste tot este un duh de jertfa care seamana cu cel de la Exod 32.2-4. Dar gasesti foarte rar suflete predate Domnului care nu se multumesc cu forme religioasa, ci dovedesc fara zgomot si fara zarva mare ca au viata lui Isus in ei. Focul va incerca si sunt convins ca mari lucrari asa zis crestine vor fi arde.

Al d-stra frate in Isus Hristos, Pocsy Gustav.

P.S. Nu astept raspuns caci nu am de gand sa fac dialogizare, dar am fost indemnat sa depun o marturie.

Febr. 1975.

Bucuresti 15.12.1976

Frater Pocsy,

M-am bucurat sa va scriu, pentru ca am cateva probleme pe care nu le-am lamurit foarte bine. Nadajduiesc ca Dumnezeu mi le va face clare prin d-stra. Multumesc pentru randurile pe care mi le-ati trimis(m-au ajutata sa-mi fixez mai bine lucrurile pe care mi le-ati spus). Inainte de a va despre ce este vorba, am sa va dau o veste buna: m-am botezat. Am avut demult clar in minte faptul ca trebuie sa implinesc si acest lucru pe care ni l-a cerut Cuvantul lui Dumnezeu. Am facut-o stiind ca ceea ce fac va fi o marturie inaintea lui Dumnezeu si inaintea oamenilor. Am inteles ca nu botezul in apa este cel care ne mantuie, dar stiu ca odata mantuiti, noi trebuie sa-l facem pentru ca Domnul Isus l-a facut inaintea noastra si ne-a cerut si noua sa-l facem. Am inteles Rom. 6.3: prin acest botez eu ma identific cu moartea si invierea lui Isus Hristos.

Ceea ce m-a facut sa ezit atat timp, sa aman a fost faptul ca as fi vrut sa ma botez intr-un cadru restrans, in care sa fie numai frati(numai credinciosi), si intr-un cadru natural, in rau daca se putea. M-am botezat duminica trecuta(12.12) la Biserica fratelui Ton Iosif din Ploiesti. Eram hotarata de mult timp sa ma botez dar, numai cu 5 zile inainte m-am hotarat sa ma botez la Ploiesti.

N-as vrea sa credeti, si sa va mahniti, ca m-am botezat la Biserica fratelui Ton Iosif pentru ca el este renumit ca predicator si ca atare faptele lui au greutate. Ceea ce m-a hotarat pe loc a fost, in afara de un indemn launtric, gandul ca s-ar putea sa fie ultima ocazie pe care sa o am. Cine poate sti cand va veni Domnul Isus, pentru ca sa ma gaseasca neprihanita. Nu m-a entuziasmat deloc faptul ca fratele Ton m-a botezat; in schimb m-a bucurat faptul ca Dumnezeu mi-a dat ocazia sa-L marturisesc in public, in apa botezului. Am avut incredintarea ca, deasupra lui Ton, Dumnezeu a fost Acela ce Si-a pus mainile mainile peste mine si m-a binecuvantat. Sa fie slavit Numele Lui. Amin.

La botez a fost si Mihai Cara,cu aceasta ocazie mi-a facut cadou "Eliberarea Duhului" de W.Nee.

(As vrea sa stiu cum considerati d-stra prietenia dintre doi tineri credinciosi. Suntem prieteni buni).

Frater Pocsy, daca nu aveti "Eliberarea Duhului" sa-mi spuneti sa va fac rost de un exemplar(are sa se bata mai multe la masina in curand). Tot Mihai s-a apucat sa traduca primul volum din "Omul Spiritual" a lui W. Nee. E o lucrare minunata.

Raman uimita cat de mult a putut sa lucreze Dumnezeu prin omul acesta(Nee), dar numai atunci cand el si-a incredintat toate lucrurile si energia in Mana Domnului. Deocamdata, Mihai Cara a tradus numai trei capitole din engleza. Toata lucrarea cuprinde in esenta omul ca trinitate:trup, suflet si duh(spirit). El traduce acum volumul I care trateaza omul ca suflet. In capitolele pe care le-am citi, W. Nee prezinta pe larg, asa ca sa se regaseasca oricine acolo, exprimarile, manifestarile sufletului.

Toata problema este foarte serioasa. Noi nu suntem inclinati sa o judecam serios. Sunt atat de obisnuita sa actionez prin suflet, incat acum raman uimita ce atitudine nepotrivita asupra dezvoltarii noastre spirituale o poate avea trairea prin suflet.

Aproape am invatat sa deosebesc se este sufleteasc din tot ce fac; mai ramane sa invat cum trebuie sa renunt la aceasta viata sufleteasca. Dar, stiu ca Dumnezeu care "a inceput in mine o lucrare o va duce la bun sfarsit pana in ziua venirii Lui". Si chiar daca eu as vrea ca sa ajung mai repede la o desavarsita crestere spirituala trebuie sa stiu ca Dumnezeu are timp sa lucreze asa cum stie El. Sunt fericita sa stiu ca El lucreaza in viata mea si invat sa inteleg ca El lucreaza in mod desavarsit. Stiu ca El vrea sa am multa incredere in El.

Am sa va spun problema in care nu sunt sigura ca am lumina clara. Intr-una din discutiile pe care le-am avut cu Mihai, m-a intrebat la un moment dat in ce stadiu sunt eu la ora actuala, in faza de simplu mantuit sau ma trecut la faza de ucenic? Am stat mai tarziu si m-am gandit ce inseamna a fi cu adevarat un ucenic al lui Hristos.

Am citi in Luca 9.13: "Daca voieste cineva s avina dupa Mine sa se lepede de sine, sa ia

crucea in fiecare zi si sa Ma urmeze". Am stat si m-am gandit daca eu implinesc in viata mea aceste trei cerinte ale lui Dumnezeu(Domnul Isus): lepadarea de sine, luarea crucii, urmarea Lui(mersul pe urmele Lui).

Prin lepadare de sine am inteles ca trebuie sa renunt la eul meu, care prin natura lui sa impiedica sa-L inteleg duhovniceste pe Dumnezeu,sa renunt la viata mea atunci cand ma desparte de Dumnezeu, la mintea mea, sau la judecatile mele, atunci cand ea ma face sa-L inteleg pe Dumezeu in chip firesc.

Prin a-mi lua crucea in fiecare zi, inteleg ca trebuie sa dau mortii toate aceste calitati ale sufletului meu(suflet acre tinde sa fie independent de duhul meu), sa-L las pe Dumnezeu sa-si puna pecetea mortii Sale asupra tuturor acelor insusiri ale mele, naturale, pentru ca apoi El sa mi le dea inapoi curatite, sfintite (cu alte cuvinte, sa renunt la toate activitatile mele sufletesti, atunci cand ele sunt canalizate in a face voia firii mele innascute, vechi).

Prin cuvintele "sa ma urmeze", eu inteleg lucrurile astfel : cand Domnul Isus a spus: "Calcati pe urmele Mele caci si Eu calc pe urmele Tatalui Meu", am intels prin aceasta ca noi trebuie sa calcam pe urmele Domnului Isus cel viu, Cel prezent astazi, in vietile noastre(nu ni se cere sa urmam toti un sablon, sa umblam toti pe urmele Celui de acum 2000 ani – ci fiecare dintre noi sa-L urmam pe Isus cel Viu din vietile noastre).

Am zis acestea in sensul ca noua nu ni se cere sa facem tot ceea ce a facut Domnul Isus cand a fost pe pamant, in trup; noi nu trebuie sa urmam mersul pamantesc al lui Isus.

Unii inteleg ca, a-L urma pe Isus, trebuie sa fac tot(exceptand minusurile) ceea ce a facut El cat a fost pe pamant in trup. Dar eu pot zice: bine, dar eu sunt femeie si nu pot face tot ce a facut El. De exemplu: Pot eu oare predica oamenilor pentru a-i intoarce la Dumnezeu?(cum trebuie sa inteleg 1 Tim. 2.11).

Apostolul Pavel zice: "caci nu-L mai cunosc pe Domnul dupa trup, ci dupa Duh". Apostolul Pavel L-a urmat pe Isus dupa indemnurile Duhului.

De aceea eu nu incerc sa fac ceea ce a facut Isus, ci ceea ce imi spune El sa fac. Cand Domnul Isus spune: "calcati pe urmele Mele, caci Eu calc pe urmele Tatalui", inteleg prin aceasta ca, trebuie sa am acelasi fel de viata pe care a avut-o Isus, acelasi stil de viata si anume ascultarea in toate de voia lui Dumnezeu

Eu nu trebuie sa imi propun o lista de lucruri pe care trebuie sa le fac(pentru ca le-a facut si Isus), ci trebuie sa fiu desavarsita, receptiva(deschisa in loc de receptiva), la tot ce are sa-mi spuna Dumnezeu prin Duhul.

Ascultarea de Dumnezeu inseamna mai mult decat a imita mersul istoric al vietii lui Isus Hristos. Deci, daca stau si ma gandesc, prin credinta eu indeplinesc toate trei puncte(cerinte), pentru a fi ucenic(pentru ca a-L urma pe Hristos inseamna cu mult mai mult decat a propovadui). Daca nu-L poti predica pe Isus, El nici nu-ti va cere asta, dar ceea ce-ti va cere trebuie sa fii gata sa-I dai – asa inteleg eu a-L urma pe Isus.

De aceea eu zic ca sunt ucenic al lui Isus(chiar daca Dumnezeu nu ma trimite sa intorc suflete la El, sa propovaduiesc Evanghelia, sa aduc la randul meu alti ucenici.

Frate Pocsy, eu ma intreb la urma urmei daca asta este misiunea unei femei, de a propovadui Evanghelia, sau de a face ucenici(1 Tim. 2.11, 1 Cor. 14.34). Am inteles ca aceste versete nu sunt pentru a ne umili, ci prin ele Dumnezeu vrea sa ne arate lamurit ca nu este acesta scopul nostru – de a propovadui Evanghelia – nu pentru aceasta am fost noi creati(sau de a face ucenici).

Frate Pocsy, va rog sa ma lamuriti daca am pus bine problema, iar dac nu sa-mi9 dat d-stra o indrumare asupra modului cum trebuie sa judec lucrurile, in lumina lui Dumnezeu.

Frate Pocsy, va rog foarte mult sa va rugati pentru Mihai – sunt incredintata ca "mare putere are rugaciunea fierbinte a celui neprihanit". Trece in aceasta perioada printr-o grea incercare: Dumnezeu l-a inzestrat cu multe calitati prin care vad acum ca el incearca sa le puna in slujba Domnului(nu-mi dau seama daca Dumnezeu Insusi l-a pus intr-o lucrare, sau Mihai vrea sa puna toata energia in slujba Lui – aceasta se va vedea dupa rezultate.

M-a intristat mult sa stiu ca el se apuca de o lucrare mare, ca-si investeste toate energiile lui pentru aceasta, toata vointa (toata inima, ca la sfarsit Dumnezeu sa spuna "Te-am pus sa faci aceste lucruri? – Si le mai faci si in Numele Meu?").

Mamangaie insa un lucru: este sincer in tot ceea ce face. Atunci stiu ca Dumnezeu(in cazul ca Mihai n-are trimitere adevarata), il va lumina, chiar daca aceasta va aduce dupa sine multa dezamagire si dureri. Dumnezeu sa fie cu noi si ce putem, frate Pocsy, sa facem – sa facem.Cat despre mine, frate Pocsy, daca Dumnezeu imi da harul(si mi-l da), sa fiu o

binecuvantare, un sprijin si un ajutor pentru altul atunci pot spune si eu ca apostolul Pavel: "M-am luptat lupta cea buna". Dumnezeu sa ne binecuvanteze. Amin.
Ana Maria P.

Oradea 24 Dec. 1976
Draga Ana Maria,

Am primit randurile tale si daca-ti marturisesc ca m-au obosit, nu din cauza ca ai scris mult, ci din cauza ca toate cele opt pagini sunt ppline de lucrarea mintii si eu nu stiu ce sa fac: sa rad, sa plang sau sa ajung la disperare? Bine ca lucrarea Domnului nu este intemeiata pe sentimente, simturi care sunt atat de schimbatoare, ci e bazata pe "Stanca", pe Cuvantul lui Dumnezeu, la care "nu este schimbare, nici umbra de mutare".
(Iacob 1.17).

Draga fata, nu este adevarat ca ai cateva probleme, caci "un singur lucru trebuie"(Luca 10.42) si de aceea, primul sfat care ti-l dau : strange-ti toate studiile tale manuscrise si baga le in foc. Cand iti citeam scrisoarea ma vedeam pe bancile scolii cu teze si antiteze, puncte si parametri, paragrafe si articole. Dar asta nu se numeste CRESTINISM. In crestinismul real, nu e nimic artificial, nimic imitatie, nimic vointa, nimic din obligatie. Totul este de la Dumnezeu. Intai Viata. Daca intrebi un copilas: Tu copile, tu traiesti? Ce ti-ar raspunde? Da!(hotarat); Eu traiesc. Am viata. Dar, daca m-ai departe l-ai intreba: Ce-ai facut ca sa ai viata? Ti-ar raspunde: N-am facut nimic ca s-o am. Si chiar daca nu-ti poate raspunde la toate intrebarile, viata tot o are in el si se manifesta.

Al doilea: Cum trebuie s aprocedez in aceasta viata, primita de la Dumnezeu, prin credinta in Isus Hristos? Nu trebuie invatat cu ratiunea, caci "voi ati primit ungerea din partea Celui de sus si stiti orice lucru"(1 Ioan 2.20,27). "Dar, Mangaietorul, adica Duhul Sfant, pe care vi-l trimite Tatal in Numele Meu, va va invata toate lucrurile si va va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu"(Ioan 14.26).

Zici ca ai citit cele scrise, te rog sa-mi spui la ce-ti foloseste? Ah! Asta trebuie s atin minte si totul este in regula. De ce nu e in regula nimic? Pentru ca tu nu trebuie sa tii minte nimic, nu si nu. Tu trebuie sa intri in posesia darului lui Dumnezeu si nu sa inveti. Viata lui Dumnezeu este un dar. Dar, acest dar nu este primit de "tinerii bogati" ca un plus de viata pe langa viata ce o au. Cat mai ai energiile tale blestemate, n-ai nevoie de mantuire ci doar de un ajutor ceresc ca sa te ajute Dumnezeu sa faci voia Lui. Cand ai ajuns la faliment total(complet), atunci nu mai ai intrebari. Ce sa mai intrebi? Un lucru stii precis: Sunt pierduta, nu pacatoasa. Asta e prea putin. Pierduta mortal. Asta stiu clar: Nu pacatul

Dar, iarta-ma ca incep sa-ti scriu intelepciune ascunsa si te ispitesc, ca sa intelegi, ceea ce nu trebuie sa intelegi, ci trebuie primit prin credinta. Credinta cea noua care s-a dat o data pentru totdeauna sfintilor, prin Isus Hristos(Iuda 3). Cu aceasta credinta intram in posesia promisiunilor lui Dumnezeu. Nu eu trebuie s adovedesc ca sunt fiul lui Dumnezeu, ci Dumnezeu dovedeste, desigur impreuna cu duhul meu sfant. Nu am nici un drept sa-I spun lui Dumnezeu Tata daca nu am primit Duhul Infierii, d eputere, de dragoste, de chibzuinta(2 Tim. 1.7, Rom. 8.15). Asa lucreaza Cuvantul intotdeauna intai darama, pe urma zideste. Si daca tu ai inca in viata ta bogatii particulare, personale, declara te rog "gunoi si paguba" si atunci vei fi o sfanta care nu e crestinizata, constienta de sfintenia care o are in vorbirea ei, in purtarea ei.

In ce priveste botezul tau de la Ploiesti si scuzele ce mi le-ai scris, eu cred ca sunt exact asa cum mi le spui ca sunt. Numai asa imi dau seama ca degeaba spun eu cele mai mare intelepciuni, daca nu sunt primite in inima, ci in minte. Primul lucru pe care trebuie sa ti-l spun e ca nu ai marturisit in apa botezului pe Isus Hristos, ci ai marturisit ca ai devenit membra al Cultului Baptist, nimic altceva. Nu gasesti nicaieri in Sfanta Scriptura ca tu marturisesti pe Isus Hristos in apa botezului, Spun ca, este foarte ieftin sa indraznesti in cadrul Cultului, intre zeci d epersoane imbracate tot in alb, in atmosfera inflacarata a unei ceremonii religioase, sa faci acest gest, care dupa marturia ta pare tot o obligatie. Dar, sunt sigur ca de nenumarate ori am marturisit si pe la voi ca Domnul nostru era botezat cu botezul lui Ioan, iar noi suntem botezati cu un alt botez in Numele lui Isus Hristos. Cei ce se boteaza cu botezul lui Ioan marturisesc ca sunt pacatosi si incerca sa-si cshimbe mersul vietii lor – iar cei botezati cu botezul in Numele Domnului Isus(Fapte 10.48), marturisesc ca au murit impreuna cu Hristos si au inviat impreuna cu Hristos Isus. Marturisesc in fata apei ca ua cuget

curat(1 Petru 3.21) si au ajuns la Tatal(Ef. 2.5,6), ac au ajuns in "Odihna".

Este cu totul neintemeiat gandul care l-ai avut: "S-ar putea sa fie ultima ocazie care s-ar putea sa-o am". Dar de ce, ma rog frumos? Cu ce ai putea documnteta o astfel de gandire? Nu va mai fi apa, nu va mai fi un frate care sa te boteze, sau nu va mai fi un botez organizat, o sarbatoare religioasa? Dupa tine, cand e valabil acest botez? Daca se face in cadrul unei sarbatori religioase a unui cult, in mijlocul unei gloate de oameni curajosi, sau daca se face dupa Cuvant, asa cum au facut apostolii? Pavel abotezat cu apa din nou pe cei botezati cu botezul lui Ioan(Fapte 19.1-5). Dorinta ta cea ascunsa era buna, dar tu n-ai fost atenta la soapta Duhului.

Nu prin botezul cu apa marturisim pe Hristos, ci prin marturia Cuvantului la timp si la timp(2 Tim. 4.2). Adica, cand ma indeamna Duhul Sfant. Eu nu pot sa spun :acum e timpul. - fiindca imi da un chestionar, cu sute de intrebari si eu foarte preocupat ocolesc sa scriu adevarul, din anumite motive. Cat vei mai trai nu vei mai avea prigoana doar pentru marturisirea Numelui lui Isus Hristos, Mantuitorul si Fericirea vietii tale; da!(am omis randul de sus - act vei mai trai nu vei mai avea prigoana pentru ca te-ai botezat.

La pagina 2 imi scrii despre Watchman Nee: "...dar, atunci cand el si-a incredintat toate lucrurile si toata energia in Mana Domnului". Nu, nu, nu. Cand a pierdut toate lucrurile si toata energia, atunci a fost inzestrat cu energia de sus si a fost intrebuintat la lucrul Domnului. Intre cele doua expresii este o prapastie ca intre cer si pamant.(1 Cor 15.10). Iata straduinta belstemata a mintii omenești care nu cedeaza sa-si infaptuiasca singura mantuirea. Oare degeaba scriu la 1 Cor. 1.20: "Unde este intelegerea? Unde este carturarul? Unde este vorbaretul veacului acestuia? N-ai putiit Dumnezeu lumea intelegerea lumii acesteia?" Dar, trebuie sa inveti o data ca numai daca Dumnezeu a inceput in tine lucrarea, atunci va fi lucrarea desavarsita prin venirea Domnului Isus Hristos. Daca am invata ca nu-mi foloseste la nimic si daca n-am invatat ca nu-mi foloseste la nimic, dar daca am primit-o si o am, atunci lucreaza in mine si cand stiu(treaz) , si cand nu stiu(dorm)(Fil. 2.6, 1 Petru 5.10). NU este adevarat ca trebuie sa ai minte iscusita ca sa inaintezi pe calea credintei, nu multa cunostinta ci predare totala. Si predarea totala iarasi nu este straduinta omeneasca, ci o stare binecuvantata a saraciei, a neputintei. Tagaduirea permanenta a energiilor existente a vietii tale vechi, o scarba crescanda a firii mele vechi care impiedica lucrarea Duhului in mine, d ecate ori o las sa se manifeste?! Asta este o viata predata!

Asa scrii: "Am inteles Rom 6:3...prin acest botez eu ma identific cu moartea si invierea Domnului Isus Hristos.Ceea ce m-a facut atat timp sa ezit si sa aman a fost faptul ca as fi vrut sa fiu botezata intr-un cadru restrans , in care sa fie numai frati, numai credinciosi..." Sa cercetam in lumina Cuvantului care este Adevarul. La 1 Cor. 10.1-5 vorbeste despre Israel si spune ca "ei toti au fost botezati in mare si prin nor". Adica nu vorbeste despre un botez obisnuit ca la noi. Am mancat aceeasi mancare duhovniceasca si aceeasi bautura duhovniceasca, a creia sursa este din Stanca. Si asa termina descrierea: "Totusi, cei mai multi dintre ei n-au fost placuti lui Dumnezeu, caci au pierit in pustie".

Ce ne descopera noua Rom. 6.3 , prin Duhul lui Dumnezeu, prin aceste versete? Iata, sunt convins ca nu este vorba de o botezare in apa, ci este vorba de o realitate dumnezeiasca: marturisirea prin credinta ca "eu am murit impreuna cu Hristos Isus" O scufundare in moartea Lui si la apa cer ingroparea caci ma declar mort impreuna cu El. Numai mortii sunt ingropati, nimeni nu este ingropat de viu. Cei care in fata apei de botez vor sa se indentifice cu moartea lui e prea tarziu.

Si acum te rog sa-mi spui adevaratul obstacol in ce priveste botezul intr-un cadru restrans de credinciosi? M-ai rugat pe mine, de pilda, si eu te-am refuzat? Sau nu era chip sa strangem cativa frati care sa asiste la marturia ta? Sau, ai gandit ca un astfel de botez e "ilegal" nu fata de Autoritati, nu fata de lume ci fata de fratii autorizati, care s-ar putea sa nu-ti recunoasca botezul facut de un om? Si atunci botezul nu era valabil? Crede-ma ca inascuns avem in sufletele noastre firi puternice, ale obisnuitei, a educatiei religioase, si chiar daca in mintea aprob adevarurile biblice, nu indraznesc sa pun in aplicare in viata mea de toate zilele. Draga sora Ana, se prea poate ca nu ti-am cauzat prea mare bucurie prin scrisul meu, totusi am indrazneala sa asustin ca eu iti sunt prieten bun, caci vine Domnul Isus si totul va fi incercat in foc si nu ramane nimic-nimic ce nu este realitate, nimic imitatie si azi, inca avem timp sa declaram "gunoi si paguba" orice bogatie din viata noastra, inaintea crucii lui Isus Hristos.

Al vostru frate, nenea Gusty.

Motto: "Si a pus femeii sale numele Eva, adica viata, pentru ca ea era sa fie mama tuturor celor vii". 1Moise 3.20. "El a facut, dintr-un singur sange, intregul neam al oamenilor ca sa locuiasca peste toata fata pamantului si a asezat de mai inaintea vremurilor si horatele asezarii lor" Ap. 17.26.
Oradea 1 Ian. 1975

Prima data scriu o scrisoare fata titlu, dar am incercat sa ma conformez celui primit. Intai nu stiam de unde sa incep, dar dupa ce ma gasit si subscris si salutul, atunci stiam ca este adresata mie.

Incep scrisoarea mea cu ultimele fraze ale randurilor tale: "...de aceea va spun eu d-stra sa nu va pronuntati cu usurinta, numind-o erezie, avand ca argument nu Cuvantul lui Dumnezeu, ci autoritatea experientei proprii".

Daca muti izvorul bucuriei tale de la Golgota sau mai sus de Golgota(mai inainte sau mai pe urma), atunci ai pierdut Rusaliile, Pastele si Craciunul, si daca izvorul bucuriei tale provine de la orice verset din Scriptura, care dovedeste ca, "ai fost ales inainte de intemeierea lumii", atunci ai deviat de la Adevar si restul sa para foarte, foarte bun nu mai foloseste la nimic. Pentru mine e prea putin sa-ti fiu tovaras de aceeasi parere. Nu ma multumesc cu mai putin decat o tovarasie de acelasi Duh, Adevar – viata – lumina – fatura. A aceeasi genetica(Ioan 1.12,13). Si asa sunt silit sa-ti traduc o scurta meditatie a fratelui pr. Dr. Kiss – despre "Pocainta si noua nastere". Iata it anexez; fr. Ioanovici m-a ajutat la traducere.Draga Mihai ai spus: "Nu este nevoie de inteligenta sau dibacie", toate explicatiile scrisorilor tale sufla 'minte omeneasca' si dibacie omeneasca. Daca iti spun ca in mod vizibil lipseste crucea lui Isus Hristos, nu spun pentru ca nu ai maintit de ea. Nu! Din toata teoria ta lipseste si domina intelegere spirituala, lucrarea mintii, a accepta masuri de prevedere spirituala, elevul ajunge sa cunoasca realitatea. Si iata: "acum cred cuvintele Lui pentru ca inteleg'(din scrisoarea ta). Cu cat cercetez mai mult cu atat imi lumineaza Duhul lui Dumnezeu ca (nu intre mine si tine) cele sustinute de tine nu sunt doar a anunta o Evanghelie, ci o "alta Evanghelie"(2 Cor. 11.4, Gal. 1.6,7). Adica nu e mica deosebire care se poate tolera, ci o erezie intr-adevra, caci falsifica lucrarea principala a lui Dumnezeu, degradeaza mesajul Lui(1 Tim. 2.4, Tit 2.11, si in loc sa fie un motiv de deosebita bucurie("slavita si negraita"), pentru toti oamneii devine o bucuie falsa pentru o clica de oameni.

Cele doua versete citate de la inceput sunt puternice dovezi ca omenirea nu este doua soiuri, doau origini,ci o singura mama, un sibgur sange. Toti fii acestui pamant sunt fii lui Adam, nu sunt niste fii de regi decazuti, ncic fii creati de Diavol. De aceea refuz categoric o astfel de veste buna(de bucurie), care izvoraste din astfel de explicatii. In aceasta privinta nu exista compromis.

Si, acum iarta-ma ca eu laic iti atrag atentia ca dupa cat stiu cuvantul "prototip", pe care-l intrebuintezi des, n-are ce cauta pe langa cuvantul umbra,simbol, ba nici "oglinza", caci, dupa cate stiu, prototipul e prima bucata desavarsita – dupa care incepe lucrarea in serie, intocmai. Sa fie spus cu umilinta ca Domnul nostru Isus Hristos a fost prototipul(prima parga0 si Dumnezeu a hotarat sa fim asemanarea icoanei Fiului Sau(Rom. 8.29). Inca o data spun: nu am cautat ca te atac prin anumite greseli gramaticale sau altfel. Sub nici o forma nu vreau sa te atac, dar sunt obligat sa depun martarie.

"Multi sunt cei chemati si putini sunt cei alesi". Desigur ca in el am fost alesi inainte de intemeierea lumii, inseamna ca ceea ce spun cei cu invatatura de "predestinatie", dar daca ramanem la Cuvantul lui Dumnezeu, atunci cautam ce spune Cuvantul lui Dumnezeu si ne bazam , nu pe experiente proprii, ci la explicatia lui Dumnezeu, atunci cautam ce spune Cuvantul lui Dumnezeu; cine sunt cei alesi de Dumnezeu? Si afalam la 1 Cor. 1.27,28 ca cel considerat nebun de lumea aceasta, cei care devin slabi, cei care sunt considerati de lumea aceasta "neam prost" , cei care sunt "nebagati inseama". Da,a stia sunt cei alesi. Ocupa-ti locul intre ei si deodata poti observa ca esti ales. Nu-ti place? Se poate, dar atunci sa nu-L invinuiesti pe dumnezeu, de ce nu te-a ales.

Gologota este factorul central prin care s-a facut crearea fapturii celei noi – mantuirea – nu pentru niste fii de regi decazuti, ci descendentii blestemati ai lui Adam. Astfel, jertfa de la Gologota se transforma in act teatral. Samanta(Gal. 3.19) era uunica si ramanea singura daca nu murea.(Ioan 12.24). Dar a murit si a adus un popor sfant care nu afost candva sfant(1 Petru 2.9,10). Sa nu-mi spui ca ceea ce spun seamana cu speculatia aceea despre care mi-ai marturisit. Refuz categoric orice nascocire in privinta alegerii de mai inainte. Dra, primesc

versetul de la 2 Tim. 1.9, in traducere ortodoxa: "El ne-a mantuit si ne-a chemat cu o chemare sfanta, nu dupa faptele noastre, ci dupa a Sa gasire cu cale si dupa harul ce ne-a fost dat in Hristos Isus, mai dinainte dde inceputul veacurilor".

Este adevarat ca acum se starnge prima parga si nu avem insarcinarea mantuirii lumii. Acum se strange "Trupul lui Hristos" si acest trup nu e "gloata multa, pe care nimeni n-o poate numara"(Ap. 7.9), ci un numar dinainte hotarat(2 Tes. 2.6,7). Cuvantul lui Dumnezeu precizeaza vestit prin Duhul Sfânt precizeaza fii lui(procreaza fii), nascuti de la Dumnezeu; si aceasta se face de la Rusalii incoace.

Scrii o teza despre a sti clar voia lui Dumnezeu, a nu face nimic fara a sti clar unde sa merg, ce sa fac, dar asta nu-i asa cum ai inteles. Pavel nu odata a vrut sa mearga undeva, dar...nu L-a lasat Duhul, dar... a oprit Satana(Rom. 1:13,15:22, fapte 16.6,7, I Tes.2.18). cade de la sine o astfel de inchipuire ca "masurile de prevedere ar fi sa-mi deschid inimasi s-o tin deschisa s aintre domnul isus cand vrea. Nu, nu. Acum se face o singura lupta buna. Lupta sa se ramana in odihna. Si cum se dezvoltă in tine "omul cel nou", as ase face din ce n ce mai desavarsit voia lui Dumnezeu.

Sigur ca numai cei trimisi pot sluji lui Dumnezeu(pentru Dumnezeu), in Numele lui Dumnezeu in diferite slujbe. Nu toti sunt rimisi s ainvete, s apastoreasca, s aevangelizeze, dar toti trebuie sa stie unde e locul lui in Trupul lui Hristos. Toti cei care au "comoara nemaipomenita", in vasul d elut. Sa nu zici, te rog, niciodata si sa nu uiti ca vasul este lut. "ori ce faceti cu cuvantul sau cu lucru, toate sa le faceti in Numele Domnului Isus si prin el sa multumiti lui Dumnezeu(Col. 3.17).

Nu cei care au intelegere spirituala, ci cei care au Duhul Sfânt. "Dar, Mnagaietorul, Duhul Cel Sfânt, pe care-L va trimite Tatal in Numele Meu, Acela va va invata pe voi toate si va va aduce aminte despre cele ce v-am spus"(Ioan 14.26).

Mi-aduc aminte d ela primele noastre intalniri cumte uitai la mine; cu multa bunavointa insoteai cu grija cele spuse de mine si incruntai un pic fruntea, silindu-te sa inregistrezi totul. Eu de atunci am vazut ca te paste pericolul intelectualului. Cum intrebuintezi creionul sa patrunzi in tainele credintei?! Dar, Evanghelia vestita de noi nu se poate pricepe cu mintea, iar noi nu am primit duhul lumii, ci Duhul lui Dumnezeu, ca sa cunoastem cele daruite noua de Dumnezeu(1 Cor. 2.12). Numai cel care are Imparatia lui Dumneseu in el, numai acel om stie ce inseamna Golgota, izvorul bucuriei, Golgota , singura posibilitate creata de Dumnezeu sa devii copilul lui Dumnezeu.

Unii cauta izvorul bucuriei la "infierea dinainte de intemeierea lumii", iar altii o muta dupa Rusalii, la asa zisul "botez cu duh Sfânt"(Gal. 3.26): "Caci toti sunt fii lui Dumnezeu prin credinta in Isus Hristos".

In ce priveste crestinismul de azi eu nu vad crestinism fals si crestinism adevarat; vad numai crestinism adevarat si restul necrestinism. Daca cineva are temelia pe Isus Hristos este crestin, chiar daca toata lucrarea facuta de le se va arde(1 Cor. 3.15).

Draga Mihai, daca divergenta intre marturia noastra ramane, atunci cu parere de rau, trebuie sa spun ca nu avem temeiul comun si atunci nu avem ce discuta in comun. De aceea as dori sa-mi difuzezei totul in scris. Imi pare rau ca trebuie sa-ti spun asa, dar nu am ce face, caci in Evanghelia ce-o vestesc nimic nu s-a schimbat in decursul anilor si nu se va schimba in veci. Daca asa vrea Domnul nostru, in Martie voi pleca in calatorie. Te salut, Gusty.

Frate Gusty,

Am ocazia s ava scriu cateva cuvinte prin sora noastra.Mai intai va multumesc ca m-ati sustinut in rugaciune pentru examenul acela. L-am luat cu bine.Frate Pocsy, cand am inceput sesiunea de examene, m-am gandit cu naduf ca abia astept sa treaca mai repede , ca sa ma pot odihni in voie, dar mi-a venit in minte versetul "rascumparati vremea", si m-am gandit ca si in cazul acesta este tot a pierde vreme si timp daca n-am sa pretuiesc aceste zile chiar daca sunt mai obositoare si mai plictisitoare.

Si, in felul acesta, cu toate ca eram foarte aglomerata cu invatatul mi-am facut timp s acitesc mai mult ca de obicei si sa ma rog mai mult.

Frate Pocsy, mai am de dat inca trei examene: pe 30.6,4.7 si 19.8, dar cel de pe 30.6 este cel mai greu.

Va rog s'ava ganditi si la mine. Eu si Mihai va purtam in rugaciunile noastre si dorim sa va vedem.

Cu dragoste, Ana si Mihai.

Oradea 20 Iul. 1977

Iubita sora in Isus Hristos,

Cu o bucurie a dragostei lui Isus Domn ce ma apasa trebuie sa va scriu cateva randuri ca raspuns la scrisoarea ta trimisa prin Florica.

Am o intrebare: oare care este motivul ca ma intampini, ca ma intitulezi asa "Frate Pocsy"? Nu se cade oare altfel? Sa ma ierti daca intrebarea me aiti cauzeaza simturi neplacute, dar asta de mult m-a preocupat, dar mereu am uitat sa-ti reamintesc. Ai putea sa-mi scrii asa: "Scump nen Gusty" sau "Iubitul meu frate Pocsy in Domnul" - sau nu sunt? Ba stiu ca sunt. Dar atunci de ce nu scrii asa? Uite pe Pavel: "Lui Timotei, adevaratului copil(fiu) in credinta..."(1 Tim. 1.2), "Lui Tit, adevaratul meu fiu in credinta..."(Tit 1.4), "Preaiubitului filimon..."(Filimon 1.1).

Cele scrise nu sunt o mustrare, ci mai mult un indemn; si cu asta am terminat.

In ce priveste cele scrise despre oboseala, despre odihna trebuie sa stii ca noi avem trup, suflet si duh. Cand am insarcinari pe care trebuie sa le execut sunt istovit si in trup si in suflet si am nevoie de odihna. Am auzit odata in Budapesta pe fr. Univ. Lenox(un irlandez) crestin care ne-a vorbit despre Ilie(1 Regi 18), care a lucrat pentru Dumnezeu foarte constiincios, dar a juns istovit(cap. 19) si Dumnezeu ii aproba un concediu de odihna de 40 de zile turistice in munti(versetul 😊 dupa care reincepe slujba(ver.15,16). Asa ca trebuie sa-ti dai seama; Fiti treji. Dumnezeu n-are nevoie de silinta ta. Dumnezeu vrea ca tu sa stii ca Le merge cu tine in munti, la mare, la odihna, la turistica si d'ela tine cere sa sii atenta si sa stai cand iti spune el si s'apornesti cand iti spune El, cand spune:taci si cand pune: vorbeste. Domnul Isus, Domnul nostru iubit nu ne cere ascetism. In fata Lui nu valoreaza "Nu te atinge, nu gusta, nu pune mana. Toate acestea au oarecare trecere de intelepciune ca fiind cucernicie de buna voie, dar n-au nici un pret si sunt tot spre magulirea omului pamantesc"(Col. 2.20-23 in traducere ortodoxa).

"...si citesc mai mult ca de obicei din Biblie, si marog mai mult"(Mi-am facut timp). Oh, daca ti-ai dat seama cate viclenie a inimii atle este acunsa sub aceasta declaratie nobila! De ce nu-mi scrii: "Frate pocsy, mi-am facut mai mult timp pentru a manca si mi-am facut mai mult timp pentru ca sa respir mai mult aer."?

Ana, crezi ca eu vreau sa te jignesc, sa te intristez, caut eu nod in papura? Nu si nu. Ba chiar daca-mi pierd rabdarea, dupa cum am patit si acum, Dumnezeu, Stapanul meu iubit nu ma lasa in starea rea, ci ma pune la slujba din nou dupa ce mi-a dat si mie "un conced de odihna". Dupa cum Moise a pacatuit cand s-a necajit de starea poporului Israel si a spus; 'Scultati indaratnicilor...' (Num. 20.10-12), dar a stat neclintit in slujba aceasta. Ioan Botezatorul care zilnic spune aucenicilor lui "Vi insiva imi sunteti martori ca am zis Nu eu sunt Hristos. Cel ce vine din cer este deasupra tuturor si ce-a vazut si auzit aceea marturiseste, dar marturia lui n-o primeste nimeni"(Ioan 3.31,32). El spunea mereu si ucenicii nul credeau. Totusi el nu-i goneste pe niciunul din ei, ba mai mult, chiar d'ela temnita de slujeste, trimitandu-i la Isus Hristos: Mergeti si intrebati voi pe El "Tu esti sau sa asteptam pe Altceineva?". Nu era asta intrebarea inimii lui, ci a indaratnicilor

Multumesc ca voi, cu Mihai, ma purtati in rugaciunile voastre pentru ca sunt convins ca ruga voastra este ascultata si eu am nevoie de rugaciunea voastra caci vestesc Stan este invins, iadul invins, pacatul invins de Hristos Isus, si aceasta veste e groaza iadului si a demonilor. Va sarut cu sarut sfant si doresc pacea si harul Domnului sa fie si sa ramana peste voi. Al vostru frate, Gusty.

9 Martie 1979

Draga frate Pocsy,

Conform primirii drastice d'umitale scrisori, fiindca Valerica ti-a raspuns pe larg, eu voi fi mai scurt si pentru o mai buna intelegere am sa raspund pe puncte:

1. Nu e just sa ma ameninti cu ruperea legaturii fratesti dintre noi daca nu te ascult, fiindca

daca stam d evorba s-ar putea ca cel care gresete sa inteleaga – acela poate s afiu eu, dar s-ar putea sa fi si dumneta. Cine zice ca cunoaste sa afle ca "n-a cunoscut cum trebuie sa cunoasca"(Col. 8.2), dar daca iubeste este cuncoscut de Dumnezeu(versetul 6) care-L poate ajuta sa se indrepte.

2. Imi spui ca ai deschis din intamplare radioul si-ai nimerit tocmai la Europa Liberasi ai dat, fireste, peste domnul Noel Benard si fratii sia. Si tocmai dumneata, care asculti Europa Libera, ma inveti sa nu fac politica. Dumneata nu stii ca stapanirea careia, conform Rom. 13, trebuia sa-i fi supus, interzice audierea acestui post de radio si difuzarea stirilor pe care le asculta? Dumneata, frate Pocsy faci politica. Tu careia iti este scarba de blestemarile de la Europa Libera ii asculti emisiunile?! Nu este just! Dar nu faci numai aceasta politica. Pe mine m-au anuntat fratii de la securitate sa inteleg ce e cu politica. Cand le-am spus ca noi, crestinii, nu facem politica m-au apostrofat cu cuvintele: "Faceti politica, domnule Popescu, toti faceti politica. Cand noi zicem ca nu exista nici un Dumnezeu si voi ziceti in gura amre ca este, faceti politica; alta decat noi si impotriva noastra. Cand noi educam copii intr-un anume sens si voi le spuneti ca materialismul este o doctorie gresitasi-i infectati cu doctrina voastra crestina, faceti politica. Si faceti multe altele in felul acesta. Deocamdata va suportam. Maine, vom vedea. Poate ai aflat fr. Pocsy ca in Albania, cambodgia, etiopia fratilor dumitale nu li s emai permite nici atat cat in Romania. Cu miile au fost martirizati. Daca te-ai rugat vreodata pentru ei si-ai zis: 'Doamne, oprestemania si urgia criminalilor care-mi omoara fratii' – atunci ai facut politica si te-ai amestecat in politica externa a statului roman care sustine aceste reprimari criminale. Si Domnul nostru si ucenicii Sai au facut politica, politica lui Dumenzeu. Cand zici frate Pocsy "Vie Imparatia Ta", zici totodata: duca-se pe pustii toate imparatiile dracului. Cand zii "faca-se Doamne voia Ta", zici totodata "termina-se cu voia oamenilor care contesta voia Ta Doamne. Cand ceri d ela Domnul painea ce ade toate zilele si nu recunosti ca ti—o da partidul...etc,etc. etc., in toate aceste cazuri faci politica. Cand Isus, Domnul nostru infrunta pe puternicii zilei si refuza s ale faca voia, face politica si-i avertizeaza ca maine ei vor pieri, dar El va ramane. Si, apostolii la fel. Si d-ta la fel. D-at zici ca nu faci politica, dar in fapt faci politica.

3. Eu cred, frate Pocsy, ca noi crestinii avem o dubla cetatenie. Suntem cetatenii unei anumite tari, in cazul nostru Romania – si suntem cetatenii unei patrii ceresti. Ambele cetatenii sunt la fel de reale si avem drepturi si obligatii in amandoua. Stapanirea, daca e de la Dumnezeu, atunci va lucra spre binele meu(Rom. 13.41) "Dregatorii nu vor fi de temut pentru ei – daca sunt de la Dumenzeu vor pedepsi pe cei rai si vor lauda pe cei buni. Acestea sunt, conform Rom. 13.3-6, charactersiticile unei stapaniri puse de Domnul. Dar, daca dregatorii nu fac "necurmat slujba aceasta"(Rom. 13.6)? Atunci fireste ca sunt de la "Dumenzeul acestui veac" si nu le mai datorez nimic(supunere). Spune d-ta frate Pocsy,...a omorat toti crestinii din Cambodgia si inca pe multe alte doua miloane din opt in numai cativa ani de guvernare criminala era de la Dumenzeu? Sau Mao, Stalin sau E.H.? Oare acestia sunt slujitorii lui Dumnezeu?(Rom. 13.4) sau ai degraba niste criminali? Si, erau oare crestinii obligati sa-I asculte sau dimpotriva sa-i condamne ca pe niste unelte ale Satanei , marele criminal si mincinos al acestui veac rau? Si cu asta am terminat.

4. Cine sufera si cine nu? Cine poarta crucea si cine se comporta ca dusman al crucii lui Hristos(Fil. 3.18)? Toata Biblia arata ca au suferit cei ce s-au opus lui Satan si uneltelor lui. Cand Dariu da o porunca lui Daniel, in ciuda interdictiei se roaga cu fereastra deschisa spre Ierusalim, atunci va trebui s aajunga la groapa cu lei.

Si cand Domnul nostru il infrunta pe Pilat sau pe Irod – fireste, urmeaza crucea.

Nu stiu de unde ai auzit d-ta ca eu si altii asteptam libertatea de la mericani sau de la Noel Bernard. Dar sa fim drepti. Dumenzeu i-a folosit pe americani si pe N.B. ca sa te ajute si pe d-ta ca sa nu ajungi in puscarie; oricine ne ajuta e binevenit si orice pahar de apa dat copiilor lui Dumenzeu va fi binecuvantat.

Nu vezi frate ca e ceva puteed in gandire, sa condamn pe cel ce ma ajuta si sa lingusesc pe cei ce fac raul ca sa scap cat mai usor?

Sa vezi, frate Pocsy, cand ai sa ajungi la inchisoare – eu nu ti-o doresc asta- ce bine are sa fie cand o sa sarim cu toti sa te ajutam sa scapi de mana asupritorilor (asupritorului).

5. Nu-i adevarat fr. Pocsy ca elesia nu are nici o organizare – ca fiecare e de capul lui. Intre nini o organizare si numai o organizare, adevarul e undeva la mijloc.

In fine, nu sunt suparat pe d-ta , desi mi-ai prezis ca voi deveni un om mizerabil. Fii si d-ta rezonabil si nu mai asculta la Europa Libera si fii si d-ta atent si nu mai condamna pe toti

fiindca mai sunt si altii ai Domnului, nu numai d-ta.
A.P.

“Cine are urechi de auzit sa auda.”(Matei 11.15).
Draga frate Popescu,

Prima mea intrebare: Care este motivul de ai scris o scrisoare si-ai pastrat-o timp de 5 luni fara 9 zile? Ai scris la 9 martie si ai trimis-o la 31 iulie 1979. Am primit-o astazi, pe 29 aug. 1979.

Scrisoarea trimisa de Valerica nu ma primit-o pana astazi.

Am o presimtire ca prea te-ai dus departe si prea te-ai amestecat in treburile lumii si duhul razboinic care te domina ti-a acoperit urechile si de fapt degeaba iti mai raspund cu “Duhul balndetii”, cai pentru tine blandetea este aprobarea acelui duh uman care lupta impotriva nedreptatii acestei lumi, de orice culoare si de orice guvernare. Hai totusi sa pun si eu pe puncte raspunsul meu si doresc din toata inima sa poti intelege.

1. Nu te-am amenintat, ci te-am avertizat ca rup legatura cu tine. Si astea sunt doua lucruri deosebite. Nu frica de autoritati m-a indemnat sa iau aceasta hotarare, ci lupta ta necrestineasca, nevrednica de un slujitor al lui Dumnezeu.

Si intr-adevar din intamplare am auzit “de vorba cu asculatatorii”, caci foarte rar deschid sa ascult radioul de orice statie. Dar nu este adevarat ceea ce sustii ca la noi in tara nu este voie sa asculti Europa Libera. Nu este interzisa, dar te povatuiesc sa nu asculti. Si acestea sunt iarasi doua lucruri diferite. Dumnezeu nu are nevoie sa sustinem un neadevar pentru ca sa sustinem lucrarea Lui.

Un crestin, care este cu adevarat obiectiv nu se lasa influentat de aceasta lumi, caci lumea e lume si in S.U.A si in Elvetia. Si “noi nu avem de luptat cu care si sange”(Ef. 6.12), “Caci desi umblam in trup, nu ne ostenim trupeste, iar armele cu care ne luptam nu sunt omenesti, ci puternice inaintea lui Dumnezeu ca sa darama intariturile omenesti; noi surpam izvoarele mintii si orice inaltare care s eridica impotriva cunoasterii lui Dumnezeu si tot gandul il robim spre ascultarea lui Hristos. (2 Cor. 10.3-5).

2. La dictionar scolar(selectiv), editat d eprof. Dumitru I. Hancu asa defineste politiva: Forma de organizare si conducere a activitatii si relatiilor sociale ale unor comunitati umane, de elaborare de masuri pentru promovarea unei anumite oranduirii in dezvoltarea social-economica, pentru instituirea si mentinerea unei anumite ordini interne, care statorniceste si legalizeaza dominatia unei clase asupra altora, pentru garantarea securitatii externe a respectivei comunitati.

A. Forma de activitate sociala care cuprinde relatiile intre clase, dintre grupurile sociale, sau dintre natiune, in legatura cu apararea intereselor lor, in lupta pentu mentinerea, consolidarea puterii politice sau pentru influentarea si cucerirea acesteia.

B. Strategia, metodele, si mijloacele folosite in aceasta lupta.

C. Participarea la treburile statului, orientarea si determinarea formelor, sarcinilor si a continutului activitatii statului.

D. Cunoastere politica, cunostinta politica(1976).

Frata Popescu, pentru d-ta nu este neobisnuit cuvantul politica, caci orice organizatie mare religioasa face politica. Politica religioasa. Iata pe rev. Ton Iosif. Am citit ultima lui scrisoare. Se spala ca Pilat. Imi venea sa vomit cand am citit randurile lui de om cumsecade. Hop si noi! A aflat ca Rom. 13.1-6 exista in Noul Testament si acest instigator care in scriusul lui “Cine isi pierde viata’, scria asa; “Hai sa ne dezbracam de toate reglementarile si instructiunile unor oameni...haideti sa ne ignoram toate ignorarile de libertate...haideti sa le cerm pastorilor nostri sa nu mai aia instructiunile si aprobarile de la Inspectorii de Culte...si haideti sa dovedim ca alaturi de Domnul Isus Hristos avem curajul sa si murim.

Acum scrie asa: “Cand as fi starnit vreodata impotriviri? Da, iubirii mei frati, noi trebuie sa-i respectam pe cei de la Uniune. Noi am ales pe acesti frati pe cale democratica si daca ii respectam pe ei ne respectam pe noi insine”. Ce zici de asta, frate Popescu? Nu ai darul de a cunoaste duhurile. Si te-ai laturat d eacest sarlatan. Acest cuvant din gura dumitale am auzit prima data dupa ce s-a descoperit. Dar si eu spun: un sarlatan. De el ai scapat caci un ocean va desparte, dar de duhul razboinic cu care te-a infectat, n-a scapat. Nu ai ochi sa vezi, nu ai urechi sa auzi ca un crestin nu se amesteca in treburile acestei lumi(2 Tim.2.4,5).

A declara ca Dumnezeu face politica si hristos Isus a facut politica, tot asa si apostolii au facut

politica, te rog sa ma ierti, in cel mai bun caz este demagogie. Asa face declaratiile venerabilul W.R. – dupa cum dovedeste noua lui scriere, daca mi-aduc aminte "Vidul", o scrisoare care este cat se poate de "incropita", este spre ocara adevaratului crestinism.

Pe mine nu ma poate influenta ce parere are un ofiter de securitate despre politica.

Cunoasterea me avine de la Dumnezeu si intelepciunea mea este o persoana: Hristos Isus.

Chiar daca as ascultadupa program Europa Libera nu fac politica caci sunt un adevarat credincios, veritabil care cunoaste glasul Stapanului lui. Eu stiu ca Europa Libera nu exista.

Existaun om liber in Albania, in Cambodgia, in Romania chiar si in America – daca a primit libertatea de la Hristos Isus, si daca a fost eliberat de Fiul, atunci este cu adevarat liber, chiar si in lanturi. Nu mai conteaza imprejurarile. Asta este crestinismul adevarat si nimic mi putin.

"...altii au suferit batjocuri, batai, lanturi si inchisoare; au fos ucisi cu pietre, taiati in doua cu fierastraul, chinuiti; au murit ucisi de sabie, au pribegir..." Pe de o parte ati fost pusi ca priveliste in mijlocul ocarilor si necazurilor, si pe de lata, v-ati facut partasi cu aceia care aveau aceeasi soarta ca voi. In adevar ati avut mila de cei din temnita si ati primit cu bucurie rapirea averilor voastre, ac unii care stiti ca aveti in ceruri o avutie mai buna care dainuieste.(Evrei 11.36,37,10.32-34).

Si ca si cuvant d eindemn zice Cuvantul: "Sa nu va parasiti dar increderea voastra pe care o asteapta o mare rasplatire". Dar, as putea sa-ti insir sute de versete din Scriptura, dar daca nu asculti, fara sa auzi, nu stii ce ne spune Domnul.

Asa ca Dumnezeuul meu –Tata nu i-a aratat o Europa Libera, nici o S.U.A. libera, ci mi-a dat o liberatate care este libertate in orice tara de pe pamant si in orice imprejurari.

3. Mereu va luptati pentru drepturi, dar Stapanul nostru iubit ne-a aratat ce parere are despre drepturi pe pamant: "Ce crezi Simone, imparatii pamantului de la cine iau biruri de al fii lor sau de la straini? Petru I-a raspuns: "De la straini si Isus i-a zis: Asadar, fii sunt scutiti. Dar ca sa nu-i facem sa pacatuiasca...". Pavel de trei ori consecutiv scrie: "N-avem dreptul...? N-avem dreptul...? Numai noi n-avem dreptul...?(1 Cor. 9.4-6).

Aminteste-ti de fostul tau prieten si protejat; ba mai mult, omul adorat d evoi, de tine si de Valerica. Adu-ti aminte de acest sarlatan cand facea renumitul "post acrobatic"? Ne-am ciocnit fiindca am spus ca mi-e scarba de acest teatru facut in vazul publicului, cu un scop bine determinat, egoist. Fii suncer! Ati fost emotionati pana la lacrimi, ati fost gata sa luptati pentru el cu oricine. Si acum? Voi l-ati ridicat in slava si tot voi il trantiti jos. Dar und este pocainta voastra? De ce nu recunoasteti ca n-aveti darul de recunoaste Duhul si duhurile? N-a fost tot asa si cu Mihai, ginerel tau? Cand s-a prezentat cu invatatura "Predestinatie"? ma luptam cu el si d-ta il sustineai. Dovada graitoare este soarta bieteii Marta. Tot asa cu W.R te-ai suparat pe mine cand am sustinut ca Evanghelia falsa este mai mult cruciada anticomunista decat vestirea Crucii lui Isus Hristos. Ar fi timpul sa recunosti ca nu faci ceea ce-ti spune Cuvantul; "...nu dati crezare oricarui duh, ci sa cercetati duhurile".

(1 Ioan 4.1)

4. In ce priveste cetatenia noastra, intr-adevar avem cetatenie in cer, iar pe pamant noi suntem "straini si calatori". Normal este ca noi suntem tolerati in limua asta, dar nu numai in lumea comunista, ci si in lumea capitalista. Nu, lumea e lume orice politica ar face. Iar in ce priveste caracteristicile unei guvernari puse de Dumnezeu este sa pedepseasca raul si lauda ce este bine. Este adevarat ca in R.S. Romania se pedepseste furtul , uciderea, brutalitatea, curvia ca prostitutie, etc., si este laudata cinstea, sarguinta, viata pasnica, cumpatarea in ce priveste bautura,etc. Partidul care guverneaza in tara noastra asa crede ca calea sustinuta de ei este cea mai eficace de a crea omul nou. O lume crestinizata, incropita: sfantul si dracul e o cale buna? La noi unde "dictatura proletara", homosexualii daca sunt(probabil ca sunt) se ascund de frica Auoritatilor. In S.U.A. au facut conferinta si cer drepturi, daca e libertate. Dar eu nu doresc libertatea nebuna unde este voi s acladeasca in oras(nu undeva ascuns) "Templul Satanei" cu vreo 300.000 de membri. Nu este o minciuna. Am vazut intr-o revista saptamanala amercana. Alta caracteristica a unei guvernari puse de Dumnezeu este ca are arma. Cel acre pierde arma si puterea nu este stapan pe tara si nu poate sa faca decat conspiratie, ceea ce am refuaza – daca m-a chemat undeva, cineva cu caracter secret am spus nu. De aceea am socotit minciuna declaratiile lui wulbrand Richard cu privire la "Biserica subterana".

5. Toate argumentele, dovezile prin care v-am dovedit cum ati trait acic inainte de venirea lui Ton Iosif ai trecut cu vederea, si ciar daca iti amintesti cate ceva, dovedesti ca n-ai inteles. Ai avut ochi s acitesti, dar n-ai avut ochi s avezi. Intre altele ti-am scrisa niciodata nu voi tagadui ca suntem frati caci asa ne-am intalnit, dar consider necrestinesc ce faci. Iata ce-mi

scrii: "...si, cand Domnul Isus infrunta pe Pilat, sau pe Irod fireste urmeaza crucea". Har Domnului, nu vad lucrurile asa. Crucea este hotarata "inaintea intemeierii lumii"(1 Petru 1.19-20). Nu era cauz alupei domnului nostru pentru nedeeptatea guvernarilor, guvernelor. Crestinii nu vor sa poarte crucea. De ce vorbesti depre "crucea". Nici Daniel nu a facut "numai de aia". N-a facut "trum trut"(nemtesc). Autoritati, ca un avocat destept, sau depui marturie caun trimis al Domnului cu blandete si dragoste ca un martor fidel al lui Dumnezeu. Ori de cate ori iti scriu ceva ma paralizeaza gandul ca noi macinam la doua mori. D-ta imi scrii argumente politice, eu iti scriu priun Duhul Bibliei. Dar nu sunt atat de prost sa ma cred mai destept ca un inginer. Iata, cum imi scriii mai departe: "Nu stiu de unde ai auzit dumneata ca eu sau latii asteptam libertatea de la america sau de la Noel Bernard". De la cine? De la d-ta si de la altii. Nu d-stra arati cand scriati la Europa Libera? Nu ati asteptat un ajutor de la ei? Oare numai acum spun eu astea? Nu v-am spus clar cand erati acasa/ Si baga bine de seama ca eu totdeauna am criticat numai pe crestini. Ce am eu cu cele ce face lumea?(1 Cor. 5.12,13). Dar, am obligatia sa le spun crestinilor daca u primit un lat duh(2 Cor. 11.4). pe mine niciodata nu ma ajuta America , nici Noel Bernard si autoritatile si-au dat seam dupa ce m-au anchetat ca am alte principii de viata, dar sunt un om loial fata de stat si guvernare. Iar daca consideri ca e ceva putred la mine, daca zici ca eu lingusesc pe cei ce fac raul ca sa scap usor, sa n-ajung la inchisoare...prea bine, se poate ca face prietenul dumitale, care asa vorbeste astazi in ultima lui scrisoare publicata: "Fratii mei, noi trebuie sa stimam pe cei de la Uniune, caci stimandu- I pe ei ne stimam pe noi insine. Doar acesti frati au fost alesi d enoi, pe o cale democratica...etc. ca si cum, nici n-ar fi fost adevarate avalansele de scrisori cu continut de defaimare reciproca. Iata omul dumitale adorat care azi cu fata senina intreaba inocent: "De ce spun unii ca eu am tradat cauza? Eu am vestit totdeauna numai Evanghelia". 6. Cu ultimele randuri ai dovedit din nou ca cea mai periculoasa este reflectarea falsa. Eu nu am scris ca Eclesia nu are nici o organizatie, ci am scris: "Eclesia nu e o organizatie". Oare a zis Dumnezeu cu adevarat s anu mancati din toti pomii din gradina?Un pic neadevarat, dar nu conteaza. "...ca fiecare e de capul lui..." dra, dupa parerea dumitale,dupa capul cui? Dupa capul Uniunii, dupa capul lui Ton Iosif, sau "toti cei calauziti de Duhul Domnului sunt fii ai lui Dumenzeu"(Rom. 8.14). Asta este Eclesia! Nimic incropit. Ai zis ca nu esti suparat pe mine? Dar continutul scrisorii adevereste altceva, dar ce sa fac? Te-am suparat destul. De cate ori te-ma vizitat m-ai considerat totusi un crestin si m-ai primit in casa ta; Dumnezeu mi-e martor ca nici acum nu am alta fectiune fata de voi, dar am fost si sunt obligat de Stapanul nostru comun sa-ti spun ce este de la Domnul. Harul si Pacea Domnului sa va poarte si mai departe. Al vostru frate, nenea Gusty.

25. Dec. 1980, 1 Ian. 1981
Scumpul nostru frate,

Ramaneti iubit si neuitat in inimile noastre. Amintirea zilelor binecuvantate si dragostea Lui, pe care El a turnat-o pentru totdeauna in inimile noastre, ne leaga pentru vecie. Domnul sa va pastreze in Harul Sau sa va daruiasca pace, sanatate si fericirea partasiei cu El, tot mai vie si tot mai stransa.
Cei ce va iubesc mult,
Valerica si toti ai ei

Oradea 7 Mai 1981

- "catre cei chemati care sunt chemati, care sunt iubiti pentru Dumnezeu Tatal si pastrati prin Isus Hristos(nu pentru)"(Iuda 1).
Iubita familie,

Nu stiu cum , dar numaimieri am primit randurile cu reamintirea trimisa de Valerica. Asa este cum scrie. Legatura noastra este vesnica, nu din cauza ca ne-am simpatizat, ci fiindca Hristos ne-a legat.(Ef. 4.15,16); cu toate ca in multe n-am avut aceeasi vedere si va spun inaintea lui Dumnezeu nu doresc sa se adevereasca pe mine Dumnezeuul nostru comun, dar doresc sa se adevereasca lucrarea lui.

Nu mi-e rusine sava marturisesc , ca nu mai merg , adica nu mai popsesc in Bucuresti d

evand a plecat Ana si Mihai. In diferite organizatii religioase nu am ce cauta caci chiar daca ma solicita, trebuie sa le marturiesc, sa ii avertizez sa nu ma puna sa marturiesc Cuvantul , caci chiar dupa o singura marturie se face neliniste in biserica. După doua-trei marturisiri se face trezire.

Dar, asta dorim si noi spun predicatorii-argatii(numai argatii fug si lasa turma pentru o viata mai usoara, mai libera, mai imbelsugata). Nu. D-stra doriti sa se faca ortodocsi, baptisti, dar adca eu marturisesc Cuvantul , atunci se trezesc cei care sunt deja membrii ide adunare si isi dau seama ca sunt inselati, caci ei au devenit numai "membrii de adunre", farasa devina si copii lui Dumnezeu.

In casa voastra, a fost totusi de multe ori "Adunarea lui Dumnezeu" cand Hristos Isus era Centrul si pe drapel nu era scris altceva decat :Numele lui Isus hristos. Chiar si pana in ultima clipa, Cuvantul lui Dumnezeu avea intaietatea, chiar daca nu a fost auzit de unii. Asta era ce ne-a unit si eu(Dumnezeu mi-e martor) nu am cautatcu vorbe dulci si amamgitoare sa va castig. Am riscat nu odata sa devin urat de voi caci v-am spus adevarul.Dar, trebuie sa stiti(inca nu este tarziu) ca Dumnezeu uraste lucrarea incropita si o scupia din gura. Sustin ca in fata Domnului tot asa de fara valoare este capitalismul, ca si socialismul; diferenta este numai atat: eu nu trebuie sa ocolesc pe atei si materialisti, dar trebuie sa ma despart de toti care au "forma de evlavie, dar tagaduiesc puterea"; si peste tot unde intr-o biserica in care domneste omul cu reguli omenesti, in acre predicatorul este getsionarul, nu numia la noi, cu atat mai mult la voi. Nu este adevarat ca un copil al lui Dumnezeu se amesteca in treburile acestei lumi. Daca condamn o directiune politica , arunci ea este acpitalismul cu numele lui dumenzeu pe buzeti cu firea de "fiara". Este mult mai periculos pentru adevaratul crestinism, decat ateismul deschis. Faraon a spus sincer si deschis(2 Moise 5.2). "...pe care n-a cunoscut-o niciunul din fruntasii veacului acestuia, caci daca ar fi cunoscut-o n-ar fi rasstignit pe Domnul slavei.(1 Cor. 2.8). "...dar Domnul nu v-a dat minte sa pricepeti , nici ochi sa vedeti, nici urechi sa auziti pana-n ziua de azi"(deut. 29.2-4). Va dati seama ca acestea sunt o stare rece: "Oh, de ai fi rece..." Dar ce faci cu un om care sustine ca el este crestin, care spune ca el nu este orb, ca el vede?(ioan 9.40,41). Si, de fapt nu are numai o "forma de evlavie"(2 Tim. 3.1-5). "Departeeaza-te de oamenii aceia". Dar ganditi-v ala regele Saul, tipul omului religios. Asa vorbeste: "...am ascultat glasul Domnului si m-am dus pe calea pe care m-a trimis Domnul..."(1 Sam. 15.20).

De cand ati plecat, eu in continuare fac calatorii in circuit, dar nici-un caine nu ma latra. Daca plec fara buletin de identitate asa ma intorc acasa. Asta e realitatea si asa a fots cand Aurel nu devenise reverend, uns de mana de om, ci era ing. Popescu, dar era mult mai reverend decat acuma. Fost un timp in viata lui cand era urmasul lui Pavel, cand lucra cu mainile si cu capul, dar totusi viaia lui era mai roditoare decat acum si roadele erau ale Duhului, nu roadele unui om care nu face deosebire intre oamenii religiosi si cei credinciosi. Am uitat ca ieri, alaltaieri preotii asa zisi crestini au dorit ca adevaratii crestini sa fie bagati in inchisoarea lui Antonescu, dar nici in timpul lui Maniu, Bratianu, averescu nu era mai bine pentru "pocaiti". Si aita unde am ajuns. Astazi daca cineca este anticomunist, il declaram crestin, spre mai mare rusinea crestinismului adevarat. Eu unul, dar slava Domnului nu sunt singur – refuz categoric acest crestinism.

Ce diferenta mare este intre urmarea Stapanului nostru Isus Hrists, cel care are autobiografia pe pamantul nostru d eazi; in Isaia 53.7: "cand a fost chinuit sia suprit deschis gura deloc ca un mielpe care-l duci la macelarie si ac o oaie muta inaintea celor ce o tund". Si cand vad lupatorii nostri crestini, care lupta pentru "drepturile omului' si nu se multumesc cu "Trupul lui Hristos" poate sa fie numai tolerat pe lumea aceasta, nu numai in tara noastra, ci si in S.U.A lupta pentru drepturile omului ste ceva de natura acestei lumi; dar a rabda, a binecuvanta pe cei care ne prigonesc – nu e din lumea aceasta.(Rom.12.14).

Nu mai trebuie sa asteptam prea mult ca s afie adeverite in fata intregii lumi ca ceea ce spuneste de la Domnul. Pana atunci am timp si rabdare sa astept. Aveti grija copii sa nu va pierdeti cumva.

Am primit o scurta scrisoare de felicitare(multiplicata), in care scrieti intre altele: "Va purtam de d-stra in deosebi in inima noastra, ati trimis. Nu vom uita incurjarile d-stra,etc.". La cati zeci de frati ati trimis ? Si al urma iscalitura rev. Popescu. Chiar iei in serios acest titlu? Saracul de tine, nu asa te-am cunoscut.

Si totusi ce a fost frumos in legatura noastra ramane in veci.

Harul si pacea Domnului sa fie si s araman mai departe cu voi.

Al vostru frate, nenea Gusty.